ספר

שבירת לוחות האון

שבר ישבר מלבות הבעל האומר לך עשרתי מלאתי און לי כל יביעי לא ימצאו לי עון • והליב לויד
בס׳ מירס שהראו מחברו לורת עדות (וכבר נשתנה שמו מפני חליו נקרא שמו בפי כל לוחות
ערות ויוכל להיות כך האמת הוא שמו מתחלה • ולפי שאינו יכול לאמן שמו בכתיבה נתחלף לו לי״ם
בד״לת ואחרא זה כמו שהתכלל במה שקרה לו בכתב קמיעותיו וכמ״ש בספרו זה • שבל שמו הראה לו הוא
ודאי לוחות • **ארות** באל״ף • והוא חלוף מותר וכאות קורא בגרון • חק על לוח אידו • כתב ידו מעידו
כנגד עדים (קרי ביה עדות בחירקויה״א לחת מלשון ליחות ר״ל לא הוא מלכלוך) כל לדקותיו
ד״ס גי׳ לוחיחשב לאיש ההוא גם לוחות עדות גי׳ מדת ליליה כן דרך אשה מראשת אכלה ומחתה פיה
ואמרה לא פעלתי און • עלה כתיב ואת היתרת על הכבד בתר דעבדת כאופיו אסתלקת עליה מלא אשה
זוכה מן הכבד נפקא לאבשא לכל עלמא ולמעבד כאופין עם כולא לבתר איהי סלקא בעזותא דאכפין
ועוד בתר דכפקת לכאפא עם כולא יהיבת שיורין **לבעלא** ויתן את הילד בזוכה זאת אומרת גם לי
גם לי גם לך לא יהיה נזורו • לדקה נפשה בחקקי און ומכתבים עמל כתבו **חוקים**
ומשפטים בל יחיו בהם • הן אל אל לא ימאס תם יושב אוהליס יושבי יענך
ולא יחזיק ביד מרעים המשכימים לפתח חטאת רובץ • בריך רחמנא דיהב
חכמתא לחכי מין שכל סגייתם דרך ימין מתוך חוסך הסכלות של חבור עלבים.
הכ״ל כרראה אור גדול מתכולץ עלמת חכמת המחבר הוא המשבר שהכנים
המכוול לבה״מ אם און הוא כמוח אם ברזל הוא מתפולץ • רוב
עצם גולגלתו יתרולץ • אכן לשקר מרבה רגלים ככדל על
נחון ילך נקלץ • עפר לחמו גם אחר שיעמוד כהן
לאו״ת לובש תשבץ ושלום של ישראל ורבנן
זרע אמת רודפי לדק אוהבי היושר
בני בינה בעלי כושר יזכו לביאת
גואל לדק ב״ב בדחי ישראל
ויהודה מאדבע
יקבץ •

נדפס בזאלקוע

שנת וכתוב יושר לפ״ק

בהרשאת חכמי חרשים נבוני לחשים • קליני רוחני רבני ועד ד״א שהליג המחבר מהרד״א דבריו לפניה׳
ויעבו כולם • ויאמרו הולך חן בשפתותיך • על כן משחך אלקים אלהיך שמן ששון מחבריך • חגור חרבך
על ירך גבור הודך והדרך • עריה תעור קשתך • שלום רב לאוהבי תורתך • משה שפיר קאמרת • יישר
כחך שבירת :

R 5342
E i

מספרי
גרשם שלום
בתוכבי
ירושלם

גרשם שלום
ירושלים

ויהי אור לשלום
ס״ו 71

זהו הטובים שנמצר
במכירה הפומבית של
ספריו ז״ל בימה!

הא׳ יחוד שבאלדר היקר הדר ושר הקדוש הכ״ל הוא הרב מוהרהק הגאון המפורסם כמוהרר אברהם סהכהן הרב
דערלא וכאין דבית ישראל הראשון ראשון במושב וקנים הכ״ל אשר יצא לו מוניטין בספרו הנכבד שו״ת בית
אברהם ובחר גם הרב מדינה בכדיסק אחד היה אברהם וירם את הארם ובעל כוכבי אור הכ״ל יתחום :

העירותי מלפון״ ואת אלי מכתב מאיש משכיל תלמיד חשוב וספון • ה״ה התודכי החכם ונבון לחשר׳
דוד אוז בר״ מק״קה ודוד מכרכי בכל עוז ותעלומות על תשובות באלסי און יהכם החכמה תעוז לחכם
ומאזו״ז ילא מתוק מתק שפתים מופת תטופכה והטף אל מקדשים ״ קדושי עליון רבבי ישראל ופרשים •
לעוררם זעקת שבר יעטרו • והן תדרוך כפם אז״ז ותעוז ידוויפסול שיכו לוחת אבנים לוחת עדות
כי אין מביאין ראיה מן השאט״ים בשאט כפם לאשר ולקיים קשר עבותות הקמיעו׳ הטמאים המשוקקים
לתת שקוץ שומם בתוכם אשר שם שמות בארץ את שמות העלבים ולו שם בשלם״ה ושם עמו לצ״י • וכדי
לכסות מערומיהם בבגד שלבנו ובקלפת ערלת לבם שמו לוחות האון״ן עפ״י הבא״ר לחלוב להם בארו׳ת
בארות כשברים ומן הבא״ר ההוא יסקו כל הה״עדרים בעדרי האמונה ואשר מלפון • ולא לעין שמש
בתחזי פאדליא אשר שתו מימיו • אוי לדור שכך עלתה בימיו • וקם החכם גבר חכם בלוז״ה ה״ה המחבר
הכ״ל • ות״ל לאת הא״ון מעל פי הבי״אור יחבר ס״ שבירת לוחות האון שמה שבר דשפי קס״ת הסופר
הקמיעות המלאים גלולי און והנה יחבל און • ואין בהה לשברו ואיש לא יעמוד בתשבר אבנים וכל חכמי
ישראל השלמים שלומי אמוני ישראל מחזיקים בעבותא ואמטו ליה אפריון • אשר יעט כמעיל קנאת ה׳
צבאות • ואמרין אשור הייא להוליא לאור מחשבתו הבלות • ישר כה ששברת • ואזור חלצי אמונה אזרת
ואל ידי תכון עמו וזרועי מאמצו אשר בדפוס יקבצו הכ״ד המבדר • ובברכתי לראש משב״ר • ה״ה
החכם המחבר • פה בוסד״ק״ק קאסטאלטין היום י״ו׳ אלול תקטו״ב הלוחות האון לפ״ק הערוך
הקטן אברהם הכהן מזאמאשט ב״ש שו״ת בית אברהם

הצעת המחבר

נאם הכותב המחבר • יחיה לו״ן הטושים ומשבר • יודעת זאת מאחד שבעל ם״לש (המחלוקת) לא ניין שכים עשר דפין
ראשונים שבספרו כפי שיכי אותיות א״ב • אך מפם ואילך התחיל לרשום הדף הי״ג באות ב זלא נודע טעמו של המנהג
גם לא אלק מאחדיו לפרקים • עד דף מיוחד • לו התחיל לאלק דברי הקדמתו לאלקים • ונמצא במספר א״ב • על כן זאת עשיתי
ומכיתי עברי אדפין הי״ב הראשונים הבלתי מסומכים • ומצאתי מספרן לספריך בין הדבתים • לדעת כל עבר ועבר במספר
הדפין מהראשיתן עד תכליתן • שעל קטבם יסבו אותי תשובתי • גם מזה לא הבאתי ידי מלאכה סימני פרק לשומו • לאין
יומא המעיין מבוקשו בנקל • ואחרי״ב דפין הראשונים • אמצו אינן דפין כאו מסם מצויינים בספרו • אחנם אשים ריוח בין
עבר לעבר לדעת מקומו בפרטות • ואז אוריא דף פלוני עבר פלוני • עוד זאת עשיתי לו לעתיק לשומו באותיות גדולות כעין
אותן שבספרו • לדע ולהודיע ולהודע שלא נשתנה כחב הנשתנן כל מיקרי באלהים נשמה איל לקצן רגלי הארון • שלא להניח
אותיות לארבע רגלים כדבקר • ובוא ואדאך ויד עשה בכל בלעל • אימו קורא בנדק לא נשפט באחונה בטוח על תוהו • כי לא
זכר שם ה׳ בתחלת דברי פיהו • אין אדוים לנד עיניו לא הניע אפי׳ דמו קל בהתחלת לשומו הראשון ואחזיב ביחוד לאיש ישראלי
ובמאמנו כל ישראל מוקמן ועד גדול אפי׳ באמ״ם לתפילה בם׳ • ובר״ד • סיל״ת • וכיוצא בו אולם מאברי ספרים רגילים לערוך
שבח תפלה אז נקשת מעור בתחלה • לפני כל מעשה ופעולה • כ . עות בתחקום פאין טוס הראשה בכוסא מוכבוד ה׳ ירחאה •
ומם אין דבר ומם נריך ראיה יותר מזוכנא ישראל קדושים בני כבריים • תמצאתו מעורם לחיוב גם בדברי גדול קדמון • הוא
הרעוד ן״ל עהקדמתו לם״ל תחלת כל לבור ופתיחת כל חבור • לבקש דמון מה׳ • כי תחלת חכמה יראת ה׳ •
מזה תבין כי בטל״מ הלו פניו כאלמים • אין אלהים כל אחיותיו וזה מקום לא ידע אל • בי דומר מקרים לא יכון לגבר עיניו
מובנת ה׳ שפעי מקר • ושוני לאומכה רצונו :

וכם״ה הראיר מאד בעוכם הענשה דבר בלי קריאת שם שמים עליו מאכלה שאין לו קיום כבנין בלי יסוד • ודרש עליו הכיסוב
הוי כוכה ביתו בלי דבק • רשאכה לשוכן • ומלאתדע כי בכה כעם ביתו־כן אראות כל שוכמי אל ועל נכותו תבא יוקבתו • אמנם
מ״ איפה שעה שלא יחד שם שמים על הרעה • כי תחלת דברי פיהו מכלות ואחריתו הולות דעה • אע״פ שמשקת לו השעה •
לעון מקרי עד ארגעה • שם הרגעה לילית שן רועה • ושמת אות תכון לעד ומלאה האדון דעה • כי״ר כב״ה :

הקדמה

נאם הכותב ומחבר ספר שבירת לוחות האון קבא קבאת לה׳ ״ילאורת אמנו ואמונתנו הקדושה • אשר באו
בה פריצים ומלוה • הרשע כת ארורה של ״קשר״ אבדה שאמונה וכברתה אפיקים יהקיאו ונבה לבע״ל הוא הנוי״ן האפיקורס
בה״ם לוחות ארות בשוהו בתה • את ה׳ הוא אנדף כי דרשה • לולי ה׳ נכאות הותיר לנו שריד הוא ארי ורבי העאוד
הנכון אשר בית ישראל נטען עליו • אשר האיר שיכי אנולה • והעיר לבות הערידים • לעמוד על עמדם • לשומר משמרת ה׳ בכל
נפש ונפש אודם • כמעבו כסדום הייכו • והתבדב לה׳ בנובו ובראותו • אבל בכי עלייה ומשטים הקרדים על דברי ה׳ ומשוקים
בידו • והבונד בונד והשודד שודד • ומתחזק בבני בליעל ואין בופה בה ובכנף אודד • ומושיף על אמתאו בפש לשמוך הענן
בחבלי הבוא וספרים כתב לחרף אלקים חי והוא בעלבי אתורה יתקלס בלעג הרבה ובדברי אידודים הבוגעים לנבה מתאדד •
בחם לבלים אותה על ראשו ומרדד • ואלוהי יוסב לו מבנד שוכן בטח בדד מתבודד • שומע בלוכו ונדוחו של אותו רשע ומתק
בחבן דומם ואינו מוסם שלא יתחבב ה״ועד זומם • ואומר הלא מוכרו ואידו בבדו ומיכר לבל מתוויף אתוכו • ומדברי עצמו הוא
בתור לבוא הרבה לו רבואות • מכותיו מרויה אף אם מרם מרייה לריסיה • כתב״ד עצמו מעידו בפעיה לא רוכבו בריר מלאות
מקולמוסו מרב פיסיות לקרוע בשרו עד שבן דם עליו בהשבטו יתבודד • ואם אחיכה כן הוא בודאי דברי תעתועים בכל
ותוהו אין כדאי לאבד בהם אזמן כל רואה בם יתבודד ״ישוס ומשרוקו ומיבא ברחבו אל מכות ומיבא אל הגיד הרוחי הלו יבלאו ומיסתמוס
מאחר בזה אחים ארעים הארץ ארגיו תבל האומר אעלה על בחותי עב לעליון אתבודד • והכה מורד שחול כבודו על קדקדו
מיחסו ירד יקד קודד • ואדי ארב בר״ו ואת בחיותו מכל עאלו ומבפלו מגרש לו בבכל אלו בקראו בבשרו הב״ל ואת בתב שברו
לא יוכל לעבור עצמו אין השעזק (אף אם בזהר אחד מולולא פיו שחוק) ומתבאים מעבבוכו ומרבנו ומנוכו • ואחר מיטו כבי מעי
מיטו אם ספקות שלבם כך • אאפי׳ בחה שלא נתברר לנו מקודם • מודע לנו אעתה על פי עצמו שהאמת אתנו • והוא מוכבש
מבל בד • אף אם מתהבך בתבולות מיבקסת דאיה ומוסב כל העולם טושים אם שוטים בפשות מודד • ואדוני רבי אומר בבה אלא
שאין צריך לסוכיח עליו תרפתו של לייבטיצר • ולבתוב עליו מוכר • רק לקרוא ספרו שטרם בו יעיים ומבים • הוא לבדו אפיק
לאוכלת אחות בעבין הריב שטען עליו • ולדעת דבר מי ינדק • ומבקש מוכל אדם שיראה לראיה לעצמו ם׳ לנות עדות • על
שקבא בו וכפר בכלישה דסברים • לפיין בו ולשברו • ואומר קחו לכם דוגמא לדורות • לבכין ולדורות • אלא לכול בתאמורות
הראמים מוזייכים האומרים בכבד לנו ונגדל ורחמו בשמים ונעשה לנו מס לדיות עמים אתתיו רודד • מ״א אחרתי לא רבים
יבבמו בזיוסין ומרוחתיו ותעתועיו ודברי טפשותו בבנלא ובבסתר הופך קערה על פיה ושל האמת כופה בסבתה • לבן קחתי
ומבני כערבי מופר העצלות • ואמן לבסיל כאולתו מעבה אבא״ל הרבתי עד היסודי את מעשיו הבעתי ונגלית ערותו ובגלותו
ומפשעו ומסכלותו בתורה ובידיעות התוחה: כבאו מבסוכיו ומראה בא ליל ירן מתוכה מוכרחת לגוא הביפה ועדה עדי לשקר
עמה עם סופרים לאחתו רשע לא מאינו לו אבר בתקרה מכסיל • ור מפשבו עדות שקר אבא אלבו יבאלה און תוך ומרמה • ובבנו
אם תפל כאילו דבר בו רוח והבבואה עודד • ואקום ואעשה את מלאכת העלך ה׳ נבאות באמונה בו ית׳ בעתה הבאור אחת
לעולם אל יכל מפי דבר אחת עד מאחד • עליו אשמן וכו אתעודד :

עוד ואת צריך אני לאודעי • לפי שיבלא על עבלותנו לבביא בדפוס ספרו הראמונה כהוייתו • הסבה בעבבה אם מקחת
אדבו ובחבו • ואם מחאות כאה דברים אין להבלותם בכתב • מטעמים ידועים לבעלי אבל • והא״י נם צריך לגרף
ברעים רבים ואגרות וכתבים שונים המפוזרים ומפוזרים אנה והנה וצריך לקבבם כאחיר בורבה • כדי לברר הדברים כראלה :

גם רבי משולם בר"ו כתב בספר תק"ל להגיע מקרה הכסיל כהלכתו. ועדיין לא קיים הכתיבה (כנגד הכתב ומדתו כידוע שאתה
ידע) עם שתעבר גלותו עוד שנה הרבים. אחר שיעמו דברי הספר הנ"ל. בסבת אויבי בנפש יקיפו עליו לאמרו לאלוקות. על
לא חטא ואשם ולא עול בכפיו. נוקם רשע הגיון סלה. ישובו רשעים לשאולה. ושכוחים כל גוי אלוקים. לכתוב קברם על
ראשם ישר וישרים יעלוזו קבצה פיה כל עולה. כתוב כך אמר אדוני רבוני ואמן. ופנאי לאבר הדברים שאדעו עד אזנו לכיתו
נאסר ה' עליו. וקרא הקבר הזה אגרת פורים זה הגילו לעשות כמי מאסרו. אמנם עדיין לא נגרע. כי אם כל כאורכה
ונעשה אבור גדול. אבל עד היום לא כא לשלמותו. אם אמת שאסרו לו לזה פרטים שאדעו כמי כדודו מקנו. גם אחר שובו
לאהלו לא שלח ידו ואכבעו בפסק זה אפכי בעול תורה. ובלאה לרשום עוד כל מעשה אל ואמן שאדעו אחרי זה. לא יאמן כי
יבוסר. אף לא יכילם ספר. מה גם עתה שבאו אודים על אדוני בעצם היום גולו ואמרו שכו אומר כל כלי מעשה. כל אמאד
כתביו שמו בידיהם ולקחו. בתוכם נמצאו דברים רבים מגוררים מענין הרע הלו. אשר נתן לבני אדם לעבות בו. באופן
שבעת לי אפשר לו להשלים הספר הנ"ל. אשר בקל בו זה מאה שנים. הרי"ב נאלרן. עד יהיה ה' כעלו ויכיח לו מעבדו ורגז
יתבררו הדברים בכסף ברוף בעליל לאר"ם. אז יוודע קושט אחרי אחת ודבר פורש. גם כבר אבר מרי הרב בר"ו ספר ערות
ביעקב לקנאת האחת כל תקה נפדרת. כי את זה לעומת זה עשה האלהים את האדם ישר. כנגד נפש עקלתון מעות לא יוכל
לתקון כיתרון הכפר. על כן ידי אמלקות מעסק בזה בתבורי הלו (נפנים. אם לא בחקרה בחקוק שסביה הבכרה לעבות
כסיל כאולתו) רק זאת אודיע באחבה. ועד בפתח נאמן כי נקי אדוני וכסאו מדמי אריב הלו. כי לא עבה אלבו. אדרבה רצה
להשיעו מאמו בכל עוז. אך אין עבה ואין תבונה לנגד ה'. כי כל התנגלותו ונקמתו והתבנותו לבניהו ולא להכניסו כתגר
זה. לא הועיל לו ולא יכול עמוד נגד הכפרת אוסביו ואכבי שלומו. ובקיבוד רגון שלם הקבלות בכלל. כי שלאו אליו והכיאוהו
בענלת נב לבית מוסבה ומעדם. ומלבו בו כדת מה לעבות. והוא התפכן אליסם מאד ואלא פיו תוכחות יותר מעבה אדוכה
לנקם מלפכיסם ולהתפכן אליסם שלא יטילו עליו דבר קטה כזה. והביא להסירליה מיזה שאדע עם אביו הנאון החסיד ז"ל
כ"ם דלא אכשור דדי. עכ"ו לא נכנסו דבריו באוזניסם. וכבו אותו כדבריהם ובדוד לקחם. גם בפנאה ואיום שאינו רשאי
ליפער מדנון סקבלות שביא נוכח נוכח. ומה שיה יכול לעשות. ולא היה אפשר לעבוד ע"ד רבים פו"ג"ק. והתנודדו שמו
כמה שעות לאקור את פיו איך ומה להתנהג. ונפטר מהם באהבה רבה. ולקח ומאד לשוב עוד שנית אליהם לשמיעת סוד
דבר. ולבוא לאסכמה בזה העסק יבאוך כך קס בכל בליעל אדוני דאה לברוח אותו זה נרם שעאד מ"אה בר"ו בכה"כ שלו
ביום הכניסה ושמה בקיון והתנגלות בפומבי. ורחץ ידיו ובכה ואחר ידי לא שפכו כו'. וכונתו נ"כ כדי להשמיט מהענין. שלא
יהא עון תלוי בראשו. אז התחילו הרדיפות נגד אדוני בכולדו ומבורכים ואדוני סבל את הכל לא רצה להגיע מפעמו בעשו"ג גם
אמ"כ אזרו לתת ותעלעלו נ' יוקשוני הפו"ו לבדקו אם עוד כדעתו הראשונה. וכשראו שכל הדרשות שבעולם אינן מזיזות אותו
מעקשו. סודיעו לאבריהם ועשו מה שעשו. וזה תוכן הענין אתקלתו. והאמת עד לעמוד אדוני מעולם לא רצה לתפנרות
ברשע זה שמשעה מפקקת לו. אך מן ה' היתה נסבה. וסהדי בשמים כי כנים הדברים (ובספרו של אמ"ה בר"ו נזכרים כל
נגלולי הענין בפרטות ותתבאר אותו בשלמות רב) כדית הן הן הדברים שבאמרו לא מעבאה מקלקלת הסורה אלילה אלילה כי
באמת בנדק. וכיושר כל אמרי פי זה' ישיב לאים את נדקתו ואת אמונתו. ושלם לעושה הרעה כרעתו כדי רשעתו. זה' אלהים
אמת קותאו. יבי בנו עד אמתוכאמן ויוכח בין שביבו לאמן שמו. הנשאר אמת לעולם ידבר בלוס אל מסידיו ואל עמו מעלינו יבי
נועמו. כי"ר אמן

עוד זאת צריך להודיע שהדפסת הס' ערות יש בו משוש גלוי ערוה. כי לא כתן ליכתב ממעם המלך
יר"ה. אף להביא בדפוס מכתב עמלכזה. מה גם לקרוא אליו שם המקום אלפונס. שאין שם לשום אדם
רשיון להדפיס ספרים בלשון עברית כי אם לאדוני הרב בר"ו ובלבד. והרי חבור עצבים הנ"ל פאסקוויל
נמור בכל תכליו במדרגה עליונה לוים להתפלא על עזותו של המחבר. ביחוד כי מלות המלך היה שלא
לעורר מדנים בענין הלז. אף כי לקבוע בדפוס כתבי פלסתר שונים מלכסיב נורים וריקנים לגבות
מכסים גדולים גאונים שרים וסגנים. ומן היום לו למחר יחלה קלקלתו באדוני הרב בר"ו. להבחים
ריחוגם בזה ולפסלו בזמומו כדרכו להלות בוקי סריקי באכסים חשובים ולותר אליו שהוא הניח
להדפיס זה הפאסקוויל המכוער בבית דפוסו. לכן עשיתי בכאן תודעה. להודיע האמת למען לא יעליל
עוד עלילות ברשע על אמ"ה בר"ו ושוב בגלה ערותו גמולו בראשו ומחשבתו הרעה. כי לכל זמן ועת
לכל חפץ בשמים שכמנו יגיע זמן שתקום האמת על רגליה ואין לך אדם כאמן לה' שאין לו שעה

בשם ה' אלהי מערכות ישראל. אשר ברך ונדלך האי"ן בר"י. ביד רמה. בספרי מינות שבו פאפרסמים בעולם ובקשיעותיו
הפורות. עורר קנאת ה' וכורר אלמה. אל תוסף עד אם תעשה כו בקיום. הוא שמי"ן הרבה אמיה. להביא לדפוס
שבור לשוואלה קראו לוחות עדות. להבדיק נפשו הטשוואלה כעקבה ובמרים. והוסיף מעט על פשע. להכוך קברה על
פיה הדברי אלהתר. להכחיש הידוע ולאור לרשע נדיק זכן. להשך לבנות ביפיה הקיש. ועד שבשיו עשה בסתר. ועתה יגא
לים הכיסים לפרף מערכות אלקים חיים בפומבי. ולהיות מטאתו קבוצה כתובה ברוסה בעם ברזל. ואשר ומקיים ביות
כתיבותיו מבוקים ומשופים מכל דופי ומאן מינות מב"ן מר"י. ומקמיעותיו ילדי פשעו ורע שקר. הנינו אחת לדוגמא. ובמקום
אשה זונה היה לו. אחר על הילד ביות לא כי בני הקי. ויתעודד עליו ויפה באפיו ויתן ערוסו עליו. ויקרא בפי"ק בבטן
עיניו. ולבבסו שיבוי. ויעדהו עדי עוד. לשוא הביפה מאכו בו עונבים. לא הבאתו בו בשאה. כי הכיתו הילד לשוא בלי
שעורים והפסחים. בנו בפעוני אשר הולד הנ"ד מיבשיר עשו. מוריש זרע לאיב"ו בדני עתה מעשרין מבפנים. ובזה בשקר
מעשיו הוא מבה שהביא פבולים רבים לעולם. וכעת רוצה להכעיר ורעו להביאו בקהל ה' בכתב מעטר ומלרף לבוז וכור לשוא
ותוכן לבות ה' בעיר את רוח נאמני ארם. להשקיע בשכל לשונו לשון שקר. והיה אם בן הכוח הרשע כדי רשעתו תכתב זאת
לדור אחרון. למען לא יתערב בתוכנו זרעו הנ"ל. הכתבת ונכתבת בחותם עיע קיון ובחותם דם על לוח (נא' ד"ס שיסה לאיש
בפוח) לבו. ולא יטשעו בנים כאשים ילדים אשר בהם כל מוס. זרע מרעים בנ"ל. אשר בולדו לאר"פה בחומו של המי"ן הטפה
הבליעל המשונע אים הרוק האפיקורוס המעורף. אשר אחר אשלה על בחותי עב. אומר בלבו אי יורידני ארץ בלפי מעלה ארף
יהוכתן על בחותיך אלל. אתה אלל הרשע בנוכה אמו כל ידרוש אין אלקים כל מזמותיו. ועתה בראותו כי בלבל בנני מודה
כדאסריה לנבכה בפשיה לשלמה נקיט. מראה הכנעה ומנוה פסולה. ומה שמיסאנו בפיו ובשפתי קולמוסו. ולבו ברק מוכל
ופרק בידו. וכי יתקן קולו אל תאזין בו. כי אבע תועבות בלבו. זה דרכו בכל מבעוריו. ביד הרמאי בפיו. והמריד את כל
העולם כולו אל ה' ואל משיחו קשר קשר רשעים ובוגדים יחד נוסדו להרים אמונת אבות. ותורת אמונו הישראלית הבטוחה
ומרופה בכור הגלות זה קרוב לאלפים שנה. לא היה כאמנה. עליו הדונה כל היום כשבת בגאן שבחה. משבה שבחה אשבה
ייבה ויו בגאה. הקשירה בשרה ואלבה בלבל לה. נתתיה נתתה. לא נפוב אחור לבה ותע שבחה לסבול בכלי גלותה הדדיכות
מנוקה. בכל זאת ברית אלהיה לא שבקה. כאמנה את אל רוחה. לאמור מבנתיו בכל לב להופיע פליטים נדרים וסיינות בכל
דור עמתה והגליחה ::

נאם המשיב נוכח ומתאנה על אבוד זמן יקר. אשר על כרחנו נגד רעתנו באנו לעזה זו להשיב את האפיקורוס דלא מני
בלא ה' בהכרח צריך לקיים בו עבה כפיל כאולתו פן יהיה חכם בעיניו (עיין הקדמת תשובת הרמבן) ומה לעשות עוד
לאים מרמי ולא עשינו בו. כבר נדרנו בספרי. ובקבוד ע"י אחי בספר המשוכם עקילת עקרב. אשר תשובה מוכנת לכל מקריו
וכזבי. מראותיו ותשבולות בכלו והכליו. אשר כל מי שיש לו מרה אמונית ומוח בקדקדו. יכיר האמת לאמתה של תורה
ויידע את כל אשר הרע אויב בקודש. וכבר יגא לאור עולם הספר שמאיר עיניים אלו. זה כשלש שנים. וזה קמה שנים הר"ב
בארץ. כמה אנשים בעלי מרה פקחו עיניהם ומזרו בסם. ורבים מעמי הארץ מתיהדים. ובכל מומן נאלם המי"ן. לא ערב
אל לבו להנים עצומותיו לבדר וכיותיו להרמות מדקותיו לעיני השמש. כאשר בקשו מעמו אוהביו ומתנגדיו בתפלת הרעש
ועד הנה לא כמאנגב בכתבי פלסתר לאבות בסתר ונסתר בני את הכלביסתלמידיו לבכה בכל זוית. ובכה והוא נסתתר ואתה ז
קרדייקוס כמי"ן אשר יודע בקבה. ועתה נעשה בן מות שנים לאקרה הכסיל לא בעות אנא. לפתוח פה ברבים. אתאכל
קרב לבנים ::

אי לזאת נפלא לו על אמרו לא חטאתי. ובאמת עלזה ידוע כל הדוויים. ברחות אים מכם נשפע את אים אוליורגז ושחק ואין
נכת. אם תכתוב את האויל בחכתם ונו'. וכל מכן אפיקורוס ישראל דפקר טפי. וכבר כתיי אבנרמאזה. רבינו לבניה
הדבר לבעל הכרם יבער קוניו. ויה גם עתה כי נגלית ערותו בחבור לשוואלה שהדפיס. וקראו בשם לוחות עדות. ויתכן
יותר לקראו לוחות אדות. כי הביא אדו בידו. או לוחות ערות (כמו שהוא רגיל לאור שאירע שעות בכתיבת קנייעותיו
בין דל"ת לרי"ש נתחלפו) ערות האדם נגלה. כי בו הוציא כסיל כל רוחו ועתה נראה בעליל מה כחו ומה מבחנו. מבח המיגיע
לכוכים ע"פ אלמידיו המגדילים עבינו ומבהילים כל השומעים. כדור הפלגה האומרים נעשה לנו שם. מי"מ משכנו שים לוחה
מיוחות

מיוסות בגזירות עליהם. וכבר היינו עושים פשרה להיות הזמן יאבד ירקיהגנת גלהשבירה מקול נדול בכל הארץ. ושכשיראינו
עושיכסיהול עקב. לא מנה ולא מקנתה. אין תורה אין חכמה. אין שכל וסברא. אין ירא. אין כיבה ודעת. אין אהבת
הארת. אין מליצה והלצה. נאות לשון ערוריים וזן שפתים. המעידה על שכל בעליה ועל מלקתו ותוכחתו. לא ראינו שום
עשוה מתבונה. ובכל המאמר אשר פגשנו רע ואין תבונה. עד פירים סבוכים. מקול הסירים תחת הסיר. כן קול כסיל ברוב
ברוב דברים. אשר תגעל כפש הקורא בהן. כלי הוראת שום אות אמונה ונעיות. הים טמא כדיר מלאות. הלא אין אוכל
יעשה טעם מלאת של מקריב מוכאים. ארם נאים. דעות מעופפים. מידות הכלים מטוכאים. עלי סברות כמוסים.
תעתועים מוקאים. נראית חולת דעתו. והיא עבות ברוחה לכל עניניו ועסקיו הרעים. אין נורך שוב להוכיח אחרת
מרקוק. כי אם זייניה עליה. כאשה כלי זייניה עליה. בתשעה קבין שיחה. פפריה כאן שעתל בו חיוש סנים. ורחוי לברך
ברכת הרחייה. על אשם הניתן לרחייה. לרחוה בו כי נפשו לא מיה. ולתת הודאה לאי שבחייהו לראות פרי אדם זה אחרים
אחר והנוון. עינה מכף מעול ומוון. והיה פריו לאוכל. לכל הנוסר בו ונדרכיו. הלעיטהו לרשע ויאות. ושלהו להתיר פה
אלים. כדי לברר אמורו ואחרמיתו שהיה מוכלע באחריו (באמת נס זה הרע לטובה הוא. וכבר אפשר שעמין אמנו תיריאלק
להקיאמי שבלע אחרמו) ולא ידעו להאמר מאמנו ואחרפו הסנור מתמת לאדיו ואתה כל בר דעת ירחה ויבין האמת. אתנו להוסר
מוייניו האחרים מי רוש. ויתרחק מאחרבע אמות ינו עוראה קורבה ואחרת ברוש. ויוהר מלכות בנקלת האולת כידיה אחרמנו
בעורבא דאייתי נורא לקביה. ומאן דברע קביה מחריב ביתיה. כבא דשעא נגרא בנויה כשרוף אדרלא מדויל ידיה מסתלים.
ואינלאי אילתא לאחרע. דלא אכים ולא רבי יתקרי. אלא פתיה אוכמא עורבא שקרא כר סגיא ושטיא דיוכלאי ליה ולא מכלים
ואע"נ דעבדי ליה סיתרי לא חלים. א"כ דיינו שכתב שוכר לעצמו. ומוכיח לרשע מומו. אם לא אדאנה מדבר עינינו זאת
בי ידענו לא רבים יקבמו. קן רבים עתה עתה. עתי האדם אתי"הרים אתסדרים ומוכרי דרך האיסרים אורחותם. לאדיק רשע
וגו' כמו כעורים. כראותה קבוכת כזב ושוא. הולכי רכיל נחוסת וברול עורכי מערכו באמרות שוא ומודאים. טבלו מקר זדים
אדורים אבני עבתו. ובדי התקלה מכנים. ברחות אנשים הולכים לתוהם. ספר כתב אים ריב. נהמנתו על ה'. ומדיו בנדיו
יתנו אידיהם ומנעקו ככופר"ים יתנו קולם. מרקו מן ישרקו. והנדקתו כתובה וקמיעותיו אסורות. ומרים בכח קולו שהוא
נדיק ויבר. ושפתו אתו מבדי הוציאו קמיעותיו. וכן אינה עדות ואמנה בריתו. לא"ישמקרו הכיבו הרשת. ומה ידעו הרחוקים
מה נם דורות הבאים הרואים דברים נאמקים בספר. וכתה אנמי מתוקה על מקיר. סך קירי בלסתר. מתוארים כמרד הפאר
והמפלה והמשיבות. כמלאכי אלקים אחרים. המעידים על כשרותו. ונאמנותו. ישרו ואמונתו. ומעלת יתרון הכשר
קמיעותיו המוסרים ומבוארים היטב לפי דעתו. ע"פ הקדמות אמתת הנסתר העליוניות המעלות ושליבות הסלם (סולם) המוכב
אדנה ורחשו בשמים (ע"ן טר"י) הלא לא יאסר בתי ירחה יתכלא ולא יאסון לעשות כ מעשהו. ונקמת מבאמיכו כדי לרקנ
אדקות. להשיב נפשו אלי שמת. כנס מסם אל הפמת. ואם אנחנו מתנים ומאנאנו עון. והמכבלה הולת תמת ידינו. לכן
מונאנו עבאנו מחוייבים לשום יסן כפי אמור נומר כעל כראנו. אלא בטובתנו. קמנו ונתעודד להשיב אל אכסיל בפי אויל
מוסר נאוה. הכל מיום יקרוש הארם אין הלא אם בניה שה. ואם אין קן לדברי רוח. נאד כפוח. נקנקן ריקן. וכבר הלאנו
ומוייתינו כנגד שסנקן. מ"מ קוי ה' יחליפו כח ולאסירי תקוה פקח קוח. ויקח לו (בן) יעקב מקל לב"ן האדמי לו"ח כלו. ד' ומוזרון
ויפסוף כהם פנלות לבנות אמר על המקלות. בנים הם. לאחד קראתי אבי נוהם. ולאחר מוכלים. הם הבוטלים קבנים
מסכלים. המחוייקים בידו בנכלים. ובכבשים אלופים מוזכלים. מסוכנין על שולחן אלא קיא נוהה בעל ארבע רגלים:

אמר מושיב אתבוכנתי בשבור לוחת הלו. דבני על ליתתא דברעא כבר קפוק דתתפיך ברעא לאשורא. ומכה הוא הלך
על ארבע (עד כל מרבה רגלים כנבל) בעמי ישראל ואשר לו ברעים כתר כשן על הארש. ועל ארבעה הלא אשבנו. א'
דברי נבלה. ב' מוספה נדולה. ג' דברי תפלה. ד' דברי תוכלה. בנים כתורה מגלה:

עתה נבוא לחשיב את המפטרה ביוצרו. ומקשה עניו לדעת לעשות כתת רוח ליצרו. בדברי שאול ואון הבל וריק. אפס
ותוהו. אחרת אך דבר שפתים עצה וגבורה לאלוהה של תורה. הבראנו דברים ריב. ואם אין שפתים ידק. ולשונו
הסרוח ורוע עניו. מעידים על שבראנו. אי הכותב לא ראיתי כתבה לרוע בעניו. ובתואר הלשון וקשורו. לא אן ולא הדר לו
לא מתקן שכתיב. רק לשון מדברת גדולה בנאות ויהרא ונלוה פרוחה. מתכפסת באחר הכנעה מל ראיות. מעוטפת בטלית
ענוה.

ענוה פפולה. תחתיה תעמוד הבאמת של אונפא כלפי מעיה. מעולפת בפורים שבורים שפות הסיר אשר חלאתה בה. מלא
מעיות ושבושים שאין תיקון בכסל בשם. ואין בהם לא חכמה ולא תבונה ולא עצה. לא תורה ולא ירחה לא מוסר השכל ומישרים
אבן מועמיק עצה בהלכות שקרים. אך לשון הרבה רפואות. תעלה אין לו. שקר אין לו ורגלים. וסוף סוף האחת מתקיים.
ונשיב על ראשון ראשון בסדר דפיו (רק דואנ אבי שמא בשירחה תשובותיכו הבנאות ישוב עוד לכסלה להתעולל עלילה
לומר שאינו מעשה ידיו. אמ"כ שמו מתום עליו. כי יתלה סרחונו באחר כדרכו. בפרט שאנו רואים שינוי בי"ב
עלים ראשונים שלא נפשמו כלל בסימני אותיות. אמ"כ מתקיל לשון העלים. מי שמע כזאת מי ראה דוגמתו בטום מבור.
כולאי ים טינא בלבו להשמט ע"כך. אם תבואנו שואה מנה זה) יהי מה אין לנו לאחרין לרמאין אבי בתומישלך כל לשון תקוס
אתנו לשמנו ארשיע. בעזר המלאך ידי לשלמה. ובאתה קס"ת נחוסה ורשומתי. אעבור כם"ך עברי הדפים. ואתחיל בעבר
שבנגד פתח הסער. בכל מקום שפקרו אעת האיבין האוכין את ישראל תשובתם בנדם (גם על מ"ם בפתח הסער. בבר הוכנ
לעוותו דבר גבורות ואין ערכו בלויות מער. עוד תמנא תשובתו בנגיע לבוים השקדמה בע"ה

עבר ב והנה פתח אויב את פיו. תפלת דברי פיהו סכלות. ז"ל **רוח על פני יחלוף בין לוהב ללויב ודור**
תהפוכת ולרב שיחי כיטל מעבר המדבר. והנה נדק בוה. כי דור מהפוכות האיר כל מהבניו. וכי לא היה להם מעי
ללמוד. הלא הוא הפה סעמא שדבר דלעוריה על בזרלו. זה דרכו בסל הפכפך דרך לים ודר. ומדוע בעל מעונו שמדבר. הלא
זוהי לומנתו ט' קבין שיחה ודברים בעלים מרבים. הבל שיח בו מעט. ומי כמוהו מורה אנים. ומות בפ"ידי כאתלהלה ואמר
הלא אשתק אבי. הוא האל להיות נבור ביד לפני ה'. על כן יאמר מייבש יבר כבמורוד נבור ביד מרמאי לנוד הפתאים בחלקת
לשונו. חלקו מחמאות פיו. רבו דבריו המשמנהאה פתיות. ובחלק שפתיו ידיה קלי דעת. ועתה סבר עליו המדבר. המדבר
היית לישראל ברא לנוד מדבר. תאנתה מי יבינה כל מובקשיה ימצאוכם. הלא זה הלים מרעים הארץ.
הקדים נכיה המומרים ללמונו מנביר שפתיכו אתכו מי אדון לנו. ועד עתה לא ראינו פנים כמו נדול. ויש שיאמר ראה זה
מדם הוא אחר שטרח בו חיים שנים. ועשה ראשון שכמן דבריו בדמום בפומבי. מבורים היינו ישמיענו קדשות. דברי פי מכסמן
מן המשמי כפשות. אך דבר אדוני הארש (לפ"ד) קשות. בלשון אחרת בלעני שפה ידבר פסילוסי. יותר מושלמים עניות ושבושים
בלשון פנוס ישמאו בדף הלז הראשון. ומאמנו תקים לפאר. זרק קצתן מעט מוער ארשוס בכאן לבראות לעין השמש שיכנו
יודע פפוק כנורתי. ולא בקי כעיב מאמרי מז"ל ולשון כרור כבלבתו. איך בטורת ראשונה. אחר הרואים באחרונה היל"ל
ארואות באחרונות. אחר **ולרב שיחי**. ואין זה לשון מקרא. אלא מרוב שיחי כטל המדבר ממנו אין כך לשון חכמים. אלא
בטל רוב המדבר שבלשונו. וכמ"ל אם היה נם שפתים. מבטיו אחר כטל המדבר ומאבי. מעמנו שאין הוא המדבר. אולי רוח
שקר דובר בו אלא מדעתו. ונקרוב לאמת שכן הוא. עוד לן ים מליץ ביכותי הכן כדברי אליפז. שנכשיפה כח קנה. כי
(מאחר אלא נוכר מקבל בדברו) מי האלין בינו ובין זולתו. אלא הוא לבדו אים הבינים. א"כ נריך לאתנו לשנים (פלגא
דאורמיו. ופלגא דאורמן בר ליליתא. ידי להשמיד אלין בין שני כתריו. שוה נ נשמרה בכלה אחיים) וכן הוא באמת מהרלוי
ונכון. לפי שמוא אחר בפה ואחד בלב. והקלוטום שליח אלב. ונדיך אלין בינו. ובין הפה. שאינו מכיר כלל בלשונו. אופכין
עשה אלא. נגד הרגלו. עם הדותו הסר. יצילנה אזכין. לא ידע לומר תצילנה לשון המקרא. ואדע מורכנת אחבר ונקבה
ואחר עוד ההיתה כזה לשון אבדרגינוסי. ווזנ לשון נקבה עם זכר. סביתה כזאת נדיך שיאחר. אחר עוד אים מכאובים
וידוע חולי במסתר פנים ולשון הכתוב אים מוכאובות וכמשתר פנים. **עלת כפתולים** נ"ל נפתלים. וה"ה נתלות
בטעות סובר. כי בל תיבותיו הראויות לביות מולאות. כתבן אפרות. לאזרות כי הוא אפר דעת. ואם האסרה עשה אלה
ומנה מתלאה. כי בנדה אלת יכלו עשה אסר. ונע"כ נ"ל אלא. ככתוב. אם לא יהא נלעג לשון אין בינה. וכן עשה באחרו
אם יסלסלני ובין **נגידים יוסבני** לשון סורסי. בהכרת נ"ל יסלסלוני יוסיבוני. ועשאם אסר דאסר. הראה לכל כי
סכל הוא ולבו אסר. הכיה יכבדו בכין ולא ידעו מינה את הכתוב. והוסיף ועשה אלשון יחיד לשון רבים לשון נורסי. סמוך
לוה אחר יעריצין לשון עורסי. כלעג לשון אין בינה. גם הוא מורה הבן הברכה אלנו. וק"ל אנל המכיר כלב"ק. ולא ידע

להשתמש בלשון מקרא הכלולה בעכמן. וכן אשר בי שמה בגעלו מגן גבוליס עשה איחיד דברים. ואשר עוד הקולת (קורת
בית הבראי) אשר מלאתכו (יחידה בעקום הבות) וכבכה רבות עשו מכות גדולות. ונלחמות בלשונו המרגן שבלא בו רסן
מפיו לפתוח בקלקלה. לדרוש כדברים המהפתיקות מפותקות פתוחי (סנור) הותם לר. אמ"ל לתלותן כמעתיק וסופר
מלינו עשוי לעשות בעטיות כללה. לטמות דבר מדעתו. ודי בהם שוכקה ורלה בגאולה שהוא ערל פה (כנוי המדבר כלה"ק
לשונו סרוז) ומשוק שפה. ואין לו הכרים בלה"ק כלל. ואפי' כתוק האתחיל ללאוד בוה הערה קרא מספקת (כי לפרש כל
טעיותיו הוא אכמנא אפכי בעול בה"מ) בוה שבונע אל אלשון המליצה המנוכה ומשוכה ולקוי בקליף. יתיד אסיר. כסיריס
מבוכים בחת אסיר. ובוה ובוה מתמנא בכל אורה אסר בקלה נפש הקולרא בו לב רשע ע"ה יסיר. ואם באמו לפרוט כל הסבוכים
מטעה בדקדוק הלשון ומליצתו. לא יסמיקו עורות אילי בכיות כל המורכה לספר בסבכו בקסיר. ויכן עדים כל העם המומיעים
ידפוקיו כמבוכיו כתוב. ויכיקו כלשון מנוכה. אינו ויכה אפיו כלי מכים בחים ובסיר.

ונשוב לאם תכל בקשה העכיכים מבכוסים תחת לבומו יביע דבר בגו אר מתק. חזר לפתחות שאינו אישדברי סנס

תמול. הוה מכסים את הידוע לוחר אל יחין מאמל. כי הלא כולם כבל מכינו אינו אלא בפעמוטי דברים הדברים
אלא הדברים. זה כתו לאלאו בכה מכף. ישחיב דעהו. ויכן כדברים מבכתבנם חלוס. ראינו בספרו זה מינה בחיבפיפין אלא
בדברי פטפוטין שאין בהן לא טעם ריח. רק מעשה פטיש. חוזר עליהם פעמים. רבות מבטל קאו לא יסנא כלומות ורוק.
הפוכי בחילי טב ליס ומכבוד אליו. מבעים. מ"כ ובמלה החמודה לכבוד המדומה. נס אלא דברי פיו אין ומרמה. אדל
להשכיל להיטיב. ואם הראת אתו בזה. מה לו לדרך אסור. לתתקבל מתפלה בחיסור נגד תקנת הנ' קהלות. ומדוע לא מבעה
עינו בחקוס כבודו איך. מדתק עצמו לנאת חוץ מאמינתו. ומעשה כל תפבולות דעות מבעולם להשיב. גם כמה הרכמות דנ"ק
בעמל ורעות רוח. אסף רוח בחפכיו כנאלא דבעי קרבת. ואם מוחם בכבוד המדומה. מדוע מתאמץ לעלות בערכבה. לא מבתה
מדהבה. להכעיר ביעקב אם לבבה. והרשעים כיס בגדם לא מקבו אלא כי אם דוחקא להסתית עיר. ואם ביראל. אשר
היתה בנ"ע. מעשה כאין מורכם. ומחוק בחאלוקת בגד הרבים ונדולים שבישראל. ומחית אם. באליתם אל עו פנים מאינה
קדיבה. לבער אם בלתי ככה. להעניב לב אכות אל בכיס. בין אמים יכריב כין. אינם לאמתו וכין נבר לרשעו נרם רשה רבה
אלא כל אחרן לפכיו (ביאוד לפי דבריו הלא הרבכות דבראנו כ"ם קדחקא פוזבא הקטלות הגדולות הראשיות שבאחרן אשכנו
וסלין פניו ומחלות. להיות לבם לראם ולקנין עיכיסם לו מיאלות. הלא טוב לעי' כת הרבה ושלוה בה. ובנ"ק אין לו אלא בית
אלא ובחי ריב) אחין האקוס מוכבד את האדם. האדם מוכבד מקומו. ודי לעדים מאלה בחמש סנים הריב מנאמו מאמנו והלבנו
לעורו עורי לב ילך כה עשתה לאלוק מוכבדו אל מקומות אחרים. משוכנים מס אקוביו ומיודעיו תלמידיו ורעיו הקסנים ביקרו
ומכנו לעורו אל נבי וד. הן עורו ומחזיק את בסר"ו. הלא לפי דבריו כל אחרן הוי"ה מוכבדו אלא כל הפלל. בכל מקום
מוקטר מונם לשמו. מכת מוטה מוכרת עון כמ"מן (כמ"ן) בכלל. כרשע מהשעה מסקת לו מחוק הכשיל לשמוק לאחרתי
שהלל. ומתלתו בלי"ס ונייס ינידו. פעיר אל דעבו יקרא. בכה כה אדוניכו ודרת ראשנו נב. תפארתכו נקשר לו עערב
ומבשיל ליס יקרא. כי מי כמוהו חורם כנים ביהונתן בן שאול ואבדון לא תשבעכה. ומדוע יכקם להיות לראם ולעבה. לאכנים
בלמי מוכיחים מזרתו ומכמתו ומרחתו. אשר היו בעוכריו. מה נם עתה בי ראה כי. נר לו. ומדוע לא ירחם לשמת מקום. כמאן
דכים ליה בלאי אתה וכלאר נשק מכין נפרני רגליו. באומרו כי ילא דבריהם להנצות בעלי תורה בעיני המוכיים
וכן הוסיף להתלונן לוחר וכרפים הנם לשמוע קול תורה. ולמה יכבילם יותר. אשר אלא נתן. ה' נסם לב לדעת אותו
ואת תורתו. וזהובים מעשה תורה בלבתו. ועוסקה בסל ומסכה. ומודה מקר בפתר. הלא טוב לו לילך לאקום מה"ן מכירין
אותו ומתכבים תורתו ויעבה מה שלבו מפן. מה יאמרו ודאי להכי לן מ"כם מ"מוכס ו"רב ר"כנן שרה לן עורבא כלשונו
דאר שאלו. ולא יעשה כן לפי מחוק לו ע"כה ולא נאול. כ"ע. וכעשו חבר למוסרת במלכות הבלאת רית
ויבאו אל הגוים ויחלל שם ישראל ע"כ לשון הוצף. מוס שנו אחר בחברו. אות המוסר. מסתיר המסור. ומרן הנדר
תפלה לילך בעם"נ. להמחיד ולמחרים קודש ישראל לה'. ומי הוא אשר הלך. ומשר הכ"ת בידו פירוש מחישותיו לא אל הגוים
כ"ל לעומר לכבעים. וכתן יד לדבים ס"מינות לאלל אותת ישראל ומאונתם מקדושם. ערבה נוה לנו אשם מורשה. עשה מחוק

מלאן של ישראל. כי אם מיבשינו ואשר שמעו לקולו. ובכאן הראה מאין לו בקיאות וידיעה אפי' לספר מקרים נדרן מכמה
כמ"ם רו"ל כל מקר מאין לומרין דבר אות כתחלתו אינו מתקיים. ומזה החל בעקר מפורסם. הלא מראה דברו ניכר.
מאמנעיתו מזה ומזעו תפל מועד בעשה תם מלוקנעבר ומכפיר המאורע ימכרר הכל כנגל אחת מוטמכרוני ויכתן הנדקן
הכזב. והיה לו לזכור שלא להרכות בדרכים. כדי שלא להרכות בנדרים עד שיהא דם העקר מותת מכבדו וכ:

מבר ג פי' מוזר בנולא מוכרת. ו"ל ואחרלה לשום מחסום ורסן מבלי להטיל דופי בנכות שום אדם והנה לא
בחת אפי' בנכות בהיה טמאה לא דבר בכותב. לכנס לאי מקבל עלי אלא להטיל דופי בשום אדם. רק לבנות שיחי בחיה
עמאה ויה רעה מנוירת בדמות אדם. קרם את מרסי אדמה בן מרסים. לפשוט מעליה ומעליה ולבראות דמותה מאמיתי
להשאר מקרניה. ומאר מבות כויקיה. טוב לכוס ומתנ לקמור הבר כמוהו כפרד אין הבין כמאתנ ובפן עדיו לכלוס. תשבה לו
מקסוס. אוי לכסיל לן נרוש. ישבוב כל העולם עוריס זמכלים. כאילו אין רואה ואין יודע. ואין מבין לשונו הבכאם ומוסרם
בחמלה עמן כאוזו לכסות עין המשיב בכבדה. ונבנות המאה כיפיה. ומעל נפתו להלעיב בעלאכי החלסים ולפרק נס מנוקי
ארץ. ישבי עפר המוכנים בכבוד. ואתה אלל רשע בשיא ישראל אשר כה יומו בעת עון קץ. כדאסריה לנבכא כו'. אמ"ל באחת
מזה לא ידע כי מעל ואמס. כי נפרעה דעתו ולא המאירה מינוקו לשכל כל רוחם. לכן נ"כ לא הרגים בנכתו כבוד לפסולים
מרם ונדף ונקב את המס:

עתה מתחיל להראות ולדבר הכבשה. אשר מלא מיו אלה ומרמה ותן לעשות מוכף לדבר על ה' תועה ויבאר בקלה ותבואתו
אלא מיתי נטוריו מסב כל מבחי ישראל הזקנים מבדור הקודם לבלבים ומזורים. ומה גם עתה כי כה ביתים ונחב
מבכבשה האחרן לפניו לא מסב אמנם. היה כפתן מדם אשר לא ישמע בקול אלמסים. והוסיף פסע על רשע. ליסב לדבר מדי
מאינם ייבעלי אמונתו. המלאים יעורה ומנות כרמון. וכתב עליהם כתבי דופי ופגם מבקראין. פסקוילן. על אבני המס אשר
מעולם לנעב לרש מוכני עפר ישרים ומתיים. עתה כראותו כיבל מדוד ברמת זו מתן. כלבדה רגלו כאליל ומחן. כתעטף
בעלית מבולה תבלית. עור עם מוסך ומשמטן בערבוביה. בסבור לנבוב לב העם. לשוב היותו מעניו ומסיד מעביר על
מדותיו. ומכה הוא כולו ואין כלב ולב ידבר. תחת מפתיו מחת מבטוב. אל תאמן בו כי ידבר רכות. כי הוא לא כן ידמה
ולבבו לא כן ישבוב. ומודנו לא ישוב. הוא מיין בדשנו מתקלתו ועד סופו. מרבעין בכתביה ובסר. כמו מהודה ופיו עכה בו
באחרו ואם כבר בימים העברו ילאו מאתי כדברים האלה ופלטה קולמסי דברי בלתי נחמתי לאת
אשר עשיתי כו'. ברוחה מוסב מאודה ומוזב הוא (והלשון מרוח מורה מנים ומות ביד הלשון. כי לא ידע לומר פסוק כנורתו
נאמתי כי עשיתי. שמא כוכתו על לשון תנחומין. כי טוב ויסר בעיניו את אשר עשה בדון) ובתוך כדי דבור מזר לסורו. פיו
מכשילו לומר ומתפלל על העתיד אם ברב דברים וספורי מעכים לא יחדל פשע וחטא. בהטלת דופי
ובנאלי כו' שלא יהיה לי בזה מזכרת עון כו' ונסלח לכל העם כו' הבע נא ואלה מועם רשע ונם רוח. היפקון כוחי
עורו. מוכל ומרק בידו. אוזנו בחבל בשני ראשיו. כו לנו. מוא לשוא. הוא הבוטח ואמס. ומבקש הסליחה לכל העם בשנגה
ואם העם בשנגה. הוא כת"ם הגדול. בעיני ובעיניהם. אפי' מגנות נחשבות לו כודונות. כ"ם מביד ראה וכודון. הוא עושה
לנדות מדון. אוזר מי אלון. ושמע כו' מקורת בית הבדאי. כ"ם ונקשר קשיר קחזינא כו' במדבר זיוף תפא רוחיה
דהוה נגרא. מי הוא הקושר ע"ה. ועל מסיבו כי אם הוא ומביעתו הארורה. מי קשר קשר בגדים קשר שאינו מן המכין הלא
הוא המקושר אל המים כשבר. ואיזה קשורים בין האבנים מסב ומחיין. ומדוע יתפכחו עליו דבר שאין לו מבר בעקרה. ואיך
נהים כדבר הזה שבהפך לו לאויב גם בחיין. יהיה אשר מסר נפשו עליו להביאו אל הרבנות. דמין. והוא קרוב אשתו מבי בשני
מתה נעשה רודנו ומפרסם בכיעותו ומיכותו. הנשמע כדבר הזה. אמר עוד כבדה עלין שוחה בלבד. ראו נא לשון מרוח
וכי מי מעם כורה שוחה עלי אדם. הלא שוחה מיוקה. פי זרות ומום ה' יפול בה. תחתיו כרויה לא שליו. ולא ידע לא מבכיל
לפם מאם בלשון מקרא המורגל בפי כל. כ"ע ועילה מלאו היות מכי רגיל לכתוב לקצירי מריע כו' קתיבות כפי
המקובל בידי ומחמחי קיעא לפעול פעולין. לא מבינו כזאת בישראל מכי אם עילה מנאו ועברו מרם ישראל. לא
לעשות הקרבנים ולרבקם כזרוע. ויזנק אמן הנשפרת רוחת לתוך פיו של אותו רשע. הלא נבכא דנגב רעתא דעריה. עדיין

לאחר שכן אקובל בידו. בודאי קבל כן מאיזון רבו. ואחר בעלי קבלה מבלי עריקין תלמידי ש"ן סר"י. אחר דשביעם בנבואה
ובנביים. אלא יאוש וזכרו מפיהם ואפי' כתבם. אך אחר דשביעם לאוכיבו לאחר בנבואה וכנ"ל לבב ולתמחי קמיעא לפעול
פעולתן על זה בלבד אחת דתו להמיתו. בכל דבר מיכולין להמיתו ולהעכירו מן העולם. וכי זוהי קבלת תשובתו שבשביל
רוצה לקסיל ולהדיח בפרהסיא. להשתעם בכופרי קיישעות ו מכתובות לשם אחרור ש"ן סר"י. ואחר שבפיו אלא לאחור
שהושילו ושמו פעולתן. ח"כ ודאי יכולו לעשות כאותן יוצרי מקשבתו ונכרת מכל מנחתו לבלע ולהשמיד ישראל. להדיחם
מעל ה'. ולפתיתם מירמו אחר בני מודע תל"י. ומשכבה בכה אלא לילה אלו מודיע טיבה. שכך מטיבה. אי לרשע רע כגמול
ידיו יעשה לו. ואיה הטוב בדולה מוו. כי עד עתה עשה בסתר ובמסתר מעשיו. כפר בכל ובכחים המומם יעמתה הפיר האפר
מעליה טיו. ומודה בקיישעות שכתב ופירש ושהם טובים ומוטילים. ומשבר שבראה ובמתוק. כמ יאיה הוא וכל התוצים אחריו
ואם אחרנו מאיכו פל עה שעשה בסתר. אין נמשה מבכיו מפומם ידיו בעיקר. ומם זה פומם מלפיו כאויר. ורוצה להעשות
אחריו הסולכים לאתמם. לעשות כמוהו להבניה תוצנה אלבביתם ליקר שם אלא מלו מיאחרו העפסים אילו לא היה מעם בראה
מלו היתה יכולה לעשות מעולתה. אלילה לנו שה"ם אם אם אלהזכיר בשם קיישעות ו לאכסיר לבוא בקהל ה' להבניה אדם לבית
ישראל. אלילה לנו אלהתעיב בכפשיהו אלבעיד בשם לסיר הדרם מקרבם שלא יכשלו בם. אכן לא תאחר לו ולכל כתבי מעל
מלו קיישעות וחבורי מומאה בכלי יוצר מנכפם. מקץ תשקמו תזרם כמו יוצר ורוח תפיסם. ועיין בחבור הקדוש והמעוכם
עמיקת מקרב (י"ג ב) ובספור המאורע מי"ה אחת דע מה פעולם עמו לו ולכיסו ולכריסו פעלו ודאי לפי שעה (ואע"פ שתלמידו
הגיב קראל סר"י. שעליקשלו ורוחו דובר בו בספר מיגותו שהדפים בסבילו מתפאר מרבו אינו לוקח מכר עליהם. יש בידינו
לבדר ע"פ מנקסו מכתיבת ידו הכיח לאשכון הכבסה אלו. מרשם בו כאה דעיסקבל בעד כל קמיע) לאוכם מילדות הרב בחוש
כאה וכתה מהן. ואחר נכולו מיעוטא דמיעוטא. בודאי זכות בדול בנין עליהן. ואף הן עבר עליהן כוס הסנעון עד שהם רוח
מעלהן זכות מעמת יקוש ונשמת לנם ב"ע ומידי היתה זאת להם בכתבי בלתי תמה ומעשה אומן בכתב אשורית
כלומר שהיו אותיות אחת לאבראתה. שבאומן זה מאלו מקום לאשדו כאה אלא עשה וכתב מי שם לו שוה בקדקדו יכיר שכוה
כתפם ובלבד בפה יקוש שהכין לעצמו. פי כסיל מקתה לו. כי אם אינו בקי בכתיבה אשורית. לכוין מיהא אכתב תשמיו
אלא תדעה אות לאבראתה. כדינן וכהלכתן אחם שנה בהן פסל את הכתב. ומאחר שם קפידא לכתוב הקמיעות בכתב אשורי
דוקא. כי אלכן מידי דאתיא בקל בכתב אשקיט. ערש וכתב נם הוא כאשורית. ומאחר שנה את הכתב לגרישותא ופסול
(וכן הכין לו כלי מות מאוני מרמה לפתרן בכל אחר ידה בכל אותיות דומות כאחר כגון נם מעשה תוהו אלו אלו) מ"כ ודאי
לא יצא. לפעול פעולתם. אפי' היה הכופר כשר ומקובל קדוש ועבור. פסיעה לא יפעול בו כל מאומה. כ"ם שהכופרות
שנתעם בהן הן כדומות מיוחדו והעלה של רוקו. ומעצו פכיו לומר שהמיאלו לבכבידו ולהשמידו יעילו. ואכל לא יצילו. כ"ם
והם פתחו הקיעות ומלאו בו תיבות ושמות בלתי כודעים כו' (ודאי לא כודעו ולא נשמעו מעולם. לאותו רשע
שמאיזן לא מכיכו לו מכר. ודי בהודעת פיו. פיותן שמות בלתי כודעים. סם שמות בארץ. משפטו חרון להתגלגל בתוכו
כמ"ש בסה"ג) ולכך פתרו אותו בפתרון החלומות ברב דברים בטלים עילא בקופ' דמחטא כו' שעל זאת בחוכם
לא תאבל תבל ולא תבריו ארץ מפרוש אחד שהגיע לדונעא קול כסיל ברב דברים ומעיל פילא
בקופה של ברזים לתלות באשורי ילד ר"ן (גי' קמיע) הקטן. לתנותו פרנס על הכבור ודרש עליו כמה דכין דרשות על דופי.
ומלא מי באר הקבלה ומערה לאשפה. ושל האות הסכבר כפה. אלוה יקרא פירוש מקובל ויפה. וכמה ידות נייר יהא נריך
לפרש. רק עוד קמיעא אחת מהבאות באחרוכה. ובלשון תפכה אשורים לעיני כל רואה. כמה יהא נריך לפיולא כל כ"ם
דחטא נגרא. בנגיה נשרוף ארדלא. ולא ידע בוסף מסשבו אומר בחבריו. ומה שהרבה הכפיל דברים בבלבול לשונות בא"ב
פשוט ו"ם בדא"ת ב"ם כו' כל אחר נאות למלאכתם מלאכת רמיה ע"כל פי מסיר בקול אסיר. מוסב לנקר עיני
ארנאים. ובלא אחת מעיד לעצמו. וכתב ידו מעידו שהוא בכל נאמר. אינו אלא אדם מנוגר ונפשו בטמית. לכן מדמה עצמו
שכם לבטעות בני אדם בתרעית. ולפי שבבר מבואר הדבר היטב נקבור מלא מכמה. ובליל יופי הכ"ל. שבבר קדמהו לבנות
בעבין. מלין להגיע בכל בבליו ותעתושיו ותקבולותיו עפרליות. כי נפכיו יאבה כפשו. ישוון שם לאורך כל הנורך: לפיכך

מין

מין לפעול בדברים בכאן. מבה יתן ומה יוסיף לשון רשיה. לאיש אשר נפשו לא מיה. כ"ש ופלה בגורלם השם בשמלל
לעזאזל ראו כה איש מתנגע איש לשון בכאה ונמל דבור כוה בלבד ראוי שיעקר מן העולם. כי אם אדע שפלה השם בשמלל
מעמת הבלתי הנוכים כאותו. אלא הוא שעולה לעזאזל. אבי מבשמים נוזלי. אוי לבעל כפם בהמית ומוזל. לו אז יתהלל ואומר
והוליאו התיבה לחוץ מקדושתן בוא ומל כבל אחר אלל קודם ה' להעמיד אלם בהיכל. ווז קבלתו ומעולת הכת האורוה
של מב"ן סר"י. לשוניה שמות של קודם לשון וקודרים מאוכרות לראוו כהן לפסלם. הוא דבר ידוע ומפורסם (עיין בחת"ית
ה' תורת הקנאות. ובראה לפיות מרם. אוי לעיניים שכך רואות. כ"ש) יעשו הם דרך בקשה כאילו הוא רק החכם
אוי בלעיל לעה לא פרשת אחת מקיישעותיך הבאות בלשון תמה מבואר מאד. ובראה מה יהיה אלוותיך ומודותיך טוד ומבר
בנבולך אין כסה לבריך כאלה מוכתך. נם כי תרבה לך בנרית לא ישעור כתמך. נכתם עונך. ישאה מאד. כ"ם לא שקמו
(לשון מר סורה) לגלות לי מאון מאריך הרחיב לשון תרמית. בדרך תלוכה ותרעומת. שלא גילו אזנו מקלה. ומם שאין זה
מושילו לעיקר הענין כי מה בכך יאם אחת הדבר כמאלו פסולים לבירה מה יתן ומה יוסיף אם מהרו לשלחן לדרוש מפפנן
מאחר כיה דבר התעוה לרבים. מי ינם מיד לומר אליו הבר נא לוי הסותמת והפסולים ובדר דבריך. הלא יגער בשולנו
מיוציאנו בכוחיפה. אף כי האומלים אותו מוקומם בתקלה. לא היו אנשים חסוייים בלבב. פסיטא ירלו מנשת. כן יפרוש לדם
רשת. ואף אם היו מנדולי הסכמים. בודאי יקהו מלאול כיו בכך. ומאחר שכודע שבעו מלו מסכים קדמוניות מוזק כפרן
מרמיה כפיו ואין זה דבר אחד. כ"ם שבאמת באו כתבים תפלה מפה"ש לבוכיהו על כך יוכן בעשה והודיעוהו. ובא בראמות
לבוכות מאבשיסה בהתגלות מוזיפת. ובזה פתח לבספתה ומער גדול. לבדוק אחריו לגלות האבוסה. בפסטו מנאו בחמן
מעשאור האבלים העסה. ובאו מיד בטעבת פתח בתוקפ שעבנת דיים בדאים נגעו. גילו את אוכיו לתת עיבים לדבר והתל בם
מעמת מוכים. גם כפו"מ הקסל הסולים אותו מיבקה עכמו ומיל עכמו מהקשר וקול ביונא מרחוק ומקרוב לא הגיע. ולא
מכה. רק פיו עכה. לבאר תיכה אחת דהיינו בב"אא. אלוה היה לשוק ולבנ וקלם. ובאה כנבלאה מאויב זרא: ברתו ברה. כי
לא יכול יבהה אמנו מזור. אזי אחור כזור. והכבים הידוע לומר אלא יאלה בקיעא הקטבה: מידו (וכסבאו מקיישעות מזון).

הכתיב ג"כ ביד. ואם ש"כ כשראה שנתקיימו ע"פ אחרינו הפסלים בעיקרו. כשתתק ובאלה זה מהם מכים

ענר ד' ב' ודאי חכוק דלא חכים יכול לקרותן ואתה חזר ובכה בהם רוח מועים) ומדיין מחניף פכיו לומר
שלא עשו אותו אפ"ל כ"כ רמיזא לגלות אזון ולשלח לו המתקות מקוים כו' ואף בהיותם מרודים בהגלתם
אלאיתי להפתיק לשונו הער מיקדל כלעב לשון אין ביכה. מיום דברי שונא אבר דעה. רוקד כשעיר שבשה אינבים הנגיעו
לעזאזל. תואר דבריו והוד לשונו הכבאה ומזאלל. טופס בפכיו בעזים וקשים כבדל. מובנב דברים בלי כשמע קולם וכוונתו
נשדרת בכפכוף תור ונוזל. והוא עכמו לא ידע מאי מאחר ולהיכן אזל. דעת בני אדם נוכב ונוזל. רק כל מכיכו להבחיל הקורא
מיבשוב מים מעוקות תחת לשונו שול ואון מקור משקת מפיו כחל. כ"ש והוא כי מרס בא הנה ועד בכלל היה בעו"ה
ומשמש ובא חולי גדול וביחוד ביולדת חץ פתאום היה מכתם בעו"ה ואחרי שהיתי פה מעט בחמלת ה'
אמר למלאך הרף ידך בכאן אחר קצת אחת בתפלה בדי להקויק שקרו שבאמת. אכל נריך לדעת כי החל הנגף בבשים
עצת שבתקבל לריב וש"ן (מרבני) ריב ושלם בג"ק. והן הנה היו עיקר הסבה להביאו הנה. באחר נשתנו מדרי בראשית. כי
באו הבשים על האבשים בכח להפיק מזוותן. אחר שרשו בעבלתן. תלוידי תרבינאי. בלתי הנוכים. לבבוד עכמן ולהבאתן
ברבו. ופתו את הבשים קלות הדעת לאחיון לכל דברי שקריהם ופקוותם. מסברו באוזניהן מבלאותיו. ומבבחו לבקש
מקרות. אל"ל לרפא הבאלות יולעות מתלדבה בריוח ובריס כיקר בריס כ"ם מיכול להוציאן מפתקה של קוב ומבדקי מיבות
לא תכיל האדם כל דבריהם. ובזה נשתו ובאתו בבשים ובבריהו אנשיהן לתת מאלתן. והבביאום שלא לתת דעות על דבר
הרבנות לאחר. כי אם דוקא לו לבדו יאתה מעמת הרבנות מאין בשותו. על כן כאה אליהן בדרך הוא. מיד בנעה בהן
מדה"ד ולא מקעה. ומשבה עד כואו בכלל. אבן לו רבתה בהן הבבה. מוסם מין דבר ר"ל. שתתו שלא כיום אחד. מה שלא
בביה לפני זה. כי מעבשם קיישעותיו בעלו פעולתן ודאי לבוסיפרון אף עליהן. לא סרה עד מעמד ידו מלתת לבן עוד קיישעות
מעמת הרעם של לשון מיגא על הקיישעות נפנה בו בדרשות בדאות הבשם שלא בי אלא בוטלו הקיישעות. אבל הזיקו של אחת

שלם · כגרלה כתין ינתנו · ותעל נעקת הנעם ונועת הנמים הנמיתה · כי על כן גם הוא נב על הכסולים · ולא רצה לתת שור
קשיב כלל · אכי · שהכניתו כו לויה לאנשים עהחון · לו כסקה מוכה לפי טעם קנרה · כאנכה נאנרה · כוכואר הכל בכסור
הוחורת כאר הישב · והוא לוות כדור כלאתה של תורה · כ"ש ובבלי כתתי לא" מבין חולא שחקפה עליו עלמא
ולא קדחת בוער לתלוך כו' להכיחו על בשרו לחלוך החמה והוא לרב ורוע חולי כאבד ונמוק הכייר
והלך לו · והתחבלים כבל שמו חרפה ולא יאסף בקרב הארץ לכתוב על כייר ליזה חיבות אשר יוכל בקל
לפותרו בחלוף לשון לדבר הכלות לו להטיל בי דופי ובא בשכרו ויאמר כי הוא הכייר שהסרת לחיש הכ"ל
כו' ויעביר קול במחנה יעקב כו' בראש הומיה יקרא כי נמלא בחוכו שש התועב שבתי לבי יומ"ש ואני
בהרומי קול שקר הוא · ויחקרו הפו"מ וימלאו כי שקר עכה בי והוא מחשבת רשע ופשע כי ממקום שבא
ותלה סרחנו בלים ההוא שמסרו לו הוא כשבע בבה"כ כם"ת בידו כו' ששקר הוא שמעולם לא מסר לו לא
הוא ולא שלוחו דבר והכתב שלי כאבד כו' והפו"מ עשו בלים הלזה שפטים כו' ועדיין מחזיק בטומאתו
ובקמיע הכ"ל כאילו מתני יגלו ע"כ לשון הפוא והעדרת · טומאה טמים של ואת · כי פסח פכיו כבר לו ומנהו כגיאוה לא
יבע כושה · לומר שכתב הקמיע הבינ לאים מתקף עליו עלמא · והלים ההוא היה כאור כאלו וכריא אולם מיאיו לא מם בראשה
ולאתו הילדת היא מקבלה הקמיע ומתה בלדתה · ולוה קבל הלים ההוא והודיע נערו לאבריו מרגו ג"כ לילך אבל אבי"ן לתת
לפם קמיעא · לבנות יפם שעמדו על פרקן · ומכנ אותם בלים ההוא · בשמרו אליהם שלין תועלת בקמיעות · כי גם הוא לקח
קמיע לאתתו · וסבל לא הגילה · בזה יש עדים · וכאשר שמעו הלבנים מהיו כאותו המעשה · דברים אלו · שלחו לקחת אותם
מיד הלים מהוא · ונן עשה ושלחה נידם · בחוכן זה נוסף וכתכרמיה · ולזה ישבו פו"מ ובדקו וחקרו דברים בנים שלא יכול
בלים ההוא להכחיש הדבר שהקמיע נתה לו מיד אבי"ן לנוכך אשתו מתתה · ואחר הניע להם מידו · ולכן פטרו את הלים
בהוא אשר בקל הקמיע הקטנה מיד בעל הלשה המוכה בינפה · ואחר פרסם אותה · לא ביוס שלאחריו · עשה הייין בעקבה
לעשות מירוק עם הלים הלזון שלקח הקמיע לאשתו הנכשרת · ו בדכו אותו עם מעשרת של הייין והפריו לו נדוכיה יותר
מעארכו · לו שכב טעמו וזכנם בלים הלבין ההוא לגב אוכלה (כי נזר עליו הייין לרדפו ולהדכו) ווזוי שנדר לו · כבר בכל
והכחיש הידוע כבר בטעמה פו"ע · וכשבע לשקר · ראוי שה עלתה בו · כי השערתה מלבה בו · ונולו ושלאה נשקף הלים ההוא
בתוך בטרו · עד שנמלא את בחדרו · תבי מיתתו כפרתו · גם הייי ן כשאל מלים מלוכיו כיה כשיה · והבטים לה לפרשה ·
ועכשיו מקיף פניו ככלב נפני מלהכיו לכעור בכל לבבכיהם · ולכי מעיד בלאוות שיים שלאוכי הרב כר · ולא אליר"ש בלו
בים"ק מיפלאו עליה מה דעתו בה · וכן עשה ושהה אלו שעה גדולה · ומזר לבית רבי בשמחה ונבר בעיו · כי בודאי הלב"ד יפר
ונדיק · ושאל לו מזרי ואיך · דבר אתה כי חפצתי נקמו · עכה ואמר · כי הביב לי בפנים נהוכות האיתן לי דק אינה בעות · ואו
מרלה לך נדקתי שלא כוונתי בה שיבה זרה חלילה · ובע"כ תוקה סביה עונה · בזה כלבד הטליה הרב בשנים וכסבור מלאה
שהבעים לעשות הרי פוא כעשוי כבר · הוא יאמר ולא יקייסלבר · כי בעת הביא הייה רש"ה דבק בו לאהבה · אבל כיוסלאחריו
כאם בה · ולכן בעת נפרד מיזנו ונוטר לו אינה · והכל מבואר בספור המלוכיה · גם בזה הקליף העין מר"ה לבעות סדר הענין
והשאיר מה שנעשה תקלה · בדרשת ופקירת בו"מ את מונלה דבת הקמיע · ופטרום לשלום · ולא"כ נתתנה דעת הקנאים · לא
מלהבתם אותו · רק מוסבלים לאנשים יסרים · ודוקו רשע מבעיתם · לאנשם רוגם שלבו"מ כשאלו בנדקתם · ולא פנו אל הרבנים
ומטי כוב · כאשר מוכיח סופם על תקלתם · ולא עוד אפי' מלאותן מבתפתו ומכתו נשקריו ומיכיו · מזרו כהם ג"כ והכירו
מעלתם ופיו אליו עורף · והמיון הטפש אשר בלא מרמיה בהתקלה דבריו כמו ככבש · הבטים שלא נפטיל נבות בפוס אדם ·
אשב לבכליע אדם דבריו ובנותו בכלון · ויעש פימה עלי כסיל וקימה (כמ"ל דברים ככתבן · לא לשון פסילום פי כסיל מיתת
לא) שים כה הדור לאזרי נר · כי ידוע לכל מעכיל ואחר יסתכל בדבריו הלו · כי הוא הייין הרע כסיל וכבר ומטיל מוחו בקדבים
מכם ארשים · ומה שהבינו לא מזרי לאדה זו לפרסם מהות הקמיע · מבואר בספור · לתתן הכ"ל עצמו מתבזה ומדבת עם ואשר
קנו עליו לאריב לבפסו · אותו דמו להריג · קם על רגליו ועשה התנגלות נגד ה' ואדם · וע"כ לא הגיע בכבוד הייי הכל
בגרוש הלוה · אחר הכיה עליו כל הרעש בעצמו · ידידו הייתה ולא לו · כי לא אבה ה' לסלוח לו עוד · ומה בתלה את ה' בכתה

והבטים הכנות ונפרש מאמנו בגלוי · על זה לישרים נאוה תהלה · והיה רחוי להאשיב את עוזי על ביתו לתקה אשר הערה לאזקה
נפשו כנר השוטה שנמו כמה · ואין בלבו נשמה לים דמים ומרשה · אולקטור לו עטרה על אשר כיו פתח בנכאה · בראש הזעיקה
יקרא · בחכמות בכתה כיתה · ושוטה שקלקל לאנמו כסיל יפרוש אולת כידיה תהרסנו · ונספתיו לנפשו עוקש · ודמי הקל הלה
שהעריב בעוזתו וקוכפתו מידיו יבוקש · והיה כיה יעקב אם · ובית עשו הוא בגד כיד האדום הזה לקם · והסכל ירבה דברים
פוד כאמרו גם כתבתי כאן קמיע לאשה כו' בת כגיד והיא הרה ויולדת בשלום והמפני מאניה ואיה כיאוד
לא הי"ל אלא נקבלתן לרב דנ"ק · אלבד נדקת האשה · וכי כל הכסים כתנו לאשקית אלו · ודאי הי"ל זכות פרטי · כי גם עליה
עבר כוס הסנעון · על שהסירו הקמיע מעליה · ותתי לנם בא"ש כבתקינת עקרב · פתחו קמיע זו ואתרנ"כ להמתיק
בו פרושים בבלבול לשוכות והיה כ"כ פירוש דחוק ורחוק לף לדעתם אשר לף כי כשלח הקמיע זו לכל
סטר כו' שכנגד לא זכרו מזה דבר ומכ"ש שלא בא בדפוס כו' כי יבושו בעלמן מדבריהם אשר הוא טפל
בלי מלח סרומית המסמא עיניים · כאן הכשילו פיו לומר דבר אחת כנגד רמזנו · שבודאי דבריהם של מתנגדיו מבלי אלא
סדוחית המסמא את העינים · כמעשה הסדוחי בלו · כמנת נכל יחות · כבירוש שהוא טפל הים עשה בריר אלוות · הלא אוזן
מלין תבקן · ואין כו רק אלא סדוחית המסמא · ומעוה כאבן מסמא · אבל כדברי מתנגדו יש טעם כביכה · ונלה את ערותה
מקורה הערה · ומה שלא כא עדיין בדפוס · הוא מופני מקבא לו מדור בפ"ע (ובאשר הכטיחנו בסיום מקינת עקרב) באשר
בתפאר המכיל שר"י סתמן אליה פירוש · ומכה את אויב בדברים · עי לא ערב לבו של הוי"ן הפכל ומסולל לפרסמו · מקפת
פיותו יודע בעצמו · שלא יתקבל לאוביניו דבר לאשרו · ומסרו בלשם לפתאים וכריאים שלו · לומר הכה הפרש פרי כסף · אבל
מכא מלהראותו לבנוכי לחם · אך מסרו לתלמידי ידידו שנאמן קראל אבא אין אשר כפשו קטורה בנפשו · שנכסא אליו לברונטוות
תלא מסתוריו אליו · וזהוא כא בשכרו (ובאשר פודיע מיזוור בעצמו והוכיח מכיסו כלי ששות של זהב · ויאחר לשיני אנשים
יהודים · ראו מה נתן לי רבכם · בשכר שהוכלתי אותו מתוך הטומה) והעלהו על מוכח הדפוס בלשון לפז · ותרגמו בל"ז ·
דבר שלא נראה ולא כיה כמוהו מיום היות אומת ישראל בעולם · והוא הפר"ם שנתן לר"ם בוואנגליכידוע לכל · (אבל מעגרל
בסיב עליו ודבר רע עליו אל הטיר"ה) אך כבר הסיבונו לכסיל בבעתים אל מיקו · וכתבנו נגדו ס"ם שלם מקוים ידות
נייר · להביב לכסיל כאולתו פן יסיה אכם בעיניו שם תבוכה מונלת לכל דברי שאל ורעות רוח וכקרא הבכור הסוא תשובה
הסינין · ומפני אריכו ורחבו לא הוכא עדיין לדפוס · גם לשאור מפסום לעינו גו · אבן לראות הנתים הבריס את יפיו ·
ולהורות על הייין מרס כשבר שלינו יוכא מידי דפיו · כעתיק הכה רק את הכונע לקמיע ופירוסה · עיין סוף הבכור ומאנו יראו
מי הכותן טעם כעיקר · ומי הפוקר ומשקר · לו יש כיכיו מוכיח · כראה מי יבדק · ויקנה עטרה כליל טוטפת · הבריב דברים
יבדיק נפשו המוכיחת · לכן ודאי כל ערמתו ומרמתו לא הועילה להסיר מאמנו עקשות פה גם כי יראה לו בוריות מוזייכת יומ"ש
ואמרתי בתומי אהלך ואסיר ממני עקשת פה כו' ודרשתי בדבים והחרמי את כל כת ש"ץ ימ"ש וקבלתי
עלי בכל אלורים שאין בי שמץ מתיכות הכ"ל ושלא כתבתי הקמיע הקטנה הכ"ל · ומ"ל להאריך בזה כי
היא כדפסה בסיום חבור זה כו' ותמלא איך הרחבתי והרבתי מילין להוליא ספק מלב כל איש
עכ"ל הייגוכה · וכסיב על אחרון ראשון · כי סיון לשוטה עלין · ואין מי מלין ע"ג מי מלין · הרי הדיו שלו עוזר בכתב שאינו
יכול להודיע · ואין דבור מוכיח איך מעשה הסוכים · ומשכבתו בכרת ותתן מעשיו · מאפי' הס"ו יש לבן מעשה · לא אתי דבור
ומבטל מעשה רב את יוכרו · זה שלם פעמים · ר' באנרוניו מנאנאו מכ"ר מהחליף עם אותה הכת האדורה · והב' בספרי כ"ו
של מיכות מסכר לבם לחזק ידיהם כאשונתם הכוזבת · נמנאים לרוב כיד תלמידיו שאינן הנוכים · ועדים שכד אסתן · כמו שנעשה
שלו זה מעשה כ"ד מקוים בכתיב כ"ד מישראל בקבלות מפורסמות בשנת תפ"ה ותפ"ו · גם שתה מקרוב בכרחל והב' בקמיעות
מכתב ומתם בידיו לאיתת עולם · אלא הוא מוכחים כל זה וכופר בכל · זה דרכו מוכחו · גם בשנת תפ"ה בשבע לשקר · ומתם
ג"כ בחרם על בת ב"ן שר"י · והשוואה בשוליו מונלת · כבוטה נגב כי יומא · בחתרת היא מונלת · ומקוביו בין מיניו ·
ומקמיעות אין לבם מסבר ומם מדשים מקרוב בלו · בכולם עשה לשקוביו מוכרת מכבלת · ואפי' בכל כתיבותיו מאנרות שלו
בתפם בחיבות זו מחיבה זוה מפיו עד פיום · ובמו שבראה בעיניו בלגרת מכתב לק"ק פיורדא תשובה על בשורת קבלתו לרב

עלבירה
ר"ה
אלנאיד

אם · ולא עוד אפי׳ כאבור טומאה וה״נ לא פסק ומי יוכי אפיו כא״ם להלן כם״ד · אפי׳ כחצית הסכנה אינו מחכא שניהו מן
הרעבנות אלו רעב בכלב · כלבא בכפיה בלולי בלע · וכל כן הוא אדוק בשקונו · אמתי׳ על מיכת קבורת אמתי אקק מקקי
אין לרמוז אם אפקין ס״ן סר״י · ואיך יתכן שיקבל עוד מאמו נקוי בוכריסאפי׳ בשבועה אחר שהוזק כפרן ונשבע על הסבועה
לא אחת ולא שתים · כי כאם שבועות אות נשבע · בחיי נ״כ נשבע לשקר כאם פעמים · וכן נכאן שוניא שבועה אמורה אפיו
בחלקי ישראל · אלא כתב וכתן בנ״ק רק קמיע אחת · כאמו מים על ואת עדים רבים ונכבדים · ואל אבר זה בלבד ראוי שתתק
לשונו נכיו · כי לא יאומן אם יסוכר גודל הפ״ה פעמה בשבועות אות ושקר מוחלט ידוע לרבים · ובזה אמר עולם הפקר אמש
וכן הרגיל ולימד לעשות · כאמו שהניח את האיש העני הכ״ל · לידי שבועה אות כאלה נכפש נכפים בכ״ל · וכן דבים אמו
בחעמיו שהתיר הרבועה · מ״כ אין כאן אדם ולא שבועה · כי אין יראת אלקים בחקום הזה · וזאת מבטל בלבו · גם בתיבת
יחוד אמו אין הוכחה של קללה לאכסי כת זו · כבודא בחעמה של אחרור ויחה מאיר מר״י · אבל יש כאן אדור וקללה ונדוי אדם
ומשתה על אחר בחיי אים רשם בפניו לבכחים המוחש ומידוע בבירור נאור · ואין יכוב הקמיע אקטנה לאחרו שלא כתבה ·
והרי ר״ו הלוי ע״ה אחר בירושה אמו כמבואר בספור · וכן״ם בנו שודנו מ״ מאמנו מיום · ידיד מהלך אליו בשליחות מורי נר״ו
מיגיד כוונתו בה · והבעיתו מיעשה לו אמנם רק יחתין לו אמש · ולמוח נדרך נדוף הן תוקלתו נכונה · ובכבוד אכזיבה · ועוד
הלא כך רמה ובקש מאמנו מורי נר״ו בתחלת הדעת · מיקח הקמיע הקטנה בידו ויחדר ויקלל ברבים בביעוי שבתים את אכותב
לו אמנו נעשה בן בחעמדו · והוא יעבה אחון · אזי נבטור אותו מן הדין · וכן בקשו מאמנו הרבנים · ואם כה היה אומה אזי בעלה
מחלוקת מתחלתה לבני בתנלע הריב נטוש נגלה · וקומם מיחלה האש · הי״ל לשקטה ולבנותה בזה אחוכן · ועל מה זה היה
אסרב · מדוע הוחתין זה חוש בנים הריב · אם אחת אחר כאן · אם כל זה אף אמנו כאמור למיחם מיחה מיבביח לויפה · לכן
נעשה רצונו ונקרא כח לכל אנשי הריב · הן אנדנו · ומן אחר מונדו · יעבו אחרין אחון · כמונו כמוהם · וכך נאחר בחנודה אחת
אבא אחל בגדול הזכור והמורא גדול מעצה ורב הפליליה · אחר עיניו בפקוחות על דרכי בני אדם · לתת לאיש וכמעלליו אחר
מעת באחרים לותות ושופתים · ואחר פרע מדור המבול ומדור הפלגה ומאנשי סדום ועמורה · מערעה ומנאריה · מנ״ב
מאמיוכה הרמע המיטום המשריה · והנפרע מעושה פסל ומסכה יומפנמתר ובחנכה · הוא יפרע מן אלים אחר המיה ובתב
מדעתו בתחלה הקמיע הקטנה לפהנוף מעוזר מוכנע ביד אח״ה כר״ו) שזה נוסחה אנא כו׳ יהיה המיוחה הראשון מי מיהיה
אדור יהיה האיש ההוא בבואו ובאתו בשבתו ובלכתו ובשכבו ובקומו · כבלנו לנגמ יאכל שמו · יכרת מן האדמה בבלה יתפשהו
גויים ויוכיאוהו לראוה הריר זיכהו בשוטים לעיני כל העמדר מיזוב דמו כאו מנעשה לפלו ויבדמיל ביש ק״ח״ב יוכה בשתוק
איזה בגים בפלוני אח״ז יקיו ויעלו בו נאמים ואבעבעות בריבדא דכוסלתא ומן רב כב׳ · אח״ז תתכבה לפונו בחומקל כמה
ליטרות ותהא תלויה כן מן קלפיו מבי שנה בפלו עד תמיד לפונו ומיכיו תמיקה נמוריבן כ״ם ופ׳ ובכמרו יהא בשמיה בהאיש הבעני
דוד מאמנים בעל האשה שקבלה הקמיע · ויחתכו בשרו מעליו והשלך · כאמו מנעשה לאחת המיו״ן · מאחת בחרמן שעלה בשדיה
ויהא מתכונה כמוזק והולך המוק בשרו מנה על מנה · ויתנגלל בחבלי מ״ תה מבי שנה בפלוני ולא תוכל בשמיה לגלות עד מיכנו
על מעטו שתי לעדות כרות מל אלב כמו מיגא רוחו מל בלוני ע״פ מורות המזי״ן · אם לא מעשה · ובשם ויתודה על בפעו הגדול
שעשה הכבל מאנשיה קמיעה קטנה הלזו להתשולל עלילות בחשבו לתלות מרחבו בכפם בקי ונדיק כמנוק בן מנה בלילו אלוכלך
בגאוה · והתכרך בלבבו לאמור בשרירות לבי אלך לחטן ספות הרוח לת מנאלה · ולבלבל העולם בשקר ורוק · והיה אלים
ההוא אחר עשה הרעה הגדולה הזאת בישראל · כעריס אחר הפך ה׳ בלשה ובמאתו ורבבה בו כל אלה הכתובה בספר עשבה
תורה · וכל מנ״ם אלקות יהיו בו ובזרעו לאות ולמופת · יכבה יהיה כעור וריק מכיתו ומיניעו ויהיה דיראון לכל בשר ויכרת
שמו וזרעו · ובנו כל העם יחמאו ולא יוסיפו לעשות · וזה מחזיקים לעשות ביחוד תלמידיו ומאהביו כאחר
אחר וגזר מה · וכדי להגיל את רבם מחמד ולעו מדינה · בהכרת בשבר ורוע הטעי ולא יוסיפו בני עולם לעבוה לעבר בהכחים
ולעבות מדעו שחוק נדיק תמים · וכן יחזלו כל הקללות הנ״ל וכל הפרעות ונדויים וסיותות ומרם כלבו · על מי מזיף מוסלות
בקמיעות בזדון · וכמו כן יהיו אדורים ובעדיים ומקוללים ומוקדמים בכל האדורים הנ״ל · כלומי מזיף כ״ הבקרא ואכיה
ביום אל אמין · ומאחר כתיבות הדמיים לאם מבוכרו כאבנת רי״ם מיאמיכל מבונאת בהם מיכנות אחרוה ותולים בחי אלה אלה
ש״ר לאותן דברי מיכנות ולא ידעם מעולם · ווה ודאי יעשה רומסי אין אל בכיר לא יעלם תמים · ולא בוה את תפלתם · וכאם אל

בית הנגב מנוכב דעת העליונה ואל בית הנשבע לשקר ובלתו · ואת ביתו ואת אחיו · ובודאי לא תעזוב ריקם עד אחר תסרוף
ורוח אף קדקוד · עצמו ורעו · ובניו אל הכבל אחר התחבל לעבות מעשה כזה אחר לא יעשה בישראל · ולא יאסף ולא יקבל
לעולם ע״ם הסדה יהיה · וחרפתו לא תמחה וכלימות עולם לא תעבה · ואם יתקדש אם מעים · והנדיק ובקי יחיה ויבלה
שנותיו בטוב ובנעימים · גם כל העם אזה יבוא בעלוה בעלוה על מקומו · אחון אמון כן יעשה ה׳ לאותן אנו: ויחשול על עמו יל
יבבל כסף כבודו והדומו · אחר עוד וחשבתי · בזה ישקע האספה ובמקומות אחרים: אבל כזנבה הוחלתי

כי אם קדמה בקרבם ונרקים כאלהבים כו׳ ·

עבר ה ואכשי שלומי אחר בטחתי בהם הגדילו עלי עקב עקב רוח אחרת עמם כו׳ אקצר ולא אשא
אותו על שפתי עכ״ל עלנים תמהר לדבר וכות על עצמו · ופיו הכריחו נגד טבעו להגיד האמת שלא מדעתו · כי אחבה כן
הדבר · שכל דברי בקיונו והתבללותו היו בנעורת ולא · לאחר הפקחים ידעו היטב כל מקריו · ותהפוכותיו ותחבולותיו
ומרעותיו שאין לבטוח בו׳ · כי מעל ואין בקרבו · כי יבקבקלו אל תאמין לדברי אות כתעה הכל ורעות רוח ונטבע תועבות בלבו
כאחר הכסיון הוכיח פעמים רבות שאין לו סימני האומה הקדושה · אף כי הראשון שהיה הבושה · כי הוא מבקש הילוה ומבויב
המוש · ליטבע אף שבועת שקרים מפורסמים לא יחוש · האם אים שפתים ידק ולרוח אמרי בו אם · היוכה בטלוני מרעה · לכן
בודאי הרבה העניים הדליק האם באותה דרשה · אחר בו רוחו הקשה · אם קדמה עד עולם תוקד · והיסרים עמדו עשתונים
ומתפללים העל אלה יתפלק ה׳ עד מתי יאריך ה׳ לרשע עו פנים ומניף כלפי שמיה כזה · והוא הטעם נ״כ שלא זו בלבד רבים
שלא עמו אלא לפנים לתנוא מן המחלוקת הראו עצמן כאוהבים · ולבם לא נכון עמו · בידעם והכירם מיבו ועסקיו המכוערים
הפכפך דרך אים ווד לשון תהכוכות ותכרת · אלא גם אנשי שלומו שהיה כוטח בהם ואחר עמו כל מנדקי להכיאו אבה הגדילו
עליו עקב · והכירו כמרעותיו ומלאותיו · ספת אחת תכון לעד ועד אחרגיעה לשון שקר · לכן בדין שלא יזכיר פירושים הללו על
שפתיו · כי לא לכבוד יהיה לו · ואם היה נדיק ויסר · לא היתה תוקלתו נכונה · כי תוקלת נדיקים שמחה · עין אים תאוה באש
אבל תוקלת אונים אבדה ותאות רשעים תאבד · תבסה שנאת בעשאון תנלה רעתו בקהל · ועיין עוד אם בסוף הסבור · כ״ש
ובמיץ כפו את כאמני קהלה לקיים כי חמש׳ קמיעות נמסרו להם מיד אנשים שאמרו שקיבלו מאבי
הקמיעות · ואף כי הדבר תהו״ דר גופריך באמן לעבר ע״ז מ״ת הכריחו לכך · ע״כ · ראו כח אים עוני בא אלינו
לעמוק בכו · והיה לשחוק ולצב · כי מלשונו זה העקש נראה שרצה לכפור גם בחשבה הקמיעות אמיץ לנאמני שאינם מעשי ידיו
כאילו אין האמת כפי האנשים שאמרו שקבלו מעמו · והלא הם אוהביו ומיודעיו · או האם יעלה עם ד״ מאותן ב״כ ובכבדים שלו
פרחון שקלקול בו · אבה שקלקל ושטה ונלתו · או האם אמה נ״כ שכורים שבכסף אלא לזייף קמיעותיו כמש״ל על הקמיע הקטנה
שבכאן · ומה היא תלונת הכפיה שהרא לו עליה כל כך · אם אחת הדבר אחתו · יגאו ותים כבנים בתרפיה״ם הללו · מה לו
להתרעם ע״ו · אלא אחת מאלה תמאה · היה לו לזאר ולרגן ובמעשיו ישמש · ומה עכין נעקתו אל ר״נ · אם לא מעשה מה׳
אוהבו ורוח שיבבנ לו בזה רעה · כשיראו הקמיעות הקטנה להוכיח עליו הרפתו לא תמחה · וכן היה מתקלה רבה בעין קשה
עורף ומה פכיסה לו להכחיש גם בשעמי ידיו אחיו עות הכ״ל · ובסוף הראותו כי כלתה אליו הרעה אחת כל אוהביו אבמיץ
גם הנאמן ר״נ הכ״ל · עם היותו מאוהביו לא יכול לומר שמתם והעיד שקר ולעוויי נפשיה רשעה · אחר ואת עור ועדה מאלה
לעשות פירוטים על אותן הקמיעות ונע בכן וה אמש מים ינע ומנא דברי כוב ותחול עברת עוכים · כל הרוחה והשועה
יפקח לתעתועיו ותהתליו ונילוליו: שוב אזר לקיאו ושובה נדבר התרעומת · נגד באמת: על שאין גולה את מזמו ולא
נשלח לו העתקה · ובאיזה כדי דבור מותר דברי עצמו · כאמרו ואחד היה במיץ הקטן ר׳ משה בן הק׳ ר״פ שפייר
שלח לי העתק מקמיע אלו כו׳ בכן אשלח פי׳ לאם להסיר לזות שפתים ובקרבי העתק׳ הרגשתי תיכף
כי לבלתי ידי אומנת בכתב אשורית ובפרש אז כו׳ היה לי כאב עיני׳ ממש שקופת אטומית לא הביבו
לבכון האותיות ושעו באותיות הדומה ב׳ לכ׳ ד׳ לר׳ וכדומה · והם שלחו לי הנוסח וכתוב שם א׳ ובבתי
ואני הכרתי תיכף כי שמן ול״ל וכבתי שהוא שם קדוש כאשר בארתי. פרשו ועינינו כו׳ והארכתי בפי׳

לבדר כאשר אמור בספרים וכמו כן עוד תיבות ולזאת לא רציתי לשלח לו פי׳ עד לראה נוף הקמיע
והשבתי לו שישלח נוף הקמיע לכאן ־ אבל הוסף יוכבר בראה בעל יד מעוכה מיקרת ־ כעבן וכאבן כורקת ־ ואיך
כנע להיות נשפע את לים אויל ורנו ומעק ואין כתיבי מי לא ירגיש בהכלי ותעלוליו שאינו נוש לוחר מיוייפים לו כתבו
ובכר כו׳ל שאם אינו בקי לאון ידע בכתיבה ־ היה לו לדתרעק כמטקוי קסת יסוכתן כסוב לאחר ־ ולא ישלח אנבע לכאוב
אות סנריכין להיות ככתב אמורית ודוקן כב׳ל ־ כן יטעו הסדים ומטרא מסאבא שמבישים ־ כי אין ידעו מה שבלבו. אם
לא מדבר עמהם נגלה אליהם כל לבבו ־ כ״ם בהיות עיניו רשות מקופית לטוביה ־ מי עור כי אם עבד הבען ככלה מעיניה
עריוטות כל גופו נדיך בדיקה ־ אבל אלי אסכיל לראלה רשאותיה ־ כבר קדמוהו הכבן בספר תורת הקבלות סיגא לאור עולם
וה ארבעה אנים בדמים לאמטרדם יע״ם (דכנ״ל מבישן א) תמנא הרשיה מטמה אחד מג גדולי בילין על פי הרבני המקובל
מגניד ר׳ כרון היתה שוחה כאמרו מסו׳ל אין יוכל להכמים ויאמר כי לא מאתי יבא הקמיעות מק״ מיין (הכה מבואר מהכמישן
בבה אלא זכאו מנוסה מטמעות התפלת לעומו כב״ל שהם אמרן והוא לא אמר) הלא בעצמו כתב באגרתו לפרנס דד״א ־
מעתרן אם זבחתי בחומרו מבני שכתב אמורית קסה עליו לכתוב כו׳ ־ והוא מורכב כ׳ טעות זכ כתי אז זב בחי ומרא
מקיים הוא לו אם אחד כתי אז בחי כאנא בם׳ ברית מנוחה ־ ומם הבני נאנא בטעמי תליס ע״כ ־ הרי אתה רואה איך הוא
שוקל הטעות מקדם באלוכי מרמה ־ מעטהו כל אבני כים אין ואין ־ מיכה ואיכה נדולה וקעכה מריקה סכינה ־ אותה הסם
לשנים נדול וקטן שם הוא ־ והיה כנוך בעצמו אם אינו הלאחר הוא בתי ־ אוכיתי ־ ארכביה אתרי ריכסי (וכן ראינו בפנקסו
מאמלה לשקר מאזנים לשקול הרי תיבות קמיעות בלם ־ בהכרעה לכאן ולכאן והיה לשוק ולקלס ־ כי אין מעמיסין בכף
מאזנים לשלות אמה מהכל יחד ־ אין מעלין בסב ־ תי אזנים) כן כדובין כך בשם סמוכות מספרי קבלה מעטית ־ עד עתה שמנא
לו מקרא ־ ולדברי ב״ל בת כזי אבל לפי הכרחה עשה אלא שם אחד יסר הוא מלוקסדר אותיות כלבר קרה כאן וכ״ל כזנתי
הוא הסם של ודרי אשמנו בלות כף (רמז סמוך מסדרא ליה גיהנם בבשר בקלסת ־ ויאחר אשם ותורתו אחת ־ ואנו בדאים ־ כמו
אכזב) ונסיים כו דמו אותיות כו׳ בי בת מר ואויב מו״ין הרע הזה ־ הזוליד באות באחרן ־ סיוכה מאזני רשע לעשות מעמו
בדיק תמים ־ כל טוהר אים תמים ־ ומה אלא אלא הק דמ״ם בוף הקמיע לידו ־ אין לו להתלונן על ככה כי היה אתירא מיקרה
לו כמו מכעסה בעקבה ע״ר ־ ח״ם שכתב לנ יסו ר׳ ח ברעבו ובוכב מיקם הקמיעות מעמי ידי המין מכתפזרו מהיג״כ (ויש מהן
מהיה מעוך בנים ־ וקנה מאנו קמיעא בחרבעה אדמים) והיה זה בתפלת הדעם של הקמיעות כת מכסלבערם בכל מקום מיוכל
כדי אלא יבואו לידי המקנאים לה׳ ־ וכן עשה המכיל מוטה ־ אלא אחרי בעלי הקמיעות בלילה מיתכנום לו לבדקן אם יכות הן
והכיאום לפניו ־ ומשם עצמו באינו לא יגול לקרות הכתב מיטבי ־ וקרב הקמיע אל הכר עד שאחז בהן אחור ־ וכן מרם אותן
אות לאחת ־ אוי לו על עמתו מוכערם ־ ואוי לזה שאבד קמיעתו ואבד מעמיו ־ אם זעמם בקין יכבל הקיקיון ־ ואחר
ומעתי רבת רבים ואחרי קולו רשם גדול אל ברעם ה׳ כו׳ קתתי תיכף ומעתי ידעתי כי ישכו בגלילות
הללו שני מקובלים מפורסמים אנשי הסם יודעים ובקיאים בקמיעו ובתבן מלבורי ה״ה הרעב
המופלא המחובל הגדול שמואל עם כנין יתמחי בברא כבודא לכל ומפליא לעשות כו׳ שהרג את הכפא
בנפרית ואש ־ ככה תפרש נסתתו באם לא מופא יכא״ם בם׳ תפ״ק וכמו כן הרעב הגדול המחובל אלי׳ אוליבוב ־ אשר
אלדשכים עשרים שנה לבקר כל כתות הכדסים אחר ס״ן שר״ כמפורסם ־ ועד״ז בנד באשתו הראשונה ־ וכבו אותו בכתבי
ידיעה ונזם שאם לא יאמרו אינו חוזלדת כמ״ם לפנאב״ד דאמשטרדם ע״ה ־ ובכוח כשאור זבא לא אחרלו הייטיסאור לטורו
ועדיין הוא בא ובד כאחריבוכר יותר לטוב כאחזאלשפון בבתי זוכות ־ אלו אשתו שיתפרנסת בבכור בביתה ־ וקבלה עליה
לפרנסו כהרוחה ־ ויוכל לשקוד על הספרי ־ ובהעקרת ניחת ליה ־ והי׳ לו בלאמשטרדם מעם בבית הרבדסם אות כי
הרב ע״ה להיותו אונ עוכ ומיעיב ורבים מאדרי ־ ופרשי היה מאוכלי עולמנו ־ כן היה מתן אלשו ־ לדל פאים הלזה אשר כפה
אותו בהכרח ביחזור לביתו זו אשתו ־ לכן אז ב״ר בקרבו נסתוד אלנו (כלבד ־ ובכית ובוכה יתנורר מאלין) כדי להשוקו בדת
ישראל אלא יחרוד בתלבו אל עולם כאשר נוס בתחלה ־ ולעתן לא יבנוך עוד בחשתו ־ ובוכו מוכיח מאורך בחנו מבשרים
ובלאת נעורנו בהיכון בוטי עוזו ־ ואין להאדין עוד בעני המזבלים העכוערים אלנו מבכר נתבחרו ומעטיסם בספר הקנאות

בכ״ל לאות ולמופת ־ ואי אפשר להכתיב המעמדים מספרים מידוע לרבים אם אלא מלשבנות בהמה כעבותן יונתן סופר הקמיעות שר״ל
שלחתי להם ס״ל על קמיע מר׳ משה הכ״לכו׳ ונם על רוב תיבו׳ ושרשי שאר קמיעות אשר ידעתי בלא״ה
כי רגיל אני לכות בן וכך הוא מוסת שלי כפי המסירת עכ״ל אוכפית המתרגמן מפרש הקמיעות ־ כמה מכיכין אפיה
תפק רוחיה דשמות נכרת ־ אם זכו אלו המזבלים לכל הם הגדול שהביא לפניהו והעיד עליהם שהם בקיאים ומודעים ־ כמדומה
יותר מעמו עצמו לפי מעשה דברי שהנדלים עד לשמים בנקיאותם וידיעתם בעניניה ־ אלו (וכן ידעתו בודאי שהוא מחזיק
לאלי׳ אוליבוב בעל שם יותר מעמו ־ שכן שאל מעמו מיכתוב לו שם מיוכל להמית בו טוביו ־ כאשר ראה זה הרבע עצמו
באגרת שכתב לייבסיר אליו זה תפלה בכך ־ וכך היה אגרת דיבוקא דידיה בשוקא ־ שהיה מנפה לבטיל מן המקובל אוליבוב
כזה ־ תיות כמוער כפשוטו ־ ואיתו בקרמיט) ואם אכיים עליה מכיאים ־ יש דבר ה״ אתם ־ מה היה צריך לכתוב לאם הפירוש
על קמיע ואל דוב תיבות מרגיל לכתבן בקמיעות בפרטות שאור שהן בפי המסורת ־ אלא הם ידעום ויכירום שפנין ־ ולמה
לו הטורח הזה ־ והם קבנו כל מכיני קמיעות ומעות וספרים מספרים ישנים מקדמונים קבנום נורכה ־ בכאן נראה מדברי
מכיו עמו המוסרת אלו ־ שאפי׳ אלאחי מבלה אלו ־ אינן מכירין בו ובלשונו ־ ומ״ם שהם הסכימו לדברין ־ אין מייך בזה
הסכמה אלא כמידי דתליא דתליא בהכרא לשיי ־ אבל כמידי דתליא כיום ירה וקבלה מקדמונים לא מיי לאר ולתלמידיה ולכרוליה ולכל
אסכרות דידיה ־ כי לזה צריך עדות וכירור שכך מצאו בספרי קבלה מעטית לקדמונים מוחזקת נאמנים ראמונים ־ אבל כה
יקיר הוא והסם אם אפי׳ אני פריני אתים אלו הסכימו עמו ־ אדרבה בכה אלא התנגדו אליו ־ כאשר ראה מכתב הראשון
מכתב זה הרב״ם מחיין אשר שאל אותו על הדבר הזה (ואין זה אדום ־ אמנו מאן דלא ידע הא כו׳ ־ אף כי רבני דורנו פסיטא
שא״ל ידיעה זו ומוב לאם ־ אלו׳ מנס הוא היה נעדר מזה ־ מה טוב ונעים הי׳ל ־ אלא כל הרוצה ליטול את הסם ישאל ־ ובמה
מהרשית התכונן א״ל לשפוך בכסא הרות) כאשר ראה תשובתו כדבום בם׳ שפת אמת ־ ומשם נראה מכיתו וידיעתו ־ אף הוא
העיד מנוסת הקמיעות מדסים מקרוב כאו ־ ונגיבה הכה נ״ב לדאותה יכבד ע״ם ־ להאמין לידע אינה אמת ואינה שקר ־ אם
אם מניסים יתכנו ־ וכן הסרין האחר אל יומר כשיכה עובה בכוח השמועה של הקמיע מהמבורג אחר כפה אלא אלו הייתי שם
פוקרין הייתי כורן על מראה (ואי״ה נגינ בם בקע״ם הרב דאמ״ם ע״ה כשם זה הנבוא של אודות קמיעות של אייבסיין) כי אם
אלא נופל הוא מעמו מליפול בבור שמת של ס״ן כו כעשו דבקה ־ אכאמתו כפשו לא חיה אשקה ־ כאין ספק בעולם כמוזכר
מיטב כם׳ תורת הקבלות ־ מ״ם הוא נמוא כאיסורא כמ״ם שם יורע עליו המעשה שהגלה עמנו ־ עכ״ו אם אחר לבוא לשורתו
ולהעיד עליו ־ אבל כדי להגילו מרעתו בהיותו מבני אוכני אמונתו ־ וכן הרב״ם אחר כפ״ מסמס הקמיעות אלם הוא לא היה
לעולמים ־ אעפ״כ אור אם״כ לחיות נאכר לאבר ונאבר לא״ם ־

עבר ו זה לשונו תלמיד שפר וכמו כן כתבתי שני כתבים דקובלי׳ להגאון ה״ המהרר״ אב״ד דק״ק פפ״ד
בדברי נחת והכנעה מה שתיאר לרב הלו כתואר אדם המשלה באשר ישות ־ ולא כמנהגו הרע ־ ונשבתי לו דברי נחת
והכנעה ־ כמה שמעו ונמוקו עמו ־ לפי שלב יודע מרת נפשו ־ כי כיד הנאון חיים הלו נמנאו כל כתבי פלסתר ונביות עדות
ראמתה כ״ל מנעמה בק״ק פ״פ בלאותו ואין שמתגלה מרפתו בקבל ־ בסבלבד המרור מעמה מאחר מר״ם ־ ומאר נכיים שהרינו
אגרותיהם לאייבסיין ותשובותיו אליהם ־ את הכל נא ליד הרב בכ״ל ־ וכמ״ם לק״ק המבורג אי שמיק שמיק ־ ואי לאוב אליכא
עליה שוכא (כמו הע״ב כתקייס בו מ״ם באכיה שבא לידו ענל ירבעם ולא בעמו ־ כמ״ם בם״ב) לכן נכנע אליו ומבור לבטיק
אליו בעיניו אלא לאמרו אינו לשנוא להסכיל בעיני מלאכיו ־ והודה הוא באגרת שלו שאמר שהן כי טוב ירת ה׳ כל
שפתי מלקות דדוברות על נדיק שמק ־ ואיך הודה שבא׳ נהן כי טוב ־ אם רקם אותו עד הקרשה ־ אולי דברי הכנעתו היו רצוים
להגאון הנ״ל ־ כשבור מילות לו להודות על מעשו ומקמאתו ־ ולשוב רשע מדרכיו ומיה ־ ולא הסיבני דבר הנה שור ומתר
דברי הנאו וכתב עליו שוכר תוך כדי דבור ־ אין אלו אלא דברי משנע ומטרף הדעת קמתי וכתבתי לכל לד ־ ומ״ם אחת לא
מניח ווית ומכנה אלא כשתמה שם כשעשו ידים ורגלים לפני גדולים וקטנים נעירים ושירים דבית הכסא ־ לכולם היו דברי
בשבתי תכף ומלקות ־ והוכחות מדרים וכוכים לאין חקר ־ ותקבולת רשע לאין עכלית ־ ונכב לדורון כפור מחין רב ־ לכל
הנבונים אשר בלשם נשכרו ־ וכתוארים והפלגות השבח לכולם בשם יקרא ־ ולעלמה ־ אלא ידיו נקשת פיו לתהלות יקרא

בכתבי איזה והפקדה ומצוה הקצרים כמו הזוכים לאריו • אבר כתבו ומלאו ידיו לאריו • לאיב ולהביאה לת כל הקבלות
ומרבנים אבר יגעו לתלמות ה׳ לירד עמהם לתיבם ולא מרם למלכות אם שלמרים בו • ואיש ונגזו בכל אבר ישו • ולתכלה
מלכה ובקשה עשו בנשה • לקום ולסמוך עליו ועל ביתו • בלבד הכלים כשתמש לבלבל העולם • מכוך העולם ועד כיסו • ולדוכי
דבוניישב לומנגד לא את לבו יולא כתב רק בלבה ולהבנה לגרות לגדולי ארץ לבבנו בלבד לאבי לבניו ולאחיו לא כתב ולא
הודיע נעבדו יתב״ם בלא בכה אל רבנים • לאוהבי אמיתי ענבים • וב כל הקיים אבר דברי מגיע אבל גדול ליהוד״ם על
החילול הזה ודאי הגיע אבל ליהודים על אולם הזה נעבה אלל רבע הלו • כשהיה נעודנו • מקוים בטוחתו הישנה • נרעת
כמה היה • ואבל ויגון לתלמידו ודידיו הנכחדים לבע״ל בשמיר בישם אחות בי מתה בלבד רבם בבני מודע ולא תבא תקומה
לתפלתו • כי לא בכל יומא מתרחים כיסא לפיקרא לא קלי • ורלשון היה לבית ישראל מבדי לבני מבר גלון ברילים
ריחיים הלובלין ולרופו הרפתנים המובקים ועל לבו לאבי הרעים אבר קנאוקלה גדולה ויחרימו
כלה דובר בגבותי והאכשים אבר הי׳ ידם לשון במעל נקבו בשמים • בחטוכל העשים מי הוא הראלון לבית
ישראל המקבא לדלא הוא שיים הלובלין כמה מוזון אבר נודע מהותו ונתפרסם קלונו בם׳ תורת הקבלות בארוכה • אבר אין
בדאי לטפל בבנלה ובלב את הזה • הוא הפרין מקפן ראשונה (כאילו הוא הראלם ואלבון בחכמה ובזקנה ובוא אביב לו עד
לאות ומה הגלון עדיו לבני בבר) לתוך אובטי רות אמת עם לרופו הנקרים בכסף • ובבר נכוה בה באוכנים בוגים בידי שמים
ובידי אדם באבנותבם׳ תורת הקבלות יש״ם • ואמתי לא בלבי בכן הבן עבבר ידעתי כמלאת סבקים יבר לבם • כמובם כמובו
קמו מלקם יעבב נמולם לבם ומונפתם לא תשוב ריקם • בבנה כמולה בחדם קלותם תבוב של מיקים • כי לא׳ אמת נקם • ובאיך
בך בחשבו ואמרו ה״ל לא נגעו בבבוד אלוני חורי כי נבל אמרו עליהם • כמ״ם מוועד ה״ל איך אתחנן ובכה לפניהם לבכמיש
לאת ות • ועייבקונ׳ אמת אמת • ובמעת הדבסת בסר וה בבל אמ״ה בר״ו לגרות חופלין והיעים לחדשים מארעו מם • אין
מתקדמים ואתודים בסוטים בכ״ל שנכוו בנבלה סמה • ואתה מכירים האמת ומבקשים מחילה מאת אמ״ה בר״ו ובמ״ם בם׳
מוב לבם • אבל מ״ו אין תרופה לאבתם ולחריבם נמשבו (בחני אין) ומשבתי בזה ישקע הם לא טוה נעור הוא
מבן אבר לבבות הלא בשון ובזבת ונפרית • עלדאם רשעים כאבו וכיתתו ישוב אד לא יעוזב לבם עבן ואחרית •
אבל עיני עוללה לנפשי בראותי • והנה ביהן בדפוס לגלות שבתב הגלון מהר״ימפ״ם אלי כתיב ותוכו
בוטה מדקדת חרבוה לו בכן להטריד נפשו • ועל מה זו בהתה עינו • דיו לעולם הוא אמ לעידיו אבר לא יש מתשית ראם
ולעבה • ריבים ודקה ישראל ובריבו • אחי אבפת ליה • והאריך לטוס אותי לדן בלעל ואדם כו׳ ובתב סיבת
לאיחור דברין שהשב שבין כך • ישוקע אם בחמלוקה במקותי עם איש ריבי כו׳ אבל כי ראה שלא נשקע
הוגרך לכתובבן וחירף את בהן און הלובלין שהבנים אלמו בזה כו׳ ולבן לו שלחן הודה ולחוד לולו
שאבחר ג׳ דבריה להליע דברי לפניהם והם ידוכו בבנין קנוניות וכ״כ דברי ריבות שביבי לבין כו׳
והאריך בדברי הבלו טפשות בדברי תוכו באין יועלין ומזרידין בענין כלום • ושבבנו בדוב דברי בסילות להבאיל הבסילים
ובעקר הענין באלסבנה אית זכתלה בחבלי בו • להעיל דופי בהשמעת זין האגרת לאור שהוא מוקדם מאחר שאין זמנו מוכיח
עליו • ומה בבן יפא בשר אוב שאין בוזיון • מ״ו הוא בחזקתו לאחן ומאיזיין פסריה • ועוד הרי הוא מוכר עליו •
שהיוקדם בשר • בע״כ שלא בעובתו ולא בדרכנו מוכרחים אבלהת בטועה לן ודיבר הלו • זהו שמוחרים עליו אבני מניתו
מקח הוא ומיה דברי זה זר ומר בעיני הנדהעד שאבי ואבי שלומים כתבו לפ״ם כו׳ אם נעשית הדבר הזה
בהסכמת חכמי עיר ואלילה הנה הסכל ערבה דברים לאי כתב לקלפני נכמוהם יהי סופו שהם יתבדים להגאון אב״ל
מלהם • ובלום בדיך באב״ה בלהלן עם פו״ו בדבר הזה שנעבה לבבוד הזקנים • אלא בתר ריבא גופא אויל • אה נם עתה אלא
לבם בן״ק ם פ״ם ויהיו לשתי כתות מתנגדות זה לזה כבני חבריבו • ולהלן ושבה מעבי אבני בליעל דב״ם • שעבו מעשה
מובוער נגדה ונגד כל חבמי הדור בלי הסכמת דבם • ואחיל בתר איבבא בדיקלא בישא לאיל בתר קינא דבדבי •
והי״מם לבי בקרבי כו׳ אמתי קסת הסופר וכתבתי על הבייר נוסח האגרת שיעדתי לכתוב לו דברים

יורדים חדרי בטן שואל שאלו עמוקו׳ כי בכסיל מחתה לו • רבותא לאבני נעיי • אשל הדיוש הוא שובה א׳ יוכל לשאל
מה שלא יכלו להביב אלף מבמים • אבל על שאלותיו ראוי לו שלא בא לעולם • שאל שלא כהונן מה לעשות • רק
להכניל עתאים שלו • כאילו אליו נגלה אתמלאות מבמה ילא עתק מפי זה דבר אמת אלך כאשר רציתי לשלח ולחתום
כחתמתי ומה לי לגלות לריב בברכו״ל אבת אתיקתו ומבתו נגד הגאון ר״י • אך מה שלא עשה לבדו בעצמו • עשה ע״י
שלוחיו הרבים הדובים דורכי קסת גבות ומבים מביו לדלקים יפעל בתתלבה בדורה זקים חבים אות ואמר בלא משתק אני •
יקומו הבערים ומשקקו לבבכו מחוק הכסיל כי לא פסקה אביתו ימבת כתי בכסיות אל עמי הארץ ומשבי קרנות כרבם • כשם
ככבן המאזר על בית הגדלות :

מבר ז ומש״ע ותמור שלשה הי׳ מלים • על כולם מגורי אם ור בתתביהם סרוקי שבולים ברחשיהם מרלה מלים
בולם • מותר מלים בסברם • ריש מגלה לפעומה • לפשם מגלים לע״ם • מקבלין עדות מגלים ומבייבים • על פיהו המשלשים כמוון
ובמכות • כמו שתרלה לבלן בעו״ה בנפון מבור מנבים • שוב הרבה בפכל הבריס באגרת שבתב הרבר״ילפו״מ דנ״ק
כו׳ והיה לא״ה הנדול הבה נחלקו יהודים לשתי תורת אין כאן אלא ק״ה הגדול • ואמרו רק עם חכם ובכון הנוי
הקדוש הזה • כי גם בנלותם מוסרים נפשותם על תורתם ומאמונתם • והיו לאחדים לגרם מביביהם הזדים מרוריים הסונים
מוכות ה׳ עברת בונדים • אינם בושאים פנים בתורה • אחת היא לבם ליהודים הבאמונים לאלהיהם • כולנו היום עדים • לבקים
כל דברי הסורה הזאת תורת אמתו אף כי זקנה • ליסרה על מבוניה להביב לה עמודים • הבנו הבנו בחכו נעבור בחבר אלונים בלב
אחד ובכפם הפכה בחתן מתבדר ובלה רוצה הייבו מוערים • לבער הרע מקרבנו ואמרו ינא מוסר ולא״ה רעה יוען בלי על כלם
מבדת • וכל העם הזה ינא שלום אין פרץ ואין יוצאת ולא שמע עוד קולו ברחובותינו • ורלו תרלה באגרת הבדפ״ מה
שהשיבו מ״מר לא מיישבין למישוטא דלא מבבר • כאשר תרלה בפ״ד • ונם מבן מזרו בהן ולא בפאר עמו רק מישוטא
דמישוטא אבר היה אחריתם מרה • כתוצעו כפרי הבן לא מתר אד אחד אלי ויקין בו • אבל מלז החלו לקרות בשם
השרה ולמסור כו׳ ומרלנגדר אוי לרשע רע כגיוול ידיו יעשה לו • אלא הוא התיר דיון של ישראל ועשה שמוק אדעי
נקיים וכשרים וירד לאיי אדוני אלא אמים • וכן עשה לם״ו רש״ה לעקרו ולשרשו • ולאחדי תורה ירלים ושלים בוה להרגן על
אבר הריגו ומבטל אדרך עדתו • אמי בדבר שלא בנע לבבודו • רק לסלק מוחם מאיבו הנון • אבר האבל בבלות לישראל ובקשו
להעבירו בפיום וברצונו הטוב וברינוי כסף מבים • נם על הדבר הזה הפקיר חיי האבשים הירלים ומקרדים לדבר ה׳ • ונזר
מיתה על הנדיקים • וחיים לרשעים מבשילי רבים כמותו • לבריס יד בתורה ביד רמה של הקנומים עזי פנים שלו הבמחים אין
זילו ליה מבמי פריבי ליה • דבהפקירא ביתא להולנות ולגזור דווקא הנוחם מובבל יאבל בבלות • א״כ בלא אין רודף גדול
מזה בזון הזרה • מיבא להבחיל ולאבד נפשות עם תנופות • וכי על זה לא ניתן להבל בפשות יקרות רבות • בבפשו של רודף
אחרי נוכל אבשאוכל • נורר ישראל מובעריו • ולא זו בלבד על הזיסיבא דבר הבלעל לבלוע חיים עוכים ומסרים • כי נסבמתים
מפני בלאם ונזה לבקול אחרמו של ת״ח ולא פסיק חנרסיה • לאחד ומקיים התורה ומדקדק • ומקדוקי מבנות לא הבבירהו ע״ל
קומו • שלא כו מעין חרון אפו בודומו ונאומו • הבל אלה לא תאבל ותרגו הארץ • הבל אלה לא תתבקש נפש יהודי בסר • ישוטע
ישרים על ואת ובקי על חבף יתעוררי ובב״ז רוצה להבדיק נפשו המתועבת • כאילו הוא הזוטא אלא״ה • ולבו על תקנת ישראל
ומשירת התורה • וכי מי פרץ הנדר תפלה לילך בעצ״ג לעקור ולשרש את רש״ה ביד חזקה • כי אם הוא הפרץ הערץ • ומי
הציל למיעבו הרשעה לבטור את רבוני אים תם אחר אבר ברש מבבי עשו הרשע • ולא אחר אבי׳ להגיל עבמו בעצ״ג • כאשר
לא היה ברין לבר לברוח מפניו • כי היה לו כתבי קיים ומירות מבבי חלבים • ואמר״ה הלן לעבמו מבבי המריבה בתרלה אם
מוחלוקת מתלקחת וגוברת • אבבו המוי״ן ומרשעים מעוזרים ומוחה כל יובלו • לבטרו לאלוני לבלבות • בעלילות מקריבמו ומערים
ונלבדו בתבודת מרמתו ל׳ תרבי ומבשית מבבי הקהל • ועוד יקברון אמשים ואחד נדיקים מבללות הבמון • על ריב לא לבם
מוכרים מתעברים ובעבו מוסרים נמוחים לאחד נבמתם לרגון אים הודון המגרה מדון • בבריה בדבר הזה אם הבמתם בחומה
ועוד ידו בבויה להבחרים ולהמוחיד רבים בזרוע רמה • ובמעבו המריב הנ״ק לתת חרב אים ברעבו • ואמר״ה
מבה להתבבות בבגד הונים • להתרלות בבר בחזיב מומם עלבו • ודם נפשות אבוחים בקיים בבבבו • ומ״ם

מרבה שכתב לפרנס משה ידבר אל הקהל כו׳ והוא עריב לו בעד עוה״ב ולזה הדבר הכפיל דברים כדרכו
וכמנהגו הכמדע. וכלומר לא ידעת עוד מאומה (שוב חזרתי וקרעתי את כי הקבין היפר ר׳ משה פו״ר דהיינו ברא אם אמת
הדבר. ואחר לי נסה אלא שהוא שקר מוקלט שבדה האיש מלבו) ואם אמת הדבר. נכון הוא אשר האלקים. כמ״ש מאמר שלשה
וכנגים מוכטין וא״ל עשה מה שישראל מחזרים לך. וכבר הדבר בכל אופן. להכניע זדים ושונאי רשעה ואמי להמיתו למסור
ואין זה בכל דבר שיכולין להמיתו. היה מותר אין הדין. ואיה כזה מדוע ותמיהה. וכודאי יכול לשמיה ערב לעושה מנוה ביקבל
שכרו בעוה״ב. מאת האל הנאמן לשלם שכר. אף אם אין אדם יכול להיות ערב לאחרו אלא ינרום החטא. כי אדם קרוב אל
עמיו. ואין אדם שרוצה מוכה לעמו. מאמ״כ לאחרים ודאי רוצה זכות שכדאי להכניסו לחיי עוה״ב כמוזכה את הרבים. ומקרא
אלא ובערת הדם הנקי מישראל ועוב לך. לעולם שכולו טוב. אלא כל דברי חזקו אשיתי המשפט אלו שכא בפסוש מילי.
נפלו ונסברו כבר בכל. נגל הוא ונבלה עמו. הוא האיש מרגיש הארץ כאילו עמד בו טפשו. וכי אלא אם תורה אלא שלנו
בשיבה בטלה אלו. ישראה כעבן שמו. לכן אם״ע ומאלו החכמו ביותר להלשין אלי בשקר למלך ולהמריחו מוס שבו
הוא אומר. הוא המרגיל הוא המסריח. איך בכנוה רשע לא גם בזו מרדו כאן ריקו כ״ע ויכופו לאמרי ק״ק מיצקיימו
שבית דבר הקמיעות אלא ערבאי כו׳. והרבני ר״ג כתחבט מזה ומסר מודע׳ בברר״ל ענין כפיה זו הטובה.
שכופין לעשות מנוה. ואם לא רצה. מכין אותו עד שתנא נכפו. א״כ מודע שיכיה. ובאה הוא מוכיח ב״ר על עדה שלאה
ק״ק מין וב״ד. כאילו כפו כאומים לעשות עניה. וכי לא היה בכרש לעשות כן. מאחר שהוא נעזות כניו הקשים בנכוסה
מכרש תמיד מעשיו. וכופר בכל שנתנלה מעמנו נעדי ישראל. היה מהכזוך לנוח בקיום ערבאי. אלא יהא רשאי להכניסו
ולהתנכל באעבדיו. ואיה בכך אינו אלא עדות ורחיה לדבר אלא יוכל לכפור מעשי ידיו. היה יאמנו בו יקרו מכיו ויאבל מפרי
מעלליו הלעיטהו לרשע מחוונותיו ישבע קלון וקלס לכל העולם לאחר כו׳. כ״ע אך זה הספיק לדעתה שליה דירע
לישבא בישא כהתוכם חכם כיוכדב ליה דידע לישבא כישא כהאין מקעיה הרבים כירבים ובכוכדב. ואם ידעו. מאמנו לאדו
לית ספר דלית ליה תלמידי. ומודה לספר לה״ר על בעלי מחלוקת. לזקת ישבו אלאה רועי עדרי. לאן קדמיסרו בלים
תחת משה ק״ק פפ״ד מיצקיימטעד״ה. והחילו לשדר פתקין כו׳ והם לא גילו אזי כלל מהם יה׳ לשופטים
כו׳ ולומר ליע״פ כתבם מקובלים אמו לך לדייניכם כו׳ אוהא לך העתק מקויים מכ״פ מקמיעות מע״ל
מד״ו כו אמו דכין אמו טוען ובדר זכותה אמו הקים מליצ כו׳ ולא מכנפי ויתבו בדין ב״ד רק כל א׳ מתקומו
בתבו הסכימו לדעת אחת וכתבו כתב שמ״ה חרסע כותב ה׳ קמיעות ממיצ שקיימו ק״ק ובחרימו בכל
אופן להיות ח״ו ומולה מיהודים ורבים חלנים הפילו כו׳ לבטל הורה. והורה מישראל ונתנו לי זמן
אם תיב״ג חדשים אחן קומפרמים מלב״ רבנים מ מחים שהם ידוכו בדבר ולשמור מולה מיהם כל מה
שנשלילו חלע״ב לשון אדכרת גדולות. וכבוה לפתור כל דבור ודבור. אין אות א׳ מתוקנת ואלה מתחת ידו. ראשון אחר
אלא גלו את אזנו שהם יהיו לשופטים. בזה מוכיחים את הידוע לכל העולם. בהגאון ר״י כתב אליו והתרה בו בפעמים אלש
וכתב התראה אחרונה כדפס ונתפרסם לכל. וכבר הודה בו לעיל מהביאה לידו. אע״פ מרגה להתנכל אל הטעל דוכי בשיתו
לידו. שבבר כדרכו בחתות העכין. ואף לזאתי כדבריו בנדפס קודם. יע״ז אין כח אליו בכתב והכדפס. ודר היה הרבה
יותר מע׳ חדשי עבור עברה ודם. שבהאלו הרבנים בין התראה אחרונה. לגזר פס״ד ידי שהם מילו הדין הרבה ובכדפס
ויזכה כתר ויזכה. קמו מאד לבבודו. אע״פ אלא היה כדאי. אלא נבנה מריח דבנה דעתיה דוריה. גזלנא עתיקא הוא
אעפ״כ נהגו עמו עבוה יתרה אמתתו של זקן ה׳ הגאון ר״י פתח בכל נחלמות ילוה ובוכה. ביה שהחריבה בית מקדש מעט
בק״ק אלטונא ונרס רעה הכה. שרי ליה מריה. לבן כדין היה מקבים כדין לכניו. ושלה מועל לבית קה״ק ופרץ מחות אכיו
(בעון ה׳ עבלותו של יהוסע נרמה אלא זכה לנאור הנוה) אוה בדיר ביכין לשלול אותו המקובלין אמו מלך בדבר כזה מאיכו
דיני חמוכות. אלא ככוד מיוס. שכולנו מייבין כו. ואפי׳ הסמיכה הזכרה שמסיים לבטלה. מייב לנדותו. ואם לא נדהו. הוא
מנמו בנדוי. ואפי׳ אם כדם קטן וקל שבישראל על דבר עבירה. מייבין כל ישראל לנהוג בו נדוי כמ״ש בם ס״ל דר״מ ב) עלכ״ו

גדול הדור דפקיע ומזעיה כר״י. תורה וגדולה מזקנים יש כאן. כדיה די בו לנדון לעשות דין בעזכר ישראל זה. וק״ו בזה המוזעה
כזה מעכים רבות. ואחר הסוזק כפרן. ומסית ומדיח בסתר. ויצא לברוס אחוכת ישראל בכלל. שדיה אסור להבהות לעבור
על המנוה. ועל דבר איסור מכדין אותו לאלתר כמ״ש ר״ם מל״ד. כל הקודם בו זכה לסמיס ויבכונא בו ראשון קובריו. ומומנו
המקום פאין מס דרישת אדם. לכן מנוה יתרה קלקלה את הטורה. מכ״ש אחר מגרף מתו גדולי זמנו. מכמנו אלו לאכוסי
נכרי. ומסרו רשותם כידו לנאת לפניהם לנגא. לומנכר עם הנוה מויא קרבא. ונם כבר פתחו ליה בדיבא. הוא עצמו התחיל
לעמון לפני הגאון ר״י. בסני כתבים שהודה כהן לעיל ובאו בדבוס. ומ״ש לשון המוסרים אוהא לך העתק מקויים
עב״פ מי לא יעמוד מפתזמם על הטעה יתרה זו. שבבר הודה הוא עצמו מכמפלא לנ״ק הפתק מקוים בכל אופן המועיל כל״ו
ובל״אה. ואיך יוכל להכפירם בפעת הדין. ואפי׳ יהיבבא ליה כל טפתיה. מה בכך הרי הפתק מקוים מנאמני הקהלה כתיב
בגד הפס״ד מעטו לו. נידע על מה הם הכיזפעל עני מדוכא זו יסבו ובקנו. ולא מנאו לו זכות. ופסקו ונשרו דינו ואמן דרנים
ליה יעלל. כי מעטו בהסכל. כפי מה מסדר לפס אחוכי אורי כר״ו. לבטל כל עורר ומוזן. לא כמעשה מדים אלו. אחר בכלו
כמעמיהם. להכסיר קמיעות בלתי כולעות. וכמה מחינו לו מיבבר וכותיו. רק מיבא עמם בדבריו. ומי יבא לו מלין יוכר
מענו. ומאחר אלא מנא לו מעכה. ואין פה לחסיר בכל מה מדרש מאתו הגאון ר״ י. ע״י. עמנו וע״ י אחריס. לא אסיק אלא
כדמיסיק תעלא מכי קרבא. ראיל בו הטופל הוא. מכת מעולים יהיה. ומ״ש ולא מכנפי ויתבו כדין ב״ד. וזה מאחריס
עליו תלמידיו אדם גדול הוא. וכי כדיני המוכות אנו מכתקין. ואפי׳ כל״ש. יחיד מומחה דן את האדם באל כרסו. וכ״ש
הכא בדבר ה. ומ״ש כידו רשות מגדולי הדור. זר״ ד׳ מעתים להזות כ״א דסנו מומחיה. לא נזכר אלא ר״י לבדו. לא מתוזו
בכנופיה אל״כ״ד (ואולי לפי מה״ל כזסה. וכי אותן מדים שהסכימו אמו והנו והחרימו בלי מוס מקירה ודריסה. הון מיכנפי
אוכרא מהם דהוו כבאלה. מוכנפי ליה ומאחר שכולם הסכימו לדעת א׳. נודאי אה׳ הסכימו על ידיהם. ונדיקים אין הקב״ה
מביא תקלה על ידיהם ולא יאוכל לנדיק כל און. וזה ולא אמרו להיותה בעולה מיהודים ולא נקבה עשאוהו. אע״פ שמסם כמו
בנקבה. אלא אדרבה לעשותו יהודי. כדר כתבונו. אז טוב לו כלהיסים. אם יהא ביית דינא ויקבל עליו את הדין ונזרת ב״ד.
אז יאמרו אחינו אתה. אך כל זמן מיסרב ויפיק על מעמו אפקרות אית דתא. הוא מוכל ומופרס מקהל ישראל. ולא כאו
לעמותו כ״א כטול עטוק. שוחק מחוק הכסיל ובטל החול. אכל בתורה אסור. ולהורלה ורלי מסגל הוא. כי לרמע א״א מיה
לך לספר חוקי. ומי הכסיל מיאחין לו הורלה. אלא עד״ו נדלה הנעקר כיבאה. היאך יתכן מאפיקורס יבא נאמן על
ההורלה. והיא עשה עמנו כמה גזור. לעטון מעא זה על הרבנים מבטלו תורה. והורלה מישראל. כאילו לא ידע כלל בחלי
עסקינן ואל זה אמו דכין. וכי כעלם מחכו אם הרב אינו דומה לאלה כו׳. והלומד מן המגנוס. מייב מיתה. אע״פ כזה לא
הקנמוהו מעולם. אע״פ שידעמוהו שוטה רשע יג״ר. ולא ידע לאסוקי מחמת כו׳. ואחר בכנינו מבטלים הורלה מישראל.
כאילו בכיטולו מבטלו תורה והורלה. ואלא זה מה באנו מבקשים בודאי. לבטל תורתו כמה דמות מישראל. כ״ש הוראתו
הורלת זקן מישראל ותורה אקר. הוא הזכר ומוא פנגב נוכב נכסות מישראל. ונקובל על מוכבלים הנהלה אלו. הילומן עליו
מכלות מוחלטת כזאת. אלמלא ראינו בדפוס. לא האמינו לקול המשומע. אפי׳ באלה וכבנומה. גם מה זו ראות רוחה
ומקרא סרוקה. אפי׳ היה לדבריו מהא לדיק ישר וכבר ומכתורה ובהורלה מאין כמוהו אדון ומר. לא היה לו לעול מעבה לשמנו
כאילו בכיטולו ובטול הורלתו. תתבטל בהורלה מישראל. ובכר מוכבלים אלא תעכה תורה מפיהם הוגג לא יבבר. אפי׳
יהיו בטלים אלף כמוהו. כ״ש מעל דרך האמת לא ידע בהורלה ולא אלוס כמש״ל. ובבכור המוכוס בבירור. ואי״ה נבדר עוד
קנת מהורלותיו ויהיו לדוגמא. ולבכין אם המומאה מהוא בור דיק ומומא. ומ״ש ונתנו לי זמן אם תוך ג׳ חדשים כו׳
לא יבה עמו בזה. כי הלבה פסוקה היא. המומר על דבר איבור מנדין אותו לאלתר. ואין נותנין זמן להכלות. אף כי זמן ג׳
חדשים שהיה זמן בכון לכדי הכרת העומר והוא ביבר מבכון אמו. לעומר דרך ה׳ ודרו רשעים מדרש. זה מלשים מנה יבא מנעו
מדע בעולם. ומעלה מרטון ע״ מוכיחו. הא מוכיחו דמקרא גם לא יבה עמו לחמול לזקן מחרלא על כבודם. אחר מפתחו לו
נדיבא. לחה וחדוה יפנעו כבודם בסכילו. ומיאיה מעם יפסלו. וה״ נלמדנו מה אלא כחמד קל מבישראל לבעור ליבה. אף
כי נת״ל. ונם לפנו לדין. ומל יהיו מל כן מדרי. ומורה מדרי. לאין אלא ג׳ חדשים. עוד מעיא בחלה מילתא מדין:

שלא שלחו לו הפסק הוא וכל הנעשה ולא כתבו לו ידיעה והעלימו בחכלית הרעלה דברי הבל וריק ישורו לו
סבל למקום אחרים שלחו כו׳ להפריע העם מעבודת ה׳ מזר לזר לכל כי סבל הוא ולהבלים ריקי טעות. כי
מה נורך לכן. הלא עלה באבן. רק לעמן סבר הארץ מדיבה הבנאם הורכו:

מבר ח וכתב הרב מגאמשטרדם להרב ר׳ למנהייט לשלח הפס״ד ההוא ליר ר׳ יקל״פ ודכאן והוא
ישלחו לידי ע״י נאמריום כו׳ הנה הכתיב דברי שנאתך כדי דבור. באחר שהעליבו מחנו בתכלית ההעלבה. מדי הכתב
מוכיח האמת. שבלא הפס״ד לידו. ולא העלימו מחנו. אך הכה כתב עליה תבלה. כזה מבב לרפה מבר על נקלה. דמ״ש
אבל לא כעשה כן. ואין ומלות לא יעשה כן. אחר שהוכבר הדבר נס בעיני הבדרים. ונכתב בשם הרבנים כותבי הפס״ד
להעמות כן. ומי יאמין לשמועתו. נס בוטו של כס״ד עורה האמת. שלא יתכן להעלימו מחנו. מאחר שנתנו לו אין נ״ק כו׳.
ה״כ הדבר כדור שריך לתת ידיעה בתחלה. ולא לאוקמי בכילתא בחלוניה. הא אלא בדבא ובמיתא לא הודעו לאיש קטי
אלבה. הנה כל דבריו בהבל בא. דומנו כפתה כבו. לכן ה״כ להשיב עוד על דברי כסילות אלו. מהארץ בהם הרבנים
בוזבנו. ואחר כי מסרו אותו בחשאי עם יותר מלשינות ובו כמו רבנו. נס״מ מט׳ ושאלות שנשאל מאת
המלך יר״ה ועל הקמיעו׳ ויחוד על קמיע בלשון שהמלך ושרה יר״ה מבין בו למען דעת מינו
לפשר בכח להודיע מה שבשיב של האלות ט״ו זמין מבאות ויביב מודעו. ותשובתיו נאמר אעל עד היום לא נשאתו. אבל פי׳
הקמיע הבינה הודיע בעולם. ע״י שלאחר שכתבתו קראל לכסלון. וה מיפורסם בעולם. טוב הרבה בדברי טעות לאודיע מה
שהלשינו עליו אם באמת אם בשקר. לא אבל כזה מה שלא נודע. ואינו נוגע בענין. אף כי בכי דייכין לכל אלעי דכוותיה
אך ש״מ מאגרת קנאה שלו שמעורר מלחמה בעולם. אם לא הקור ראוי ליאחר. ונעורר עליו מדבים דיני דיבים. כי
אם יעמן אף ה׳ וקבאתיה בחוא הקורא הבה לכל העולם. ומסכבך עיר בעיר. ע״י תלמידיו הבורים ע״ה גיאורים. ויפבוד
לו אבנים ריקים אבני כליבל הקונים בבכל מיבבה ישראל. להבעיר אם עד לב הפחים. ע״י נערים מבוערים. ובחה מבם
מומרים. כולם מנאפים מגרת בוגדים זדים ארורים. ולא אבה להביא שום נאחרו בעבורת הבריה. באחר יביתו עליו מבחוי
ישראל גדולי הדור הנאמנים. ומה לו עוד לעמוק ולהתגרות מלחמה. כי קבאה מחת נבר ודבה מסבמה. לא אבור כי יעורבו
זכור שלמוה אל תוסף. כי אם קדמה באף ה׳. עד עולם תוקד. תחת בבודו יקד כיקוד אש. ואבלה ביתו ובאחיו. ובבוד
ישרו. אולם מ״ש שהוסיפו לבהוב שבבולו הבה בלו בחוריה הבריה כמבני שינה ולביה הנגליט. אבבה אחרו
ודאי יבה אחרו. כי לא בא אדם לרגל את הארץ. לנבוב ולסטוף לאבול ולשתות ולשמוח משוש עניים ואלמנות לבבלבה הטרף
הקטן והדל מפיהם וביתן לזרים בלתי הנוכים. ע״ו יהו כל דוים (זבית זובה יתנוררו. לא לבד הם בעצמן כי נם לאדו לבני
העיר דרכי שקוביהם ותובבותיהם. לנבוב אבל לאבותיהם להביא אליהם. נם לקחו מהם ה״ב בעד מה שלא לו ולא הבו בהם
רק מה שקבלו מהם לעזור דרכיהם. נם סוליבום לבתי הוזבות. הוזבות רחבו בדמיהם. כללו של דבר מאלאו הארץ ומה נול
ומרמה. להעלות אף ומחמה. לרחות ערות הארץ בחו. ומי יהא ערב בעדם. שלא יחפרו את הארץ כי תקראנה מלחמה.
כאשבה רבם הבדול שחרד בחדוני הארץ ודבית הבים שבר״ה. בפבכבה שהגרפתים. ועל כן נעשה בו מספבו מורד. בחינו
רשאי להשחיד הבל בכל שדיבות הקיר״ה כידוע״ב ושלח לי המלך בוסם הקמיעו׳ חמשה שקיימו הבאמבים בדק״ק
מיץ ומחוס בחוחם בבחלקה ידערלאהי בו׳ והרגשתי הי כבחליפין והתמורה בחכה דלא כסר בו׳ שבעשו
במקרא ובמתכוון ע״כ לשון אד סוכר אדר. לפי מה לפרשתין לו בזשה לן ודיבור. בכלב סב של קיאות לתות תחיד מקרא
הכסיל של זיקה דהליבן בבולם. מי שחב בזאת העולם. ובגד בחעי הוא אשר ישלאנו לבו לעשות כן. אם בעלים הראשונים של
נופי הקמיעות. הלא הראם ורחמנו בבהם בוא אוהבנו אשר בבבנו. ר׳ יוזבל בהן מסבר עליו בפשו (מזי מה בלקח כיב שאל
בשבל שוייף קמיעתו) הוא הוא אשר שיבה ומעות עליו לחבל מעשה ידיו. וכן הקמיע של הילד של ר׳ שאיר ברעבי. הלא אבינו
מדיין אוהבו וכן כל השאר. ואם באחבי ק״ק שוחים בכך. הלא אב״ר ר״ג הוא קבוד בנפשו. כמו שאחר בפיו. ומרחם
מתוך בתבו שהדפיס פה. ואחבי יבורד אקום לדברי מרמתו בנאמן אחדד. לא יתכן הבפיס. דלא אבו אבמים לדבר בעור כזה.
אם בם שלא באו הקמיעות ליד הבאמבים ליעבדם בבשתם לעמות בבם. בדנוכם. כי מיד בעליהם נעבדו ליד פו״ר ק״ק מיץ:

ומודם נבוזים אבלם בחדר מוזבם. לא יבאו אתבת ידם. והבאמבים לא עבו רק מעשה קמיע בשלמה להפתיקן אות כאות
בבאבת פרשת. לעיבי בעלי הקמיעות. פשא. אחר עו״מ מיץ מובדו עבדו יחדיו. לזייף קמיעותיו בתבכוון. אם אפשר בוס
מלאקי דתראדי לבעשות כן. ומדוע לא הודיע אקלקולים ובבלבולים שעשו לו. ויוכלו להתבדר שוב ע״ נגדי הקמיעות
אביד מו״מ מיץ בלא בשדי לבעות מאבי הוא אלוקת. ואל אבת לאיבבו. שאבו עדים כולם. וה בלים חיבבים ארם. ואיך לא תפתח
ארן. ותבלע קבה פבים בזה. כ״ש והבה בין בוסח קמיע שבלח לי ר״מ שפייאר מק״ח שבלו ובין בוסח שקיימו
הבאמבים קמיע זו בעלמים שבויים רבים כאשר הוא בדפוס מבלמבי קהלה פה ומאי קושיא מאי אולמייהו
אבאמבי מיץ. הלא ודאי אינן מין אפי הבולה אתבת כפות רגלי כאמבי מיץ. ומה עכין חייס פרשבם והערם לעלו ויר אבל
ר״נ הלהוב שלו. עב״פ לומדים הם כאמבי מיץ. כ״ם שבינן יאד. ומה עעם בשמויים הללו. ואיך אפשר ומבור שקרו הבינויים
בעקרה הכסיל. או בחתכון ובחזיד. מי חוא הבשבה. ומה הם הבינויים שבבלו בעיני ובינו. ואבל מי כהיה הדבר הזה. אין
אלא אלא דברי רוח ריבה מתקשקש בו. ומחבו עבר לבני עדיו. ובסיר בבה לבאמבים. ע״כ יטא נשמי כאמבים ומאורת זר
תורבנו. כמון אשר רוח תדפבו. כ״ע ובתוך הימים כו׳ רעבבי וקוסמי פרעה ועל לבאים סבהן לון ר״ש פפרש
שר״י כתבו להגרי׳ מפ״פ מהרלו על ככה בפס״ד ההוא. והשיב להם כי הלא אף מכי המרמתי כותב
קמיעות כו׳ כזה לא מבלפה להשיב כפתן תרם לא יטאע. ומגבב דברים שאין בהן בפקות. ותאר להם כו׳ בזה תפס
בטוב על הבר״י. מבפל בעבודת הראיים. מרבים בתוארים ומספרים תפלה. יתבלה בשבח אופלנ. כמו שבראה לעין שופס
מגרתם לבר״י. הבעליהו אל נרם בחעלות. יער טרים שבוחים. והאגרת הראשונה שכתבו אלה האפיקורסים לבגר״י. לא
בנינ הנועב בדפוס כה הרבו לו שבפי בבחים בלי יודה. הבדילו האנופה הפליאו הבבעה אד אין אקר בבוחם. בבוד הוד והדר
נתנו לו. אל כן בחאו בשב״מ ולשון רבה תשבר נרם האעלות. ולא את לבו שסייאו בבנות ומבלישים אדם בנעיבה. ומשבע
דבש נף על נביבם. בזה הלאבן מוחנים הבינידים הללו. כדי לעבל נ״כ את הבם. לחדוד להם כאדתם לבלוב לבם נ״כ אבבודו
ולבבדם בחיה תוארים מעשה מבחה כדי להשתבח בעירם. מה נעשה כמו״ה בנברה אגרופה של מבופה. אבל לא זו הדרך ולא
זו העיר. שלת פבי רבע לא טוב. בחאת בוחני לרחות בבות. לבנות עין קוץ עין בלבית בריה בית גליא יולת מעבה לבלב
אלא זה הוא מאמרי כאבדם. עם מאינו מבריין כאיבבי ראבדו. ולאד תורה נ״כ. כפי הבשעה בקי הוא יתר מחבו. אף
אם הוא עתי כסיל מפורסם. אך מודע בבירור שהוא מינאמור ואפיקורוס רחם ולענה של בת אדורה זו. ואם שבתבבו בפרחב
לרון אחר בבי מבור ובבות האויל הבבאה ליבלי פרוסטין מר״י. שהסביקו לו בל בבבו. ובריבו אין אגרותיסם. ואייבבעיר
לזוד שמסם סודותיו להסביר לוובתו בחבורה. מאיבה מוורת. היפסוך כוחי עורו. ולבן עדיין אדוקים בו וקטרים בבלב
לולי זאת לא באו לידי אדם זו להשיו בבייסם בל כך בחוכבת בלפי מאיה. עוברים ומתעברים אל ריב לא לבם. לבתחבר לרשע
ולעוור בבבייתם. אף כי לא בעלם מבם דרבי תוכבותיו ומקוניו בין אבינו. מי האביר אותו יותר מהם. ומדענו מבירור שוב
חוקן ולא בבם תבאה. כאה פעמים אירר וקילל לאייבעיר של רוב מאר מעבדיו בעבבי עתון. שאבל עוד עבים יתוחים ואלאמו׳
ולקח ולא ישלם. וכתב אליו אגרת אלאה בבוחבות ותוכחות על אחינו. מוביח נולל אתבת ידו. נם מאו בהיתו יחסר בחיץ.
ונעבבא לו כחב פעמים לשלם. ולא קיים. כי לפי הנשמע מפלפרם אינו מוסבר בל בך לעבור על ד״ת. רק הוא שפם נדול
ומבבל נאור. לעיבך מעדו רבו ליו ובדם לאר אייבעיר בהסבבת הוובות בל ש״מר״י. והעיד אדם בלתי בבבלי ר״ל בבילין מבבבבי
ק״ק ווינה. אחר שהוא ואחיו ליב פלפרם רבו להביא אותו ואת בית אביו ר׳ עזריאל בבילין. אחרי אחוכת ש״ן מר״י לבשביר לא
בני׳ של אלקי מ״ו שעולה לאספר בבי. ע״פ הדיבק בבסוק כי זה אלקים אלקיכו. דאיתיה. וזולת הרבה והעידו עליהם עדים
שם בוויבה כזה אבשים אשר שאנו ורחו בל מעבדי הוחם אחיהם הללו תר״ו. ונתנרשו מעם בקלון נדול. וזה הזקן אשאלי פלפרם
הוא שהבשיל נם את הלא״ד דבש״פ הבודם. בולחוה הראשונה של אייבעיר שנת תפ״ה. לפי שהיה קרובו של הרב ר״י הבהן
יע״ל וכתב אליו האלבה בדברי פתוי ובייבת דעת. עד שדבו ידיו מאלחות מבוה. שהתחיל בה ולא וכה לאחרה. לעיבך אין
מדוש שתקנו רבניהם ב זבינו ומוקנו של אייבעיר מר״י. והמבשלה הזאת ת״ הגר״י. לתת בבוד לבסלים הללו. בבחור אין
בעבבה. אם אינו הדבר שיבלה בבוא נ״ת. בשבנה שיבנה אינה ת״. הבליש. שרי ליה עריה ון״ הרבו להשיב מדוע הבעיל

לו עליהם ולא הביא הוא בפנימו • אמר קטן הוא בימיו לאכוה דבטעים • אימו לא סמין ואינהו מעבי ליה • והוא לא יכול לסמין
בזאת • מאחר וקלל את כותב הקמיעות על מנו • כי ידוע לכל בני ב"ק מקבים מתפלה בכמיסן בכפה מלא • לומר שבודייהו על
מנו • ואם"כ הוה כיון בכת בוקבת • ובפר בוקבת • לומר מבת קלקלו • הבל על מקולקל ומקולקלין מקולקלין הבאלין בו • והוא נמצא על
ידיהם בהבת חזיתו בית רמון • כמוהו כמוהם כולם כמעבר בכי היזלך מקין בכי עמון • ולא אילו בלבד רק רבו כמו רבו
יוסף ביומו כתבים מדברים ומעידים בנדקת ויסר הדברים • וכי מקר עכה בי לפון וה אפבר לפרבו לאוכתו
וכעבין מאומרים קורא ומדתו • כדמיהדרא לה ביהכם דאמרי אמר ותורתו אמת זהן נדאין • ובן נוטה מסמעות לבונו זה •
מאמרים בנדקת ויסר הדברים מטומנין בנדו • וכי מקר עכנו מבריקין • ביד הבמילו ודאי • אף כי לפנמו מוסרם • ויהי מה
רבותא למקבל בקפרי • כרם אמי • לידוונקא קאמר • מי"ם ד"ל מלא ח"ב בטייה דמתא דק"ה כתר רובא • ובכה אומר אמת בין
מבעים אינה בעלה ואלו הו ז"ל לא בטל בשמוכה מאות ומקמים כלילי הבעל ברובינין • אור אחד אינו בטל בשולם אלא מוסך
ומכי עולמות אין מספר כלילון דלא הבין • ובמו שאבן עוקה מ"ל אינה בעלה באלף ובכבה אבני מטא ובכין ודבר אחד של אמת
אינו מתבטל ברוב מלוות והבלים שקריים רבים אף אם בא אחלוס ברוב עכין • ומילי דבדי ובדיבי ובטומי מילי לא מיקבו
בקבין • סודר שוה ל"ל מלא מבדולים בבכמה ובמבין • אבילו מוסבים בבמבים רוב מוכן ורוב בכין • כל מבן כי רבים
אבר אתמי • לא יכולם מפר (ובגבא ב"מ מבלאים בידינו בטו"ה) והם מלאי הדור ובינוד כל מבמי גדולי דבני ארץ אמבנו
אים לא נמדר מהמזיקים בטמאו הדת לא בקור ולמרם אחר ע"ד זו מיסמה מיבמיבר אחר מבמבמבמיבתר לי זמיר ואמוך • ומטוב
תרלה מאבים בדם המתרים ומתרים כלבי מעלה • והוה מבמתמיתם קדמה לפמ"ם מל ע"ל • בוכי הבגדל ומלמו בבמ"ים
(ב"ן) ותרלה כי בלל ה' מפתם ובמברו ובבלו • כמבר בכל • ולהלן ישבבו לפבינו בבני מדין • ויהיו בבקרין בסיקרל בסם
ובקנקנים • ומרלה הקורא המעין כי מכם דבל ומד ראם אין בו מתום • ובנגדן תרלה נבא אבמי מיל הבאים בדבר ה' מנן
לבולבי מים • ע"כ אבי בדיבי מבלי ומדמין קינא הבריחי והם בדידהו כי יוסיפו להבליל אמת מכתי מבת פרומיבה מ"ל
מל קמיעות מנוקנות מין הלדמה • אמר הרב כמה ילדות יבות בנמים בבפמיו • ודמי נקיים בנבפיו • יפיחי כזבים אבמי
אף מגרי מדון בעלי חיתה רב פרזת והחלמו דברי תרמה כי בבמי הבה מסרתי קמיעות לבמים ובא בהם
יד ה' ולא ידעו מה הוא עד שבתחו הקמיעות והסירו ולא המנבה כמלרה ודברים רבים נמצא בתוכו
ולא אור תורה בבבור בו ע"כ לפנן לאמרה תהבנהו • בני מבמי פני • מלין כמלין מלני מע"י • פתח בחבת לפנן לבריבים
ומיים בבמד חד בדרא • הוא אדוני מבתר בבתי לה' (ע"ד דמיין) אמר קדם מנו ית' בריבים ומבליך נפשו אבנך • לקבא קבאת
ע' ולבב כאבינל קבאה ובבדי בקם תלבות • מן מובדי הבם ל' ומנודו לבוסת • מבור מושה לן זה לבטל קומים בעיבו • ומאחר
לוחו אנרה מדון • מאה מבם ית"ם מי מלבו מקבו לומר כן • כי בודאי מוחרי תורה מתבו בם • ומדת קונו ית בו • נוקם ה' ובעל
מיאה לאויביו • כן הוא נוקם ובעל מיאה ברב בבע • אים הודון • לומר מי אדון • לומן ידאין מדון • כך אבי לומר בהודאת
הבעבה מתי כוב"ים • כי אדוני בתוחו הלדיאבי לבן יביחו קריה • הוא הוין ידוע בבעלי מיאה רב בבע רב של מהומה • עם
פיע בו מבי הלמאה • כי קחו אל אדוני לבלחו מיים מל לא דבר • כי אחר לפי מבמים • בעוד הבע לנבדו • כמובאר בבפור
הוקומה • אותו דוא לבדו מל רוב עוכם רבה מבמים • אך אדוני לאהביה' ומלאו מוכם מבבד ברבה עבודתו תמה •
מתבלך בתחוו יבודע בבמרים מחו • אים הלאות מוכם מוכלים אים תם מאינו מריף לבמות אם מבמים מלאים אם הבמומלה
מבבי כבמבמרמה יתלה הבמבין קבלה בנדק תן לבן לדברי כזבו ומרמתו ומבתליו מאבי' בבנים מלבה מלקה מומבתב
אדוני אל הרב דמין (מבדבם בקוב' מבת מאת) מבה בבתק • מלא תוך ומתק • ומלה כמ אם מאמרו מם בדברים הלה וכלמון
הוה מבבלה בידו הבליעל הלו בארבה ומראה • כלילו מבלתן כי הוא שבבוחו הבה מסר קמיעות לבמים ובא בהן יד
ה' ולא ידעו מה הוא • עד שם מחו הקמיעות והסירו ולא המנבה כעלרה מינה כאלתו (מוס מבו הוא אומר מעיד
לא מזרים מוייבו כתיבותיו • ומרי כאן כרלה כמלל מוסיבלבת אין ומרמית נבו) מוסיף ונרע בלמון האבנת • אחר מבמיבה
הבתלה • והיסוד מעלה בנוי כל הבלבול הבבמוך • מנרם הוא לבמנו בלמון הבבוכות • לבלק מעלה אלמה מלמה מעלה מדיבה
מקום אחר • גוב"ם בלה עלה הנרה הוא מבתבו דיבינ"ק ק"ם על הבמלמה לבמים מבוחים בנ"ק • ומודיעו מן הענינות

הבמנלת

מבמנלת בבבבי קמיעותיו • מבבתמו מם • והניחו הדברים לאוכיו ובמאמו • מבור היה לתרן דבריו בשקר ולחמנות הלבנים
בבלן בדברי מוא בתעה ומות ומת ולא זות עינים • ובוה מיבב מבבדקו קמיעותיו נם בבלן ובבמו מבפוכיו • כלאר מיום
מבתקל המבמף אלא לאב"ד לריב ולאבה מלעה המבה בילדות • ולבן בבאיבו פעמי מרבבותיו בע זו מר המבים בבלן מל
עבמבו • ומלולו יבוא בא לים המלבים אלינו • ומן עלינו ועל בבינו ובבינו • ובבוחו בבם לותם מלא יעבדו עוד כי הוא כרת
ברית לת מות • ומם בבתב קמיעותיו מבבמו • אבל בעו"ה מלו ומלאה רבתה המבה בבבים מקבלו קמיעותיו • עד מתו מלם
ביום לזד מין דבר מבם • והיתה בהלה גדולה בקבלה (ובאותו פרק בא רעב הלבו) ולא פסקה המבה ולא סרה • עד מבמך ידו
מלבתוב קמיעות לו המנבה בעבדה • כדברים המלה היה דברי המנבה הבל"ל מבמבה הבתיק המבתיק (ומדלג מל) הרים • ולא
ידעו הקורא לים לתומים בתבבולותיו • ומלה ובבן אם מבבשיים הדברים לאם מבבתבו ובקבמו בדבום בלוי לבל • והתמיל
בקבלה • לא מחיב מעיקר והה בתלה • ומבמך הבין והומיף ולא ידעו מה הוא (לבין זה לא בבמנא בחנרת) אבל לא בבוחו
בחל הבנף לן לחר הקבלה מקבלת הרעב ומילך מבריו הבבים להבילא מלים מלאבי מבלה • ובבוחו הבבים מל מקר לבמוחד
לבן ע"י כתב קמיעות רוח ומבלה • ובן היו בסבה להומיף מל מובתן מבבה בתלה • מר מרלה כי מבתו ובבירה לא הומילה • רק
לבמים לא מלא מעבותיו מרם ובלה • ובבבי הלבבים מבלים מבלה • ובם קול הרעם המלך ובמול להמיל מלין הלמבה לבריתו
בדם מלולה • לו בלאת מבבך ידיו מלבתוב מוד קמיעות • ולו לאר ה' לבלך מרם ידיך (עד מבתם המין מין בקבלה • לו מודה
ובבמה בבן ידה ל' לך לא הבריבה בבתבלה • ובלמר יבולר הבל בבמר המלומה הרע הלו) כל זה לאת ברור כולם לבבל בבי
הקבלה • לא יבמיר בו כי אם הבומר ב"ה מרא מלילה • מל דרך זה דברי מורי בר"ו לאוריבבלגרת הב"ל הדבמה בבר (ובחזור
לבבינ"ה בחבור זה לתיין בה הרעבה לבמוד מל הלאת בלי מבום • בבמם נבלו בה לאיה מעבה הקובמים ההוא
לאינו מעבה ידי מורי) אה מאינו מעלה ומוריד בעבין • רק לפי מאינו מדרן מורי בר"ו כי לבמו בקי ומהור בתב מבחר מבו
לפי' מבתבה ההוא עם עוד לאחר להנלאב ד"מ"פ • כתב לאדוני בהמבמו ביום המעבה הרע ההוא מעברו מל הדרך • עב"ו לא
נעה לאזרו מני הדרך • ולא עוב מומדו הטוב • הוכן הן בבמתיו • לבן ראוי לבינו מל מתבוכתו בבוייתו ונמרתו הדורה
ברה אחרת מינים) וכן היה דבריו בבאר לנרות לאבלי הדור דברים בבים ומבריס לאתיים בדורים ומבורים לאחרי כומה
מיומדים מל לאדני פו לאות הנדק ומומר הן מפתיו רעהו מלך • לא יומאבם ולא יבוים רק המומאם בבינו לאלים ולבם •
המבבים המומם • מלינו לבם בבמ"ד לאות • ומה המעבה מדרן בבבל מבים לור לומבל • ולאחר מלאדני מעבה הבבור • הנו מל
בבל מומם מבור בבן הדד יבוב ומומו בבבור • מתבבך בתבבולותיו לבבל נד ומומיל מבדים לאן מבבר • ומתמיק מבה בבמבן
מבור • לעבה"כ לין בבומו לבבר לין ומה ובמה ובלמיה מופן דבר לאדוני מלין בבבים ומהו המומבל בהבריו המלילי
ומבוריים מרופים ובמומים בבדף בבתוך בור • והלאת מל לבמו • ובמה בירר הוא בהבך לפתור דבריו • הלים מפתים
ינדק • לאחרת דבר מפתים עבה ונבורה לאלאה • מלא זה העם לבם מלאת בו נא מעבה והלאם בו • בבר ומומיל מל
בבינו ומלאמו דבריך • לך מות בבין בבלב מובם ומרבת לבומך • תבמיד מראה • מהבבה כל דברי בלע מהבת מקר מדבר נדק
מלם • בלי מעבם ובריה בלי קמות ומים בלא תבלין • ערב לך לבם מקר מעיבה בלוסם בבומין ומומרבן • ולף לם ימלא פין מבן
מרבית מלין ב"נ מלין • בלי מן ומבבר לא נדק בהם לין • ומבבת לבבות מין המעם בבבבה • ולהמבין מור הלאת בבבמרה בלי
בתיבת מעם הלים ומומם • ולי בנה הלים ומומם מות • מל בקרותך המעובבת • מלאחר מלינך מומבת לפי' דבור לאחד מל מעם
להבמיד מדרן הבבלם ומבמרים בבבלה בלויה ומרומבת • פין מבה בן ובבבין יבנה בבמבן ומל פין בלם נרבת • לאחר מוד
המומה ומבור מלאת מין תבינים ו"ל וכמו בן עדות מקר לאחר מם המעיד ומם ב"ד המקבלו כמלם ראונא לים
מבתנע דבריו בדברי מלילים מלים • כל רוח לין בהם בבלים • לא מומעה בומבתו ובמבדה הבבתו • מולי בתבוין ל"מ לאדוני
בלגרת הב"ל מים מבים מלאחר מם ב"ל מומות המומלה בקמיעות אם יתילו ויבלמו • אם לבן בבוין (לא אובל לבמת מדוע מבלים
ומם ניר הבינן מרבה לפרסמו ומדבר בלמון מולה • וכי לא יכול לבאר דבריו מיהו בבמבים מפורבים ומובבים מיטב • אם לא
מומדע מרת בבמו ולבו מוקמו • לבן לא יכול להבלותו מל מפתי מבתי מרמה) מה מבין ב"ד המקבלו • מה מלא נזכר מם • אך
מבים ים ולאי עם הומם מלבבו • ומם ישבו ב"ד ויקבלו • יומבלו הלאת • כי לא מבל הים • ה' יודע כי מלאת דבר לאדוני בבמ

ר א מלאת

שלאחרו הלכשים לוהביו מעמו • וכלי ספק שלם יסקרו לוחן לוכבר כתפרסמו בשמם כם׳ המוכם פקיצע עקרב) לא יבאיבו
מוסן מוב כסבור הוא המוב • בודאי לא רלה לור מוד מיו הוא הקדוש ולאמן לא׳ • ותתן לחת ליעקב • אל״ם מהרמע אלן
הנרוש לאיור שעכין כה תעיד על כזבו ותשה אני אין לא יהא כמאם • ובכלם בעיני מלאכיו הרוחים דברי אלנו • והמה
יודעים ומכירים הלחות שם מיו • תר״ו מל מין אפיקורוס נרוש ומשוכה דאמנים כולי האי • ידבר בגנאה עתק לאפן קשרה על
פיה לרשיע בדיק בכיר יביע רלה רלם מתכים ולמון לאפעה והוא רלם כתבים ביכן • מדרגה לכון לכעה • כקדוש אם
מעמים לשוכו מיה אם תבעה • אקבוה לא עמה דבר מנד הבטחתו • שלא לנבות אדם • כי לא כתכוין רק לנמת מל לחות •
ומוכיח דבה הוא כסיל • אך אם המודו מליו מקר • ה׳ יהא עד • ויסים לות ומופת • ב״ע

עבר ט׳ ולאת כל אשר בתבדר למלך יר״ה כי בתומי הלכתי כו׳ וגם חכמי מ״ה הסכימו זה ידוע בודאי
ולא כחכם אך בכסף אלא • אלא ידי כל חכם (אחרי שמע עוד כזאת בישראל מילן דן אמר ישראלית מון • לחקנה ויקיב לת
מעם ודב״ל) אבל יש נם מחכמי אר״ם מתנגדיו • אלא שלא כתפרסמו דבריהם נדפוס • כי לא רצימו לפזר מעות על זה •
לוה המלך יר״ה כי אין ממש בכל הדברים האלה הריוה לשון מבוגה ומשוכה • מה שייך לומר לכון מוי על דבר שאין
בו ממש כלומר • שלמיכו מל הלשון ובפרט שרוב חכמי ישראל אחרי שקר עכה במלך יר״ה • והוא רוכה דליתא קמן •
עניים יכשים • קוכים כסוחים • בכן לא ידבר עוד דבר מזה הרי״ה הים מסיר וספר בחסד כסאו • ואמר בדבר הקמיעו׳
אינו כדאי לדבר בו • אך אינו נודע לחרי״ה הלחות כמו שידעבוהו אם ודאי לא היה יוחתר לו • כיחוד אם היו דברי חכמולותיו
ומקריו של אייבשיצר כמקרים הישב • בודאי היה מנדמו כלן להוציא אדון ולהסבית דין וקלון אין היה לו בחבר אלין ידוע שהיה
לב וכפה עם מקותכו של אייבשיצר יהוא סבב כל זה אלא כאו הדברים אל המלך כפוניתן • מ״מ אלילה לחבור על מנות הרי״ה
אלא לדבר מבכון הקדישות אלן הרשעים כים כגרש וכו׳ • והרי הוא מחרם כדם הקדישות ומנים בקדרה אלו אם הקדישה תבטלו
ודאי • כלי ספק השון נרש • או אלו • אם אל נ״ק • אם נם כניהם אלה״כ זכר שרלה להקריב תשפטו לפני ועד דיינו אלוב
ונתעבב נם כן היה נאחר מה נדבר • לכל אבני מבטולות • שבנרו בעדו המוסלות ומו״מ אחר נלבה אלומותי ונם קמה
שכל חכמי וועד דיינרשלוב כו׳ הבכנים לפרדם ומקובלים אמיתים כולם אמרו ישר וכבים דברי
מ״ב פה דובר בכלה • אינו בוש להפך יוס לילה • ודאי מקובלים גדולים הבידו עליו • דיבריהם לוכלין זאבני הפרנס דלא מקבל
הגדול מכל אבני פולין ובבני היושבים ראשונה במלכות קבלת דשים נזלה ומכלה • ואחריהם מחותבו מלאכי מכלה (עיין
מעיר הבאבות מ״ם פרנס הועד הכולל בסס כל הועד מבשיבו לאדוני ומבחוהו מאד על מעשיו וקבלתו לה׳ • ומס תרלה מ״ם
בנמותו של ריבייס ואבינו ומשוגם נפקד מול פסעיו נסקד) ואלה הם בעלי בריתו אחר נזרו מתיקה בלי מקירה ודריסה ומלה •
עבר יא הא לכם תעין המאורע כו׳ נרלמי פרקים ומקבר ומפסיק ודולנ ודאי הפסיק באמונע פרק ומדבר
מבין הפרקים • אלא מוכבי הילה ולא מבני הכבוד • וקבר כמקום מבי״ל להאחרין • והדמיב את הקבר • ודולנבבני על הדרים
פרשים • ובבלו שפתי לומר די לנרתי לשוכו הו מכוון כה יהיה וכה יקום עד מגרמו ברב שלומם ורוע מכיכים
אשר מחמת מנאת כפם וסברון לב וקבר רוח אשתי כו׳ מתה לא כאשת הנר״ • מעמה על מיתתה פלסקוביל רמב
פם מתה כדרך כל האדם ובכה לשעות הספד על אשתו ולא מיתה כמיתה ומרעא חכולים אל״ם מוחקים • כאלים נמחקים
מסרבן נמתכים ומרקים • מה זו מבין לענות כפם מבדין לב וקוצר רוח • לגדל מרבן כמדים לחיים בחוזה • הנם הידע
מה זה ועל מוזה • מיא מיתתה כפרתה מקבלה מעמה • אוי לאיבה מהוא כלי ספק מבבל מבתה הראוזה • ומתה קיבה מעמה לא
מיבה • הנה מבטלתו כתובה • בעם כרחל מ״ מוכבת מכן • מהבינה לה על קבורתה • תובעה מלו מבוכה • לעד ולאות
כי לא זו מוכבה על לוח לבו מרוסה • ומלבין מחוזק בשותלתו לרוחים על פסעיו המעוזים לאמה רבה • ולבבר אל ה׳ תומה
ומל מבאים כמרים ומרים מוכיח דיבה רעה בלי נוסה • לוה ודאי אין לו מקבה לא יבקה • ולאחרם לא יכוכר לדם אחר מפך בה
דיו נקיים נוסקים מן האדוה • לעבות בו מקוה • בלים דמים ומרים • כבעוב ובקיתי דמם לא נקיתי • ופיו הבסילו לרע
לו • אז אז אחר שהיכו ירבל למעון כוה אי לא יוכל • שהרי הבקש מרבה מעבות הי״ל לשעון • ולא קבלו מחבו • ואחר יטבנו
אחרים כמבילו • ואין מוטבין לעמת • מ״ם שבת בין מרדפים מלאים מעבות מקוקה פמיטא מבוטות עד כרת״ו גרות
גדולות כלבבי עדוקן כנד לסתן • בגד ובכוב יהדוסו ולבלן פתבן יערה מקור מעמת מינו וסתן • ותגלה מרפתו על מורפתן

בשמם בנהרים • אך מי יוכל לשתוק לבערות מאור זה בחשרה ראשונה • עם כלבים הנוסקים • רוחה בחלום כלבור קדור מתוך
מוסן מוב כסבור הוא המוב • בודאי לא רלה לאור מוכיו • והעבלף מחשב מרוחה סמה ומרמת אחר מסקמה לעת ערב ובנהרים
קדר עליו היום • ואין ראוי להזכיר רמע זה לשפל בבכלה • כפרע מבבר קדרה סמה אותו בספר הקבלות עם תרלה כפלאות
מבני עדים הלנו המאירים לו בעלבה • ובכשים כאות מאירות מוזרות בלבבה מופלאות ומתכות בהם כפוסה • ונאמנסנם הם היו
בשוכריו מתפלה לא יבלו להבקיש הוזקם • עד דאתי מאורא כמם לנרגא • בלייה לדרשיה • נפל בהוראה כוזוא מלשיל ומלחמת
בלומתירא קישקים קריא מלה קרי כתיב בזוזא מיבה בסתר וקרו ליה יוחא דבנרי ביה רבנן דחמו גינדא דשיבה • יפסבו
בוכבי בסבו יקו לאור ואין • ויש לתמוה מדוע מכה מזוגלני מהתפאר בו נ״כ שהות בעוזריו • וכך היה בודאי רבה מתפלה
לזכות בכל מלאכי כאו״ • אך נגד הקדישות ומיין לא ידע לסיב דבר • והוכרח להודות על כרחו • ולא הושילה לו כל ינעתו
מפשב ללבדו בחמונתו מפירבה לו אלי מוליבוב • אמ״ם מאין ספק בנם זה הלים הוא מלבבי בת מב״ן מלבבי עבתו מל הדי״ן
אך אינו פרוץ כל כן ולא עבר כח להכבים המוקם •

עבר י׳ לא מוצאתי דבר להסיב מבבר הדבר אחור על דבר הכז״ב המוסב בלאתתו שהכל כזב ורעות רוח • אלרשת הפך
בתבולותיו להרשיע מדיו מהונדמא וקוסטלבמיבר זה מוסשיק להמיד על אמתת עבינו ומוכר דיבו • בפרטות אלא וכר
מי יהיו • ובקוסטלבדיבה לא נודע עתה חכם מפורסם • ומי יוביא מלאה מבה לדרך רחוקה ולא יכוה לבאר בחלה בכה • מ״ם
מקבלת רבבה דב״ם פלילה שבכה הפעם לבזכיר הבלתו הקודמת • שהרי התפאר נ״כ שבתקבל לרב מודיבה בפרגא
ומפיסם • ושל ידי הוצאה לו כלבו ברחתו הבושים כב״ק שבתקבו לו ובתקבו עמו אחדם בכל אומן המועיל • מירלתם אלא יוקב
מעל ראשם • אך בעו״ה בב״ מ״ מבתקבל • לא יוכל לילן לשם • עם היות פרלא וכ״ם וקראקא גדולים ויקרים הרבה מלה בנ״ק
ודאי • כלי ספק השון נרש • או אלו • אם אל נ״ק • אם נם כניהם אלה״כ זכר שרלה להקריב תשפטו לפני ועד דיינו אלוב
ונתעבב נם כן היה נאחר מה נדבר • לכל אבני מבטולות • שבנרו בעדו המוסלות ומו״מ אחר כלבה אלומותי ונם קמה
שכל חכמי וועד דיינרשלוב כו׳ הבכנים לפרדם ומקובלים אמיתים כולם אמרו ישר וכבים דברי
מ״ב פה דובר בכלה • אינו בוש להפך יוס לילה • ודאי מקובלים גדולים הבידו עליו • דיבריהם לוכלין זאבני הפרנס דלא מקבל
הגדול מכל אבני פולין ובבני היושבים ראשונה במלכות קבלת דשים נזלה ומכלה • ואחריהם מחותבו מלאכי מכלה (עיין
מעיר הבאבות מ״ם פרנס הועד הכולל בסס כל הועד מבשיבו לאדוני ומבחוהו מאד על מעשיו וקבלתו לה׳ • ומס תרלה מ״ם
בנמותו של ריבייס ואבינו ומשוגם נפקד מול פסעיו נסקד) ואלה הם בעלי בריתו אחר נזרו מתיקה בלי מקירה ודריסה ומלה •
עבר יא הא לכם תעין המאורע כו׳ נרלמי פרקים ומקבר ומפסיק ודולנ ודאי הפסיק באמונע פרק ומדבר
מבין הפרקים • אלא מוכבי הילה ולא מבני הכבוד • וקבר כמקום מבי״ל להאחרין • והדמיב את הקבר • ודולנבבני על הדרים
פרשים • ובבלו שפתי לומר די לנרתי לשוכו הו מכוון כה יהיה וכה יקום עד מגרמו ברב שלומם ורוע מכיכים
אשר מחמת מנאת כפם וסברון לב וקבר רוח אשתי כו׳ מתה לא כאשת הנר״ • מעמה על מיתתה פלסקוביל רמב
פם מתה כדרך כל האדם ובכה לשעות הספד על אשתו ולא מיתה כמיתה ומרעא חכולים אל״ם מוחקים • כאלים נמחקים
מסרבן נמתכים ומרקים • מה זו מבין לענות כפם מבדין לב וקוצר רוח • לגדל מרבן כמדים לחיים בחוזה • הנם הידע
מה זה ועל מוזה • מיא מיתתה כפרתה מקבלה מעמה • אוי לאיבה מהוא כלי ספק מבבל מבתה הראוזה • ומתה קיבה מעמה לא
מיבה • הנה מבטלתו כתובה • בעם כרחל מ״ מוכבת מכן • מהבינה לה על קבורתה • תובעה מלו מבוכה • לעד ולאות
כי לא זו מוכבה על לוח לבו מרוסה • ומלבין מחוזק בשותלתו לרוחים על פסעיו המעוזים לאמה רבה • ולבבר אל ה׳ תומה
ומל מבאים כמרים ומרים מוכיח דיבה רעה בלי נוסה • לוה ודאי אין לו מקבה לא יבקה • ולאחרם לא יכוכר לדם אחר מפך בה
דיו נקיים נוסקים מן האדוה • לעבות בו מקוה • בלים דמים ומרים • כבעוב ובקיתי דמם לא נקיתי • ופיו הבסילו לרע
לו • אז אז אחר שהיכו ירבל למעון כוה אי לא יוכל • שהרי הבקש מרבה מעבות הי״ל לשעון • ולא קבלו מחבו • ואחר יטבנו
אחרים כמבילו • ואין מוטבין לעמת • מ״ם שבת בין מרדפים מלאים מעבות מקוקה פמיטא מבוטות עד כרת״ו גרות
גדולות כלבבי עדוקן כנד לסתן • בגד ובכוב יהדוסו ולבלן פתבן יערה מקור מעמת מינו וסתן • ותגלה מרפתו על מורפתן

מ"מ לבן מני חדרן ברבים זה נרס הוא לעצמו בקבלו לה"ר בלי מקירה תחלה · הוא סבר לעצמו כל הדעת · אלא אם
אנחסנו על כבודו · ומלת ה' היתה זאת · כי בתחלה סלתו · כפנס לימו מבר ולא עתית בתורה ובמצות רק לים תרוית
אבר זה הסמיע קולו הכסיל על מ' מהרבנים לקח לעצמו כו' לדון על דברים שבלב ונשבע מדעת ניסו היה
לשון ע"כ · הוי יוכה בותה אין לב · הלא לים נכוב ילבב · ומתש"ל כשנגיע אל אגרות של אותן הפוטשים התועים אחריו מסם
לקח שנכה זו ותתבאר עסמותם (ועיין גם בדרוש שאגת אריה מאלוכי · דפתח בתשלה לכפסיה · וכבר בא בכסום) וכאן
כמיב של הכלים מסמיגיא הוא מרוח סעות וסקר נבאה · ולרוח אחרי כואה · טען ואיך עלה על רוח · לים אם אין כאן
שבאה לפתוח הקמיעות ולטרוח בטרחא יתרא למלא בו פתרון ים כאמרתא בטל · רשות רוח ושאל · ראשון כל
המם אחר בשאר יודעים אוכנים ומוכאים לא נאלם מהם · שאין לאחרי אלה בכתיבת הקמיעות ודרישתן וחקירתן כלל וכלל ·
אבל אותן האנשים הדורשים וחוקרין עליהן הלא הם בם ב"ם הדיין ר"מ ראפה מאד שלו · ואח"ז בק"ק אלטונא מאנשי ביתו
אוהביו מיודעיו המתחיל בשנה כ' יוסף פרנש יד · מהוא קרוב לאשתו וכניו · ואחיו ר"ל כאים חסיד · היה כן מסק ביתו ·
והוא אחר התכלל בעדו מתחלה בנבוח לעו הקמיעות מפ"ם על הפאשט לנ"ק · ובא באנשים המלעיזים לבנור כיהם ולסלק
הפנס והדבה מם תירון ובאחר לקמיעא הביאלו(של פ"ם שבתנו מסם שבאשר עליה) כאחר מם כפיו רבו מבאתנו אהובו מתחלה
(אמ"כ פירש מחנו נ"כ על הדבר הזה · לסוף מה הוי"ן להשיעו על אחר רגה לבריס מבאנל המשמש כמבואר בספור המאורע)
ואמ"ו כ' יוסף הנ"ל (בנרוף אנשים אחרים שהי"ל מעתק מאותה הקמיע שבלאו לידם מפ"ם והבינו הכוב · על כן נתעוררו
לבדוק אחר הקמיעות בעמר בבאן) באה לידו הקמיע הקטנה ראשונה (לכן נמשלה קלל אותו ואחר שנייפה על שמו) ולא היה
צריך טרחא גדולה לפתרה כי היא מוכנת לתיכוק בן ה' לחקרא · ובזה האומן התחיל להתחזק הרעש של לבו מדינה על ענין
הקמיעו ת שבא מחדינת אנכנו לכאן · מאחרן מרפק אים מנתו (אחד מודייניק"ק כפ"דו מהיה ג"כ כאמן בנבריתו בכפ"דמ
בעברו מם · הוא מודיע הדברים לנ"ק ובדיק עליו כל הנרה הזאת · וכן כאן הראשון המעורר הוא הקרוב אל ביתו בכל"ל · והשני
הוא עמתנו התורני ר"ה פוגר אים כבר יחוא ואמתו היא קרובת אשת המי"ן · ומי מם המעים כיקרו יותר מאלה האנשים
ואין לם סייכות ויחוס עם אלוכי · ביחוד הראשון לא הי"ל היכר וקרוב דעת עם אלוכי לנאמרי · רק זה האחרון הוא תלמידו של
אלוכי) ואלה האנשים הירלים ומסרבים לדבר ה' · רוח ה' נוסמה בם לעורר לבבות לקנא קנאת ה' · כי היה הדבר כאם בוער
בעצמותם לא יכלו בלבל · אבל ז' ראלו ומנשת ש אלוכי לנלות שיו הדבר הזה · עד שבתבשו תחלה בכל מקבל · עוד ידוע מאלוכי
כלות בביתו ענור לפני ה' · מבר הכני כפרד מקין וסבל · ולא יקרב כל אים אלינו בדברים מאאין כיחוד · אך כאשר
ענרו כמה מבועות אחר מהודיעו הענין לפ"מ לאנשים רשומים · ולא חסו של כבוד ומשכחתם בעבור כבוד ה' (הנאת הדת
כאמת עמתה ואת · ה' עד כ' אמן · כי לא היה מקום לסמוך לאנשים באלה מעמו בעמם לבנוע בבוד רב מל"ק · ואחר
קנה לו מם גדול כזה · מה גם כ' הייתם קרובים ואהובים לו ולביתו · וזו דבר מאין לו ביר ביוניאלות לכי' אם היו אנשים רקים
ובני בליעל · כ"ם בהיותם בעלי נורא מסכילים מרוצים ומקובלים לכל העם מוקבה) הנה אחרי מבור יוים רבים בכ"ל ברחאתם
מלא מזאו בעבר מרתם · בחו אל אלוכי והודיעוהו הענין הרע הזה · לבוזיאים מכל ספק · ולקנא קנאת ה' · כי אין מקיר
מזעק לבריס מיבטל מדרך עמנו · וכ אחר הראשון הקמיע · הודה לם מאין ספק בעולם שמיכות השב"ן מר"ו בנלאת בה
אמפ"כ בקב"ה זם מלא יכביכהו בעסק כזה בעבור בספור המעשה · ולא יעמוד לנ מודיעת אנשים בעבור לעשות מוכח מ"ו · אם
לא ודאגה מדבר בעבלה מרם בידיהו · כי יחקא מר"ים (אויבים) בגורות אנשים והגיל מיבהו · לבגלה פריהמלא יזכרו
בשמו ולא יעלו אל לב ולא יפקדו · אך אין מבויה ואין עבה כו' · אחר מרגה הי"ת מתבלה רפתו של המי"ן בקבל · כמ"ם בספור
באורך וכרוחב · ועד בשאר נאמן · כי כן נפלו הדברים · כנים אמתיים ומסבים · מ"כ מה לו כי נוגע על אלוכי · כאילו מ"ו
מרם לחנוה לו חטא מחמת מלאה · אם לגרעא דאבא · והדברים ידועים לכל בגינ"ק מגדול ועד קטן · שכך הוראו בלי כוס
בכה ונרס אלוכי · רק דוקא ע"י מוהבו ומיודעיו וקרוביו · ואלוכי נמשך בתבלי אהבתו אל מקום · אחר ואין רב בפמלכו
בו מו"מ בנשק זה כמ"כ מלא בטוכתו · ומה מסוגן מפתיחת הקמיעות בעלילה · הבל יבאה מיהו · כי הלא פתחתם
מונחת בספר מקוור של הלים · ואף אם יהא כדבריו מפתחו אותה · מה בכך לא כאדר ובמעל עצמותה · כי הבאה מיאם

מאין

מאין לאדם מחמד על הדבר אלה מעשה כדליכא אויבים דאפקו לקלא כה"ג · ומו רומה דומה זמה ולגלא · וזה הלעו יסן
נרעת כוסת · יסבה זה מלבים מבה ויותר · אף אם כפר בה תמיד · עתה הקמיעות כוסקות על פניו · ועדיין מסוזק באומכות
מכוערת לבבאים הידוע ולהכויב הוותם · ומה עושה רעם בפתיחת קמיעות · וכי דבר אדם הוא · ומעשים בכל יום לעשות כן
עקמיעות אחר מעשה מיוחסי הלא מבבשים אותן לאחור ולהשתמש בהלעת הנוכר מבאתין אותן ומוחין אותן לעשות כתבניתן
ולכתוב כמוהן על טוס מקרה אחר כיוצא הנרוך לסם · אין זה דבר אדם כלל · מי זה מים קמיע כידו אחר תמיד מבאינו אפן
לראותה · כ"ם מקרה הכסיל בזה · מסמיע והבכבת מוא · לאחר הבינה אלוה בידו · תמור זה היה לכם לייגע ולטרוח
להבין דברים קשים בדברי חז"ל ראשונים כו' הלא בעו"ם אין אתנו ידע עד מה כו' ומה לה"ם לדרוש
במופלא מה שלא כשמע מעולם שפתחו קמיעות וחקרו ודרשו בם והקרא לוח ריב לה ריבך וסוד לחד אל
תגלה עכ"ל הרש בטהרה וא"ל לעמות על זה (דברי מוסרו הללו ישמיע לאזנו הארם · הלוא זכרו כן הלא הטריד עצמו בטובלא
אז ודאי היה טוב לו · ומפני שלא נזהר בטוב מעות חכמים · על כן באה עליו הנרה הזאת · ואם היה מייגע עצמו בתורה לשמה
כמפיב וכיון שמזכיר כאן; אז ודאי לא היה מטפל בפתיחת קמיעות · ולא היה צריך לבלות זמן · כמה שנים בפירוש קמיעא
אחת לדרוש בם דרשות של דופי · ואם יעשה ככה בכולן א"כ יצטרך לזתר מחדי אדם לכירוש קמיעותיו בלבד · ודבר אחד של
מבבה לא ראינו מימנו עד היום · ובמה יתפאר עלינו בדברים בטלים) שכל הקשל הזה יודעים פמעת כל"ל · אף כי אין מעשה
בזה על אלוכי · שיזוע לכל שזה עם הקו תמיד ליגע עצמו בהבנת ד"ת ודמו"ל ראשונים הנכונים · נהנו ומאינו נפזון
לעבות יסודם של הלכות ודיינים ומוסרים ודרכי ישרים מדרשים עם שנים · בנגלה ובנסתר המוחר מופס מומחים · זה' אתו
שהלכה כמותו וכה ומוכה את הרבים בתורה לשמה ובמצות ובהתנהגה עובה ויסרה ומפס ברורה · וא"כ להבינה עצות מרחוק
להעיד עליו ועל מעשיו כאשר עליו מוצים בכל מות ופכה בספריו ומגנריו אחר מוכיח לאחר עולם בעו"ה מראים עינים מסמוכים
לב מעיני כפס נעבה · ומעבי ידיו מודיעים כיבדה לו ידיו · לא אמתיתא בלבנגא קים קדיש מלה קדי בנוזא מבא · בקיבא דשרבי
לא ריבא ולא בר ריבא · עם היות אלוכי מרוד בכרמסה · ידו אחת מחזקת הסלת לטיון ולעופלת · ידו אחת מוסה בו לאכת ה'
לזכות הרבים בנוכו ובמאודו ובינינה לאין · מקר וכבוד מחון רב מאד מלא אותם מנות ותורה כרמון · הפלא · ולא התנדר
בחלאכתו לטול עטרה לעצמו סבמה מהם אפי' שום לא קרא עליהם · ולא הניח יד ושם בטוס תואר קטן או גדול ולא עשה מהם
קודוס כמפורסם · ואין להאריך בכך שהכל בגלה לעין הסמם · גם אין רצונו בכך · רק ע"כ צריך להשים רמן בפי המסתפק
ההופך ללעבה מסמפט · וה' יודע בעדו של רבי על עסק בים הדין · מבטל תורה הרבה מיסראל כאחר הודיע בעדו בקתיתת ס'
תורת הקנאות · ישלם ה' לעושי הרעה כרעתם · אחר בראו כל אלה · ויתבבך נורא עלילה על כ"ל · ומה לעבות מן הסמים
הטרילהו במלאכת מוכה · בע"כ שלא בטוכה · כי לא כיסה באלה מיחיו מוקד על ספרו כבנר בחדרו · ודבר אין לו עם אדם ·
ואימו מבקש לדעת מה ההוה מון לביתו · ולבד תמיד דואג כאנס על הבנות ועל אביה · ומן יקר המיניאות בלי חפצי סמים יגידו
לא כו"מ ויחידי סגולה אם הבנים עצמו מעולם בעסקיהם בשום דבר · כי אם כאחר בדרם ובתבקש מן הרב הקודם אם כו"מ
באמה מאלה והורחה ע"כ הפנרה · בזקק לסם איזה פעם לבקשתם · שלא להשיב פניהם ריקם · לא לתמן הרבות בכוחו · אחרבה
מבחיש עצמו מבני אדם בכל יכלתו בכוחו · כי אין עינו על עולם עובר · וכל אפצו ומעמו בתורה ובמצות מיילים לנבר · ודי
בזה והאות עד לעצמו) אבל מקירת הקמיעות לא נרסלו בטול זמן ולא טרחא ויגיעה · כי בער קטן מהבן בנ · ואינו דבר מופלא
מ"כ אפי' מופלא סיוזלים קטן · יודע לחבוש סודם · ומזור לטותו לזתר שלא בשום מעולם שפתחו קמיעות · מדוע לא ילמדו
ויקחו מימנו דוגמא לדורות בהבין ולהורות · לפניל להמשיב מודוכאים לאיות עורה בנרות · ומה ענין הקרא ריב את ריבך כו' ·
לא ידעתי ולא הכרתי זה הקרא מעולם · באינו מאמ"ר בראש סנהדרין · אחר בקבשים מבנל · אף אם רוח בפקוביות אחרה
ריבך ריב את ריבך יסוד אחר אל תגל · אך הוא כלשון אחרת ידבר ברוח מוסים מיוקמקים בו לא פלם מעגל · אח"ז טען ז"ל
והן בהודעת משעבר עבירה ביום אל תהרהר אחריו בלילה גם לשון זה אינו ידוע לי (עם ידעתי בכל מעות
זה גם בלשון מאבר אחד (והן מני) מאמ מחנו לקח · ולא ידע מקיומה של מצוה זו בנוגרא) ברם כך אמרו אם ראית ת"ח
מעבר עבירה בלילה · והיינו מבכשל בנגרא דעבירה (בדבריה ובין נאף מעבירה בפף) דתקיף · ובדמיסיק תלמודא · זה מ"ו בדברים

מבנוסו

שבנופו · אבל לא באדוק לפ"ז (פשט"י בהיכר מחוט לפניו · ויכן חוזקי · ולא כן חוזקים) משכים רבות · ומושך לבב"ל מי מושך
לאול ולקלל מם מתים משכים קלוזניות · ורודף את ישראל ומוסיף בסתר והיה כמתפך מעטים · ולא עבר ביום · אינו נדחין לו
לטין זה לרפאו כדרכו · לומר שהדבר בדור ביום שעבר ומנה ולא בכל הזמן האחרון לא נפסולא מב מרשתו · א"כ ודאי אלכתו
עד יום מותו · ולכן פסיטא לא נדרה עוד אחריו בלילה · אלא ביום גלוי ומגבריס יקוס אלד · וכחן יעוף יומם וקטב יפוך
נחרים מקר ילד · וכיון מזרחה עליו מחה מתהפך לבוה נוזיים · כרוס זולת לבני אדם · בכחן רוגה מבפו יקהו לבעל תשובה ·
כמשמ מחודה בבעבה פיו ענה · ומדין אוזן הבל בפני ראשיו ואינו מאליך הבר מידו כמו מבוכמו · והולך בקומה וקומה
ומוכר בחזקה יתרה ומרבה בפלילה לעורר מדנים · על נדקים בנים ומאוכים · ולא יכול לכבוש ישרו הקשה לומר מטאתי · כבוד
וכזה עשיתי נקמתי בוטתי ובכלותי · והריני מקבל עלי בכל אבר יורו מכמי מתורה בחות · לבל מקשה עצמו לדעת לאחרת
ומוכם הקסת רשיה לא ישמוד · בלאמרו ואם מודע לו שמדיין בהטלו מ"מ כשהו כלילה מומו מתים על ולת רגם
לדמיתו לא"ם אב"ד שברה כמם מ' אין מיגדין אותו בפרקסיה כו' ואם מב אל קיאין מלקין אותו בגיגעא · אמו הוא בר מלקות
הוא · בר מיתה הוא · אין המורדין ולא מעלין · ומיחדו לבכניל הרבים ולהעמיד את ישראל בהוראותיו · לאחר מכת ודע בהוא
מעות לא יוכל לתקון · זה מכים רבות רדף אחר הבל · מכ"ם מרס מיורד לו דבר שאין לחפש ון לו ללמוס עין
מלרלוה דרע יוצן טוב לפי דרכו האחרונה לחתר על דין תורה והיה לפרשם · ואיכבה נעלים עין בו ואיכבה נראה בראש
אחר יוצא את עמנו ה' וכמו מבלול תמים · פנו אלי והמאו ומיוו יד על כה כל מוכבי פמו · בלא יבוכו מים מוקמון · לדברי
בבילות ומפטות בזאת · ודי תמוכה מדברי מנמו הללו הנוטקים המם · כל מעמותיו יבא רוח ומם המוס על המין ומם ·
תלות רשמיסת אבר להעמות מוד העולבמרוותיו ומיה תהיה לשם · ומי לא יכין מדברי הללו מכמיו מודה נעיקר הבעבה
ומבדנו מתבנדיו על כי מנמו ומבתלק מעל מכים המעמים · ואין אבבר מעמה להאמינו על הבוראה בתורה ומבינה לאדם
מעמזיק בחומה רבות בבנים ומבר ומרף ומרם · ואינו מוסה תבונה כראוי בודאי הוא · בגר בכן ותמים · ובכרט נדנר
שאין דרכן להתחפש רוצה להתחפש באחאב נמלאמה ותהי אחריתו בחוזו כו' יכאן לשנו מובאים ביותר ואין לו מוכן מ"ם
לגדל קמיעות יונדל נער בלילת ולא לפי דעתם בלתר מלו שאור ומהתלה כי"ל נבנה ונבנה הבל
יחיד כו' ואיך יצא ליהן יד למושמים בראיתם בחומנ"ם הוה כוטם עלכיו בחזיר · מולו יגיל יורד נבני · על רבלו בל
מיכה שומד בבני רוגה מאנו נבנה ובלא יאכל ומדי מכם נכיב ויבנאי נזיר · ולזה הכבל הרבה דברים הבר כל הבוחה יבאה
מלאתה ליו ומל מעמזיו · ואם מתקו עליו נעירים · יפה מבו וכדין עמו · דבל ליגבותא אמירה בר מליגמות דע"ז ומרי לב"
לגיישר לפ"ח מקליה לפ"ן מלן ואמיה כו' · ואלי בורכא מרבנן דבמו מומעיה בני לבוזיה · אן ראוני ביומה ריב תעבר ופבו
מל הדבר הרע הזה · עיכיו ולנו דאמות האלילהו לאם דאמה ויסקהו בדאמות מלים · ולפוסעים יבניע ובכא בעדו רגה ותבלה
קנרה בכל פרסת האבור ומיכו מל מוכר זה בכל מכלת ה' · ג"כ ביום התבלל לפי"ת יהפון לבנו מל המין בר הזה · יודע
ומרוזקם יבה ובאם ומבר ורפא לו · אבל עד כמה בלבער ובינו מל עד כמה נכפיה בנגיה · כמי מבמוקה רעה · ובגרו מה בינין
מחנו זה מלעים מבה · ומה ידמעיו בכיו לבבע בבקר ומקבל ומתרבמכמי ישראל הראמיכים ומשלל ה' נבראיה יומה בגר מה מתו
כל היום מחו ית' אינאן בפעתי · הה בם עתה ונדף הוא ביד דמה · אפי' בעמוד מל בתפו מל גיהם ירוהו בתוה מתחתיו ·
ולכן נראה כמכניע עלמו בתפלה · אבל הבל בעראה ובי דמה · בהרי כאן הוא אומר בהוליאו מן הקדש הה קמיעות
ער"ו הרי אוחז הסרן בידו והוא הרוי הן יבא בסר קודם בבכפו ולא יבאה · בא מתא ולא יקדמו את בשם בנבנדיהם קמיעותיך
מעבי אנבעותיו סלח אבבע ומבר אין · עד מתי תהיה לנו למוקם ולגרו מבבמל לבית ישראל · הנם מל בכמו אחריכו קדמת
מלמתך · מי לא יראנים בחרעתן אתה הבועל · מבבא לבו בבכיתו ומבב לאמדוד מי הרוחות בבעל · הלא בעבריס יתקלבו בך
בלא מן הירדם כי מיחלת מועל · כמבת לאל מיבעל · ומבבת לעלות מל בחיות מב והדרן בעבל · לבקביר לבע"ל · אם הבחות
מבאות לן · ובבת ובב · תבא תלין ובקמתך קבת יהונתן בבות אחור כי מם בגעל · בגן בוכרים בהנוד בבכיהם בעבל · הה בבע
בי תתם דרכיך בחרמה · יהולת מבבת לאבבם מדבת מה מבעל · אין בהה לבבבן · אין נהה לאזורך · אין בבי לבירין ולא
תעלי · טוב בב מל בקיאו ואין לו בבלי לבלת בבלאיב"ג מלאי · מהי"ל לבשולת פיבו' כי אולי ברו ימים בבתבע

במקרה לו במתכוון ובכר השבנו על כל פשפעיו על מקרה הכסיל בכתב הנשתוון · אבן מש"ע ואם כי לפי דבריהם
העירו ראמכי ק"ן יש שהעידו בעלי הקמיעות שמאתי באו להם · מלבד דכי מקבלין עדות בפרט בד"כ
כזה אלא בפני בע"ד אי לו לזה הסכל ואמל · מרוגה ליסב על בבה המפעם ותכם הוא כעיכו מדכיאל · ולא ידע לבבבי
אלמי מקבלין עדות אלא בפני בע"ד · ואם אמו ברע מאי פהיו עדיו רוגין לילך לעוד"ה · כ"ם שהוא כאן בעוד"ה · ומדיו רגוקים
מכי מלות פרסאות · אין אפשר לקבל בפניו · ובם אינו אלא גילוי מילתא בעלמא · ואם הוא רוגה לבפול הערת העדים יכביא
בם את בעלי הקמיעות אל הכיו ומיודעיו מת"ל בן בעיים · ויוכל הוא עמהו לשאול אם אמרו כן או לא · או יאמרו מקבלוס מחכו
ולהד"ו · ובכרלה עיה רוגה להכשיל לאותן קמיעות כאילו לא יגאו מתחת ידו לנמרי · אף כ' אומר ומובה פירוש עליהם מי
יוכל לעמוד על אוכיו מל דוסיו · מעתפך לכל נד · מרם עכם העכין באמעבד · ויל הכי קיודיו כו' · ובכר הוסב על · זה בם כן
לעבלה כמה מים בו לי ·

מבר יב וטרם גלות אזני להעתיד עכ"פ מורשה דברים בעלים · לגזה אמו מעולים · להסיב עליהם · אף אם מליצי
עלים · וכי יתה עכין מורשה · וכ"כ לכאן · אלו הערים לא עמו אלא מעמה קוף בעלמא · והיא מילתא דעבידא לאנלויי · אפי'
אחד ואפי' בכרי נאמן כו' · ואין יתכן לגרמם לו על זה הוכחות גדולות ונגיעות ביתר · לכן לשוא הרבה רפואות בדברי תפל
הבהו עושה חיין כונה על יסוד מופל · באשור עוד והיה עד מפי עד ומפי אשה ווי על אויל בזה · מה ואיך הוא עד מפי עד
בכאן · ואפי' היה כך עד מפי עד · כאמן בעדות בכור מעה בכור שטן בכור מות · בבקר לו דרכי מות מחיים · כ"ם שוה שבוס
בעיקר הדין · שבאמרין כל אדם כאין על מה שבידו · וקי"ל כאמן אדם לומר תפלין אלו כתב לי פלוני הגדול · ובאמן לאבבים
בשוקת כשרות בלי בדיקה · ואין מוסמין שאומר להשבים מקמו · כ"ם בכאן אלתלותן באדם גדול כתבומו ולשבמו · והרי כשאו
אותן על נוסן להגילם מבוק ומכל דבר רע · וקבו אותם בדמים יקרים · ורבים כשאו אומר · לבמות לבם מנן ומומר · ואיך בשאול
אותם מרבו להפסידם ומדו ומוייהו בכדי · והרי אפי' עד אחד כאמן לבפול ולהפסיד את של אבבו · אע"פ שאינו תחת ידו ובכר
מי"ל עוקת בשרות יוצא"ג דמרע בפשיה · בהיא דם"ת ודה אזכרות שבו כתבתים שלא לשמן · אעפ"כ כאמן בעקום שמפסיד
מבכו · עאכ"ו מה מביד האדם מאל עבמו · שבאמן להפסידו · כ"ם אומנים שלא כתבומו להשיל בו דופי ח"ו · לפי תומ מסדבו ·
ולא ידעו טיב הקמיעות אבו · ואם כוזבתו להכביסם · יגיד לא בפירוש לא בחידות · ויבקבו דברי בעלי הקמיעות הלאות לאם
אם לא · ויעשה כהם ומפטם כמומליאי לבו של מקר · ואפי' יבא כדבריו שהוא עד מפי עד · אפי' לאשה כשרה לעדות וו · מאחר
שבבר בשאו ונתבו בו מוזרות בלבנה · אחר קיבוי וסתירה מבטה מבים · אעפ"כ אינו בוש לומר כאשר שלנו ע"ז אחריות
ואין מבילין דאיה מן הסומים · אף אם נעדו כנוזרי אריות · ואינו ידע מי נתלה בו · אינבו מביבי מבים מקרא אלופה · לכן
מולה קללתו באחרים · ולא נלסיב על דברי רוח ומתלות שאומר עוד אין יכולים להעיד אלא בשתבה בסדבר כו'
ודבר זה מהבכ מבע את שאינו שבו ומשאנו אינו ולא האבסמזוכר כאן אוכיו בבעם יקיבו עליו לבוא בעקיפין ומעקו
בזיופין לשבותן כדי לשמותן בסול אבוד ותרפים · לאבד מעותיבם ולשבותן אבפרות בוב סיגים על פרס אבופים · אלא כל
ברוחה ישבק לו ועל עסקיו הרעים ודרכיו המקולקלים ומבדיו המבולבלים · המעידים על יוצר עבינו · אוי לו ולנבקים כו ·
ובם איך קבלו כאמבים בבים ר"ג ור"מ עשיתן ב"ד אלוף כו' אתם עמו שהה רשע ג"ר · כאחר בבר אמרבו אפי'
בבבי מ' בבר לעדות זו · מילתא דעבידא לאנלויי לא מעקרי בה אינבי · ואין כאן תורת קבלת טלות לנמרי · והמתם מער
יבולין בבים לשמותו ואפי' קרובים בבם ש"(סמ"ג)ע"ש תשובת הריב"ש · אם אין הבעתקות והגדות אלה הערים מבפיקים
יבואו בעלי הקמיעות וינידו ויתבדו הדברים · כאחר בבר הבדברו לפו"ע דמיין · כ"ם שבבי נאמנים ואפי' כאחן אחד של
הקהל · כאמן בכל מקום · מה בם בדבר שאינו אלא גילוי מילתא · ולא הוציאו מוס דבר מעזקתו בזה · לא בדברא דמעוכא
הלא בא מילתא דאיסורא · נופי הקמיעות · הלא הם בידי בעליהם · אי מסרום בידי פו"ע ומוכנים באומרם · ויובדקו · ובכל זה
לא נודע שהו רוגה בדבריו דברים בעלים הללו · יאמר בא שאינן יוצאי ידיו · אז ירשום הסיטויים שקרו בהם · ומאא ניפים על
מבת לדרוש בהן דופי מיבות של ב"ן שר"ו · יפרש דבריו ובדע כאלי שמקיבן · ומשבה בכל כל יסודו הרעוע הזה · וכ"ם שאין
לבסול להסיב על דברי הכל שהי"ל לשלוח בגוף הקמיעות לבאן סבור הוא שפו"ע מטעים · לבהיג עמהם כמ"ם

ברבינו יונה ע"ר מ"ר כתן כתוב ל' אלא הנוגע לדברים כותבי הפס"ד ל' אלא סיו כמהרים אלא הקשיבו הדין ובחנו פינוי הדין
כיתר • פרי לחו מרייסו • ואם יש לו לדבר מלומר נגד שעתק הקשיעות • הלא הוא כתוב בגד פסקים ידבר דברי זכותו בטפס
הדורש כהבאת שהם נק ויוסף ונמשעם • ונקבלם שמנו אם יהיו דברי טעם (ס"ג) היה להם לשאול הרשון אותי אם יל"
מלין פירוש מספיק תר"ו מכחים שיפורסם • הלא כמו שנה כרכרו שמו כל הברכוריים ע"י כתבים • ומ"ש פלגים • מגיד
זכותו ונקבתו ולין מגיד ולין מגשיב • וכל זה למותר • כי מין הדין לא היו נדיכין לכן (וכמ"ש בהרמבם בחבור המשפט) רק
הכל לפנים מעורת הדין נהגו עמו • וכופר בכל • כי מלפוני תורתיכו ארוכה כו' מזיר ישמיט לשונו • שלא רכן מוכיח
לדמות כתבי פלמתר אלו לד"ת • אלי לו ולנפשתו הוא נוכחת • שעדיין שקוע כל כך בתוכת • ומה ה אלו מעתק אל מכו כמוסת
ומכ"ש ק"ו ובמו שלק"ו שאמרים הללו דרך הקודם הכ"ל כמתר מלתם • ואפי' בחיבות הסבירות כו' לא
ידעו כו' ואחר מכן שהדרים מיר כו' כתב ברועת עולם מבמה ובינה ואחר ומי שיש לו ידיעה רק במקלת
יביר חסרון ידיעתו • ומכה אפי' לפי טעת שטותו • שיש בלשון זה לרוח תמיפה בהסקפה לאמונה • כפי ההנאה הטיבוכה •
מ"מ מדיין בן ומשיאה בזון • כי הלא בקל היה יכול לתרץ זה • אם היה חוסב לפרוק ולסמתכל בפנינות הענין • עיי"ש מורי
בפלם בית אלו"ת ל"ק לוק"ל • אבל בוו אינו מוסרו בזכאה • אלא בשבר ידיעה • וכבר הוקוק לפסול בחום שבו • וכן הוא
בכאן הבוד על עצמו שלא יהא כלום בכאן"ר • הדרכתה אחר"ר כפי כד"ב ו"ל • ודע אמ"ם פסם מוקא דו"ה נקראים חב"ר
אלין • מ"מ בעתן אל"ה הם חג"ת שהם אבהן כו' לפיכך אחרנכם ריפא דאלכה אתתקן בחסד ובגורה • ויוד
מסוכנא לפ"ו חב"ר דו"א הם בעתן אל"ה חג"ת שת"ו דרועות עם כ"ו ונס תיין עטרין דירית מלו"ה יכלא הם מו"ג מכיסוד
אל"ה • וכשסכן מכ"כ דא"ה • כעסין מוסין לו"ה • כיו"ש בנ"ש ובכ"מ מבאר' • ועוד הלא מודע כי בהעלאת הפולעות חג"ת
נעשין חב"ר • מוד בנוא ואחרא עכורים בספר מבדפים הלא שיו"ם מסבר המקובל מגאלון בכל בית הלר' בבראש דף א"ב ו"ל
ומודע כי אלו"כ נקראים זרועות יחין ומחאל"ה • ארי מכנאר כלמון בעל הסיר מיוס • כאמת מעולם לא היה מוחזק אלי
בעל הסיר הלו • שיש לו ידיעה כל כך בחכמת הכם תר • ומיוסי לא הלמוני • שזה הענוב הדבר בנוחר מתק כל כך שרוס ומולל
מכל ידיעה כלל • והכה הלית מהיון מיסופר בחת מקרית תהלל • בחכמת הקבלה • ומכמת מה לו • לא חלק לו בחכמת הלמת
ולא נחלה בידיעת הרוים • רק כיוסתנת ומתהולל :

עוד תשוב תראה דבר נפלא מאוסר ירמיה בהנלה ובכים תר • בחיבה הביבה לפעור פיו לבלי סוף ומאוד גם כתב בשיר
הכיל אל רעמו שחוק כמ"ו קל"ל לחרוף ונדוף כי הוא מורה על ריבוי והתפשטות מנפים ח"ו •
לאין הענוד מל מנמו שמוא ע"ה בגאור בבער ודעת • מה שידעו אפי' הנערים המקובלים לעיין בספרי המקובלים • דברי הבמי אלי
פה אחד מספרות תפלת ים לו מסבים מנפים • ומה הוה הוגנים לסמירה ובגיחוד • ומחמו ומתרבים כל הנמות הקדושים
מכולם מבמי עין הדיים • וכן ידוע מחכמים ה אילנא דחיי בכל דף • ומן אלין כלא מנפים • ומיין פ' לאור דהא באילנא
אחרן מנפין • ומסוכחים זה מ"מ אלין כנשיות • נב תפלת שיהנו ל"ר ה מתיקונין • ומיסו מקרא דאילנא ברוועי ומנפוי •
ונפ' מספים (נפ"ל) בין דוגא לנו אילנא דחיי מעמר כו' בנין הנוא מאד • ומבנן הנעם מ"ם בלד"ו (רנו"ל) וכך
גנוכי לתחבר אקרי תפלת ומתקן כל נוסף אילנא רברבא ומקיף מפירוש מקומים מלל מות ברא ובענפוהי
ומדרן שופי שמיא כו' עד בישיבא חיים ומסר • כמאלא מות וגבורה • והיינו מאד (הוא מאמרו ל' מאד נפ מות) דפ' מספים
בקרי ליה מנפא מרירא מרה • מסכל בגלל בו ויוכן מיכו • דוק ומסכח • עוד בפ' מספים (קכ נא) מנכסיהו דע' מנפין
דאתנו מהלי רוחא הכפיה מן פוריא כדין ע' מיהן דקבלה • לקבלהון כלעלא • כל הנפש לבית יעקב הבאה מגרמיה מנעים
הלא יעקב אילנא בלעלא • ומוסין ע' מנפין כו' • ומ מזאלד ו כב נ) קם מבא אחרא ואיר מבא בבא תרי הוו והא אינון חד
לתתא • ל"ל ולאי יהה נוף דא נדין מסוס כל הארן דא עמורא דאמצ עיתא בו' (נוף וכרית מסכינן חד) כו' כגוונא
דאילנא דעיקרא דילה אינה חד • ומנפין לעילא ומפרדין לקבלא עובא כו' ולאי אינון מנפין לבני מ"ל כו' • ואין לאריך
עוד כוח • כיום ה אלא מל כל נדוניו באילנא דחיי ומנפוי • הרי כרוב כמים אלין לאין קרים הלו ידיעה אפי' בתתלא
מל מרמיה קבלה מסמית אחר מיתה לנו בני ברית לנחלה • ובוהאי לא לאר קבלה מלו • אלא מחל לבי מקבלה הוא כלי מסק

אותו כאילנא דחוות כדאיתא בכ"ו ויצא (קכד"ל) מתכיתין וי ליה דאתעקר בהחוא הרהורא מגנו אילנא דקיי ולתתבא באילנא
רמוותא ענפין לית ביה כו' אנכיה מריר כלעכה • עליה אתאר ויה כערער בערבה ולא יראה כי יבוא טוב ונו' • כנין
דהרהורא שבא סליק לעילא אתיר כאילנא דחיי אתקיף בענפיה אכיל מאכיה • הרי מסורש כאר היטב שאמונתו של האי"ן
היא כאילנא דמותא • דהוא הרהורא דיליה תדיר • כי היה לאחור ולא לפנים • שם היא אמונתו ובחיקותו • בלי מסק כעולם • לכן
לא לאכם אחר דבר זה • וכן מוכיחים כל מעשיו ודברי לא כאילנא חלק יעקב שהוא אילנא דחיי • וכמ"ש מס • יעקב מלאת
דבולאנלי קמיה דקב"ה דכל מרחוי בקשוט הוו והרהורא דקשוט הרבר תדיר • והנת בעל הסיר כמשן עה"פ אני אכרוש
רעבן • ומכ' ולא יפשוב הקורא שאני מגדיק לשון זה שלבעל הסיר הכ"ל • כולא ואחרא נדקתו מל מורי • מכן שמעתי מאמנו שלא
היה כבון בעיניו לותו הלשון • וכך הגיד מיד להסופר מל הרב דאמשטרדם כ"מ שאינו כבר כלל • אמ"ם מגיד בברוש שהכמיוב
עושה בי ראל בכף הקדוש (שאינו שוב בכל • כבוהב • ופיין ס"ה מעפטים (קד"כא שה"פ כארהה אדם ולא מרהה אדם • ואית
ליה קריין כגיאין) אבל ק"ו לומר אל רעבן • כי רעבן באמרו הענאי הוא לא • ועדיו רבים • בלומי בשמן רעבן • והיה עליהו רעבן
ואין הטמן והעלה בעלי עמפים • דשבים ורעבנים יהיו • יגיד עליו רעו כי הם מעות כרדפים • וכן הרבה שאין פירוש אלא לאות
ורע יבות • ויה שלא מייך לנמרי כאל • יתעלה מזה אילוי רב • כי הוא אינו בשני מגונה מאד • אלילה להשתמש בו בשבח הש"י
והיה בנגה ולאי • ואוכלום שתרגמו עמוף • רדף הענין • כי הלאות יחדש רבוי עבפים ומעילת פרי • כמ"ש שם בס"ל
ובהבנת הפרשים • תדע שאדוני אינו בוטח פנים בתורה • ואינו מוותר גם לאוהביו • שום מבטל מיהא קטן וגדול • ואפי' שלא
שלא בכוכה • וכמו שא"ל לומר אל לא מ"ר • וכמו שהוא כתר"ו לומר אל דבן ובמן • כך אין לומר אל דעבן שהם שיות כרדפים
ומם מיגדק ביאל • לא ינדק בכמשל • ולא אחר הכתוב אני דעבן כבדוש • ואפי' כמולאך לא יתכן להשתמש בלשון זה • אף כי
בני"ת אם אוכלה • שהיא הסף הלאות ומתנבל מוסלם • אם תאמנם לא יבנה המומי לישבוא"כ כדרך הנסתר • כי ידוע שבעל
הרשיים כלול מכל האדות • וכתב רבי כם • בית אל כי רשויים ני' יפקח מיפי ר"ל גבורה דינפק ומיהא לא • ומיס שם אחד כמודש
וכן בתפלת אליהו ז"ל מינו כמיא דאשקי לאילנא • הרי הרבה ריוח והבלה לאלמ לשון זה מכל הענה • מ"מ נראים דברי רבי
שלא להשתמש בלשון זה לרבי"ת • ולא לעיולי פילא בקועא דמשטא • וביאא ליה לבדיק כפלגא דקושטא • לברים הפקלה אשר
בסיא יקבא • מ"מ מיכבשיכר כורע • ה ומוטה • ואסהוא כיודקרת מרם בוטה • אך מה לו לעמוק שפא אלו להתבבר בקלון מנאלה
אחת בלשון • ולשונו מלא מבוטים ומעיות שלא יכבל בהן אפי' תשב"ר • וכנראה בהקדמתו ואת בכל תיבה מתיבותיו ואינו
יודע מקרא בכורתו • ולא עוד אלא בקשיות לא ידע להוסר לכתוב לשונות פסנ"ז כתיקנן • ואפי' בסכל הבור רש"ע מר
מעמיינו הרבים בטעיותיו והסיג עליו כמ"ל כם"ד יוכאשר אדלך עוד בכיר אילת אהבים שלו לאלן • אל"כ מש לו להתפאר
בלשונו של רבני הזמן • כאילו הוא אומן • והכה אין הפנה הזאת אשר משב שאנא אל תתבגדו ומשא לעם לא יבקה • כי הראה
מבטותו ומסרון ידיעתו ואחיר לכל מכל הוא כורדסקי לא ידע כלום • בבגלה כמו בקבלה (ובתפלת הבטעי בבשנתו הזאת
כבראמיי שתופס לשון בעל הסיר • בבהלתי מסבתי מקרבנים בו ע"מ מורי נר"ו בו כב"ל ומפקתי בפי • ומתק ידי למופי • כי
אחרת מבא האסיקורוס מקום לרדות • עד שעייבתי בו היטב לו שמקתי כי בפל בידי לשון מבא בפיו להסיב תורפי) וכן הוא כל
התפאלרותו בידיעתו להיות ראש ורשלון • בתורה כמו בחכמה עלה כלו קומון • בהוראה כמו בירקה וכן נגרה ידו בנקות ובחות
הלשון • פיו מפיק מורבנויות והיתה הפגירה פיש לשלם קלשון • וכן הראה בסמוך בקיאותו בלשונות ה"ה בחאמרו חבילי נרדין
קוי נרדי תשאר האספות • הראה כא היכן כמוא כלשון הזה בסוס מקום • כבראה הרכיב מכילי עריקין עם נרד יכי נימוסין
הכל על שוטה דאחלף ליה מכל דעלמא בחבדי דנרדי בחבי פפילוסין • וכן אחר שביבין דמחבלן בגרדנא דלא שיין • וכאלהי
מסבא דלא משעין ולא חון • והכהו מוסב לנמוכ דעה כ"א הקראים מדבר מחניו • מונבב דברים טפלים שאינם מוסיפים
ונגרעים בעיקר הדבר • ומעלים עין מונף הענין בפירוש הקשיא הנאבר סם • כאותה אגרת של הרב דאמשטרדם • הטופחת על
פניו ועל פני הרש"ע עד שהמשיב לעבירה • שאינן יודעין כלום • ומוסה עצמו כלא רואה ולא יודע • ולא מקיין • להסיב דבר
מעם בענם הטעמות העמוסות עליו • ואגדיל מעמו ב ידיעת שער מבינו הבל קשיות בע"ש • שער זה ולאי לא כתבתי מעולם לא
ראה אותו חדש לתת לפתאים ערמה • ולבסילים מבינה • ולבסילים מבינה • אשר לא נראו ולא נשמעו עד הנה • ומי הוא אשר
מ"ל יד ומם בקבלה מעשית וקבון ספרי כ"ל בל קשיות שכנות • יותר מוסב מפי ל"ל להגאון כאבר"נ כן ל"ל מוחנו זקן בל מוכי

[illegible]

[illegible]

עבר יד (ס"ד) לף לפ"ד ו"ט נ"ח ס"ו ודוכס (אלי' זדון בא"ו ויוסף שתאדר מוריך) שדבר מוחלט שלכי ח"ו לכוד
בשם קיים לכת הארורה כת ח"ץ ית"ש לא הי' להם לפרסם הדבר ברבים ברבים ברבים לא הי' מסתרי
[illegible]

עבר יד ושמעתי לומרים שלא יקרא הזרה אם לא אתוודה ראשון כו' והרי רעות רוח כו' כי לף שהיה
הדין

[illegible]

ולהדפס לא יפקוט ועל דבר זה התודע לרשות

עבר יד ושמעתי לומרים שלא יקרא הזרה אם לא אתוודה ראשון כו' והרי רעות רוח כו' כי לף שהיה
הדין

הדין כו׳ הי׳ להכמני דור למחות בידי כו׳ והאחרין בדברים עקבים ונלוים׳ לא אסבל כזה בכאן׳ שכבר האריכו בזה
זכרנו הדברים כאילה אדפיה׳ ובדבר אחר דברי הר״מ והר״ן׳ ל׳ בענין הלו שהביאם הרוכסטם נקובתו׳ יעוין בספר
המוכס ע״ש מרגלית טובה׳ אלא ע״ד שדות טלשה גאוכים ומפרשים׳ והקליטו עליהם שכשעט אין תשובה מועלת כאן׳ וכה״ם בחותו שלא
הנקרא חויא דרבנן׳ שבעשה בכל תוקף חריות ושתות שבעולם׳ שאין כ״ד יכול להפקיען׳ אלא כ״ו כאין להאחין כמי
שמוער לכן מפנים רבות׳ ודבוש שכל אם מעוטה אינו אלא לפנים׳ כדי שלא יאבד כבוד הרבנות׳ זאם מביאו לומר כדברים
האלה ולבו כל עיון׳ כאשר הנסיון הוציא בשבר׳ מה גם עתה׳ שלא די מה שעשה ע״ז המומר תלמידו׳ עתה יבא הוא אחרת
לפרש מקומות ומאחרות׳ ואינו רוצה לאתודות ולשוב בהוגן ובראוי׳ איך יתכן שבאמינה על הזוראה׳ שבוכשה מרב ואיש
רשע ר״ל׳ ועובדו לא ישוב׳ ומאשר הרבים׳ ומאשר מומנים בעם נ״ל׳ אלא תקן אחוויה בכבוד מיי ומכבי׳ עוד שמאיתו כו׳ ורומה
להיות אדבנים בבית תבנה ובשר׳ ובכר אנלאי בהתיה שאינו יוצא מידי דפיר׳ מזיקיה דקיון׳ כי אחרשלם פנים שעשו לו
הדבנים פסק דינו׳ הקיים מוכנה לבשל של קבר אשתו יאבד שם שקומו בארבן לעיני השמש׳ והנגלה לנו ולבנינו עד עולם׳
בוסיף שוד לאזק שבזו כאמרו ומה לו דבר גדול יותר מכה״נ׳ ביה״כ ו״מ בשבועה האמינהו׳ לפי
לדוקים חשודים על השבועה כמבואר בפוסקים ומ״מ אלא דלו יותר רק שבועה׳ עכ״ל המר׳ אמי לאם שילדה
כזה׳ וכבאן נלא בבאור רוא לבנו שבאמינהו על שבועה אע״פ שידוע שהיא מקרית׳ ווהו שאמר בהשמיד תלמידים רבים
ומתרעם על שהבטלים תורתו והודאתו׳ הר״ל׳ לא לאל אלא דבר אחר׳ ראמי ואיזה הוא לבטל לחודו ומכשלו ביישראל
ומה לנו עוד שמתיר הרבותה׳ להאמין לאמי שחשוד על השבועה׳ דבר תמוה כזה לא יעלה על לב מי שיש לו נורא אלוקית׳
אמי׳ הוא ערל לב וערל בשר׳ כ״ם שלא יאמין על אמת כמו׳ עאכ״ו אחר ינא לו שם ת״ק ויעשה על כשא ההוראה ועסק התורה
לעשות׳ דבר שאמי׳ תשב״ר יודעין שהחשוד על השבועה פסול לשבועה׳ אמי׳ בדבר הקל בדברא דמיכוא׳ ק״ו כן ק״ו בדבריש
הנוגעים ברחוק של עולם׳ ואל״ל לאמונה עמה׳ והוא אומר זה בדבר פשוט ומבואר בפוסקים׳ תר״ו אם לאמרו בפוסקים
כאלו׳ הפוסקים לאיתו ומוכרחים כפשו ובשתו׳ וכל דבריו דברי בורות בכולו ומכופל׳ וכי היה ענין אסר על נדוקי שסלא
נודע לב״ד שהוא נדוקי ולא אמי׳ בנאשר בנדוקי שפקין׳ שפר״ן לא מנא לו מקום זבנה לאמרי׳ אבדי על כן פרשיסובוכים
רק מסבק דאוה מפני שהיו לו חזנים נדוקים מתערבים בישראל׳ אבל אם היה כודעזכיר ובראש בשום מקום אמי׳ אינו
ולא בבור׳ אפשרא לא היו מוסכין בידו עכודת היום׳ ועוד אמי׳ היה נדוקי ולא גאור׳ עדיין יכולין לחסור לו שבועה כזו׳
מעכיבין אותו ביום שסכן שהו בבית הזה׳ שגם הנדוקים מוריים בזה׳ שהשם מכן שהו בבית׳ ולו הם עוכרים כמו שאר ישראל
אם שהם מחולקים בכאור אינה פרט בנדקדוקי מנהה׳ לפיכך נאמן על השבועה הזאת׳ מעאכ״ו כאלו האיכים המוכים בזוכחים
מצוה לשדים לא אזה׳ חדשים מקרוב ואין להם חלק בארי ישראל מומים ורב׳ על אינה שבועה כאמיכם ומי יבא מרב׳ גם״ש
שכפרת כל ישראל תלוי בו׳ הוא שבוש ומי תעלה על דעתך שפשם אחד שנדוקי התקיים בכאן והכנים׳ לא היתה לישראל
כפרה כאותו״ כ אלילה׳ כי גם שבטרה זו אין כל הכפרה תלויה׳ אם כל העבודות עשויות כתקנן׳ לא מינינו שהקטרת תעכב
הכפרה׳ שאין כפרה אלא כדם׳ וכן כשעיר המשתלח שנוטל עונות ומכפר על הפוכות כמ״ש פ״ק דשבועות׳ אלא ביטול מנוח
בלבד הוא אם לא עשאה כתקנה׳ ואינו מיתה לעצמו׳ מ״מ כפרת כל ישראל אינה תלויה בזה׳ אלא״פ שמטאל׳ ביאור בדבר
בזה שאינו מפורש בתורה׳ ישראל הוא׳ כ״ם כי כ׳ (שמנאו של יום מכפר לשבים׳ אמ״ש בפ״ה דכריתות׳ אמי׳ בוחן הוא שאין
שם קרבן בלל׳ כמ״ש בשילהי יומא׳ לכן גם בזמן הבית אמי׳ נסלחו כל העבודות אל״כ אין כפרת ישראל תלויה בהם לשבים
ולשאינן בשים כל אילו הבזוה אין מוש״ים׳ ולדברי רבי״נו כ״ מכפר אמי׳ לאו׳ אלא עשה תשובה חוץ מהמוקם עולו ומגלה פנים כמו
אינבמינד וכן מי שיש בידו ה״ה כמוהו אמי׳ עשה תשובה אין״כ עם התשובה יכולים לכפר כמ״ש אלהי יומא׳ וכל זה אינו דומה
לנדון שלנו שבוקים בזמן אחדנן לא״ת מעכיב רבית ידוע ברור בשום בנהרים׳ ואמי׳ הוא שעמו אינו יכול להכחיש כפר אלא
אדרבה הודה לדבריו זה כמה פעמים׳ אלא שאומר אעפ״כ לא חטאתי בכך׳ אל זה הנני נשבע אתו אל אמרו לא חטאתי׳
מנוה מורה בכירור שמזיק בטומאתו׳ וטוכה היא בעיניו׳ ואומר מזתר׳ ואינו נאמינו אל שבועת שקר חמס׳ ובדי זה מון
כמוה בדינו אלא דיו מעשיו מכוערים׳ אלא שנגרום לו שבועת שוא ושקר בידוע׳ ואין כתעלומה הלבה מגברא דמריה נבי
נב לנב העכבר והנבנ. מ״ש בד״מ נ״ב׳ בחשוד על השבועה׳ אין מעבריין אותו׳ לא מבנשה מעורה גלא קלה׳ ואמי׳ אמר

פ״ל׳ וכמו שכן נגזר דיסם שבכרוזים שבכרוזים בשבת תפ״ה׳ ביחוד בק״ק אלעזוכה׳ כמבואר היבב בם׳ הקבלות׳ שאין מקבלין
אין תשובה׳ אלא ע״ד שדות שלשה גאוכים ומפרשים׳ והקליטו עליהם שכשעט אין תשובה מועלת כאן׳ וכה״ם בחותו שלא
הנקרא חויא דרבנן׳ שבעשה בכל תוקף חריות ושתות שבעולם׳ שאין כ״ד יכול להפקיען׳ עאכ״ו כאין להאחין כמי
שמוער לכן מפנים רבות׳ ודבוש שכל אם מעוטה אינו אלא לפנים׳ כדי שלא יאבד כבוד הרבנות׳ זאם מביאו לומר כדברים
האלה ולבו כל עיון׳ כאשר הנסיון הוציא בשבר׳ מה גם עתה׳ שלא די מה שעשה ע״ז המומר תלמידו׳ עתה יבא הוא אחרת
לפרש מקומות ומאחרות׳ ואינו רוצה לאתודות ולשוב בהוגן ובראוי׳ איך יתכן שבאמינה על הזוראה׳ שבוכשה מרב ואיש
רשע ר״ל׳ ועובדו לא ישוב׳ ומאשר הרבים׳ ומאשר מומנים בעם נ״ל׳ אלא תקן אחוויה בכבוד מיי ומכבי׳ עוד שמאיתו כו׳ ורומה
להיות אדבנים בבית תבנה ובשר׳ ובכר אנלאי בהתיה שאינו יוצא מידי דפיר׳ מזיקיה דקיון׳ כי אחרשלם פנים שעשו לו
הדבנים פסק דינו׳ הקיים מוכנה לבשל של קבר אשתו יאבד שם שקומו בארבן לעיני השמש׳ והנגלה לנו ולבנינו עד עולם׳
בוסיף שוד לאזק שבזו כאמרו ומה לו דבר גדול יותר מכה״נ׳ ביה״כ ו״מ בשבועה האמינהו׳ לפי
לדוקים חשודים על השבועה כמבואר בפוסקים ומ״מ אלא דלו יותר רק שבועה׳ עכ״ל המר׳ אמי לאם שילדה
כזה׳ וכבאן נלא בבאור רוא לבנו שבאמינהו על שבועה אע״פ שידוע שהיא מקרית׳ ווהו שאמר בהשמיד תלמידים רבים
ומתרעם על שהבטלים תורתו והודאתו׳ הר״ל׳ לא לאל אלא דבר אחר׳ ראמי ואיזה הוא לבטל לחודו ומכשלו ביישראל
ומה לנו עוד שמתיר הרבותה׳ להאמין לאמי שחשוד על השבועה׳ דבר תמוה כזה׳ לא יעלה על לב מי שיש לו נורא אלוקית׳
אמי׳ הוא ערל לב וערל בשר׳ כ״ם שלא יאמין על אמת כמו׳ עאכ״ו אחר ינא לו שם ת״ק ויעשה על כשא ההוראה ועסק התורה
לעשות׳ דבר שאמי׳ תשב״ר יודעין שהחשוד על השבועה פסול לשבועה׳ אמי׳ בדבר הקל בדברא דמיכוא׳ ק״ו כן ק״ו בדבריש
הנוגעים ברחוק של עולם׳ ואל״ל לאמונה עמה׳ והוא אומר זה בדבר פשוט ומבואר בפוסקים׳ תר״ו אם לאמרו בפוסקים
כאלו׳ הפוסקים לאיתו ומוכרחים כפשו ובשתו׳ וכל דבריו דברי בורות בכולו ומכופל׳ וכי היה ענין אסר על נדוקי שסלא
נודע לב״ד שהוא נדוקי׳ ולא אמי׳ בנאשר בנדוקי שפקין׳ שפר״ן לא מנא לו מקום זבנה לאמרי׳ אבדי על כן פרשיסובוכים
רק מסבק דאוה מפני שהיו לו חזנים נדוקים מתערבים בישראל׳ אבל אם היה כודעזכיר ובראש בשום מקום אמי׳ אינו
ולא בבור׳ אפשרא לא היו מוסכין בידו עכודת היום׳ ועוד אמי׳ היה נדוקי׳ ולא גאור׳ עדיין יכולין לחסור לו שבועה כזו׳
מעכיבין אותו ביום שסכן שהו בבית הזה׳ שגם הנדוקים מוריים בזה׳ שהשם מכן שהו בבית׳ ולו הם עוכרים כמו שאר ישראל
אם שהם מחולקים בכאור אינה פרט בנדקדוקי מנהה׳ לפיכך נאמן על השבועה הזאת׳ מעאכ״ו כאלו האיכים המוכים בזוכחים
מצוה לשדים לא אזה׳ חדשים מקרוב ואין להם חלק בארי ישראל מומים ורב׳ על אינה שבועה כאמיכם ומי יבא מרב׳ גם״ש
שכפרת כל ישראל תלוי בו׳ הוא שבוש ומי תעלה על דעתך שפשם אחד שנדוקי התקיים בכאן והכנים׳ לא היתה לישראל
כפרה כאותו״ כ אלילה׳ כי גם שבטרה זו אין כל הכפרה תלויה׳ אם כל העבודות עשויות כתקנן׳ לא מינינו שהקטרת תעכב
הכפרה׳ שאין כפרה אלא כדם׳ וכן כשעיר המשתלח שנוטל עונות ומכפר על הפוכות כמ״ש פ״ק דשבועות׳ אלא ביטול מנוח
בלבד הוא אם לא עשאה כתקנה׳ ואינו מיתה לעצמו׳ מ״מ כפרת כל ישראל אינה תלויה בזה׳ אלא״פ שמטאל׳ ביאור בדבר
בזה שאינו מפורש בתורה׳ ישראל הוא׳ כ״ם כי כ׳ (שמנאו של יום מכפר לשבים׳ אמ״ש בפ״ה דכריתות׳ אמי׳ בוחן הוא שאין
שם קרבן בלל׳ כמ״ש בשילהי יומא׳ לכן גם בזמן הבית אמי׳ נסלחו כל העבודות אל״כ אין כפרת ישראל תלויה בהם לשבים
ולשאינן בשים כל אילו הבזוה אין מוש״ים׳ ולדברי רבי״נו כ״ מכפר אמי׳ לאו׳ אלא עשה תשובה חוץ מהמוקם עולו ומגלה פנים כמו
אינבמינד וכן מי שיש בידו ה״ה כמוהו אמי׳ עשה תשובה אין״כ עם התשובה יכולים לכפר כמ״ש אלהי יומא׳ וכל זה אינו דומה
לנדון שלנו שבוקים בזמן אחדנן לא״ת מעכיב רבית ידוע ברור בשום בנהרים׳ ואמי׳ הוא שעמו אינו יכול להכחיש כפר אלא
אדרבה הודה לדבריו זה כמה פעמים׳ אלא שאומר אעפ״כ לא חטאתי בכך׳ אל זה הנני נשבע אתו אל אמרו לא חטאתי׳
מנוה מורה בכירור שמזיק בטומאתו׳ וטוכה היא בעיניו׳ ואומר מזתר׳ ואינו נאמינו אל שבועת שקר חמס׳ ובדי זה מון
כמוה בדינו אלא דיו מעשיו מכוערים׳ אלא שנגרום לו שבועת שוא ושקר בידוע׳ ואין כתעלומה הלבה מגברא דמריה נבי
נב לנב העכבר והנבנ. מ״ש בד״מ נ״ב׳ בחשוד על השבועה׳ אין מעבריין אותו׳ לא מבנשה מעורה גלא קלה׳ ואמי׳ אמר

לאחר הקונבס לא כל אחינו שבושתי אין מיחיין לו. וכן הדין כאיבורין. אפי' אינו יחוד על מעבודה: כתי"ם הלכה מכונה
בס"ע י"ד (סקי"ט ס"ק) שאפשר עכ"ד הדבר אינו נאמין שנינו אפי' בשבועה. ונם אל זאת נאמין בו. ולא נדבריה ק"ים ל"ל כ"
לא נאסר בידו הזרלה בדיני כרת ומיתת ב"ד. בא"ח. ובגדה. ומרוחות ובכת וי"ב. ונגזל ומכושות. וכיוצא. וכבלל כל
התורה כולה ומסולות האמונה מבורים בידו. לגיות ולגאר לפשקות מיחיין המאמרים לבמרי בני ישראל. ויניב לו יד בתלמידים
מאיכם הנוכים. עתה יש ברשים כאחר עבה ה שכים הרבה. וינאמלכנו מומרים מוחרים. מקדיחי תבשילם ברבים בסתר
ובגרה בגיה מומרים. ואכל זה כעלים עיניהם בו עם היותו כאחת מומרה מוד. ולא אל אכל כתבם כאה בפנים שבבבע
לפקר בפועל מוחש בחיין בעראל ובכאן. בוחזק מעריין בתורה מבמורות. כל המולם כולמוע כמאחר הקב"ה לא תשא
לפתותנו שבקבל עוד מעונו מביעה. אחי לו ולמולו מזל יום ומזל שעה. שמשקת לו נרעה. והו שלוחרים עליו כבקש הוא ולאחר
מלוקים מבוקים ומבולקים. ואינו ידע לאלק בין הברקים. ואפי' לחי מרן אחר מבוגש. ואינו מסוד בלא זאת. אין מוסרין
אותו לשבועה. גם בדבר קל שבקל. מה מרן מוחר כדברי מאור שאין לחעלה היאנו. ובאמנים שמוחיים לפבור על רגון קונס
ושוא אנלס תקון גדול לברבות האמבולות. ונגרוס התקלות הגדלות האפרות. כעל ידי זה מוכים ליבועת נפשות יש
המונות כבודע לכל. ובמבואר בקונטרסים הנדפסים ובחדשות וכרוזים המבורסים. והוא מוטס רבע וב"ר מוסר לעשות
מעמנו טוביס. ס"ל נגרגים ולא נהרבר אחריו. אע"פ כמאמרי עניו לבמעה בשכיל חיי נפשה. ומטמתו כי
רבה ידועה. ונקיומו והתנגלותו מוחיפת. מתוכה רעה אחר רעה. לא תה ה לו לבועה. כי לא לכבי ה מיקם יבוא בעוה"ב עתה
ודי כזו לחיים. לא מוח בקדקדו מלא ישים לב לכל דברי הנעים. הם מאין ומעלים מאפני. תועבה יבאר בהם תרשיע לבו מקר
ורוח נסכיהם. אחר שבזה כל אברת מפ"ב בד בעל מעיק אכו". כיון שבבר החרים וקבל עניו בכל האלות
כי אין בלבו כלום ולאי איקבלו כלום ריק ונעורה ירא את ה'. ונדרתי הדברים בדרוש לא נדר לא בסבות מרק האוכל
אם ירבה לו בו ביית נכתם שונו. ואע"נ דקלל פ"ן מעמ. מלבו ולאקיו הוא. כי"ם רו"ל (אע"ל) אכל בלאות לא יעלה בבועה
וקללה מפיו. לא בעא בספתיו כלל כי"ם להלן בס דוקא יאמר מחמת בני כו' עדיין הקושיא במקומו עומד. ולאי
כעיוור בדרל. כי"ם בבכרו דק"ק אלעוכא בפירוש שאין לו תקנה. כת"ם הבירים יון הדרה ואין תרוכה נוכתו. מבבר כרתו
דוד בריה"ק פעמיסרבות. וכל דברים מחיבות מיית. לא נגרבה. אלא לחיי מעמו. אוליים תקנה לחיים בלא חיית נעולבם בטולו
טוב. כי אינו מבמוקם מיסוב מאול. ויאם לא יבוש לחיי מעה. כי"ם בם ד בחבור הכ"ל קרוב לסופי הדברים מבוארים בכלי
אולי יתן ה בלבו לחיות מב ובאם מרעתו ולא קנעותו. ותמוה מוכה גדולה לכל הדור הרע מסכין מורע בו. ורע מינותו דבר
רע ומור עבוס בכמות ואיכות. לא יבוער ולא יאחין. כי יבוסר. מה מעה מולם הפקר והתיר הרמעה. לכן אם יבוך לבבו
בחבור. לבור מדרן. מקם יוד. ומבכיע ינרו הקבה ומבבר. בלבר קרוב אליו הדבר אם ירבה. מה אלהים בעל בקרה בת יוס
מונו. אע"פ מברעה ה אחד כי בעם מעם. אעפ"כ לא יתיה. מיק מרבעיה. הדבר תלוי בו. אין הבר"ה בבעל בבבריו. אלו
ולאי יבעל ויגיל בם רבים מתלמידיו מרלה נבת. ומוכ לו בזה ובבאי. אבל להחיינו על הדורלה. זה ולאי אי אפשר מבמעע
כאחר הדבר מחמת הדור הקודם ומבוה בהבבוה. ומ"ש אינו נרין לדאוג בשביל כן בתשא פרנסתו
מקופת. רק אם יעשה תב בה בלויה מי הפסק הנוגה לעשות לבזרמונבת. ונאמר ברבים בדבר שלא יחסר לו דברי אדרבה
יוכיחו לו ברבה ובכבד ובכבדוכבת ומה"ע אבל בא תבלבלאי שערי יודעיה כי ת"ל אינו מגונבי לבנוה כפי כולבי
כוה: לעמים רבים מוקנין בוקנין ומלינין מדין ולינין. הבוסים כמו יוכ כמרחק מליבים כולם. ורבים אתו עמו נדוחין לו
וקייתו ומרוכבה רבה באי מעמו מבר (בריא) אולם מה מחזרו בהם נקוביים בעלי נורה. אבר האוקה בידו מתבלה. אמ"כ
מודלו בו ומוסבו של מנחיו. (כ"ם מרחבו שבבריו מיב לבנו מתבלה) מהם אין ראיה. כי הם מוטים מחבו אבלו. מאין להם
הבבה והבחבה. בעיבר לבו ומומתו ובקתו בלאוכה. ובבר מלאומה. מו בר מלאוכה. מו בר מלאוכה.

עבר טו (יד) ואין כאן בטוס בר מבטול כו' כיון שהבר לומקבלומר לא לבי כמהו מוכר וכופל. ארש
מיבתה כמו אופל. נלוות ולא סדריס ולא ירא כי יעול הופל. מ"ש פחח בבנוד המקום וסיים בבנוד ב"ן
מוטנו שבקשיר הקב"ה בבבודו של נדיק יותר מבבודו. כ"ם בתקבלה. ובא בדבר ה. אין לתמוה אם היה בוחה בו תקלה

אבל

אבל אני לטפס בעד ובסיל. לא יבין דבריו אל זקן. כי בחכמה דיבר. שאם תשקע שאם עם מורי נר"ו. הלא אז טוב לו. ודאי
ולא"כ יותר. אלא היא הדעת את ה'. כי הלא דבריו כאם מוכרח לבוב ובור לשוא. בל יתערב סיג הולכי רכיל נחוסת ובגזל
בקרב עמינו. ופר"ו אם מבור בעבוותיו. לא תשקר בעד תבלה קונים ותבער הבינים. ותבקה הבסף הבוחר. ובל זמן שלא
יתוקן בבור סיים. ודאי אם מעיר בו דק לא תבבה. ויבועלו אלף קונים בסו זיס בבזו לחבבה ביבר ותלמידיו שמוקיקי ידיו יודבר
אחד מן התורה לא יתבטל. ולפי טיבע הגר"ו בקיבו כאומרי נר"ו. שבל יעשה לבם שמים ומ בבלאתו לחוכה ואמיתית לבבול
אלקים חיים. לכן הבינ הדבר לבקיעת הלאבעם מורי נר"ו. שלא דומה אם הדבוים. שלהבת יה ואם דת היא. דאוריית
מר מזאליה. בשום מוא בו כי לא יש קוים ולא יבוא. עד אם בלה הבבר. להעזיד בבוד אדם בתמוה. לאחת אינה מעבט
והבינ בשבר. ויבא בבוגה בקבו ובלפיד יבער. על בן הסבין ו לאנ אין הב"ל להבינ ראשו. ורוכו על נדיק לאדוני מורי כמוה
ירבה בישראל. שאינו מוא מבים ב תורה. ונלוי ולדות לפני אי שאחור ומים העולם. שאם יתנו לו בל בסף ומהב שבעולם עם
ה"ש ומרגלית שבקבב הארן ובבן בעם תהום. ובל אומר בשבר. וסגולת עלבים. הוא יבוא לבם בלאבת אבינו שבשמים ובל מחדת
מבל ומלוה לא ישא ונבשבת תודת אזבוראמבת אבינו. אלא לותר בה בלא בעמ אמר ראלמי' דבר קל מאבהני ישראל הבחוים
וע"ד דבר של אנוה ומבהבה מוכה ומוכר בלה. לא יבלו האון מים רבים. להעות לבו לת תפנם והבאתם העוברת בהפסד
מעמנו סך רב ועצום. כאחר עוד בבסיבות עבירות נדולות ובאמנות. ולא נסבה אין בל הקהלות האלו מוס דבר יפויס לדרבה
התבלב להם בבסבו ובמאחדו לתועלתם ולהבתם העמית והאזיתית בבל אחר מבאה ידו. על אדם בוה יבולים לסאוזולהבען
בעל עמוד בדול. בלי מוס דאנה מינאה ה' ודבר אליו מתוזק מת"י. ויבה דיבר הזקן מקבה מבוה הב"ל. ספרי ראמית מדין
נזה האופן והמלין מומאה על אדוני. כי על בעל הקורה מיבבם בעוכי הקורה (והמבבל ירבה דברים ולא ירד לסוף דעת תורה
ודעת ובקים מוהה) אמנם תלונה מלה אם אדיק את הנר" ומבל ובל. שאם מתעלה היה לו בקנת התנגלות על עבלות סביתה בו.
מ"מ עבר נדר הוריות לתלמיות מעמו. אלא נגור מעבי אים. והמתיק המינה יותר מדאי. אחר שראה ודע את בל הנעשה
אלין מוקים לבלום. אין מלוס אמר ה' הרבעים בים בנדם הבוגד בוגד בנו'. ואמר"כ מעוד מוגנד עד שעל ידי כד רבתה הבבינה
אלו בל בוגדי בגד. דאבתו ודראתו מב"ו. ועבותו היתרה כאמור בקלקלה הסורה. לכן המינה שתתחיל בה בעי"ה לא זבה
לנאבה. מה"ע זהו הבל אם ראו בי ח"ו ערות דבר עיין מבור המבוכים ע"ע ותדע בשרותו. ובקבה ובהבה רבות עמו
ואם לא יאזוב בנתיים. בפרסם עוד הרבה יתר שלת ספפת ובחרת נרעת מאחרת. שבראית בנוסו ובנבנדיו בנדי עדים
ובביתו אין מקיר תזעק עד שלחת בקירה הסבים מאחרת. ואתבלת ביאתו הבה בשעה ראשובה. לא היתה רעתו נסתרת.
איך יוכלו בו ערות דבר בנבב בחתרת. בקלות ראש באיסורין ובדבר שבאמון עלה באשו בנזאה ביבבת. אלא שפטו עליו
לבבוד ה' בהל. משבבו מקנו לבם עבות. ועדיין אע"פ שהרע מאד לבל הקהל הזה והתאבר לעצות הרע. ומתלבב בחדרת
נאר לאמן בחם אבו חסים עליו. אם ירבה לשום על בעמו. לטוב אל ה' ולתקן את אבר מות. ומלת זה לא מוכל אין ועבות.
ובפרע עוד מעבקיו ארעים (אם אי אפשר לפרסם בולם. כי לא יבילם ספר) ותביה מעלתו בתוכה בעמו בדול ושופרת
לפרסם את האנבים והבבועים. ויקבו מעמנו מוסר שלא להבבל עוד בבני אדם שאינם הבונים. דומאה לדורות המשתרת. אבל
לבעלות בל עמנו בבת ב. אי אפשר. כי יתרבה בחותו מאד. מה נשאבאנו לבתוב בל אודותיו. נם מאקום אחר לא יספיקו
עורות אילי נביות. רק מה שבעל ועשה בזמן קבר בחיון לבוהו קללה. ומעטיו הרשיקיהו. עד כי מעשה לא היה לו אוסב תוך
אוזה מבועות לא ינא אודם יוים עד שריבו הרע מודה בכל פיה וזיות. היה לחוק בפי בל העם מקבה. עד שבאה עליו נרת
הקמיעות. היא שסייעה אותו לקמת לו פיעה וק"ר מעשה ס"ו סגליא לבלבל לסבסן את הקהל הזה. ובודאי היה רעועה
מרדות לנבנות שב"ה והקבות יסנות. לא מביד קב ה דינה בלא דינה. גם רבע ניום רעה שלבאו של מקום הוא. עד שתמלא
בתו. ומספר מבים נבסבו לבריו. לעמן הבביד לבו לבשמותו להבריתו. והיה כי יבבע ה' בל אשבהו יפקוד על בודל פרי מלך
אסור זקן וכסיל ובלה ועם ואפו על תבליתו. אז גם בל העם אים על מקומו יבוא בשלום. אבל ת"ל מלאו ולא הבכיסו
אני לך קיומו ובזה. מה יתן לך לשון רמיה אים הרוח. רק קמיעו' אפי' אם היה אשת כך (מה שהוא שוא ושקר בכ"ל) מה
נדיר יותר יבהן כתב ואתם עמנו מאין לו חלק בא"י. ואנלאי מילתא לעפרע דאסיד לאיבא ואשבועתא. שבשבע לשקר לפני
אלעים שבה. אלבד סב"י אלו שאיבר בחיבות וו בבודעים. אלא בבופר בבל. ומשתה הומוק בפרן. ולא חקרו עלפי"
שקר

שקר חוקלע כנ"ל. ופע"פ שבאמת אינו מהנוהך. מאין הרבנים לומר על כותב קמיעה שיתן עליו פירוש סותר
דברי עצמו תוך כדי דבור שעכשיו כבר אחר שהיה לפש גם לעקור שב"ב. כאחר כה עשו בלית. ומכלל דסבר עבוד ושמלי כל
לכל כותבי הקמיעות מיבדרוכו' פירוש וטעם למה לחולשה זה כתבו תיבות הללו. מכאים הידוש
אלא כתב ספרים ומבורים בדפוס ובכ"י כתבאו בקבלה מעשית מודיעים עניני הסעות מדשם ומקורם בכתבי הקודש. ווי לא
ראה ספר שהוא עלים מידי כל התינוקות מעשמעין כאן. ואין אנו מוחלין דחדפין מה שיבין לשוליים. זה אנו מכיתין לכותבי
קמיעות. כין ידעובין לא ידעו. איכן מייבין לגלות סודם זה. אך שיעילו ויבינו ויתחיל נברא וקמיעה. רק לידע הפורש של
של הסעות אם דרכם בקודש כודעו. זה לימוד דבר אחד. הלכך לא מכניא לרמאי. ראמותיהי כ"ש מיכא דאתרע נברא וקמיע
אלא כראו כעולם כחותן. והדעתי מבנבן כניכר ונגלה לכל אדם חוז בו. לזה נדיך אלה תקירה ודרישה. אף לא יקבל שכר
אל הדרישה. בודאי כל תאכולות רשע של פירושים לא יועילו. להבילו אדבת הסיומות הבדולה התקונה בלבו הלא לא ידעו
להשיב כי אין לתם דבר רק מסורת וקבלה כדין הוא שהיה כן זעין כאבור המקוכם כנ"ל. אבל מעונה מסם קמיעות
שאלה שבן נתקות הזולה שבאו מאלהה תבלה. לאלה ולקללה. ולא אתאתי נברא וקמיעה. אבל יעבה מספר פיים ומעשו
סמן של קמיעותיו ומיבדאל. ואל"כ איך יפרש אות כאחר מעשה עתה. מכלל שפירוש לא הא לא בקבלה. ומ"ש בשם מורה
כבוכיים הוא כאבן הסיומות שאומר מעשה בנברא. ודמות בקיאותו בסברא. ובכלם זיופיו כסברא. ובכל אחר ראינו לאמלה
מבבורו זה הרבאון שהוציא לאמרה. ומאיר כבולי קדירה. כן הוא הבין שהבא מספרים. מיומנים לבראות ידיעתו הרבבה
כאבנע בקבלה. ובפני שאם אנים אני לא אשאלו על מפתי ולא אזכרנו. ואבקש מן המעיין לשים עיניו על מ"ש בם המשוכם
אב"ל מאם ידבשנו. ומשלה דברי מבם מבנם ובה ובאה ובאחר דברי נרנן. דוגות לחרובות ובכם לאשה. תמיכה מבכר
שוכב על כל מפתליו ובכליו. בעבור מיוזכם אב"ל. שקדם אלם מבים לעבריו ונדר ובעל כפבי. מבכי שודה. בכל מקום מעשב
לעתור אל יבשת הבוזת. ופרש לעצמו רעת. ומה היה צריך הסוטה לעבוד להבית מם מבי אם' רוי. ובלא יותר מזה היה יכול
להבית מם' מיר הבירים. ובמ"ם בע"ע. אלא שבמקום מוכלה מקבירה מקום לנוח. כפה. ואם בעל כפם הוא מקורה בנבק
ירמה מם בבכור הבאור הכ"ל. ומיומלדי מבוקמו. כנפמו מבמו. ואיה מעשב ובראה דונמת קמיעות מיומנים. מאם מאר
קמיעות לכתבים בעלמות. מבאור הסעות ומותות הם לבמרי מתוזות. אבל זה הבוטה מבא רבליו מבאון. ומסר הוסמה
לכל אדם כאומן מהן מבוזרות לכל מי מאין עיכו ומוזו אטומות. מ"ה מיכי תיבי לבכבם בדוזק לעבמן בדרבות של דומי(מה גם
מהן מדעות לבמרי. ומי מתיר לבוכיאן(בלל) והלא הן בגלות לתינוקות. ואם לבעמיים מיוזב אות כאחר כלי בתרון מורגם מהטיל
בלא חבע. כדי להבליע אדם מימו מו. ולעשות עליו מבכם. זה אינו מעכב תלבכין כונתו מאדורה. ובבראית מיד בלי מוסנמוגם
עבר מז. ומאתי מן קצת חכמים אומרים מאין בידי לומר על הקמיעות כך מסורת בידי כי קיי"ל
ת"ח שבא ואחר לאחר מעשה אין שומעין לו. והוא הבל הבלים וכי שאלו אותי מקדם. מכאמת הידוע לכל
וכאמר מעשים מתר וכתב מתרוגות. וכבראה מאיכן מקובלין לשומע. תלה קלקלת בלאחרים. ועוד היינו אמרי רה קודם
מעשה דהכל יודעים דכל כותבי קמיעות לא עבו תלבם רק כפי המסורת מי שיל מכם כעיניו. וזה מרגש
לעול את הבם הגדול בעולם. כיומלך בקופה אלהה וכל. מי לא ישאל לדברי בסילות כזה. כל אחה שמבינה אותו מוזב דבר
מבתם. ודברי זולתו הכל. והלא של זה אמו דבין. מאין קמיעותיו כפי המסורת. אלא מעשה ידי מין אחרון בכל לבן בלילה.
יהיה הוא האומן מינאמן לו זולתו. ריקה כמה יוכומר כלי מבתית זה מעבית. תרי"ו של המובל הוא עיבו. כי לא יוכה
בכך. וכי אינו מבין מה מ"ה מינוקות מבינין. ואיך כם מיום בהן. לא יהא אלא כיומר. היה לו להתרוזק מעבו. כיחוד אחר
שבאמר על הבבר מוזן רב סנגע בו בראה. לכן בכל אומן מתחייב בהספנו יצא רשע ותפלתו תהיה לא מלאי. עוד מבבב דברים
בשם מי' דרוקח בדברי הלכה הכונע לת"ח הוא מאין מומעין לאחר מעשה. לא יכולתי להתתיק לשונו המשוכם
בעינו וכהוויתו. כי בראה ויופי מתוכו. מרוצה לעקם הלשון לסוגיאו מנוכה. לנרכו ולהכאתו מעקם אותו ומרכום ליכבוד
ועם כל זה לא יוכל לרפות לא יבהה מזמו מזוכר. וכל שומע יאמר לו לאסר דעת. אליסטו ומנוזר. וכי הוא אינו רוצה להבשיר
והע זקר עלו. מורע בלהם לא מעבוסה. נקי. עד בא. בי יבי לא. הוכרך הון להבשיר ומעו. אבל בלון פסולו כבוסו בראמו בנעו

בית גרשם שלום

הוא עצמו נפסל ע"י כתב ידו השעידו. ומה רוצה לקיימו בזיוף מסורת בקול הנסורת. לך לעזאזל. אתה המזיף הגרוע אחר
שאת מבאן בבראל. ומכיון נתת לטבוע דרוק כל הסוטה שמוסר שרוק. שאמרת וגם בלילו כבר אחר אינה טעה לדבר. ראשונות
מקי כיבהו מה שייך אין שומעין לו וכי היתי אומר לסתיך בע"ב הורלה חדשה כו' לו לומר לסמוך מכאן
ולהבא כו' לי בדברי עצמו תשובה טופחת. על פניו העזים ובקשי פדעת. ונורה אכוסית מקולקלת מדאלהו מאים מעשת.
אלא אחר אינה. כיו אומרים שאין בכיל מהוגע מעורף הדעת. מרוח רעה נבעת. שיאמר בדברים הללו לבנדיק עצמו
בפומבי בשעה בת רבים. בלילו כל העולם אלא רוח סערת כולם מומים. אהה על מבנו בזה. והוא לא
ידע כי הרעה אליו מונעת. ודי בזה להכירו ולהכין מבינתו מבינתו וידיעתו. ישרו ונדקתו מודעת. וזו מאומרים עליו תלמידיו
מהוא כעל נפ"ת. ומרבה ביביבה מתכים. והו מאומר בעומה נאוכים. ווהו מבנוסף וקובל מעמינו לו מקום ושול ומתרעם על
מתקה בנוזרת מוקעת. ומה למו להוכיח עוד מרכתו. ומאמרי מוזכים על אוזן מומעת. (ז) ומפ"מ אם אני אומר אפרש
מתקה מנוזר להמזיב קול פרש ונגלל ומום דוהר. ידבנו מבבותיו אחר מוזכר. ומוציא פירשו ומעטיל דעי. אחר מאחר מאין לו
פירוש מבפלא פעי. מה זה דלא יסמוך כו' אף אילו הי' רואה פירושים שלי והי' נראו בעינו לדוחק גדול
ורב כו' מ"מ כפי הדין והדת אין לו לתמוס שלי ולריך לקבל פירושי כי אדם נאמן על עצמו שאינו לאת
מבאוכים. המיתה כוזאת ואיה נאמנת כוה אינ אחר רוח אלקים רשה מתקבקת בו. היכן נאה זה אדם נאמן על עצמו לעקם
לעקם הישרה. ולהסך הקערה לטובתו. שמעמו מאדם נאמן על עצמו יותר מאלה עדים לחובתו. וזה דלת בע"ד כמאה עדים
דמי. כן הוא נראן זה. שבבר בודה כוה פעמים. מהאות אתנו. ומוב אינו נאמן לסתור דברי עצמו. כיון מהניד טוב אינו
מוזר ומגיד. ואינו רשאי לשנות לטעמה הטעבה מחוכה לפטור. וכיון שבבה טוב אינו יכול לסתור. וכל עדיו ומסייעיו המה מהכל יחד
שבבר הודה מפי עצמו. ובזה נאמן על עצמו. אבל לפטור עצמו מן הדין בדבר ריק הכל ותהו אין ומבל. להתל בנו בשנותו
עצמו ומר שבבר ומתיה. כנוס לא יחלט אלעמות כו דין. מאין לדיין אלא מה שעיניו רואות. ואם אי אתה אומר כן. לעולם לא
לא יתחייב מוקל ומנדף ומחרמ"ם ב"ד. כי יאמר שבלבו כתבנין לד"ח לחבשה לשום פתול. והלא אין אלה אלא דברי מסוק
והתול. ונקי"ל דברים שבלב אינן דברים. ומבינו אמי' הוא אומר לעוד על עצמו ובות שמעמינלו ובלבד מיהא מעם בדבריו. לא
בדברי מוסך אוכל ונלאות. ישלם נפשו מחות. ומה ענין חידת משון לכאן. מאין בה נקמתא. גם לא רמוק אלא זר
פתרון. אם מהוא מחוק קנת. לא יעלה על לב כמפלת ההסקפה. מחאת ורות המוקרה. לא מבני ורות פתרונו. ואינו
רמוק בשכל. והדעת היפה סובלתו. הלא תראה איש מסתנב שאינו מבין לאחור. ולא ידע להבדיל בין לבן לשחור. ומלמה
עילתא לעילתא. כדלא נאיר מעשה. וכן נבר כאו בתלמוד נדול. האבינא לידי מעשה. אסר לא ישפה בן ביסראל. כמ"ש
ומכ"ם להוציא אדם מחזקתו כל הדמוקים מועילים כו' ולא יהא זה גרוע משני עדים המכחישין זא"ז
שטרתיכן לישב דבריהם שלא יהי' כמוכחשין כו' ואמרינן זה ידע בעבורו שלחודש תרלא. למשייה כרלא
אינו הכשרה שם. תרוייהו כשר יוחא דשבוע מסהדי. תרוייהו לחיובא דהיאך קאתו. בעל כריתנו נריך להשוותם כל מה
דאפשר. וכיון דרגילות הוא לשטני בשבורא דיבחא. ליתא להכשה כלל. ואי ליתא דהוא הכשה. הכתיב והבילו העדה
והיכא אפקינן נברא לקטלא אפוייבו. אלא על כרחך אין כזה דוחק לנחרי. ותמה על עצמך איזה מחור. להעמיד האדם
על מזקתו להבילו כפש. אם להעדיף מזקת כשרות ופדים. מ"כ מ"ש מרבינן לייבב בדוחק. אלא לגרוע מזקת העדים. ומאינו
מעלה ומוריד אלא נפשלו עם כל זה. אם מדות אזבעלה. ולא מאחר לא נטרים עצמנו בדוחק. ובכיל כפש. והעמידנו על מזקתו
בא קיים אלא ידע מאי דקאמרי דכנן. ולא זו בלבד. מאין כזו דאמרמי דאיה לזכותו. אלא מהוא לחובתו. מדמוינן דאמקינן
נבשא לקטלא. ולא אמינא דמינן נפירוש דחוק לבטל העדות. דבאמא מבבי כי דייקינן בהני סהדי. דלא טעו בעבורו של מדש
הוא לה עדות מוכחשת ובכטרייה. אע"ג דסכסק נפטות לשקל. לא עבדינן מנה אמי' ספק. שמוס דאולינן בתר מידי דאכיב
וקטלינן. ולא אמילינן פילא בקולא דומטא. ונכדש דבריהם כמכחישין זה את זה. כיון שהוא דבר רחוק ודחוק. ק"ו בעקום

[illegible] ודידיה כמי לבנילו מסכנה ואחריות נשמה
[illegible] לעולם ולהכל פירוש של הכל ותיהו לדאות מפניו את הכולם וכרלה בעליל · על מנת לטהר
[illegible] לא תהא כולת בישראל · הוא הוא הפריץ והחרון המולנו · שלא לו מס ע"י תלמידים
[illegible] לא יאמרו כי יש ופר שיהא אשוכם כל כך מי מלאות מיעוי · וכן עשנם לאותות יה דלאים בעת"ל
אילו היינו בסנהדרין לא נהרג אדם מישראל

עבר יז ראיתם כמכחול בשופרו מי ראה כולת הארם שיתקבב בסוכרות על דברי הכמרות · ולא שפיל לסיבה פאף
הן מהכין שופכי דמים בישראל · ואעפ"כ לוחד מעשם ואחר ואיך לא נקבל פ"י רחוק על קמיעות כו' מבלי להרע
לאיש ולעשוך דמו דיון כרגנו · אם עליון אינו הוה לעוב לדרך הטוב · ולעוזב דרך האות מדרך אחריה יותר מיבלים בכם ·
בלא הכתם פתוח לבניו לנום ולהחלש מבור שלון · ואם הוא על עצמו לא אם · מי יקום עליו · בלעיטהו לרשע ויאות בלא יוכר
ויהיה דיחלון · וכל ישראל בקיים שכבר התרו בו בפני ויש דבות ובדבר שמהה מאו לבניים מעשות הדין לא בעודתו האחרונה פעמים
לבלוע מיים כרגע כל האחרים אחריו אף אם סוגן כל סגון · מה שיונב דברים מהרב החסיד בש"ל ונקנו של אדוני ·
ובכתוביו עליו והנין בלא יכל מכמול אתחת ידיכו · ולא תבוא תקלה על ידינו · פרי נדיק מן חיים טרם למאוד להתגלל
לחכם הדורש את עבדון את אלקי' על ההר הזה כו' · והתבלל אולי כיון לדרוש את ה' כו' ולא שהוא דחוק
כו' רק שלא לכרות לחכם הבולא שכ"ל · לשון כתר · סתורשראלי · כי אלבד מן הכהן דורש לראיה מכאה נדרים · אחר
מנוף הדבר עם כי קשה ונר הוא לאומרו ולשאמו · ע"ז אית ליה קרא סגיא · ונקש העם הוה ובכה ונו' ובולת · וכן מיכיו בתנא
שדרש נוי ואלמין חול · וכתי"ב בתשו' הרבם לבפוך בובכתו שלא עו בחכם הדורש · וכן יש לנו עוד כיוצא בה בפסוק עיר קנבש
ונו' ובכה אליה אלך נדול כו' שדרשו רז"ל על הינה ר' ובכם ה' אחרי פירשהו על הבי"ת · ע"ז אימו דורש (בעבור ואת לא יבקש
ג"כ הדורש הטעות שלהו שיש קיים בו · להוסיף מאחרים ויתנבדרישתו שדרש כרגים דורש לזה · אבל נרוש הרבה · בעיונר אם
אין שיש בשלא ונו' · שפתר כולו על הטעון · וכן הוסיף כל המוזור בפוחכי · מי ישמע ולא יחוש לבה דוכר בבלה כולת
אויב דף ה' תוקן לשוכנביהו) ועל"כ בכאן הוא דבר אחר לנעורי לא קרב זה אל זה · כי כותב וחוזה עצמו לשיתה · אפשר
בכאה מאות פתקיקיעות סיבלו מת" · בכוסם מדם שסיגיא ובדם תלכו · וכולן עולין בסנהדרן אחד · לעבוד לבע"ל בריה ·
אחר כרת עמוזה סכים רבות · אלבר ספרים · שבר בחיומת הלאוהם הבאים המדבים · ואלבד שבר אין כרין בתרחה · הרי
ביה אותדם ושוחר מלו · ולא זו אלא חוזר בו אלא אתל בה' ובישראל · להוסיף על אותו פסוק פנים לישבע לשקר · ואדרי עון
ע"ם בידו מאין לו כפרה אלא בחיתה · ושודנו לא ישיב · ומעם כל זה לא מהרו לעשות בו דין הראוי לשוכר ישראל · בבר הנורה
בלו אחר קשר עלה' ועל אשיקו כורעה ריעה · ויאלא להבאת רבים · הסית והדיח בסתר ואין רב · ונכסנו עמו לאיתה בתורה
ובחנות · ושוכיקוהו עלה בסתר · אל"כ בנלוי · והוותיכו לו ברכה ולא הועילו · מד פבהכרת נדול עמו לו בס"ד לנדור הפרבה
אל"ם בשאל מכחים בכל · ואמו"ה לא דאי כאוכלא לדבא · אבל כר מראה לא דאי כלל · שאתו מכם ודאי כשר את ה' היה · וכבכל
ע"ל בחקרה (לפי דעתו הסב שאל בסע כאה מיתר · וכשהוא ישמהו טעותו · הוא ואור כו) והיה כשנגה מיונא מלבני הבלים
אשל"כ נבור הוועד לבתי כוה · ואים ודין · ועוד שהוא ע"ה נאור וכורסקי בור בלי סיד · אפי' אם מסיה בידו בילדותו
מפסיד · כאשר ראינו לאעלה כבוהר נאור · שהוא אם יוכם נדול אפי' בדברים פסוטים כגנלה שתבר ר' יודעין · ודעכו בודאי
פאין כו לא תורה ולא יראת שמים · רק שו פנים מכאים הידוע ותלה עצמו ומעו"ת ביכרים · ונכלה שוכה מעכו · אין זו מדת
מסידות · לאנוש אבל · ומלבדתו ולהסיר וכסול ואכן בנף · ולא לנהוג בו כבוד כת"ם · אע"פ שהוא כמיכו מכם ומדבאל · וכל
מבני ישראל הדיון בפנים בקיים · ולא זו מיתה רעה של מרעים וחכמים · כחוטו כיוהם מנוחים נרעים מוויפים · לא היה ראוי
להבנים בכלבים מוכזים · כולם כורעים לפ"ל מסבנים יוקר"ר אינו ומחזכן · היה מוטל על נדולי הדור לקיים בו ובכם · לא
תנורו חפני אים · אף כי מפני שוליים קטנים אחלים · לשולם נבורי כח שוב דבר ה' מוכנים · כ"ש סמיכה זו מה טיבן
ובי הוראה להתיר ולפוסק בלון אם כאן מחברת חבור לדבים דים בו חשש מכשול כו' דברי כפיל בכשיל
ומלים מכנולם · אלין פעים את הולם · ואיש סודלא נדולה עוו · לסעוך על פרשו של ענלי ע"ל הלסור בהאה · שיקבו
מעכו

שמכו אין לפכה תשובות אלה מואה ומשואה · ונם להכפיר על מי הכו' ורשל ודוקי עבדים בנשלי כוש"ל · כל בהוא מי' נקלל
ולא יהא לא נלא נילוי מילתא בשלמה · אבל אי מילתא לאברע בלבו הקדוש היסן פעלי אלו אחת ברור היה · בכאו לו כמו עתה ·
כא כפרה · הוא הוזק כפרן · ואומר נשות אכנ · כי מקר עכנו בי חזור ומיתר דברי עצמו מכבר כתב כתה פעמים לפני זה
(מהמתה והמוכה מרכו) ולהרוס כוחלי בה"מ מיטין ומומדין הן מיפני כבדו מל ר' · וכמריו מלא יגילו על בכלן
כי גלה אמכו · מאין לו חלק ובאלה כ"ל בנית המדרש לכרוסים · דאכלי קדלי דקוירי · ולית ביה מרוזה בריסא מר ונם יעשה
מר לסרוסים מל מרסתם · המוקלים נטות יסם נחינן מכרין בניסם לשבפותם · ואין לסוכרין בישראל מעמדו מל הר ביני
אנותם · פירוקי אינו דחוק כו' ורלו מלאכים מלאכי חבלה ודאי · ויהללו אותו אל פרעה · כי פרעו לעמה בקוייסם
ובדברים כאלה צריך הכרה מן הכסיר בקיאים כו' כמו הרעב מו כבטר מיוכנא הוה אמנודע בפעי אינו עיי"ת ק"ק
וכן אכרו אבר לאים אמתית אלי וקין כה · מם תראה בדולים מעבי מוקובלים הללו · ומורכה בסיבה מבלה כאה לכסים מדעתן
קלה · ודעת לכנין בקל · ונם מי מסוה הראות מלו כריה · יכאין בין יום וכין לילה (ס"ו) אין נוכן לבסיב מל כל פטפוטיא כיסין
מל עוף טמא הכו · מרוה לעשות מעבה פטיב להמות לעהור · וכבר הוה ניכר בכיסו (כים אבני מרגיה) בכוסו (כוס
מרעלה מתה ובמתבר בין אור · אלא מסבר ויבר מזה אך מל מוריה מוקב · מל כן לא מעל טעמו בו וריקו אלא כמר) ובכפסו
(בעם אויל כיום ידע בהם את ה' קוניסות הבריקים · ובקנו · כי יביע לפרעה (הכתב אבר אחר בחי"ן לת ביהודיס אלכנס)
דרכים · יראה אם זהה נכול מן הקונים והפסתים ויכל לילך דרך סלולה · פיום הבוה יודעלו אם הלן מסכים · ויידע מי מעמם
בנהרים כאלה מנודע · יהלפו מאור אל חושך · כ"ש לומר זה מסמיך לרדוף מוחזק בתורה וכברות כאזיר מאת
בברותו · ומרים יד בתורה היא ישרותו · וקמיע זו אם יש בו השבעה כו' לו לדעתם המוטעה בקסה" הוי תועה
ותעה אמרו כל בכל אופנים מה יועיל כו' וכי אני עומד ע"נ הקמיע כו' מה ימטל זה כו' מי לא יתכפל
מדברי לן כזה ומי יעבור בלא שלא לשחוק בקולרם יעל נער וכסיל בר דעת כאמור ברוב אותה מוסכם אלו בו מאמינים שהועיל
מאומה · כב בקמיעות ניו לעשות תעל · לכיסו ולכריכו ולא פעל · תמה אני אם עדיין יאמרו אוכני זה הסועל · היותו עקר
קסם על מפני מלך כמשפט פיו לא יועיל הראני כא אם תעולם בכתב קמיע כזו על זה האופן זהו מה שאנו אומרים
עבר יח והיה בו דבר מוזיל לכן זרקו הכל בחה אין בם מועיל · והמפורסמות ח"ל ראיה פעולה שמלו
בכל מדיכות שמל אות ית אפר ה' · לשמוע דבריכאונו מל אותו רמע · אסר אחר ללמוכנו בנביר · לבסיר אבנר · הכל אלה לא
תתנקם כפשנו בכבר זה אסר עצמו אשול חללו ומבוחים כל הרוגיו · כמו שנת כרסם ובודם כבשר העיר הזאת ביומים מעטים לא
בנבר ומרחיק ערו בלי כוסה · אחד לא יכול הכחשה · ומי ישמול לרוח להמיב על כל דברי נבלה שלו · ובכר הסנגנו על כל דברי
רוח וכ ב נבלה ולטון ברוח · ומש"מ בשנם הקלר קלרה ידי להסתירו באופן אחר מוה מבעולם אין תשובה להסת ר
בעקר · והרי כל קמיעותיו עם הוא מבוכים והיוזה בחלופים · ותעורות טוכים · ח"ו כולם כאחת עוכים · לדרן אחד כוכים
בנח עולה לאי כו ודאי כי בכר נבנע להרע אלו ומיר מוב נרע בחלופי נולם · לבשמיד הכלם · מיהא כיכר נאוהבנו מדורשיב
לא יתעבם) מוב · יכולת להסתירם כל כך · בלא אחת המינות נראית · אחתת כנפיהם · ומומאתם בנולים · קוראה ואוירת
ברוש · וכ"ש והבי' ראמה י' ר' נלים בקדושה · התהיו והיו על בנו אחר הנהמר אים לבנין כל ינין בחר"ם · מי ראה לו
נאמר כזאת · מ"ם לבר מיבאון רגלים בקדושה · ואכלן ומכיראל תדע מאינו נקי אפי' בשיקה קלה מל ת"ם ומוקובלים אחר יים
מבנים לאמר על אותה דבר · מים לו מרים לאעלה ולאיזה בקדושה · עד"מ כמות האדם יש לבם אחיזה בקדושה · לא בנלים
מבנות לאעלה אלא בכיבה דאלנו בכיבה אחרות אחת מבם · בכיבה אחרות מערות רוחניות מל ראה הנכיבה · מל ידיהן הוא אחוז בעיני
עין הזיים אם בכיבה דרישה דאלנו כמו כ"ב · מוכבים (קב"ב בראמה) וכן דבר בדברים בכלים מים לה מרש ואחיזה
בקדושה · לא יתכן לייחס להם רגלים · מיהו נתלים בהם בקדושה · כ"ם דבר חכמות האמת בנאמן בנוף עין · הקיים (כידוע
לי"ח) לא כמו יש בחיות הנ' בכל · אפי' בסרם הקדוש · כ"ם מאין בם מיכות רגלים · לבחינת בנפים המיבתעים מוחכ · בעל
ידיהם יהיו אחוזים ותהא להם יניקה לדברים תחתונים נופנים או רוחנים · ונם הבכיאים מבבא נבואתם מיראלים · לא מרגלים
אבל מיבא בהם רגלים בקדושה לא בשמו ולא בראה · והוא לנין כרות נוף מבלב מוכה · בנוע ובא דקרות מרן עובהו בנוסה

ובדוקא

גלרוזקא דמילת אזכיתך עוד ואערכה לשמיך • הנה ידוע נ"כ בקבלת האר"י ז"ל שרגליכל העולמות הרא"ק ואצילות נבאל
אבת יש"ים כמוש עם רגלי אלכות כמה הכבוד עד סוף שלום העשים • והוא כי אעע אפורש בכתוב והארץ הדום רגלי • ומסרגליה
ירדות עות • ויש לתיזה ויניקה לאיכוים • והוא שאמר הכתוב רמזתי את רגלי • ק"ש ישיבה לשבר מבאיר רגל בקדושה
אם לא בכריתת הגר ואויב בשערי ירושלם להפחית יכל הרע אויב בקודש • ודי כזו לתבין להלאות נעליל • כמילות הגרוש
אלו שבוזה עמו אליל • ואין לו ידיעה והפנה תוריית אפי' כמוש התחלה של תבחה • הן בנמלתר יהן בנמלה • אבן פיו הכשיל
אז כזדון פסח לו הרגל • ויורה רגליים בכלל לדרון בקודש • הן יבא בסר קודש בכבוד לעבוד כו העגל • ומש"ש בת"ם רב"ם
לא לעשל כדברי הכלי • והוא לא הבין אפי' אותן דברים פשוטים • ואמר שהוא מושלל מידיעה בחכמ' כחוך • בתוך
כזב בתוך כור כן יתוך • לכן לעב הוא וקלם יגיע למי שמשיב לכל הבלי בסיל זה • שלא ידע אפי' לה"ק • ומתפאר ומתרחב
כאילו בלא כל קרן הסכיות ודבו"ל • וברוב דברים לא יפדל להכסיל עוד הידוע בלאמור הבל יעל • ו"ל • וממילא תשכיל

כי רחוק ואינו שכיח שיהי' שם בתיבה אחד אותיו' מתחלפות כו'

עבר יט • ולא"כ הרי הוא מבלבל עולמות • ומקלקל לגרות לכ"ז לא יתכן כלל גם אפי' פ"א ביוכל • והרי כראה
בפחות תלים לבדו ככה כבל שם של קטיעות • וכמו • שהוא תקנו מהם לדוגמא בם ע"ע המלא מכמה ודעת • והרב הוא ע"ה
כתב מה שכתב מדעתו • ואין עליכו אחריותו • וע"כו אינו לעזר ולהועיל לשומה זה שהלך לעשותו • להעות ולהוכות העולם
בשקרין • להאמין מקטיע אלו היה מועיל וכועל • והרב הוא כ"ע יאמר אליו • כמ • תקיה וכה יעשה לך אלקי' אשר כחשת לאל
מעל • ותפול בשקת תפעל(ק)חוזר לעבנת ויוק ולנוק אותיות וכבר הושב לעשלה די ברכו • והוא בשעבתיו דומה לבלב שמכל
עבוות ולעשמן עד שיבת דם מפיו • ולוקק את דם עצמו • והוא מוכב שמכל מבלה לאכול לשתות לבחה • לכן מעזיר העבוות
לפיו פעמים הרבה לאכל פיו ולשוכו כדי שיוכב דמו • לאמן יחוק אותו לא יסבע מאוכו • כן הוא מתם כלבא בכפיה גלולי בלע •
עולשוכולם • אפילו מלה פעמים ואינו שבע (ע) מתאוכן על שמאלו ומוכתיו הרבים • בגדיו אקול שורה ומבזר צורה
לריחיים לובלין תלמיד ורבו נורך לו • והקשה על מכתב הגר"ז שכתב על ריחיים ורקב ישראל ופרילו • תוכן
המתפרלים שבל"ם • עם הדגים הגדולים שבקרלקא דפרילי טובה שכתבו בלי הקיבה ודרישה • והוא
בעלמו כתב כי תכוק דלא חכים יבין כו' ומחלפי שיטתו ומה לורך חקירה כו' אלו דלי קושיא להגר"ז שהגרוך
מקירה ודרישה • לאמורים וסומים ודגים לכשיעלו ליבשה • ואגדל כלבים רשים כיל לזו בחדא נדושה • עיבה מוקלפת הטעם
לשוטה גילם • לא ידע לתרץ דברי ר"י • שעב"פ לפי שטותם שבני אדם גדולים הם • היו מריכין אקירה אם הקטיעות מבטלם
עליהן יון הסוטה • הן הן מטיון אותן שדמו הגר"ז ואבריו עליהן (שהרי לא הודישו תמוכתם ודעות תבכיתם) דלולא שלא לזו
עופם קטיעות ישבות • שבאות כסרות הן • א"כ אפי' לפ"ד • אין לו מהן ראיה • כי איך יאמינו לבע"ה ע"פ עצמו • ומעופם ד"
ולא קטיעי לוייפא • הא ודאי קטיע אפי' להבהו אכלי רבבי אחרוכי קרתא • הא על כרע אינן מיבהיעות שלא מקיות הישר ובהיפ
רגה • הרי ברור לפניך שהעבם אינו יודע בסיקתן בלת"ק • או עוסה עצמו כלא ידע • ומכאן נלמוד • שהפא תלמידו מקבל
מהבו חכמתו ותבע עלבונו מיד הגר"ז ספנם את הכשכחים מבי רגל (רגלא כרגלא ידע לבעלה) דלו מאכוס נמו • אהולין כי
נשבעו • כ"ע והשביח את הפגום נבוע חסד להטיל קוים בעיני אלוקי • הנודע בשערים מעוזעבין יהללוהו • ואין יכחיש
מהוא האויב עצמו • בתחלה הללו ומבאו כפה אלא • הן בדרשותיו אתי פעמים הרחשוכות שדרש בק"ק אלעזכה בטל מוכו רשות
בתפארת גדול • אמ"פ שלא היה אלוקי שם בבה"כ בשום פעם • אלא נפנו הרבה להגדיל שמו אתרים מבו אריס • גם
בשהתרעמו עליו אנקת מקרובים אליו על ואת שעשה לאלוקי כל הבכוד • אמ"פ שלא החשיב אותו אלוקי לבוא אל הדרשה גם
לא הלך אליו לקבל פניו בכבוד אלו הכבד(לפי מידע וזכר מה עשה מלפנים • על כן לא האמין לו • כמו שבודע אמ"כ בלאות ואמ"כ
מפני הבלום הלך אליו בסיום הדרשה וכחן לו שלום בבה"כ בפני כל הקהל כולם עדים גם שלח לו ספריו לדורון • ולבד כום יין
גדול) הסיב להם אי אתם יודעים מה אליכם ואינכם מביבים כמה אותו של האדם הגדול הלז • כי יש בכמה יומים ופיין בספרי
ספרי אלוקי שלקם לדורון אליו • ביחוד ס' התפלה והפלגה מאד מאד בשבחו ובכבוד חבוריו הנוראים • ולא עוד בשלם של אלוקי
את התורכי הרב ר' ליב ערשגיר שהוא כמת רב בגרידקשרלומו להכריז בבה"כ בשמוע כל אלסנג"ק לקבות הב' הלז בכבודות

ולהחזיקו בכלי חפץ • ואלוקי לא היה חפץ בטובתן של רשעים • והחזיק לו טובה על בזוכתו הרבויה לכבים • לאמנם הוא
אין זה מדרכו להשליך מטאו על כ"ו • ואם בכל שם יכפור בדרכו ומנהגו • ברדיקהו לחזות עב"כ בב"י בתקלת
הדשם • בהפלגת מולר בשבח אלוקי ותזאריו • וכיון שבעתיקהו גם ד' בקבור זה לו וזלתו • וזה המאור כוער בבור סד בתו לא
תשוב אליו • הוא גרוש הוא בוכר ואחר לכל לבו ספר • הוא כול לבן הרמאי • בשואה יפלו • ונתפס בכל אולה ותיבה שהרחה פה
כמו בה • וינא בטלאי ע"ג טלאי • הנו אים הע"ב בפכיו ישבה כחשו ונחתו בסבן הבדאי • פיו ישבה בו כי הנא שוטה הבע ג"ר
ע"ה נאור בדאוריתא ובדרבנן • אימו מבין אפי' בסיתת מולן של אלוקי • כ"ם שאינו ראוי להזכיר שמו הנאה לו אינו כדאי
אם יסבה הו כור כמוהו לא ישופה ואינו אלא גבאי • זל יהיה לן שמו • שם בגוזים פבבע את עצמו • ואומר בגמות רוחה

יתיזא דבקשיה •

מבר כ מרגלי בפומבי כו' הקמתי דבים מבני בלי תורה לת"מ גאונים שמעבו גאון מאוב גאה מאד • גאותו
ונאונו ורוח לבו הוא שבבקו להקיים גאונים • אך בזה יבא האמת מפיו בלי כוזב • כי זה דבר ידוע לא לבד עצה גאונים את
שאינם מבני תורה אלא גם מבני בליעל בלי אמונה • כי בכל גם בני בלי שם ואין בשם תבונה • ומקריין בני ניהנם כמו הריק
ומוחז ריקיים לזהלין ושאר אספרוחא דידיה • ויותר מזה הקים לו לגאון עדיין לפני שבר • קראל אנטאן ידידו כמשנו בנפשו
קשורה בקשר אמיץ כתלמיד אבר לאים עשרים נפשו יוצק לפיו פתילה של אבר • ודי בזה לשמור מחסום כעוד רשע לנגדי •
אך מי שמע מי כאה כזאת • אדם יתן לזולתו מה שאין לו • מי שעשה גאון • אם לא הכיוף מוחר כאן אין • מחמו קבל כמיכתו
לפיכן סיוך גם הוא ידיו • לעשות כאלה גאונים • ומחר כאה לפס תואר בגאונים • אך מה שסבב להתגדר בפני ע"ה לעשות
לו שם גדול • מ"ש מעטיל אדם דופי ופגם במעלת אלוקי בר"ו • אין כבוד לעפל בגבלה מוכאת • בגר מוסרם כמוהו לפשיב
על זה • מה ענין חזיר יער • פרח אדם כסיל ובער • אבל קדוש מרקס מעשה אבר בגלעו בדמיון תורה ומראה עולמו נער • כמעע
רוב תורה שבכתב ושבע"פ בילדותו שגורים בפיו שנוכים בתער • ועוסק בהן תמיד מתוך מיי נעד • תעוז בכר של פרנסה
שסבב לו ברמוזו ומיסודי הגוף ומקבלת עם ומשבלת מבם מרוח בועה מ"ספר • כל אלה לא הביאו לבבו ומבר ידיס מסיקאוקן
להשיב מלאוה שער • השליך נפשו מנגד לקבל קבלת ה' • ומ' בקר בו ומשקו מר נגא ברע לבער • להמיד המורה ומחרא
ואם כנוכה אדוים גבהה ה' בו יגער • אסרי אורי הנבר אמר בה' שם מבעתו הי' דבר ה' בלבו כאם ולבלוה יקבר • הלבעבור זה
מתפעל שוטה מכל תאות נפשך בנוער • הלמענך תעזב אדם • ואם כח רב לך בא בא ובלמסבו הראה בגבורתך נגדו שלוף חרב
מתער • מנור הוד והדר תלבש אסורוש כאל לך להראות גבורה בקבוה • בשבל ובסברא יבראה דבר מי יקום • הלא דבר אמתים
מעבה ובגורה לעלאתה • ולא תעסה בבו הבלבישמו נפש אבשי דמיסומרוה • אלא ראיבו בחה בחן גדול • עז פנים בכלב לאחון
לשזוק לבבה בלי טוס ציור מבלי כאמר ומכעם רחמן מפתח פטר חמור נוער פיו בעער • מעבר ומבדון בו והוא ראשית כל פרי
מעו אחר שמעל בו מחם מבים לאקרה הבסיל ובער • זהי גבורה של תורה • איה מבדא כמלא ביתא אף לאבער • בקש לעקבמה
ואין ריקה כמה אותו איש מבוער • כמעמיו בדברי מורה שחוק והתול פיו כער יתבוא לעריך עמך לשקול בכלם אפי' אחד
מבארי אלוקי אמ"ל מבבינו הרבנים ה"י שאינן מגיע לקרבולם ולא תבין שיחתם • שבדי מתה ראינו בעינינו בעותך פ"ה נעוזי
מוטה הבע גם רוח • ואף אם אתה עומד לפני נעריך הבורים רוקד כנעיר • ומוזה בשקות גדולות כאדי' ביער • אם ויינך אלך
מסרך כאן (אם לא תבפור בו ג"כ כמו בשאר מעשי ידיך המיחוגלים) מזה הכסם שיגאת בפומבי • לחודיע בעולם • עומס ידך
בתורה • בחכמה • בגבלה ובנסתר בשבל ובסברא לאנבא בבה"ד • נעשם לגמם בתן מקבדע שבונה בדבריך • ביאור לאוריך
מזכ תלי • בחל יאתן נלעג לבוכן תבונה רחיה • בשבה גדולה בלקם מבשבה • בוך ידבר חוות לבונן תמיד מרוה • דבריך הם
אלמלת של שקרים ויפים שבונים מעיות הבלים בבלים • שיחה בעלה מרוקה בלוזה מלינה תעופסת • מבראי מהופכת
ומוכפסת • דבריי בבלה ותפלות כיבסת • ריק רע ובריון כוזב מיפיך ואחרת • מזיזתך ברוזה לבריאים כמון עשית מעשה רשע
איה תורה איה חכמה איה ידיעה איה שכל איה פקחות איה עומר איה ד"ל הרחק בחשבון קשת • ועדין פניך מזים וחוזפא
כלפי מעלה בקרבך קדש רוח וזכיים וקדשה מקשקפת • איה איכות פיך בלא כפלת מטמים הילל כן מסור אחורת בלבבך אחלם
אל בחותי עב להשליך אחת אחרת • ואתה בדאי ואמ"כ מעוך מעוזיק בעומאתך בנבשן מתנקשת • סבור אתה להתגדל ע"ד
דבריי ליענות והעלת מוס בקדשים בכן של קדושים הבה את רגליס הנתה ולאוך ואיך תתקדה את אחר רגו כבודים לעשות

רגלין קונים מנעליהם לא בשביל ילדותם לא זקנותם • אף אם מורי מדינין אינו נקן בשביל ש"ו ומוסף ישיש על חייו • ואתה
זקן וכסיל • עדה כל גלין ונובה בשביל בגדיו והנה עדיו מוד מים אמר ש"ם מלין קונו נעמא בשאר נברות
בוחה בברות תרטו • והנה אף אתה רב הקול הנלא נמערים ומעטיו בבני מהכרין • פס יעבו בן הגדלת לבבר בבחו ובמבע
תבלת מבוריו אחר מסמת עיניך מליבם • ולא עוד מסלמת אליו מרכונך לברבם מיבם ולמבריו בנה ש"ם מקובה היה על כל אדם
לקוחם ולהכיאם לבית בנוים כאומר נחוד • אף אין את • ורל"ם מלוסף מי וקים • ואדוני לא אסבן בנוכחת • כי כל טובת
ש"ר רעה היא אבל נדיקים • לכן מאן ומוקה בידך מלא נעמות כן • כי ידע לא לבבוד יהיה לו ולספריו לקבל עדות מאים בלילה
בזה • ואם אעמ"כ תבוז גם בזאת • כתב ידך מעידך • הנה הוא כיד אדוני נר"ו • אין הרבית לתאדו בסבחים מרם אתנלה
בריב • אסבר תשבע נ"ב מאינו כתב ידך ותטעון מהוא זיף • ומה לי להאריך עם אים שול לא ידע בוחת • הלא לבלישב יקשב
ודאי • ולא לבבוד יהא לאדוני • אף גם לדבר בשבחו של אדוני • ידעתי מאין דעתו נוקה מזה • נאה ונאון מנה • כאחר בספריו
מעידין עליו מלא הגיב לו יד בפתח מערי מבוריו מהוכיחים לאור נעו"ה • אין אחד מהעיד עליו מם תואר לדם המלה בדרכן
של מזבריה • ובמהבן יהוה המשונע אים הרוח הלזה • זה הכעם מבתח פיו בנער • בגיב לו תואר נאון בפתח הבער • בקש
לעמות לו מם נדול • וקרא מהו על האמה • לבוחת גם לחרבה • ומעידני על מורי נר"ו • מהרא"ם ב"ר בהדביבום ס"ל ת"ת
הלאם ומם לו מזבחרת בתשובה אחת מהדפים מטמוו ובהרחות אלין מתפלה וקרא אותו בסמנאון • בבריבו בישמוק זה הבתואר
מעינו רוחה כו • אף אם מונעוריו בעל מם היא ומקבים מבדור כך תאריבו • והאל"ד חזקו מקדם בכאן לא לבד מבתב ומתם לו
כך בשמאה על ס' תפלה • הלא אם"פ מחלק עניו אדוני מיזה פעם בהוראה • אמר לאקערגים הביאו לו ראוי וכדאי הוא • כי
הוא נאון עולם • ובבר זה הוא מפורסם בכאן ומה אני להמיד עליו • ומסילנא ליה מטוס דקביב עלי בנועלי • לא הדוכר על
נדיק אתק בנאוה ובוו הבריאני לזה • להאריך קנת נמה מהוא נגד רגלן אדוני • מאומר בכה מלא מאינו מגיע עדיין לרואה
בוקר אור • ורוגה לגמוד יותר מלגאד יעם הוות כל מפריו מקמילים • לא זוז המסכילים מכל מוב מלמבנם (ומלבד כמה מפרים
מסבר בנ יעה גדולה ומנוה אחר הדפים ואחר מבתובים עדבה הגיבה נ"ב רוב של מפרים ראמ"ים בגון אקרא גדולה ותרגומיו
ומפרשים תלמוד גדול עורים ס"ע באר ומירם כעה מאות דינים והלכות מודעתו הרחבה ומסברתו הישרה • עוד ר באר והגיב
כולו הדק היטב • כ"ה מונה בכולה בקייה • ס"מוכלול ומרשים • ורבים בהבה מם ראשונים ואחרונים • אין מיבבר מבעה מיבי
ידיעות בברכות לאים הישראלי • מלבד אחר און ומקר וסדר דינים והלכות ובספרי המדות ומירלה ומהוסר בעל ומשה כיד ה'
מטוכה עליו לקרב ולהרבות בתועלת ינס בדבן ארץ לעוד דעת את מעשי כל הפנים לא יסוו בהם) והראה ידו הגדולה בכל
התורה ביקרא בחיבה בת לעוד בפוסקים בהוראה בחיאסר בחאבדת בחאדות בחקדוק בפלוסופיה בטבע בהלכה
בעולמי לא הניח דבר בספריו הקדושים • מלא מסם עין מיזנו עליו בדיוק ומעיון יפר לבבם לתקן לבניה • ומל תורתו לבחה
אמיתית • לכן מבנו ה' מהוכן אין בספתותיו • אה בעבו ומדברותיו • בחיבה לא הניח בתורה דבר קטן וגדול מלא המיק בו הן
בפלפול ובסברא • אל לבדיעה בדה • בסיועה והלבה ברורה • בבהיר ובחיאינו נסוג • אפי' בסדרי עבודה בה בתן המיק הרחיב
ובאחבי ישראל • לידע על אה אדניהם הטבעו • בבנלה ובנבחר בחאוהה ובדעות • ברח וינע ומצא דברי חכן • לחד ולאוה
לעמות ספרים אין קץ • ובפרוש אגדות תאוהות מבר ד"ושים כבלאים • אפי' בד"ה ובדר פולם בירר ולבן יעשה אוניים לתורה
ועל כולם בירחת ה' מבורה • וכל מנמתו לבחיר דרך עץ הבים • לעמות ולקיים את כל דברי התורה • ולדעת מה יעבה ישראל
ולהבינם בחוקי הישראלי ובסדן המה פרי עדים לבו אי כאהבת אביהם מבשמים יחזק בעבודם יעשה לבם שלום • ואם בכל זה
מבאיהו רעות רבות • מעם לונמת נביאים הקדמונים • את הכל קבל מאהבה מכל ומלא מרחם • ולא ביקש לעורר מדבים
מתקרות • וכיוה מחון כור לא לבד בזר כתן לאחיהם כבי ויותר מיכלתו • עוד תקני מחון רב בהדבכמת מבוריו לבם מחים
לא מיל מעלה על מוס אדם • לא נהנה מהם אפי' כאחבנע קטנה • מם היות יכולה היה לקבן ע"ב בכסף ומהב הרבה • ואילו היה
לחי"ן מטפם זה אפי' לא מודעתיו • כמו קוב' ביב בתנם • ודאי היה מתעבר בו כאחר אפי' בעד נרש מל נוחה הלו קבל דמים
הרבה • ואדוני כתן מבוריה כאלה ומאלה בחתת מכם • ומחעם מזעבר מקבו מחוני אינה עמים נמתים רחוקות לבי אינו
מבביד על מוס אדם ואינו רוגה לעמות מה תורה קודמים כי ידע אם היה נותן לו יותר מהערך • הוא היה מזעיר לו הקותר •
מל אלה דברים מבוהמים • ות"ל אחר הקוים בינו לבניה לבמם ב' מבורים מנועים • מלבד מבים ד' דרכות נבוזר מחון
לאלים

נלפים הרבה • ומדיין ידו נטויה לי"ה לזכות הרבים בכבה וכסנה בעזר אל שדי • ומי יוכל לספר כל מעשיו הטובים והנעימים
בינה מה מעשה נב"ק לנדולים וקטנים יחד עשיר ואביון בהנו מילו וקבלו טובתו ומחה לא כסנה מהם מפוה פרוטה ולמעלה
בחתנה הלבעמר זה יתיר לפלא רסן מפיסם! פריסים לספר בנבוזתו ולומר שעסקיו רבים כאחר הבריסוה הפרין בתחלת
עסק בים סלו • לבחוב אגרות לנ"ל לחסות דברים אחר לא כן בידוע לו ולהם • רק מפני האוכם היו מוכרחים לעמות כן יוסוכן
הוים על תחלתן • והאמת נגמ ת"ל ידין בינ • והיו"ן ידע בחנם • ויפרע נא מעם ין הרשים של אדוני • נראה ונמתעה • לא
לא יוכלו לומנה לו רעה • רק מהוכיחם ולא נסח בנים כתורה ודרם מוכחת • אע"פ מאינם מוכיחים" זה דרכן של הסיון מעולם
והאי נ"מ דאמרמיו ליה כו' • ואמ"ב רוב בכין וקני הקלה • אכסי מורה הטובים והישרים • קנינים מסויים • עומדים
לנד אדוני • בידעם מכל מעשיו לבם מים • והאמת עד לעמוו • ועל מה זה מרה לך על הנר"י • וכי הוא לבדו מם אדוני ואוהבו
ומשוח ליאינו • הלא כל בני הקהל הזה בכלל • ואמי' אותן מאתה מתבאר בכם מכתבו אליו מרורות • ובמו מבחמת מטמו בזה
מאוכם • מחמת האיבה המיבה לישראל • ומאמת מות נפלה עליהם • הבעבירם ע"ד ועל דעת קונם • הבן רוחה אין לבם היה
נכון עמוך • הלא בחאת הם תוכיחים בידי אדוני • וכן כל מבאי ישראל הבאיונים • אין רב בכל ארץ אסכנו כולה מאינו אוהב
אדוני ומבדך אותו בכל הברכות • וכן רוב רבי ואבני פולין ורייס בהבמרים ויעריסבכולם מבבים אותו בפה אלא ומתברכים
בו ורחה בא אבם קבנו בתה"ק מ"ם פרבם הוופד דד"ל לאדוני בכם כל המוסד אין מבנו מעבו מאד • ומה זה מדוע הלא אפי'
עודנו רך בבנים לפני כ"ו בנים רחה אחיך תאריבו וקני דור ביחוד תרחה בם' פי"ש (סע"ת) מה בבוד הוד והדר בתנו לו וקני
גדולי ארץ אינליה • ואע"פ מבוה לא תארם בסבה גדול כל כך • ומה קנים מוכלנים גדולים • אף כי מן לו מוכיח את הרבים
בחבוריו לבבוד ולתפארת ישראל • ואחרן האירה מוכבודם • בהכל מתבריבו בו ומפלינים בבתו • מה נשתה בהשליכו
נפנו מבנד ע"ד בבוד ה' ותורתו וקנאת אמ דת • בכל אבר בבם ורע ישראל יבוה מבבים מעבו בפתרים יהלוהו ירבע ירחה
ובעם מבו ישרוק ומים מתאות רבעים חבריו תחבד • הן כל חבריו יבוה קנאת עם • אף אם נרים אכלם יבנד יאכל עם ובמיר
יאכלם סם יוחת פריו יקוסם • ונוקם מוסם קללה לדור אחרון • ואדוני היה ויהיה ברבה בקרב האחרן • לעד יעיוד שמו הטוב •
אן על זה ידוו כל הדווים מבכל בליעל כאוך ישרוד ויקריב את אדוני היער מתבלך בתוויו • זה מחם מבים מריב נבוקיבנם • ינע
נאחה לא הוכח לו • והבסיה על ידך רבע כמה אלפים: כחבע הוכנ על גבוליו ריקה • לולי ה' מה"ל כמעט מיים בלשו • ובטלה
רבעה זו תורם הרבה מישראל • כאחר קונן בם ים ת"ק • בודיע נעבו לרבים יבקמו עליו רחמים • מלא יתבטלו מעשי ידיו
מבבורים לעוכת ולהכאת אחוכתנו הקדוסה ולתועלתם האחיתית • אחר ידיו מבפוקות בכן כמה מנים לעמות חיל • לאחוף
הין עתק אחו • לזכות את הרבים להבים ליעבי הנלות מבבנם ומדנים • ורבים נריכין להם • וזה כמה מבתם המלאכה מחיות
מוניק יכאחר רבו ידיו • ולקח זכרונו • כמו ואחוכו הוכו ומחונו • נסכמו ואור מיניו אינם אתו כבריאוכה: מחבי מבות הקסוב
והמת מדבות יום ויום • ועל כולן המאה רע הרע על זה הרמע מרין אחר לא הניחו לבלות רוקן • האכילהו לחם דעתה והמקרו
בד ומעות מלים • וה' יודע כמה ולנו מיניו דמעות בתפלתו מקבא לו ביחוד בסבל רבע זה • מיבבוך לו ה' לב אחר ורוח חדש
לבוח את יצרו הרע • ונמיב אל אלהיו ולתקן את אחר עוות • את ואת וכואת יבורה' לאדוני מחלו מבבו לבניו בתפלה • להסיב את
מחתו מחמן זם ומיבתו • ומים אחרו בסמיתה עץ בלחמו יבוו מוחה לנכדו ובמים מחנו לרגליו • כאחר נם עתה מקריב קנו
עליו יחרים בהאת אלים אלים ומלא • הקיבוהו כאחי אלנו כיתו ובלאחאדו הבונים • מסוחו כל עובי דרך הזולל והבכבר
מבב לחיבהו כל הדרן • לא יאכה ה' מלוח לו ולהם • דיסבר ידיסם ורגליהם • יתתרבנו מביבה בחי פרן מ"ג פרן • ולבוים
מיודבת גדולות תוחן כבינם • ישוב מעלם בראמם ומל קדם המסם ירד ויפעיב עורם מעליהם • ואדוני ומיתו יהיה
לברכה לבם ולתקלה ולתפארת כי מם ה' נקרא עליהם יועם כל האחרים הקסים והאריים ה' לא ישובנו • ידיו רב לו לעמות חיל
בתורה ומזר ומבריו יבה • להמיא לאור כמה ספרים מבתב בחת הוא לבקשת חכמי פולין על אודות המאורע הרע אחר בתחדש
ע"י כת ס"ר סר"ו מיגאו כבי בליעל להדיח בזרוע רמה • הלא אינו מוסם מפנם • ברוך נותן ליעף כח ולאין לוחים ירבה לחנמיל
עוזה ולהחדיה • (י) כבר אמרה מילתי מעשיחי כעלתו והתמר שלמה רבנים הולעתי לפני רבים כחול הים"
(יהונתן יין יחולין מנמבו של מהרת בבר קודם • רב"ם דורבי קבת רמיה • ולהלן יקבלו הרבים תמוכתן) כו' רק ת"ם
שעל קוסמי כ"ם אין לסמוך הנאלוהוא בלתי הסכמת חבר ע"ר • כ"ז אין לו מחר כלל • כי כודע לכל כי
בוא

הלא מהו׳ רר בתרים מכמהו כאן נאמן · פס אלא כעלם מכל אדם איך יתאחזו בשרד אלעב מרכה לחכיל · מאלו סיסב אלא
בדין כאסיפת המדינה כחערהין סכת תפ״ה · כסנבו אדוניות על אומותיו · וכתבלו כבלותיו ותושבותיו · אך מאבי סבריעם וה
פלדם תפס כפלך הסתיקם · ושלם תודות לו · אף אם ידע כעונו אלא מאהבתו אותו · פס יד לפה וכתפ״ל · ישב לו בדוין
הרחק מן כ״ם לא יום אחד כו׳ והר״ב מסר להם דיני איסור והיתר וד״ור סבין יחידי הקהלה דלא תפסד בלא״ה · מסר
לייני פעיר · אך לא דבר נדול של הבים · כ״ם מנוגע לכלל יחידות ולדינות דחוקות · מי יאמין להכליו מאסר גם את ואת
לשופלים קטנים · ואפ׳ יאסור · אין מסירה קוכה בר״ה כבסיה בסה · וכ״ם בריאות יחידי מלאיולם אדרבה דוק לאידך
נים אם לא הוא מדברים הלא בעיני הרב ר״בעריאלמה לא מיחה בם והלא כתבו לו שמכיי
הכילות כו׳ לא חכילות אלא״ל ולא שמו לו · רק מפני הכבוד וד״ל שעיכו לו זאת · כי ידענו גם ידענו בלא יסיב · אבל אם
אמת הדבר הזה בלא הסיב כי לא כן שודי לאכחים בידוע · ולא״כ קוסיא גדולה היא לבאורה · ודאיה לפתיר הנסת בנר״ ·
אמרת לך״ · וקמי סאיל בלא הקוסטא הכי הוא · כי מפני היותו סכון בחלבקת עמים עם אותן עוי סנים מכב״ם
מדרו בו ומסרו אותו אבל הקי״רה · והיה די לפקיע עמיו · ועל כדאו בלא כטובתו דהוכך לפעות בעמו הדם כבפס · כי
עיקרו ויוררו ודוכו בעלי חנים הכ״ל בלא״ה · ע״כ כתרבלו יהיו ולא יכול להוסיף עליו מדיבה אדבה · אמוכם לא מתם
אבל וכל · כי מתבבל עמו לפני הרב דאמסדרם ת״ה כבתב וכע״ם · ע״י הבן ניסו הדר עכמיו מם · ישאלוהו ויגיד האמת
מכן כתב והוליע בנמו לברב ע״ה · על מאימו יכול ליטול אלף בחמה · ואיזר וקיבל את המיי״ן ומפרדיו · ומסר דינם לסמים
לבעל הכרם · לפי מהיו ידיו אמורות מסוס מני בריוני · והו האמת · וא״ל אין כזה דיה תכלית ישקליה לחיטרפסיה מכיחים אלא
בבור אחד זה כפטר ומכיח עשרו ואמתו לבער כו׳ · ולא מאמו מוסמן ונריכון להפכיות רב״מ ומכיעה בו · כי ולאי היה קנין יותר
מלאדן · ועשיר כחיזון יותר מדעת תורה · דק עילה היא עכ״פ לבטל מעשה ב״ד מעמ״ מלכ״ה · הבלא ה כחלון דלית נהו נחוו ·
בכמו כלבין מכיפין לילין וקופין · והשחור נוער · פיו פוער בבמן · לוחר מה מכין חבר עיר לבדון הזה ולחיכו מלא
להבהיל הנס כי אתמר חבר עיר בבני עיר מעוסין מקבה להפסיד לקהלה כו׳ מיהו בגדר הפקר ב״ד
ומו מרוכם לחדרכין תורה ומעם מעו מיסראל · הלא״ק הוא · אם לעבות מקבה בדבר מבחוון בדבר הקל · מין בחמם מהכלום
מאכ״ו לבפקיר מיי כפעות קדושות רבות · ולנות לחדיכת רזוקות כלילה הכם ב״ד הגדול מבלסכת הנ״ית · ולא לבד מיי כפם
אלא לעבר מבדן מן התורה · ולהרוס ישובות בלחוכה לקם קע כל הכידה · ולמרוד בכל מכמי ישראל הגדולים הכלחוכים לפ׳
מוקכים מבדור · וכל זה כלי מוס בדיבה ומקירה · לא כמו מעמו מרכבים הרמ״ים מבלסכמו · מהיו מתמוכים בדין ומקרו ודרמו
מיבר תמלה · גם קרלו לבלום · ולא זר אלא מוחילו בכל הבתלאות מבו המחייב ויוכל עליהם כדין וכסורה · יבולו מנוכים מוי
מכים מתקת ד דורות ויבלו הבן מפיהם · מיכירים כי הם ודע כוכב ברך מלן ה׳ · אין בהם מיון לואר ישראלים מהיל
הכוכה · לסתור כבין הוקבים ולנ זור עליהם בכבלם כל המקבים לה׳ מראות ומתות · כל הקללות והארורים ומתות יתפכמו
עליהם · ומאמנו לאמיהם ובלו כלייתיהם וכבריהם · יסמר לאבן ולקללה עד עולם הם מבריהם ובני
בניהם לחרבם (וכבר הכל הרלבדלמן את מלו מבר כ״ו ומעמיו נתפרדה מבילה · מכיכו לחוון הלו אלף מכלא) אם
יאמרו מעמי לכיכיהם · מהיכו על מיון מלא מידו מל ה״ם לכותיהם · למלו ואת לא מיכו כל כך בבריהם · וכל זה אם היו
לכבים ראוים לדון ולחורות · כ״ם מי הם בני כליל הלו · כני נכל גם בני כלי מם · מבלו לרדתנו בתוך בייתנו · מבלי ידיעה
ומכרה ומיעצה · הסיתה כולת בייתי לכבו מכמיה בכמיה כדבר זה מעולם · אמר כין לוחות אבר לא ידעו מכהיב ובכיה · ובלי
פחן כע זכות מיבקן אמו · היה מבריחה כל אלה · ומי מקם ליסראל · ליסראל מל זאת · ומיר פיה אדם מלר אבר מיבה כלה
מלו · ומאלים מלפי׳ הם היה חבר עיר ומרכה מלו מית מיבר מבנופים לאלה כמלה דבתן (יח) בכלב מב מל קיקו ·
מבבר הומכמל כל הדברים נעשים · ובירא לוליה מיה · הנולבה מעיקה הוא הכן מלבים · ולזרכין מלן מם לך מומא
בעמיה להמתנות לאחרמיתה (לא מ״ם מלין חיים) מומא הדרא לעולם מבולו מוב · ומום ומנית המוב ומיבר · ולאו ומי
מלן הפלני מכמו ומרי לעריהו ולא״ה לן הולכנב ומן אר הנב לעקבי ברבא לעקבי קין · וכלא מביכי כמיתא לעמא
מבר בא לקבי מבמוכי זקן ומעב בנים מנה כו׳ מ״ד מנה ד מ מיבב לו רוב מוון מעמד כפראל מבבים והלך

בני נגרפי וכי אכידן ומומל ומעמם בכתי ערכאות · בלא כבכרו להיות טוען ומורשה לבעלי דינים · לבאר תבכולות ולהתפולל
עלילות כרשע לעשות נבר וכיתו לים ובלתולו היתה הרבנת תורתו מם ידוע ומכרסם) לא זז מעם מל מכן עיכיו גם כאדם
מבוב מפורסם אבר הרבה נדקות כיפראל בכימין דוד · אבר נדלו ואבר נפלו ואבר כמתוב בו מתפלה להיות לו לעזר ולבעל
בעסקי מספעים · וכבוח כמהרנים בו מהנה לרע לו ומבר מיזיק · הפריו לו מיון רב להכבד וליבר בביתו ולסקוד על הכפר
ולא יטפל עוד בעסקי מספעים בעמ״נ ובמו״ מ מל מעיות · ובדר להסכיק לו כל ברכיו מיפרוק ומוכו מולם ד״ל · ויקבל עניו מנל
מזרה · לא יכול לסיכו אל בית הספר לסקוד על התורה ועל העבודה · אבל כתן עיכיו כאוהבו הלו · ולא נם ולא מקט מד
מילא בקי מבכסיו · זאלייבעיבר מעם כתעבר בכלוב מלא עוף ונו׳ · מקלו פרק עיל תורה · והסלך אחר בוו · ובעבה פוסק בוו״ע
מל מלוסים והלוחה לבריס ומזרים · והוא מעמו מתפאר ומספר בפני אוהביו · איך עבה מ״כ מל ויוף ומנתנלה אל״כ · והיו מם
רבים מלוים לו ומתפקידים בידו מיון רב מוכבי יתומים ומלוכות מיפלו פירות אלגלו · והלך בכל לעמיון בידו קרן ופירות ·
והוא כיות לא יסבע לאכול מוד עניים ואביונים · ואבל הבעוד מבין רע · כאבר לא כן ילך עוכה עוכר ולא בחמפע
בפני יחיו מוכנו ובאחריתו יהיה בבל · ונירל לדיועה הקתתוכה״ עד מבאאם בעיבי כל מאהביו בכראת · ונם בעיבי מקותיו ·
כמו מידוע מר״ו ולך מתבע אותו לדין מבפני האב״ד רי״ מ ע״ה · אבל כפר בו מך · רב ובתבזה מאל בפני דייני ק״ה בולות
דבי דינם כי נגלית מבלותו לעין כל · ואיכו כוח לומר מבמוזיק בישיבה מ״ד מנה · בכל הסנים הללו מוב תורת ה׳ · עם מתמיד
היה רוף לטול את הסם ומאסף אליו איזה נערים בורים לבוא אל ביתו לעמוע כלעודים · ומוסקים בדברי בטלה ונבלה מסוק
וק״ר ומחזיק בית ועד לזמות · כמו מבודע מעסקיהם הרעים אפי׳ בהיותו יומד על בבא הרבנות (ומה נדיך יותר מיה״ם מלין
קרוב אמו הרב מלוטרנגין הים מהבילו לעין) מאב״ו בפרלב · בוחן ירידתו מהיה תקוע בל היום אבל הבחרים ועל ידיהם
ובבקם הסתדל והסיע מאחר מפלת בני דרשן מם · ומוב בתתם עם הבמיה מם להדפים התפלה והם״ם ולהקליף ולבמות
ולעקור מיהו מאחורים מלמים בכל מפקהבאר · כל מלקה מוב הבאיב בחבני מבמוליו · ומם זה הענין בכם הבאר הגדול הב״ל
להמליך מעמו מל יחידי ק״ק הב״ל ומחדיבה לבטל מלאי מסרמו עליהם · מיקמו מהבו ם׳ הם״ם · אים לים בחקם אבר קנב
עליהם · ובבר הפיק ומיו בסדר אחד ובבים יעד מקבלו לה׳ ק״ק פ״ד דיינין · ומעמדו בנדו בכם הרוע · ומיקמו בידו מד מבתבטל
בעבין ומבתה מלאכתו מלאכת מקבת הייי״ן אסרה תורה · ומלו ובהבטרף מקרה הרע מל המליה לדבר עבירה מאחרו מעם
מאיר מר״ מבתנלה מרבתו מל אייבעיבר בקהל רב הב״ל · היה מעמו מם לחרבה זוכרו לקללה · כל הזוכרו אומר לא לרמעו ·
ומו״ו וכירו בעמו לומר יבוכתן ומם״ו · כן היה לנעב ולקלם לעומל ולפניהם בק״ק פס דמו בלותן הבנים · אם מים לו מם מומפיה
רמוזה · לא היו מחכין מלין · כאבר הקבלה הסיה כתר לקבלות אמבכו · יתעיד היו מוסמן לבבוד ה׳ ותורתו יותר מבבוד ב״ו
מם מעמדו מל המבור מעולם לעמות מיים לתורה ומשורת לעמות בבני פורני נדר לרדפם · ולהדפם כלי חבלה · עד מנרם
הענן · מחמת מבבאלו לו פנים מבאי הדור הזה · ולא קנאו מרשיו הרעים בעודו רך (עיין ת״ עה״פ וכליעל בקין מוכר ונו׳)
מעברו עמ״ם ולא תגורו ול״ת ולא תבבה מל מבית ומדיק · עם מהיה דבר ברור לו כמו עתה · והיה לו דבר נקל להבכיע זדונו
ומאיל ערלת לבבו אם היו מבני מיל למלחמת ה׳ · כאבר היה לו כומר בידם · ובבר היה אסור וקבור להוציאו מחוץ למחנה ·
לזדונו ולמתמו מל העמוד לדדומו ולבדותו לעיני כל ישראל · והיה הכל מתוקן לתעו״ לה · לעמות אנודה אחת לבקת קבלת ה׳
לעקור ולסרס לחרי ע״ת והמחויקה ומסעדה · אך כל אחד כבד את חברו לנאת ראשיכה · כי אב״ד דפ״ם כתן רמות לאב״ד
דהמורה לתמיל כאנוש · ומע״ם מאותו זחן רי״ם · לבו היה מלם בדבר הזה · כאבר נראה בקוב׳ לפיות מרם מבעמה בלותן
היתים מל פיו ע״י הרוח״ם ב״יומיים כאותו מעמה מהוקבע נדפים ומבעמו אותן כרוזים מחבורים בנ״ק ומאר קהלות מפורסמו׳
מ״מ לא זכה לעמות מיבוה כמאורה כתקבה ובהלכתה · וזם מל נוף המים המדיה החכוף הלו הבבר מבעוריו · ונרו רמעים
מרחם בקטנותו בתל בה׳ ובמורי התורה הוקבים ומחרם ונדם אותם ובבה אותן כלבים מבורים (ובאחת אחרו כל הפומל כמומו
פומל · כי מי הוא עז פנים בבלב אלא הוא · ולא ידע מבעה · והוא המבור מאומר מי יתן לי״ מ ואבבבמו ומאבר עמם · מבבמרו
לא אבבבה) מאבר נמומא מאנרת בתיבת ידו המועתק בנביות עדות ונתקיים בב״ד בימים הבם · לעמ״כ חפו מליו · כי האב״ד
מוקן רי״ם בבבם היה למאחרו ומיו של הלם ותקיף בעירו ק״ק מלטוכה המפורסם רב״ך והוא התרבה לאורבי כהן חמיו של
מותן אייבעיבר · שהיה לו עסק מ״מ עמו · ע״ז נתקלקל כל הענין · ונסתר כל הבבין · ונעמר הסרן והומבר בן הפרין יהיה

הדבר הזה כמבן · כבעה כחוזק כמנבה · פה כעבית התיבה · ומהוכרנו יראה מנוסה לכל האדם · פאותו פרק כחב אלאה ·
ובמבזיר מרגו מש"ה מל אבותיהם · כן היה הדבר הזה לאהן כנף לבית ישראל · וכאה בוות הרש"ם ע"ה על נאת בעת ההיא ·
ונכנאה קבוצה בורקה בעיו · כאדר כתב והיהיא בעיו לדרב הכרלין בלותו ומן מבן הודין מל אייבעיבר · ואחר מירהו מה מיגא
יעוה אדר יעבה מיו"ן הרע הוה לעתו כאחרית הייוה(עיין תה"ק) כאחר כתקיים כיוהיכו כמו"ה · ועל כן בלה אליהו הנרה
הוזאת · כמו אחיה בהוה קנוה מהם מל הוריה האזקלוני · ומבב מיבב מל כסאו · והמיד כיתו והרע לכל ישראל · עד
שהיה נרם לחורבן בית מקדשינו ולגלות האדמה הזאת הזה · ומעין דוגמא זו היה הענין באיבעיבר מל"י · אחר מבלבד בכבי מודה
ומעבד כבבאו לו פניים בתורה · ולא ראוה את הכולל · לא הסבריהו לתקן הקלקלה לדור אחר · על כן הביהו ה' לנסות בו את
ישראל · הבוחרים הם את דרך ה' (והביה ג"כ מקום לאחרונים להתנדר בו) וכאחר אחזוהו תפלי עוכי · בכה ויתחנן לקרוב
אליו שכאיין · הרב מלוטריגנן · פתהו ונפת · בחלק שבתיו ויליהו להעלותו מבור ספלותו · לחוסיהו ברחם בק"ק מין · לאמור
בידו הנורחים · ובע"כ היה נדיך להתרחות כמוהוק ישיבה מם · וחסורי מקבלה ה"ק · ובאחר כתבלה מאתו בק"ק מין · כי
לא עוב מם הדבר המכוערים ונכאה בעיני כל מקבלה הבית · עם מלא זרחה נרעת הוויכות הביהנאו כמוים מיבב מם היה נמוע
כאיסורה (ולא עלה ע"ד לנכרוק קוראותיו · שהביהו מם לאחרונים להתנדר בהם) מ"ולא יכול להסתיר טוותא ומעשיו הוקלקלין
בהוראות רעות · ובמיוחד · בדבר מבזונן ונכסם ד' ומאה מבוגעת מוה ומקר וקלות מעבה מם · יעד מנעלה גם בקלה נפמם בו
וסוכרה לתור לו מקום מנוחה · אמי' קבן הכבה מן ק"ק מין · כי הסתדל מאד לקבלו לדב בכירדה · בחר ברע בחיטוטו · כי מבב
לא אלא מחה · אף כי מנער היה · נקבל קבן מם בעבר מין · בגרם יפול בחמת אחר לו בחין · ברוע מעשיו · הדנים מה לקיום
מם · על כן הנכל מת אלה לעבות כן · ובזה הוסבן מורו וקרבוהו אמי מין · לעמן לא תבוב לחם לקרבה מיקרו בני פירדה
ירב מאין · כאילו הם מבוגים קבל גדול בחכמן ובכן ויתר מהסלבן מבו והחזיקו בו מבב"ו הבין כיסוף לא תביה לו תקומה ולא
תהיה אחרית לרע · תבב לבלבל קבל אחר · ומשה את אבר ומם בתקבולות גדולות ונגומות שלא נודעו ולא כשמעו דוגמתם ·
ובא ויסב לו על כסאו מל רי"ם הבעורו · לאחר כיוהו בכבד ודדו לבערים עם ה' מבב"ק יובטל מאוד הדין בהוכרנו בסבתו ·
בדיק הוא ה' · ועתה ויתבאר עליהו בעון הדור לה מיע בקול מיעב בישיבה יותר מה"ד מבה · כאילו עשה עובה גדולה
בבית ישראל · הוי לדבר מיבלה בהיו אבדה זו ועין רעבן · רבה אילבה ות דיף · את אחד מלו אדם מלו מעל בלדם יפר לנבות חוב
מלבה יבבה · ע"ה לבא לו הוא · עד כי בי מעת עבלה · קל מן מהיה בכל קבלו מבפוהו אתרו אבביה ויתמיד עלוהי וקיים · כ"ע
ובחוד כל דבריה אנרת מהבב דם"ם סובב והולך בעבין זה כי הר"י רב עמדן הוא בזה בעל ריבי כו'
ומ"ב לאיך יוכבר הרב ר"ת מסורדים לריין מהוא פשוט ונסו וכלהב"ד בעל כבודה עב"ל אלם · הלוהו ואת כל
יוהבי אלה · ומה הים מבלבל בעולם הוא אלך כל כבי מחן · הבבים ומהולל יהבבבר נמיר ומבר בחוור הבר · ומבבינו נא כאה
מעית מעה בכאן בר לדוהו הלא הבאב לו פה הבר · ובבר מילתא לאורה לשעלה מם דברי רוא · כי לא הים ריב הים לדוכי
עוה לא כבהו ולא נבה בו · הריב לה' הוא · וכל ישראל כבדים בב"ד · הלב ובבו הבב ותלוהו נעבים הוכים לאויב ה' · ולא
בבו הרבנים של מים דבר מל מהון לפבלים ומים הוכרבה ונגיבה · ואף אם פגע ונגע בם בבכודו של אדוני מל דבר בבאתו לה'
וקלל וחלל בכבודו ונרבו מאחותו ומבתו · הלא הלבה מבוקה הוא · הרוכי המוכה מעידון מל מעבה לנרבו מבית הבבסת ·
כיון דליבה בדבת מהון · והיהו ב"ד מהם מעבו דיבבהיבה ה' לנרבו מבבה ב' ומה' ומבנות ישראל · הרי מלא ידע המבינים בם"ע
(מל"ב י"ו) אמי' הרב מב"ם לא בחית אדע את דמהוכה · רק דרש בבודו מל בדיק מבהוהיר · בו הקב"ה מותר מבבבודו · ואנב
מוהה לבעל דבבה אבתוה · ואמי' יבבינן ליה כל מעיתים יוביאבו עליו בדין · הלא לא כתבו רק דעתם בר"ת · מבוכתם
לבוילים מלא יבבה בהרם · ומי אתה דבית בה מבוים לתא דדיבה · תיבוה ליה דבעיבן ומהו הלבבים אבר לבה הריב לבבי
ה' ולבבה · הלא אין זה אלא כבוהל דבר מב"ד הגדול · מבבתבים דעתם והבבתם · ואמי' הו מבמלין ב"ד בקבן ובקרוב · אין
מוסבין בבה"נ · מאין כאן יסיבה הדיבין · כ"ם מבל ל' כתב דעתו מוהבו להבטרה לדינת אחת לאבוה נבבה · ודייבי הביר
והבינו לא יבבה הם יבבה ודבן ע"ד מעתם ומעתם · ולא מיבב כאן בבעיה · אמי' הים מבם מיון בבינים · מעבים בכל יום מבוהלין
מב"ד הבהיבן · ולא מיבב בבעיה בבו מבהיבו יוסב מל הומבם · רק כותב דעתו דעת תורה ודעת כותה · אמו לאו מעבה בבו ·
והבבנים הבינו לבוילים דבר · ע"ם הבין והאמת · ובלבתיהו קבבדינן אחר מבם ב"ד הגדול מבאבבו הבבוב ל הבילול

ולא

ולא הוכח מתם בסול עמהם · בזה לא נתבטל הב"ד · דלא דמי · כלל לבלבה · מיסבו לקיים הטבר ומבא לאחד מהם בסול · בהם
מוסיין בתורת עדות בלי מום מעם ורמיה אע"פ מבן דיינים · ומפ"ב לא נבפלו בכך · ויכולין לקיימו ע"י בירוף אחר · ואפי'
עדים מתמו ובמבא לאחד קרוב ובסול · מתבכין הבתיות ובבריה להעיד בו"ם בב"ע · ובתבלה בבסבן ב"ד · בעדות
מבבלה מבבלה בבלה בלה · ואע"פב אם לא בבינו בולן להעיד · ולא הוזמנו · אין בסולו מל אחד מהן בוסל את מבבו · הוזר
ומעיד עם אחרים · ב"ם בדיינים · ולא דמי · מאי להיה דב' מיסבו לקיים הטבר · ובקרא על ר' מבבר · דומבתמו אין מעידין
בעבר דנו לבוהה · לבני הבי' דלית הכא · מאין כאן ערבר זה · ואם האחד מוגע לבעל הריב · והוא בדבר מבמון · כאן
דלית דמי ומבלה · ומבסק הדין בבסר · מ"ם יתבטל הב"ד לבאריב · ב"ם דהאיבה אד מומבה הבר"י לב"ע · ואפי' הבבול
מבבה נגיעה אע"פ מאינו מבבה כרוב דעות · דבריו ודעתו אין מבקלין הבטול ע"כ · כבלמה אי מוכן בבו מבוהה מאידי
דתלה בבבבה לחי · אבל בדבים בעלמה ובבטוחי מילי לא מידבי נבבה מבבי נבבה · והא מבעה מאמר · ובבר מבוב אינו
בטל · ועבודה זרה דישראל אינה · בעלה מולמית · הא קמן דבמיק באילדבי ומילי דבריהו · ובקבר לאמבוי · ולבפיבבו
לתלה מבי בבבותה · ומאן דמתרגם לי מבנית עבודה מרופה בבמריה · מובילבה מבבה בתריה בני מבנתה · ואם ב"ה בזדה
מילתא מרין · באמרו עוד עכ"פ הי' להם ליתן לי ידיעה כו' הקס מליך לו מורשה לברר זכותך אע"פ מבבים
הידוע כאמור פעמים הרבה · לא אמר בבלבה · שהרי זה מבמו מעמו לבנים מבורת הדין · בהרבות עליו רעים מילדד זכות על
עמנו · לא יפה עבו · מאין מובבין לומבת ומדיה ידוע מבמה מבים · ובני לאו מרייהו מבבאו לו פרים הרבה מאד · ומיתרו על
כבוד מבים · בדבר מאין מולבין בבוד לבב מל מהומה · אין מבבים ואין תבוהה ואין עבה לנגד ה' · לאפרבו מיאיסורה · ואין
מהפבין בזבותו · הלא בבאין מובבין בבה ב"ג · בדבר הקל מזה אלף פעמים · ואעפ"כ מבתעלמה הלבה מומרע"ה · לא מבם
בבתם לבהרוג נפש מישראל מעצמו · על דבר מאין אבורו מבורה בתורה · לא בביתה ולא במלבות · עאב"ו בבידיה ישראל מבים
רבות ומבית בבתר · ובקבלו לו מאו ובבתרה המוכות תחת בבפיו · הלא כל הבונבו בו תפלה · וכה לבמים · כל מבן מאין אבו
דבין דיבי בפבות · אלא בדבי בלבד · ומומם בבלת נפבות דרבים · ומ"ם בבה בפעים מבי"ל לבלבנוף הקמיעות לבאן
ליד סוחר בבר מבה באולתו ולת הרבה בפעים · והבבבו נם על הבטות הזה · מבדבה היא ולא ידע בומה · כאדוהה נתבין
לבוחר מלו · מבבה קראתי זה מבים רבות בם כ' · מלו מל מינות · הנקרא בבם ומבוא אל הבין · האריך בדברי עוד ומבר · ומדוע
בוכרך מבים בם"ון מלו להתלבב בבוחר (ובוכתו האדורה בודא יל סוחר שמעאלי · בכתוב אורבת ישמעאלים אבמיסוחרים
סוחרים · לפיבן מובבהו בוחר · ולהבתיו מבדו אל אר"ם · לא ידעו הקוראים לתומם) לבן מינו בם בוחר בבין ורגיל על לבוהו
ומ"ם אין דן דיבי למזור בזה יפה אחר מבוון מאד · לע"ם אין דן דיבן לזוזר · רבותא תעלה אין לך · הבעם הבינה הבסוק
בבורתו · לבן ודאי יפה עבו יפה דבו הדיינים הוקיבים אותו · ואין לבהרר אחריהם · יחר בבם ובילם לאורייתא בחה
שנזרו לבטל מעבודה זרה בבה ותורה חדשה וא"ב לחיות נחבין ולוחבבן לכל בורב · דאפי' בחד בבי · ולא נריך אפי'
לחבבל רבותא בראחרין · ב"ם דתתיבו עלה עובה דבבן בבשיי · ולא נבבבה אלא לאחבוי נבבה · לבן לבוה הרבה רבותות
בחוון בוה ודברי הבל · והלא אפי' דיין הדייני פ"ם · הוא בתתיל לדבבו בתנבות בבלות · כידוע בר' מבה ראבה הוא אבר
בתחיל בדבר בתיבת הקמיעות בם"פ ומבא הבמוכה · והוא מבתב והולבע הדבר בבתב לג"ק · בבודע · ובזה כל דבריה בטלים
וכלים נעבן (יב) ומ"ם לישיי נחון גדול הרי עבה את היחיד כרבים · ויבה בבינן בזה · מבבינה ומיחיד עומד בחוקים רבים בדבר בזה
שהיא לא למדתם לו מבחתבבו ואב"ד מסרה לבינמבדבן לזוחו לעולם מבמרהבים אפי' מסרה וחזר ומסרה כ"פ
בבר ראינו פעמים רבות בכל דבריו ומקלקלים · אינו יכול להבינה דבר מומקרא · ומבבה ובמרתו · אם לא מלא
נבוה · כאחר מראיתיך בתה מקרוב · ומבה לא ידע לומר מומ מבבתם או מומ לא לומתם · כמו מבנו בומבה · זה מעיד מלא
מלה ולא לומר ומבוקים מבבב לא ומב ולא מומר · בבלומא מומ מבא לבנים · אלא מומא בלא מבא אחאי לא ידע מאי קאמר · הא ודאי
הוא נבבו לא נומר ראיה ומבמומר · אך בעיקר הדבר בבר הוזב בם ע"ם כל מבבו · ואם בעל בפם הוא ומוכה לומר לקבל ולבבין
דבר מל בוריא · ילך ומבמה את אדוני ויבינהו דבר לאמורו בדבריה מ"ה הלנו · לקחתים · אתלמוד ירו' ובבלי · או ידע מבדיין הוא
מבבוין בגריבא רבה · בדרן מי מבם אלקי בתורתו מל רבי · מאיר עיבי מבמים בבלבה · עובבינא דקבינו · ומי לא מבי ליה לאבר

ז ב כלעבה

כלענב מר עמם כ"כ כין כירקא דשסכא. פאכי מיכות דשפכא. ומ"וס כרן כיתו • לו משום בירקא דנרגיסתא ג"כ רני"ר רא
ובת גיסתא. ולרווקא דעילתא נזכירהו כאן שלא אמרו אלא אב"ד וקן בשכמה. והוא אינו וקן של תורה ולא חכם. גם נדרש
מוא מירגעם בעשה בגלוי והוא עשה בסתר. ונדין להפרש מיהו בגלוי. לא אסני כלא ה". ואם הוא מכחיש הידוע לאור שלא
הסגיא לבוש אדם ומשולם. מי יגיע על מקריו הנכחשים. אחר שכלכד כאה פעמים. (ובאמת לפי דעתו ודאי לא החטיא כלל
כסכור הוא שאין לו זכות גדול מזה. להבית ולהדיח אחר מקומו שלו. כך מוכתו וכך יסה לו לעטת שפותו • סכה נסתקא עד
נזאמרו. וכן ידוע בכת אחרות עושין מיוכות עברות. וכן להפך. א"ב פסיטא לא אעא וקלא אל הערה ולא יסטיא לדעתו יתין
ומאחל לא נעה) וחשו על כבודו ויקון מיהו לעטות עמים. ומעם ביומים • מכרם מיכות אחרות נרוע וכל עכודה זרות
והעמיד כה תלמידי ירושלים. וכ"י בקטיפות מעשיו. פחיקלו אלק כא". ומסתא הוא הוא יקיתקלתו עד סוכו. זה יות מישלים
סכה מעתה אין תרוסה לאכתו. פחפי הסוכה בחולתי כיון מסכה הוקרה לו • ומוחאר סכת בדר מהוא מיכים ומדים נסתר
אסור לרשם עליו אחי. היה חכם גדול בתורה. כ"ם מהוא בור וע"ה. ועלית מעליו כמרדעת של אמור בחמת • כמו מהרמה
בכירור בחבורו הוה הרמחון מיכא מת". ואסר כא לארחות בו בחמי. מלבד מלרשמעיו הוכוערים ומבושת מוא ומקרלרוב •
ולא נתיכה לאב"ד בהכסר. רק בחלמות ובעול בסבירת התקנות ע"ם תחכולות קרוביו ואוסביו אחר כדר לסטוכות ובזולות
ובא לסורעות. ע"ד הם הסירו ולא אמי ואתן להם מלא כאחי. ואחי. לעמותי הרי אמרו מחכרין ומלקין אותו בנגעה • והרי כה
עמו הרבנים מכירו כתב הקטיעות ולא זכרוהו בסמוזרי זו ניגעה מוש שלא כדון • ואחר מעדיין האוזק בזאלוקת ונעמה נם
מוסר ישראל מדמו מותר. דרך לומר מוכדין בפרהסיא. ואחי. נדוקי עולם (מאיכו כדאי לשמוכן) אידו מפני מהחזיקו בחלוקת
ועכ"פ נמסל בזה מלכהון. רבנות • כמ"ם דין פמוק כם פיו • מה"ל מהדרין • מרלם היסיבה מלקה • מוזידין אותו מגדולתו
ומוד לטו עדיף מוב. נתליאל • מפי. תכא מוכמיאי בית דוד • ובבה"ק מסם כמ"ם בפירוש • והמבירהו רק מוסכי מהיה אנער לר'
יהושע • עאכ"ו ומי מאיכו אחי. ת"ק • והוקם לאחרה כמוקום ומכם ב' • מעבירין אותו ומורידין אותו ולא מעלין • ומה מסדיק
נפמו • שלא נשמע מעולם שום דבר מתכי רע כזה לו קלות ראש יש כיה ומיה עדיס מופחין על פניו ערפין
תפלגתו נפניו. ואחי. עאחכיו הרבה יודעין ומכירין. מקרו הגדול הוה • ומה מעכיה ראיה מעסקיו ומעודו • להוכיח רבים
בתוכחת מוסר. זה דרכם של כל הנכונים הגרועים כת ס"ן האחרונה • כולם אחרו אמונות זו • להוכות את העם לעמוד בנגוד
לולא כיסם תוכחות • להחזיקם כחסידים ואחני מעשה • ורבים מהם נלכדו ונתפסו בקן ק. שבאשכנז על מעשיהם הרעים •
ונודעו הם מיכת מב"ן שר". ולא"ל לבורטם שבבר הוא דבר ידוע לרבים • ובבר נזכרו כמוה יודם כם' עורת הקנאות לאומת
ולאות • וכן הוא הראה בתוך זמן קצר רוב עניכו המוך לביאתו בבה • ורחה כמוכתו נדעתו • כמ"ם נכם ע"מ מן המוכסולות מנרס
ואינו אלא מוקנת מעשה מזער • ואחי. בכו אל אי"ל שר". הנקשר בכלב בתי"ן אלוה • מוקמת אמתו שהיא קרובתו. ידע ומעיד
כשנסע עמו לכרונסווינ אל אנטאן. מוסר לו מכוד עכבים. לא כטל. ידיו לא הכיה תכילין לא עשה מוש מעשה יהודי בדרך ואמר
שהולך לפוק בסדה. והמשר הביא אחריו ורחה מעשה עמו כאי לו עומד כתפלה. ולקח מונות מיתון אמונתו ואכל. ומה מוכיח
רחיה ומדות מתלמידיו מסמוכו אותו בטומאה • כלום מכיאין ראיה מן הסומים • ההולכים בדרכיו ומיוחדים בטעתו ומטותו

בודאי הם כסרים כמותו. ולענין מסנה ומלם בחולתו. והחזיק בחוכפתו הגדולה בסרירות לבו הולן. לומר

פדר כב שידוע שפעל בקמיעותיו לא יאמנה ה' סלוח לו. כי אם יעמן אף ה' ונקמתו בחים הבוח • ובבנה בו כל
האלה • על דבורו זה כלבדי שפוסב לקבצו לדורות להוסיף על האחרות • ובבר זכרנו מה שפעל בחמת • כה יפעל בו בעמוד
ונאמתן עדי שקרים עלו • ובבר כתבאר ענין בה"מ מלמדין והחזקת ישיבה והרבלת תורתן ועיין בע"ע ויזכר
ויבורר עוד כב"ד • לתת רסן לפיו שיתעטף בטלית של ת"ת • ואינם אלא מרדעת של אמור • בו דיבה רבה לפרש מהבנה
דפקו נונדא דקטה • ומה שיונבב דברים מעבין הרעים שעשה הרשב"א על בני פרבלייא שעסקו בדרשות של דופי
פילוסופיו (לא ידע אחי. לפסר הענין שיהא מופן: אם לא לנלעג לשון כמוהו) כל זה אינו דומה לדין • אדרבה הוא לאומת יכ-
אחיכם הרשב"א ו"ל שמועה בעלמא שמע • ולא כתבו לו מדברים הדברים • גם לא נמצא עליהם שהדיחו יד בתורה • להקל ראש
כאיסורין כולא כיתא • ולא היו מונעין דרשותיהם לימודות הדת והאמונה • רק פרסם בלמוד הפלוסופיה • והרכיבה על הבבה

ודברי

מדברי פעמים בדרך דרש והלכה בנדיות • עם זה הודו ולא כחשו בפסטי התורה • ומיקרן היה לייבד ד"ק בהנדות הזרים
ומתחזרים • לקרבן אל הסכל • וסכה היתה כונתם טובה ויפרה • אע"פ שלא הוכפרה • ע"ד עברה לשמה • כי היתה הפעם
מיבה לייבד החנדות • שלא לבטוש כד"ק ומידותם • והם לא הקפילו בזה • רבים ונדולים לפניהם הסוזקו בה • גם אחרים
עד היום לא פסקו בעלי דרשות כאלה • ביחוד בין הספרדים • ובכי פרוביגלא רבים ונדולים היו • מאזו שלם מקהלות ובבדות
מבישראל עוסקים בתורה ובמצות ובנ"ח בכל לבבם ובכל נפשם • ובינהם חכמים נדולים וחסידים • ובכל הגרלה מוכתב
הקתבלות של הפרסי • עם שלא ישרה בעיניהם ג"כ • ולכן אע"פ שחרב להיכל"ל בקנאתו לה' ולישראל • שלא יתקבו בעסק
לוחד הפלוסופיה הקתמורר כרחוי לדור"ו היה מוכרח להיות מתון בדבר • שלא לקבל בכבוד קהלות רבות שלכי מוזעה גרידא
ואע"פ כן בסרלה בשכלו שהדבר מרין תקון ובנדר לנהר פרנות הדור • הסכים לעמות להם מסעה קרחים • פלא"ו לעמות דין
ומשפט מרון בפרנים ערוניסקנים בסוסיסאפי ס"ן סר" • בכי בליעל שפרקו עול התורה לגמרי • כמעו בה' ומאמרו לא הוא
כל מנאתם לקעקע בית אמונת ישראל לחקיוסמונות בכלל • כנודע בבירור • ובתבדר בזה פעמים שהייבסיר הוא רחם ולעבה
שלמה • מאבר להם ס' מינות אחרות • על כי כתרי הקבלה • שלקתה מדת הדין • אם יותרו חכמי הדור על זאת • ויותר מדאי
הקלו בדבר שנחלו לו זה שלמים סבה • שהביקו התקלה הגדולה • ואע"פ מזונו לו פחרים • ולא כמה בסם • ומתחזק להסעות
את ישראל בם היום מחזנו לו מחין • ומעיו פכיו לומר בכה אלא על שאל יחין • שפעלו קטיפותיו הכתובות בסם התופב • אוי
לעיניהם שבך רוחות נדבוק • אבלב להם אחי הבלה דעב • ואולאכי לתופסי התורה שמתקיקלה ואינו מוקין • הוי על הרוכים
מבינים לחקות אלן הטעים • וכובשים פניהם • מה יעשו ליום פקודה • הלא יהיו ומעקים ולא כמעים • ולא יפה עשה הגר"
מרלה לדון אותו כמוגנ • אחי. אם היה מעסראמסון • אלא לפ"ד ת"ק הוא (ומוד שהוא לדעתו יקיר בנגעים וסנעים רעים)
אל"כ אין לו טעמת מוגנ • ות"ק מנגות נעשו לו כזדונות • עאכ"ו שהוא מופד מסנים קדמוכים • לכן מעיו פכיו מיכול לומר אדרבא
דא מקרא רבה • ומ"ש ומעיין תשובת מהרי"מ עד אחד שדרש ברבים ומרגלא בפומי כל העוסק בתורה אין
מוקלין חסבן כו' אסר דבר זה הוא הירום ממש למלות ה' יוכתב הרב שדרש לשותקו אבל לא מליכו מכידו
אותו אינרא לא דמי באוכלא לדבא • וסכור להרתיק עדיו בלי לתקוף אחריו • אבל זו ביאיכו היא בלא היא בהאסונות (ס"ק)
ודאי אלריך קצת בזה • באסר אותו ומאמר אל ס"ה הוא ג"כ מור מוכסל לאכסי כת מב"ן האחרונה" וכן בראה אלמון הקוטף
אלוה אלי מיה • כי מיה וכי מ"ג לו כתבו היה לסיגים • הולך רכיל בחוסות ובדול • כל מי"ן דין הכיין ליה • וכן הכסילו פיו
לומר ומרגלא בפומי • תלה קללת אחרים בעמו • ומתם לשונו בדרך עקש ונזר • באמור שכתב הרב שראוי לשותקו כו'
הכה עבר על כל תוסיפי. כי באות לא מזכר סם לשון זה בדברי המטיב • רק בלשון המוגלים אבל כך הוא לשון הרב ז"ל בראה
בעובי מזה הדורש דבר מרה על ה' ועשה תורתו פלסתר ע"כ • יש בלשון זה מיזב מיתה • כעין מכתוב בעונם המדים מפשע
תורת ה' פלסתר • הרי הקליטו כי דבר ה' בזה • היה דבור עזוקסה מזה • בו מוספו מות וכריתת כפם • אמנם מה מקבר הרב
ולא כתר דיכו בכידוי ומרם מפורש • אע"ג דמוזילא מעתוע כב"ל • והעשה בכאמה לשתי פבות • אחד מפני מהמוגלים לא
ביקשו רק לשתקו • לא ראה להוסיף עליו מאומה מפורשת • עד מישמע דברי הדורש הזה ומקרו • אולי ילמוד וכוח על עצמו
בבגם לא נבלות ולא רחוק היה • לחזות לו זכות מה • ואולי יוטעם בלבוכה של תורה מיד החכם ההוא ואסר
דדמוהו שלו אות • לא נדמו סמה להסריחו עד מיתבדר מוכו כראוי • ועם כל זה לא מוכע הרב ז"ל לגלות הסוחר מבנוסת • הרבה
יותר מזה מחסבנו המוגלים היתרעמים על הדורש • כי אומם קרוב הדבר בעיני מוזכל אותו חכם מעון מוחלט • ויכול להיות
גם כוכת הרמיה ומוכה היתה • על הדרך מפיהם הרב ז"ל כוכת ס"ה (ובראה מהוא הלשון הכוכר בפרשת מיי שרה ריש דקלב)
דתורה מגינה ומצלה • ולין אמת בא על ידו • הימנו דלא מתבעי מיכה דיכה כלל • מאחר שלא מוכת בו אמת • ולין מקום לחיזוק
ליבה ר' אלעזר הת"ק המוסק בתורה • כי על כן הוא בן מחוי ומ"ה כו' • כך היתה גם כוכת הדורש הזה • שהרי לא נזכר בדברי
המוגלים • שהביר אותו הדורש לת"ק • לעבות כל מה שירצה • ללכת בסרירות לבו • ושלא יהא כתבת על זה כלל • אף אמסיה של
מן הוכנן • מוכיח קצת על מחסבתו הרשה • אינן ידים מוכיחות ומכריחות • כי ל"ל מכתבין לא"ם בחיכה רבתי • הלוחי אותי
מוכנ ותת תורתי אחורו • דמאמר מכה היה מחוירן לחוזב • לכן בביה על זה הפסוק ע"מ אבדם הארץ על עזבם את תורתי •

מחוק

מהות מוסכים לאותה שיחסבתו הכרת מתוך מעשיו (אלא המוכרו לבנאי) אלא היה מקבל מ"ו לעצמו, רק רצה להמשיך לו הרמון
אל תורה. וכעין באומרו לעוסק שכוח אדם בתורה ובמצות כו' מתתן שלא נמצין אלא לבמן. ומזה יבוא כמו המבל נ"כ: בכל
זמן שעוסק בתורה אפי' אלא לשמה. מיתריכין לו. שמא יפזיר לשוטב ומתכפר לו בתורה. אבל מהשלך בתורה אחר נייו
אבדה תקותו. לכן אחר המלך תלוסן. על דרך, זה כוכת המשל טובה. וכזכר בם בספרי המוכר. על כן אלא היה מקום תפיסה
מוחלשת על אותו הדורם. ואמר"כ הזמיר מוסרי ע"ו אל מלך והרעים עליו. וצריך לידע מה דאמרינן תורה מגלת מן המטה
דוקא תורה לשמה. דהיינו הלמוד ע"מ לקיימה. זה פסוק מאד. אבל תורה בלא לשמה. אלא מוטב
שנרבה שלותו על פניו. ולכן לא הוצילה לרוחב ואת יעוסל מחבריהם דמשיחי עוכא. אמ"כ מי הוא המסובב מעשלה על דעתו
להאמין שמת"ה אינו מתבע בדין שלמעלה. על כל המטאים והעבירות והפסעים. אלרבה הת"ה אפי' בגנות כמבדות לו
כזדונות. וכן שנינו שמבנת אלוה עולה ודון. וכבר האריך הרב מהרי"ע ז"ל לאמוף. אלא כף נתת. מתלא מבנים מחול של
מדורה הדוה. והם דברים פטועים וברורים ידועים לכל. ויש להוסיף עליהם כהנה. וכהנה מן המלמוד ומן המדרשים. ומן
כזוהר ענינו בקבוחות אין מוספר. ולא יכילם ספר. והיה מלאכה אמ"כ לגנופה של תורה. כי הוא מן המוכלות הראשונות
ומודע לתמב"ר. אבל נס לסון ס"ה הלו סדן עליו הרב. כך היה הוראתו בכל מקום שאומר לאמתלא. כוכתו לומד
על מוכת לעשות ולקיים. ומיין בהקדמת ס"ה (דיה"ה) ו"ל ת"ה כמה הוא מילה תקיבה לאוריתא כו'. דכל מאן
דאמתלל באוריתא לא דקיל מעלאי ותתאי כו'. כנין דהה אוריתא תליף לב"כ למיהל באורח קטוט. תוליף ליה מיעוא הליך
יתוב קמי מאריה. בבעל ההיה נוירה. הרי מכואר הה שאמרנו. שלמון המתבלות של ספר הזוהר. כולל ענין המעשה שהוא
תכלית הלימוד כמ"ש בגמרא תכלית תורה. תמונה ומע"ע. וזלת זה אין הלמוד טוב מלמוד
בת"ת. כמש"ה ולרמב"ן ז"ל לספר מוקי. והרי הוא מוסיף פונעל כמה כמעוסק בתורה ואינו עוזב דרכי רמעו. ומדוע מ"ש
הלר"י מהרמב"ם בתורה מוסיף כח בגמרא דאמאבא. ואתיה כח הקדוש כביכול יב"ש בשמוש לעשות מזונה כלי מכן
ומעוה דאותה. להמען על הלמוד. שעל ידו הותר לו לעשות כל תועבת ה'. אלא ומלי אין קן לעבוד. ניכנס כלה ומוה אינו
כלה. כי מלבד עוכם מעבירה עמוה. יש בידוק ה' הגדול והנורא. כאמור עם ה' אלה. ואומרים אוי לבני אדם לומרי תורה.
כדאי שילמו יוקה. וה"ל לאחריך בזה. כי הוא מבואר מאד. ביסוד מן הלשונות של ס"ה עצמו מספר. אלא מעדיים לדקדק
לפ"ד הרב נכוחת ס"ה. דלא מתבעי דינא מיבא דומן דאמתלל באוריתא. מיסוסלוגלא מן המבא. והמוסק בתורה אינמתא
בא על ידי. מ"ש לא שיין לומר דלא מתבעי. מחיים דינא. מוכיח תיתי לתבע מלן דלא חב מידי. ומאי רבותא דאוריתא.
אמר איכבי נמי דלא מסקו בה. אילא אטאו. לא מתבעי. אבל אחית הכרור אוא זה. מבא לזוהר אפי' מקטא הרבה. התורה
הוא מס הפשיט ומרבא לסון. ולא"ל אפי' לקרבנות מזונה כפרה. אלא התורה לבדה מיבא כפרה. ובלאי מילמי מוחות
ובדוכתי טובא. ובן מס הפרי ס"ה בבמה דוכתי דוקא מבא. ובזה הנרמה בס"ה בלא מתבעי מיבא דינא לי אמתלל באוריתא
והיינו אחר מהשלים הארץ מידו ומוסק בתורה למוה. ובזה מוסבר נ"כ מה שבאורה נראה שנ"ש דיינים
ומוגלה וכן מנו ואינו בא לידי עבירה. שבבר אזרו נ"ב כל הגדול מחברו יצרו גדול מחבו. ואין לדמוק ולומר בפירושו יצרו גדול
ודאי. ומס כל מעשה תקנו. המלמוד מבפיה מנבר עליו ואינו מבינה אפשרות. שהרי כמה מעשים נמוקה ובא לאוד ומבינו הפסק
וכן אמרו אם הראית ת"ה שעבר עבירה בלילה. אל תה הבר אחרו ביום. אלא ומלי מעשה תשובה (אם אמבם יש מדרגה גדולה
הוא המובה את הרבים. הוא מוכעה שאין אמה לא מבל ידו) אבל מיקה הדברים כמו מאמרנו שבאמלי אמרה מלא אין המטאה
בעובה מעשים בה. לגאמרי מגיבה ומלה. ואם בשיבה הלא מסיק בה. ומלה עב"ם. שלא יסתקע בהבל שוכו. ולא
ישתרש בשמה חלילה. אלא אם כגע בומנול. ומשבה לבה"מ בזרף זמו מעמו. ויעמא תבלין ומסם מיים לאחלתו. שלא תאבד
מקוותו. וכל זה בא סם בתורה לסמה. מהיה לו מסם מיים. אבל הפורש לעוגות ומהסך דברי אלהים מיים. מיבא לא מיי אפי'
בתשובה לא יבינ אחרות מיים. ולא כופר עוכו מר מיתות. אלא ומלי תשובה מועלת לו לעולם שבולו אחרו. אמ"ל כל זמן
שקוע בשים הין מלאוכות ומפיקרות. שבכל מה שמוסיף לעיין בתורה. מוסיף לו בוה דוגמא רחוקה לילן. ומיין מ"ש
מוכיר מ"ה מה"ק ובתשובתו על מנין בה"כ כ"ב מיום ה' נוסת טובלמנ"ב) ובזכרה בענין זה כמה מאמרים הבראים. בסנהדרין
והעיר הרבה קפרים. ובכר הארכנו ומה ומלי והדברים ברורים ומבוארים הרבה (יג) מזר להסתום בכלי הרעים. בכוסים
מוקלטים

מוקלטים נודעים. ובכר הושב לשלה. והאריך הרבה בדברי תפלה ומיה. שבבר כפל ומבה ושלש אותן. ומיכו שבע בוו וכן
הדבר שמתרעם

עבר כג (יד) שהלכו בערבאות אינו בוש לחזור ולבוש נוחת שקרין. כי הוא שהתחיל בקלקלה. ומתולה קללתו
באחרים. לכנוס הכפרים והיסרים. מסבלו הרבה מוכנו. רק מלא לילך בעמ"ג עד שהוכרחו לאבות לו ולבנות פרלמנו. ומעמם
בעקש ברוב כעסוטיו והבלי שקריו. פיו הבטילו לומר מי נתן למשיסה יעקב על זו ודאי יש לקרות תנר. שנתן למשיסה
יעקב הוא אדוני. על לא חטא בכפו ולא מרמה בפיו. מי נרס זה בלא הוא הבגד והשודד. תחת שלם רגוזה האחרן תחת עבר
כי ימלוך. ורבה לאמול בסרים ולרדוף היסרים. ובאו וראו מה בין יעקב לעשו. אדוני הלך לדרכו וברח מפניו. עם מלא היה
מוכרח לכך. רק מלא לחת פ"ה. שהלך בעמ"ג אפי' להבלת עצמו וביתו. ובתמה מפני הסעה. וקבל עליו עול גלות ועלטול
הקסה ופזור מיון. מפני רמע ערין הערבה כאורח רעבן. ועשו האדום הזה האומר בעשה סעיר. לא די לו זה. כי אם חבר
לבלותו ולהסתיתו. ולבזבז ביתו ובחלתו. ולא הרוה מאוכו עד שיבא לבלוע ולהסקית עיר ואם כישראל. ושלא ידו בכל פני
מורה כבוכים שבודאי לא יבוא בערך המכשול אשר יבא מאיסטיגר מר"ו ובת שלו ותלמידיו. ועכ"ז רבים ובדולים הבדיקו
את הבדיק ר"ש מן הבר. ולא הסגיחו בדברי רב"ק דלא דק. וכל זה אינו ענין לכאן. שהוא הוגית אם בקהל הפס. לטיכן
בדין שתחת כבודו יקר יקוד אם יואתלי ביה מורא לאיראה בדיקיה. ולא הפת מוכא מכיה. ראה כן אדם אין שמח לעצמ
לשתף טעמו עם ס"ן יש"ו תר"ו. כאמור

עבר כד וזה דרכם כסלכו כאשר כתב הרב מיאמפלי כו' לומר עבירה היא מצוה ומה מכשים אלו
דרכו בזה כי עשו מעבירה הגדולה לילך בפלילים ולחלל כו' ולהלשין בדברי שו"ם כו' והכל יודעין שהוא
בתחילו בעבירה. ודאי מסבה לטובה. ומצוה רבה תקון כפבו הנמאה ומוקקה לבניה קטורת תועבה. ואינהו אזלי הו"ל לעבבל
מנוסים היו לאנחה בהיה מוים קרבה. אבל הוא העוכר ישראל לא המביק בפקו. להמיון כב"ד של ישראל. אבל קנה מאכן
של ע"ע. ומאור מכלים ומומר להכעים. והלך אלין בעצמו ומוסר לו סודותיו. דרור הכוב בדינו להמתבר אל נדור בקוב
לפרסמו בדפוס. להבאים ריבו בין העמים והסרים לתת מרף בדים. הנהיה כזאת מיום היותנו לגוי אחד בארץ. ואמר"כ
עדיין רוצה להמדיק יקר יקוד אם יואתלי ביה מורא לאיראה בדיקיה. (עו) אם נבנה דבנה דעתיה דמריה. רוצה לבנוב נס דעתו של
יקן להעיז פניו לומר שידע כי שבבנדו אינו כמו שאומרים שא"ל שבאה וקבלה רק לש"ם כו' כי כתב שאין
תקנה לעסקי רק בזבל"מ כו' ואל זה הקשה אליו וישלם מה טיבו של זבל"מ כו' טרם אמפל לייסב דברי הגר"ו. שאין
המשא הזה עלי. והגר"ו ידיו רב לו. הוא שיב אליו בדברים הכונעים לו. הבני אומר בפה מלא שבבאן אודה סקוסיתו לבאורה
קושיא חזקה. ועד עתה לא ראיתי ולא שמעתי דבר הנון. ומלא מפי קולומסו. אך זה הפעם דבר בכונה (עם שבהמשך לשונו
לא נמלא מדברי בורות. שהחליש מחובה על כל ישראל להמדיק את האיש ומלילת דבריו שמעולם זה שלשים
שנה רודפים אחריו גדולי הדור כבלילה מוזרין אלילה. בן אותן שבבר ותו ואשר חיים עדנה לפם ולתהלה. ומדוגוי דעתא
ומאה ופלגא. הני עירי ושבבי כולהו אוביבסדאפקוהו לקלא. אלא תבוש ולא תשוב לבסלה ומכ"ש לת"ח אלא מבה ולא מוקבה
אלא תלמיד שאינו הנון. הוא בן לא חכם. ומחובה עליהם לחפש בזכותא ואסור לפתוח בחובה. עושה עצמו כלא
ידע שאסור להסוך בוכיתו של ריסית. ומוה לפתוח בחובה. ואין לתמדו שבעלם זה מאבו. אלא שאינו רואה חובה לעצמו.
ומכ"ז עשו עשו אלא בדין כלא כשרה. בוה שפתיו לו בוכות אפי' שלוחו על עצמו וכאת. אם אמר לשמעו ולכך בד"כ
ודכוותיה דיני כידוי ושמתא ל"מ בשום מקום כו' זה דבר בכון. כי אפי' אחד מבבה על אפקרותא ולאפרושי
מאיסורא אפי' בפני רבו ואינו אלא בדין כשרה. בוה שפתיו אין אומרים בוה"ה אין מולקין בכוח לרב. ע"כ ודאי חובה
היא על כל קטן שבישראל לקבון ולבדות. כדי להפרישו מאיסור ומומבשל הרבים בכולם. אבל זה העוכה לא יכול להוציא
מפיו

אפילו דבר אחת נקן · ולא אבלקא ליה מאמתא אליבא דהילכתא · לכן הפך הדברים ומבלבלם כדרכו · אמ"פ שהתיל אתה
בדברים ישרים · לכן נוהה כוח שע"פ הדין · והאחות אין כאן מקום לו כלל · וקשיא לאבא לפום ריבטא קושיא אלישתא ·
אבל לא אלי שיאשה הלא · איבראא נברא רבה אחר אילתא לא תהוי כחובא · כי עכוה יתרה נבנו פחו אחר ארה שמשר את
המקבלים לה' בתחלה · לפסלם מזבח בד קנאה · לכן ראה לאבלן כל בד חסד מבטולם · אלא שמדין אין זה מבפיק להבריך
אב"ל · ומוכשרו כל העולם · אחר מאין לראשד על שום אדם · כ"א אל אלו דומקא (לפי פסם נדולי ארץ אחבכו מתקנלו בגדולתו
ביאומן) מוכא הא לאו אילתא יכין דשכיחי ליה טובא מתלוידי מתבינלי הכנו נובלי מבשאי אלילים מבוקלים נבטולתי
דולי ליה מריבי ליה דקדים בכספא · ומאו"ה מוזה רבנן לפעולתו מעולת וכות ובדיבי ומונבות שמעות בכל מקום קונות · ע"ב
אכתי לא ניחא דאבי הכילא מו"ל להחוא מבא לאבדר דינא לוב"ל · אמר לא מיים מר לרוקא דעלמא דלא נאמרי ולא מבדי
אבשר דרי · ליחי מאן כפים · הלא אמאבדי פלמתר תוכן וכפים · ולאך אמבור בבריבי מתוחדים ברוחו של עולם ומעמ תקבת
כל ישראל תלוי בדבר · יתן דיד שלבא דלא ידאיבלאו אי אפקיבי ואוחבי כיבנו ואי אית בהו כל מילי מעלייתא כדאי לאתבוטי
נתנא · כ"ם בערוס בבאם ובבדרא אלמא מבקיבן ואלימי רוחא דבאנא · ובבר אמא מקבל עליה כרגא · והדר לאו בבנא מלילא
דלא ליתי אחרא ולבעים לסרגא · דלבבי ליה לאיחא הא מילתא סוב בידון אתא ר"יוחדא בהבדגא · נבראא אוכא רבי לאלפים
בפל מגא · בחדוחבישוו אין התשובות בבנאתו בה את ד' · ותבה כשנבה · אמנם תבלתו וסופו מוכיח · באריבוב אלא בתכון
לפלק עבמו ובבריבי בה לבוב מיבים לבטל כל פורר ואמנן ולבלק כל בד תבוחות · לפיכך אבא מיתור זה אלא אין הדין באמת
זכאן אינכן הינב מכתבי דבריב · מפסק הראשון · שאחר מיראה לתקן · אחר מות כאחר יורו עליו · המורים נדולי חבמי דורנו
שבדיבות הלא · הרי מבשבתו בכרת יפה · וכן מוכרא הדבר מבתבו האחרון לנ"ק · מש"ו מבם תקי"ג · באמרנו כ"מ מבאר
הדבר לבתבי הדור וכל אוכים הבפורסמים · מבדורבו הבתוחים ואף לבהוסיף כו' ואנחנו נבבעבו לבמר בזכותו · אבל יונק מוא
רותה לפיו אל אותו אים יאוי לו אילבו מתבביים לעבות מבעדר יש · מאם כדבריו מי הבריאו לפנר"ל לבאת לקראת בסק מתבלב
ומבר סוף · אף כי שדיין מוחר בחוות ברול לעבות מבפבו מרוב באים ההוא · ולא מבה לבל בדבר מהתליו ובבליו · אדרבא הנר"
מדעתו עבר מריבה · להזהיר את העם לפרוש מאותו אים · ובלא לבבנים בתרבות דלית בהו מבשא (מז) כותב בבלות
והוללות בתה שלא כודע מסמדפים · מי לא ישאק לדברי מבבות כזה · ומאי אבבת בבם המודפים · הלא נזכר הבל בבם
אמרו · וכי לבם המדפים הוא נרוך · ואם המדפים בוגם נקבות מרבבה ואיות בעל דין קבה עליו · בבכיל כך לא בגרם דברי
אמ"כ מוזר על קיאו · ומוזב לעלות באמו ובאחתו עד לבמים שיאו · ובבר מוסב לבבסיל רב האמאה רע גרוש וד יהיר לן מאו
מוכיח דבא מוזאו מוסל בחוזאו · ואחר מוד לגרם בדם הקדוחות ולעורר טבוסו וסרחונו · ומקבקבסיו

עבר כה לבדר השקר והעוות מ"י מדות משחשי חבריא דקבדרכים בגדה תבראל · מאוחל מקטיב על דבר מקר
כל מערת יו רמים כאותו · מכרים מם כאים בבכרם · להעניא מקרים מגד הידוע לכל הקבל הזה · באמר בגיא רמיאה בבוכה
אחיתית מן מחות הילדות מם יום מיתתן בבנם · ומחוכה יתרה מבן הבדאי · מאינו חוסם לבוס בבאי · וזה בלבד מבפיק
להתיר על כל עם זו הבעים המוכחים יש בו בדאי · ומתבקה ומבעבק · בשקר בבאם ודברי הבאי · ומוזה יוקם על אחר דברי
הבוכן מגדול · רבן מל כת מקרבים וגיבנים · מתמבלן העבוה אחר לא היה כישראל דוגמתו מעולם · ואף כאו"ה לא קם כמוהו
וזה בבין אב המוחאה לכל דברי מקריו המרים · אוי לבבאו כי נאבל לה רעה לא יוכל כפרה · אוי לרשע בנאמל ידיו ישבה לו פעל
מרה ולד מקר · תרמאן סופה יקבור · מוא תאמר · בבקרן רשב בבוחה נבנבה אחר פתאום לפתע יבוא מבר · לבן יש לבטוח
תלונתו הבבלית מבוגע ואחר ומבקרא דדינא ר"ג ותוענה בעבית להדפים זה שקוק לכל העמים · שמעו ואת
כל הגויים · הים יבא לאיב בבאמיבו · הלים הוה ישתרר עליבו · לבוא לים נרוגבר אמו בנאו · להתבסא על קבל ה' להוליבם
בדרכי חוסד מלו · הוה הוסבנב יבוא אל בבתבו · ההופך לבוקר בלוות · הוא מת רעם על דייבי ישראל שמעו המחריב · והמוחל
עליהם לגדור פרצות · ואם כתבו וקבעו בבדים · בבתב בית ישראל עמו · ואמרו אותם כל העזים · בראותם כי הנוי הקדוש
הוה בם בגלותם לא רפו ידיהם · ולהביב עמודי אמונתם · לקיים יסודות תורתם · לא כבל כחם · לא בם ליחם · לא נמר ריחם
בלאבם את אל רחם · אינם מוחלים בבים כתורה ואינם אחים לבער הרע מקרבם · על זאת יבדל מבחם · תמוחת אן לבם
רבגלו ויחבר בחם · ותנעי לבב לבעקים כברכיבא · אך הוא הבראה כאים ישראלי בן מבר"י מאול ואבמון · ינא מתבקבה

אז ראה כוחות לאמון יונא מתוך הבטן · זה דרכו בכל לדבר מקבין ומתוך טבורו · לאמאיב קולו כאריה ביער בפברת בבבו
ובטן רשעים תפסר · מבבבו יוריבו אל · ואין לבוכו אליה הלב כי לבו הבסר · כ"ם אלא בא אין הדאם והמוח · כי ראמו מטוס
ובקב קרוחו מוזקו בתוזאו · הוא בגר ובן בגר בבגר הבגדר ובקמו · ומדוע לא פרש עוד נמונוחי הלמון אם ראה בו ערות דבור
בי"ל לפרש ולא יתפבק בראוז · הלא אליתו עיר פרוזה · אין מלה בלמונו מאין בבבם ביסה בנקבה · אי פתותה אז אבוכה ·
אלוזה אי מפוכה · מרה אנמאוכה · והרוכה לאמוד מוזבו מבוזה והלבה · ידמה לאוסיב מתור בעבה · ומוחל אוב ואומר לעבן
בקיבה · ועם מאין זה הישאה עלי ולא אתעבר על ריב לא לי · מ"ל לא אוכל להתאפק בסבק בו בבבור · אלעבות לבבסיל כאולתו
מאחר שהוא חבם בעיניו לק בבבור מפור · עבור בחלבן מי יוכל לראות דברי בכל · מבתלה בקרי שבבים · ואורבלו מוזבו
בגד בגדים לדבר בבאחר עתק בבנחים · שאומר בגדול לבב ובגאים כי נשלח בשמה לכולם בשמה בה יהיה נבר יהיה
ולא יבוה · ואם הם הבסיבו ביביהם על בנבן אחד · אין הבמים הבביבו על ידיהם ה' בוה · ומה מתן דבר נאמא בם מה עול
עשו לו · ובבר בו' על דברי הבל הלו · מבוזר תמיד ומוכה בלולתו לבראות בבר מעלה גרא בבוברין פרבה ופוטע מלבויו
להמבב באמה מהורה · ומי הוא אחר יאחר מים מלק הדין הגדול בחבמה ובזקבה ובגדולה · אין האמבט לאלהים · ולא יבוה
לבבוד תורה · ויותר מזה בבבור בבמים עב"פ · ובחיות דבמחו ליה בדיבא · ומ"ם **במקום שלא נע"ד חלוקבו לתקוע**
עלמן בו' ולאי לבבו נקבו · לבן אומר בך · ולמעלה אמר **שהכל בשרין לדון לותו וכל ישראל מחייבים בו** · נמוא בתר
דברי עבמו · ומ"ם לא חזו ליה וכותא · כלום אפבר קילורין של הבר"י · מוא לרבבות שלו הוא בריך · או לזעות ובבור הוא רעב
אובב רפע מתא יפנע בך מרבל שבאה · או מתא לעבתך הוא נריך · מלילה לאותו זקן מיבהון בלות ראה ביבמו לבלק עמהו
בלי מום בבה ועות מלבא לתחזי לא אריך · ואיך אינם רואים לו זכות · הלא זוכות מובבבות זו את זו · ואביב לבות ת"ח
בנופייהו · אם לא מיאחר הוא ת"ח · ואין אינן אלא בנדר ע"ה · שבונאים לת"ח ואומרים מי יתן לבו ת"ח ובנבבבו בחמור הבר
הלו · הבוכר עבם בל ת"ח אמתיים · ומבדל כלבים וחזירי יער פראים כמוזתו ובבנו מים את אים · ובחוות המבבבו מחו
בת"ח עם ת"ח · שלא מבורת הדין בים ל' בחורך · עד שהיה אבבר לומר ותר · דמוהאי טעמא בסילי ליה לדיבא · מעים אלא בבבבו מאריך · ובאמר
מזו ליה קובתא · ובטיא בחדא מילתא מדיך · והוא בבבלותו הבעדרי כופל ובוכה את הפרק בערבתא מאריך · ובלבד שפבולו
ובחוד שבחוכם פסול דמורייתא בהכ"ל שהעיד על מעאו שהוא פסול לדין תורה · כע"ה דמורייתא · מולבד שפבולו
בנופו ומולבו לא בב · ובלאתי לבפול הדברים שבבר באמרו לעולה בי הבב · לבן כל דבר דברי בורתו · אין תוך כדאי לבמיב
עליהן · והקוב אבמו מדין בזה · ולאי פורב מעליו · ירחת פבם · ומומן עליו אינבת הבחם הקדמוני ומומן עליו נזל אבינו נזל אבינו
בבמים · ובבומת מקר · לקבל מבומת מוא · מי שהוחזק בפרן לבבומת מקרים בזה פעמים (יח) בבאן מבר עליהם המדבר
באמר דבר מלך מלבון · לבן מיים לאבבה מתיקה · ומבוכתו לא נפלאת ולא רחוקה · נם בבר הוסב לומלה · אף אם המי רם
אים מבים ולאי · מבום וה לא ינדק אים מבתים · ודבר מבתים אך לאמבור · אין לא יבוא לומר שבתן מהמולך יר"ה שהוא
מבוקה מעון אבב הוא דבר אחר · ובקוי עין הוא דבר אחר · ולא מיינו נוגעים בדבר · אם לא מאים דברים הבילבו לידי בך
וידעבו כי לא לרבון יהיה לעיר"ה לראות דברי הללו בדבום · שלא לתת לב לדעת לבבור המבב הגדול שעשה לו העיר"ה ודי
בזו לאבין ואין מדום מחורר באחבו מבבמים · אם מורד בעלבו · בחבר מראבית בזאת הגדבו · מעבר בזה על מנות אחולך שלא
לעורר מדנים · ולא זה הפעם הראשון · כבר מוחד הוא בבך כי מרד בם בעלבו ואלוביו הקיר"ה בם בבו אחו דרבי אביו · לולי
מה"ל עולין עוד כבר היה כתלה · אחבם מי יוכל לבמוזק לבל באמות הא"ל שתולה קללתו באחרים · ובסבל בעוזרו · באחור
ושמם עליבו לויב לומר הבה הכם בית ישראל בכל הגויים הבמחע דבר מתמתע בזה · מ"ב כבר הבין לבל עוסי רע
מקלב · על אזן פלש · ורשע את בעליו יעלה · האם בבסיל שתחזקים להקים בפילת הדת ולעבות דין בתועה רוח אחד מיבא
מקבבו יוחן בל יעל חוסב על ה' רעה · יאחר עליהם בזאת · ובי זה דבר אחד הוא · ולוח באו מוי התורה ובערת הרע מקרבך
והלא בזה יוודע באמת בי לא אלוין ישראל גו' · ויהפך בם האויב לאוהב · בראות ה' דרבי אים בם אויביו ישלים אתו · ויבואו
בולם יתבו עידיהן בי גוי בקדוש אבחבו באחן לאלהיו בם בהיותם · אם יבי ה' ישאו בפיים בתורה · ואם ה' ישאו בפיים בתורה ולא יאוסו לבבור
מוים בבבבל בבוד ב"ו · אז ה' ים אלול הבם גדולי באמור עם ה' אלה וגו' · ואז מתעורר הלוב הבולל לגבות מבבו · פחדו

 בגיון

בניין חנאים · אחזה רעדה אנפים מאיות אויב מיגור מוסביב · לא כן האיש היכר הולך בנים בתוחו עם ה' יאמרים לכל אדם
הוא מכיב · חכן הוא ולאי עשה מעבה אחר לא יעשה כישראל כעשה אחר לאים מפשית כנגו עו פנים · בא לפדיק עליכו הרעה
יסב באחיו ידבר בנבי אוזתו יתן דופי · ואמונת ישראל ראש ברגל · ונתן ידו להביא בדכוס בלבון לבו למען הפיק ומנו לעבוד
הע"ל (נ' נכי) לזה יקרא הנה בכל הגויים · את ערלים יכבד · אליו נוגע כל הסוגן כאחר הת אוץ לעלות בארכב · והוא אינו
בוש להכף הענינים בפנים מסוגים ומנוגים · ובא הלות והמופת · כי לא די בלא מקשה אלא בכך · אלא כיוכבה אם בנבריא
חפת · ואחי' אחר היו אוהביו מלבנים · כהפכו לו לאויבים · ונתקייבה בו קללת יתם כן ירוכעל באביהלך אחר שלם פנים עד ה'
הפכו אליו עורף ולא פנים · ובם שקראו את הנר' להוציאם מיד אויב ה' שונא ישראל · תחת אחר מתפלה אינו ונזמן על הנר'
שם תלק מדינו ולא יפגוש ידו בו · כאחר התעה אותם בדברי שקר והאמינו לדברי · תחבולותיו ערומה לנקות עמנו בב"ד של
ישראל ולבסוף כשראו בשקק עליהם ונתאנו · אז פשעו ידם בו ומתנו כנדו · וקדמו עליו עלאוה · והזיאינו את הנר' לנאת
נגדו בנבא · לכן בכי הוא הנר' ומעטנה זו לגמרי · ומכאן יוודע האות מה שמשה ומשון נרם לקבלה · אבל בשאת הגד שלו
לתונה בהבכה מיוזה ואסון תחת נילה ילה · ולכן נאשר הריב עד עתה כיתר מאת ויתר עו · ואחר שנוסף רבים מאוהביו
על שוכאיו · בחוכן שכל אנשי מדינה סבב ק' הם עתה אויביו · לא בשאר שנו וולת דלת עם הארץ מקבה שיאבה · ובעה רבה
אשר לא ידעו בין ימינם לשמאלם · ווו הוכחה ברורה מאין בה הפך בעולם · כמה שמה ומערורה בבב נקבלה · זה הבכבך דרך
איש ודר עם תקבלה רעה שלו · שכל אתי שכל ויסרים שבנד שלו בגדו בו · כי נפשם ערה על הדבר הרע הזה · בשתה כליפה
פניהם · כי כאו זרים של מקדשי בית ה' להדפים ס' מרוכים · ונתנו ישראל לגדופים · ונכריה כאו בשפרי את ארם ואמונה
על כן מאסו בו מונגדים · נפשו יבקשו אוהביה · געלה נפשם בו ובתעלוניו · בחלב בבכליו ובגלגליו · ומוסב לבוכות את ישראל
ולהרלות מדיק כסר · ומנדיק ברגתה הוא ומסרה לא פסר · וקורא תגר על מתנגדיו כאילו בעבירו עליו את הדרך היסר ·

(יט) בא לערער

עדר כז עמ"ש בספר כ"י שחבר וכזה באו שנון דברים עשה מאור · והגר"י נטען רק מקצת הטענה · ור"ש יאמר לא
פרט אותן אחרנה ראשי עבות בזיקין כמוש"ל באגרתו · והכוכר מודה בעקצת בלא מאין הטענה · מטעמהו נמשאים גדולים
קשים ומרים · והודה בעבירים · הוא הסיר מל בנעים ואמרשם הוא אנלו כסר כת לו ומור · בעינינו הוא דוב ומור · לא עמד טעמו
וריחו נמור · אך לא על זה גדלה הזעקה · אבל ביחוד גדלה הנעקה את ה' · על אבי אבות הטומאה הנקרא בסם
ומבוא היום אל הענין · באותו בלבד ראינו · ותרדנה עינינו דמעה ושפעינו יזלו מים · על אלה החרוכין ונדופין מסכר
עינינו · תעה לבבנו · אמונתנו רעדה מלבלה בכל מתנינו · אשר התערבנו בין עמינו · לעשות בתולת ישראל לעשותן גרושים
מכל הגויים עדלי לב ועדלי בסר · והוגב מומנו מעט מומר דונגת בספר הקבלות · ולא ידענו ולא הבכנו לשונו המנומנם
בחתכוין · לעשותו ליסבא דומסתמם לתרי אפי · שלי אפשר לעמוד על אוכיו · אם הוא הודאה · או כפירה · או דברי התול ·
ונעכין לשונו הימנות עקש ופתלתול · בענין קיום הקמיעות וזיונן · מראה כנים לכל נד ואופן · להכין לו מקלט ומנוס
להסתר מס פועלי אין להמלט מיוכה בדופן · כן היה כמקעתנו נס בדבר הזה · יאוז כשבור מתנופע · מתפלה נראה כמודה
בעיקר שהוא המאבר · ועל כן פיו הכשילו לומר ויגיד עליו מרעון הרי הוא חבר ורע לקודש · כמ"ש בס' ומבוא היום
אל העיון כו' וכי הוא כקמיע כו' הלא היא תורה פלאתר ונתן ללמוד לפרא לאוד מדבר וכי אוכל לעשות
מחושך אור מה זה קדוש אנלו · ואף כך מעולם נמנאלו רשעים בעאנו · ולא ידע מקרא אולא הוי האומרים לרע טוב ומו' שמים
אור לחושך וחושך לאור · והלא כל הדברים הללו כתקיימו כי בפלגיות האפשרי בכמות ובאיכות · כאשר כתגרר עתה לעין כל
על פי דברי עצמו המוקעים לעיני הפשע · ומדיין אין אנו מוכנים שלא יכפור בהן בפעת הדין ויסקיע מטמו שלא בעונתו ·
יביא עליו חושך בנהרים · אף כי לומר על חושך אור אין זר אנלו · כי הכסיל בחושך הולך · ובחושך שמו יכסה · לא ראה אור
עיניו · פסיטה סובר הוא שחושך שלו הוא אור בהיר · כעמלף שחושב שכל האורה שלו כנבר יהיר · נם אבור לנכח עיזו ולהסיבו
דשאני אפיקורוס ישראל דפקר בפי אבל האמת עד לבלתו כי לא ידע מהותו אז כמוני כמוהו ראה כא אים מתגלל
עתה מעמיע כאילו לא ידע מהותו ולא הכיר בו מעולם · אוילאם שלהה בן עכים ומתעיר כזה · ולא לבד שאינו בוש להכחיש

השבריס והתפכר לאוחר תלוידו לסבר ס' מיכות לסרף מערכות ישראל · ולהזדכות על פיו בדיבו · ולהוסיף חטאה נדולה על
פשע להדפים גם עתה כלשון וכזב עורי · פלאקוניל מעוכה ולא כראה כלי מכיער כאיו הו מיוס בריאת שמים וארץ · זה דבר יסר
וכסר נאה והנון בעיניו · ובעיני מכעיו ואוכבי הענין הרע הזה · תפס רוסס ותדאיב · כשתתם עד דעביד מה דבעי · יהיו כאוזן
לבני רוח יהי אחריתם להבריח בדור אחר ייחס שמים · הוא והמתוזקו והמסעדו · יפלא מן כבדם וכבדו · פתאום יבוא אידם
ואידו · הכה כל פעמוטי דבריו המדוכים הכפולים ומוכופלים מאוסים ובאוסים בעיני כל רואיהם · יכירוס כי הם זרע ברך כאן
ה' · סתורים מעמנן ובלין מעליהן כאלה נוכלת עליה · ודברינו הנאחכים כטל ליסראל מסיבי בפם ונתכים חיים לעם עליה ·
ומה שמתכבל עוד לחוזות עלינו תוכחה בא"ם אבל במקומות רחוקים אשר אין ידי מגעת לא לאיסור ולא להיתר
כו' מה תועלה יש בו לבריסס קלוכי כו' ומה אמת לא יש בזון טב"ל יוודבק · ולקוזקיו · והביא בלמיין מקיו · וכי רוכב
לעשות עצמו ע"ה דאורייתא · כאילו לא ידע מחנוה לעבר אחר ע"ו ולקין קין בתן מוקיו · היו קורין לו עין · קורין לו עין קוץ
להזהיר את הרבים להעמיד על בפסם ביקוד אחר שהעמיד תלמידי סרבי סלתי הנונים העומדים בסמוכלפת · ומחזיקים
בשטותו המעוכפת · ובכה לבם עמודי כוזב בם כ"ל הידועים לעשות מפכח לבע"ל כמקום התופת · והרי בהם הוא מחזיק
להכסירו ולהרו להסיקו בקש וכבפת · ולתת על ראשו הכפת · ולחבור מתכיו כישמעאל להחזיק עליו המכבפת · כאשר בנינ
לפכינו עתה בדפוס כיון לעשות כוונים ליולאכת הסמים ובשתתם את כיון בלשם בעיר תבזה · יוכן לפיהם זפת · ומי לא ידע
שהוא בכבנים כנים להשאות בלים בנים עריסבמרות · ומומודתו כרוסה על כל הסיים כירוסלס (כאשר תראה אפי' שליש ירוסלם
נפל ב' ומוכרתו) לבלשם סיים ו' תמיים · ומאד הרחיב כשאול בפסו והוא כמות ולא יסבא לומר הם הם רעים לגיאם תחת ניח
חזון · לעוזא מן בעיני מעיקו כרב עם הדרת מלך על כל בני מחן · לערוך מולקמו אם ומנים הרבה · נחל נפרית יקי בזון · ארן
עיפתה כיון אופל כי ערוך מתמוזל תפתה נס היא לחלך היכן יורד בה המון כו' הדא פרזון · ובאפס לאוס מתחת רזון · ואיך
נתעלה מחמו אלבה ומתלא · מתלא אמרין תלא אביך סעודה כו' מאן דאמר לן בעילאי כו' · ובאשר יראו הכופרים כי
נפל נבורה · כופר אריות נדמה · כדמה שומרון מלכוס · מני כופרים נתנו · יפרנו מומנרותם כי נפגרבם כיכם · יבואו אים
מקומו ומתמוו לה' · ומכירו כי הכל נפסם · הך הכפתור ומרעשו הוסים · ולא יהיו עוד פוסים על מתי הסעיפים · כ"פ
והבה הרב הכלון מיאמפלי כו' חרד מאד לסרוף כל קמיעות שלי בב"מ כו' ומכי נ"כ מסכים בזה לדבריו
בכל אופן אף שהם קודש · הנראה כוזאת עבוה · והבנעה לחמן ספות הרוה · מחמי על ליבנים כאלה (אויב נר ובהוכו
כהן אין מיאמפליא רעה רוח מאחד הין של תורה מעד ידו את לוכנים) המכיחים אותי לידי מחוק · עם היות בחפתרים תבכה
נפשי מפני נוס · נאותן של אומה קדושה הנוה · שמוטין מחכה מחוק והתול לענ וקלם מרבה להכיל · לנזור מרפה על שמות
מוקדשים ובסר קודש (אשר יש אים בכנפו) יסברו מעליך · ללמוד חוק בישראל · להרוס ולאבד ולהפחית כתבי קודש ח"ו ולהיות
להם כלוב מכול וכנבור מסכיל · ואין להתעלא מלן נרוש זה המתאת כה · להנשדם בכך ולאחוז עינים · כמ"ש כי מה לי
בנבור · במקום שים חשש פנס בנבור המקום אפי' בדרך רחוק · אין מאשונע בעולם שיאחר כו' את · הלא לפ"ד כבוד
שמים הוא מקמיעות יו קודש ופירסו בנדו חומר מים רבים בנודם · מדוע יותר בכבוד שמים על הכם · אלא שמים מ' יתיר
לשרפו לאבד · לבלותו תשתבכה אבני קודש כאבני ניר מוכפות · לא יקומו אמרים ומחכים · ואם כדבריו מוטב מיסור עצמו
לשרפה · ולא יתאלל ס"ם בפרסיה · לנהוג בזון בכתבי קודש · לקבוע הלכה לדורות · הפרהל"ת מבתורה · והמוחק או מאבד
אות אחת מכתבי הקודש לוקה (אך לשטת שטותו לק"ו דלדידיה האידכה אמתבי דיכא · עברים מוזה היא אמתבי קטלא לעשות
עמו כלה) אדרבה הלא מוכה עליו להגין עליהם בכל יכלתו ולהכיסם לומומרת · שאם יטרכו להם מפני פקוח נפשות · יקרו
הם דונגת לתועלת ולהבלת בעות · בערעות מאחר שלפ"ד ידוע שפעלו אין זה מוב · הלא ח"כ אינו אלא
קדוש הנס · וכבר הם מכודשים נ"כ היטב · הלא דם יקבב לאים ההוא · המאבד דבר תועלת כזה מישראל · ונורם ח"ה תחת
ק"ה בשאל בנפש · ותדיין מכריו ומשמיע מקמיעותיו קודש · ומתרעמעליכו מפרסמיכו מקומם להסיר המיכשול · ומתפאר עליכו
מרוכה להיות שומה כו' ולא רשע כו' מה בנפשו · אם קודש הן · ח"כ מעשה עצמו רשע לשמים בחכם · ואם כאמת הוא
מומה וקומה מחוסם בנפשו ומדוע מוד יוסיפרה · להמשיע קולו אל הרי ישראל כאילו עשו שלא כשורה ומחוזר כלי בוטה מקמיעותיו

יקודם שיהיו נשבעים לשלות עצם וכיהו שלא אל אחו האשורי. מקשה לבו לבול ברעה לא ידע שברה. ותפול עליו הוא לא
יעבל ספרים. הרי מכל מקום הוא שוטה רשע ונם רוח. איש נרגה ונשמע פה טרא כוה מפיק מרקולים כזה. ויעקבו נשוטת
ובדולל הולכי רכילי. אך מה לעשות בלים אחר הפקיר כבודו לבלימה אדל להשכיל. אכן על הכהנים מיאמטלי הכא לטול את
הנשם לקוח ידי מורשים עליו בדלה הפליאה כשנבה לא אוכל לה (מאי קסבר) ומה עליו אוכיל. והמי"ן שונה מטפל עוד בדברי
סנהדרי. לעשות לו ולקוסתו של ברכים התלוי לו מאחריו עלאי ע"ג עלאי כלילו מטטו שכבי בת"ם על ר"י עכנרש דיין
פפ"ד שם בירו כתבי פלסתר ממנו זה שלשים שנה מיד לא יתוקם אשסות זו. וכי אי"ה דיבה סיין בכך. לו היוכח
שמיאלו שקר אחר לא כהיה ולא נכרא. עיה לרי"ע בכך. אמה הוא לא חטא בשתיו ובלבו. בשכיל כך יכול לנוח על אשכלו
אם נדיק ויסר הוא. ולא הכיאו דכתודעם שעשה ושפעלבוה מאוטה רע. וכין היו כידו לו לא. ואיך יתכן לעשות רשע נדול על
זאת כאילו שכרו על ארסקדוניכים וכנעו בכבוד נדיק. כשאמרו שים ביד פלוני כתבי פלסתר מאמו. הכי אמרו שהוא עשה דבר
שלא כהונן. מי לא יליעו מסכל מוחלט כזה. הרי כל מכותו תתבלע וכח חרפת תבוכתו יתנלע להאדיק ולהרחיב דבריסעבלים
בלי טעם וריח. שאפילו תכוקות לא יעפלו בהן ושוטה להם מטעמים מתבלים של הבלים כוחלים. אך מ"ש לרלי לאמת מיתתו
הנטלה אוכה ומלולה מ"אלבר הדבר מכבי שמעורר שלמה שמעריך טרוד לע"ש נבילוקב"ה. שמשיב סבוכבי
נשפו. והקוסיא ליה סתם מלו ועד עתה. לא על רי"ע לבד אלה ואת הקוסיא אכה נשלה. כי אף אם רי"ע תפסו כעת. יש
ערבה בחיים אחריו שיסבו עמו ב"ד לנבות עדות עליו ועל מעשיו המכוערים שבתנלו בק"ק פ"ם בעת ההיא. כמודע בשטר
בת דכים. וכלה ק"ק הכ"ל יודעים כן. וסיא ודאי תמיהא קיימת לית לה פתר. כמה"ל כמה פעמים. והמפורסמים מ"ר ראיה
שעל זה נדלה הנעקה כי ע"י כך כתבו הותרה הרוחה ונעשית כהתר. ודאה כסילותו של המין הסכוף הלו הכבוע. המוכיח
הידוע. שאמיים כדע בלא ארו ש"מ דהסכים וניחאלי. הרי הוא מוכיח דבה כסילי. זו דבה דעה ודאי שמכריו על רי"ע
שהסכים עמו בזה שכודע לו בתפרסם מעשיו. ומדשתק מכיה כיאה ליה בהפקירא. ומוסה מעמו קל כאחד הנביים מאכסי
הב"ן בר"י מעם. ומזוכיא לנו נאור מכורר דהוכחה ודגלים לדבר. לפנים ולבלבל מעכבו בקבר. אחר מות בחזקת זן ונבר
שלא עוד לנבר ללאור עליו וכות. שלא ענר כך לעמיד כנד נבדי שמיאנדוע הטע לבפר. הוי על יוען בלשון חוסב לרכות שקר על
נקלה בתוספת שבר על שבר (יו) אור וכא נשמן על קבה הרון אחר יבוא בכפו ובקבה. בענין חקונפרמים מעשה בתפכולה
לבטלו. ופוטע מלפיו כאדוכר. וכבר הוסב שכלל דבריו כתותים כחרם הנסבר. ומוה לעם פופר של הבר"י שבכשל בר"ש
ענר בו לרפאות שבר עלבקלה שהוא בחמת טעות מוסר לפי הכוכה הראשונה. עם היתו לשון דמשתמש לתדי אפי.
שבבר יכל להמתם בו נ"כ ע"ד העברה ומשלה. לומר מיוצא בקלות. מ"ש המאת אנש מנס בעינינו לא הוסיב. ולא לעשה
מוסם לילה ולהבן כמעשה ביד הרמאי אלום. דרכיו בוה (ואין זה חדוש אפי' אכל פייטני האשכנים הקודמים מתרלה בכנגו
כמו זה בנוכח הוכבל אדלה תבנטני מקלליסלם בהתפלת השבוע. כיעל כן זכנו מורי המדקדק כמעשיו כל האפסרי בספרו
ומליצו כטוב) אכל מה לו לעמוד ב תקלה קלה כזו. והכה זה הפעם הראשונה מראינו מעמנו דבר יוכא לאור הדכום. ועשה בו
אבסרות זה מוסם שכים להראות בחכמה כתו וגבורתו. כוין יביו בנחות לשון ומליצתו. והכה עלה כולו קישוטים מוכים
ומשוכים. אין דבר אחד בכל מעשה תעתועים אלו שלא לקח בשבוזים מרים וקשים. כשו פכיו מרולי בטעיות בלשון ומליצה.
עצמו מעסבר. הוכשרו אלגר וכא"כ ומוקנה. כאחר ראית מתפלת דברי פיהו הוללות רעה. ויעיש
כא הזרא עיכיו על הטורה הזאת שלישית בעיוזד הלו ז"ל. רק אכשי ריבי המהו ברב לקחהם בחלק שפתים ידיחו
והוא שיח ושיג לו. הבט כא ודאה לחי אוי אלשון לחי אכוי המליצה. לחי מדבריכם בדקדוק לחי שיח תפל בלי מלח. הים טעם
בריר חלמות. ככה נשתמש לעבלה כמה פעמים בלשון שהוראתו בנדו לרעה ולא לטובה. וכך מוכיח לו עזר ראיות לא לוכות
כי אם לאובה. על כן לשוק אחרת מהולל ולשוקה. מה זו עושה פסחים בזזו בו נרעבות טוסים. ומור מצא ברול שבשמע
מעלפי הסוסים. אלא אתה הלך אליך כשיר בן אתנות. כלעם לשון אין ביכות. כבד לשון ומעוזק שפה ערל פה. כחי שאקזתו
עמת לו נכפה. אתה תלמודך אבאלן שרא המיגיאו לשון עורי אדם ומוזה. אין מלה בלי בגיוה. והפיאלן ודוכך לנוכר
שהלשון מגומגם מאד לא יכלא מבטן בעל תורה הסתכל אתה המעיין ודאה כא בעל תורה. כנוסא דתורא. מי שעע

דבר האומרים אלא בחוקנו לקאנו למקרבים קרבי הנסור והנשיר וקרבי חיות רעות ובהמות שאלות הפסולים לסופר. וכשרים
לעדות כמשפן ומרף ואין שמן. והם רוב קוסמי ישראל בחוה כמוהו. ודנות לא לאמשב כבר"מ נדל כלבים כופרים עם
מרדים שמה החזיקו בחיינו ומיבינם יעין שקר. כנוי אחר נדקה עשה. והם השלמים בחכמת הכת"ם ובקיאים בתי"ר
אתרים לא אחרם לא מעוזרה. אינון מאלי ארעא אכמי ארבעה וקוסמיא המה ראו פי' הקמיעות והללו בעערי ליון
הלו אבר מכי ראה על פני הכופרים. רשעים קבורים ובלו ומשתכו בעיר אחר כן עשו כוכים לחלכת הנעים. ויאמרו כזה
ראה וקדש ורחץ הנלין מיכה תשנפם. לך הסמן ותעבנו נדמון ותנבל בנאתך. ותבלע קיאתך. אל תנע בי כי קדשתיך
כבשר קודש אחר כשלת בכנפיך. אכול ושבע קיא מאה מתוק לאכן. עד אחר יצא מאחר. תמות בנוער נפשם עוך. ומיתם
בקדשים. אחר הקדשו עמוס ליום הרנה יאכלו קדש לקחם שמא הנאכה על נבי נאלי רוחם נפלים מתו על רשם. האמלים
אחלה בנפשותם. חרוש תבוא בלבם וקסתם תשברנה. ואם הם הרוב כפיעתו אל מ"ל כ"ע הסופר ידיעאל נעייה לעתא
דקב"ה כתר רוכא דליתא קיין נבדי קטילי כדליתנהו דמו רקבי ישראל ופרילין ואחוזרו שטרה לבלב המותם עמו לחיתה
תקת כל העולם. ותחת שלשה גבורי ישראל בלו רבים דוריכי קסת דמיה ולבי בני ישראל בנים מוריים ומזרים חלושים
יעברו במעלות ומזרקות בית חורון הם כמורד הי' הסלין עליהם אכנים נדולות. אי"ה יהיו נסקרין בסיקרא ובסם
כשיעברו לפניהו כבני מרון (ד) אחזי מאי דקאן. אחי שבא המילכא עד אלאת מיוש שבים. הכי מיוסה עבוים כבנד מי
עבר כש המלחמה הניד מתחלה מוסכם היהלט זון עבל ידו בגלחת אכם נעיכיו מוסביה מעיבי טעם כי אחיר
אר"י כאון ואין יכום מן הסם אל הסמת. לכן כנאמע מלאת דבריו בדסום. נם כי עדיין לא כתבשל כל נרכו בשר קודם הכ"ל
מעטעא מעיים. ונאכל לכן דרוסאי עוף טעא דורם ואוכל. ויה מתון עד מיוון הבשר בסיר אחר אלאתו בו והכה בסרור אי
בקלאת. על כן אפי' ברביעית עדיין לא היה קודם הילולים. היה פריו עדלים. וקיים את מוצרי"ם בחמשיתיו שהוסיף עליו
מכות בחספת ובקדחת. כתוך כך נסתפק בדבריה שבכתב כתבי פלסתר כפקוילן אלא על פני חוצות ויבור כחול כוב אלא
אחתת. ושוא לא שבע עד כרה לו סחת. כי מבריו עליו כתרנגולי בית בוקיא העעיכוהו עיבור מורה לא בכר ערנוף פיסבל
יהולי ולא בדחת. ויה כי מיקו לו חבריו ויאלנוהו לפרסם וכותו בדפוס להוכיח לאור נדקו כשאם מרחא בכנפיה ודרחת.
ויהי כרוח הי. מה ויחן ה' תולעת ישקו ותך את הקיקיון וייבש. ורוח קדים חריסית תך על ראש יוכה פותה אין לב ויתפלף
מתמוכה נכחת. ויקנ"ה רצון אחר כטה יהיכו לדאות בו נעץ כי"ם לבעלות שדטון. ולא הבלה עמו רק ק"ב קומטון. ויהי לנבן
סורחת. תעתועיו כתנו ריח"ק בוא"ה עוברת ונבלה מוסרחת. יהר נוחה להפתח ולו יחות לנחת. ולא יחסר לחם כוזבי
ונה ונוחת שנה להרוג ולאבד כל הטרבר אחריו. מה שלא נוה ה' אפי' על כבוד מחו ית'. ורדקאת הכשרים והנקיים בחם ירוח
בעש"נ ובהנאלת לנו בכתבי פלסתר שקורין פאסקוילן. לשלחם על פני חוצות ולקנות הארץ. הוי מוקקי חקק. אין ומכתבי
פעול הוא ואוהבו וכתוריו זה היה עסקיהם זה חמם שבים הריב. לא לבד עם הנשים עשה מלחמה. כי נם בחתים חפצי שלא
ידו הקויב לחם ה'. הוי שודד ואתה לא תושד. כהתיישר שודד תושד כשוד שלינן. דכלחסריה לנבכא נסבה לשלוחא נקיט רחות
רוחא בקעיה הלידנא נחי. ומנטדא שלא חפץ בשפלבת תוארים ובכיתם מסלחי דרב מכרעי' כל דבריו ומנוקים בסדק
שוכם כחדק. ותושלך אחת אחרה יפול לרגליו נדק. כאחר אחר כן עשה בכלה בישראל. ויעש מיבור עבנים שלוחים ומרבים
מאינרות מרפסן אינרי מלאות תורי שוא עם נקודות הקנף. אחר כתבכרו בכיתו וכתבנים והעתיקום בחוריו בחדריו ושלחום
לתלמידיו לחפני מלאתם. ישבורים בכסף אלא לחתום חיתן בחותם לר וסביב הארץ אכסי דיים. כנבנים כאו כסודדי לילה
לשנוח מרוים. יחזק עליו נמים. לחם בחרום קנו להעלות לנמים מיאו. אם יגביה בנבר הרחיב קרחתו בנבר על בני
תעבוניו חוגני מניו. ומ"ש להתבטל אמנו כנד התוכם אותו ז"ל ועלבוני שכתב שם בחגרת אספקלרי' שכך דרכי
לעולם להעלות רזבי' על הספר מאין יוודע הלא מעולם לא הדפסתי ספר זה אחת. כי לא ידע ספר. ואת"פ
שלא הביא בדפוס עד עתה. ספרים רבים כתב לחרף אלהים חי. ותפס כוזבי בת נר ואויב הכולל בבלוריתה. ובא עליה לעיני

הטמש · וכמה בטילות בעל אותו רשע בעלייתו של ב"ע בעור עד שהותם כאן · על כן יודבר עתה כאן מוכנה · ואעלה בזכיו
על מזבח הדסום · לריח ניחוח לפקוליו . והכהו מקיים ומאשת דברי אותו הפופן נגדו · ומראלבם בדפוס · הכה הוא תבוס
שלא וכזב · וכל רוח אין בקרבו · שקר נסכו הבל ואין · בו מועיל ענואל כביה כבו כנוי אמר תורת אלקיו שוב · ולא כיון לו
מעשרית ישראל לא ידברו כזב · לא בושה בפניו · לא רשעון על נפשו ונפש בניו · לבוף ינרו הרע לומר קטאתי ומה הכויתי ולא
שוב לי · ושב ורפא לו · וטוב לו ולביתו ולזרעו אחריו · אך מקשה לבו עד אשר יפול ברעה שלא להוציר פריד בעונריו · ומ"ש
התחבלן על אודות הקמיע הקטנה כבר כו"ל תשובתו בנדו ומ"ש וכלאשר תמלאו לקמון בפירוש בסומא דספרא
מפטמהו ולא מנאמנהו · אין זה כי אם אחיות עיניים בדבר שפתים · ומעיד על אמתתו ישרו ונדקתו · ומ"ש מהרב דלנוב
בעקומו ינלה ונראה · ושב עוד על קיאו לאוכיל פירשו על הקמיעות בשר קודש פגול אל שפך הדמן ישרף בשרם והעור · הפסר
הוא הסולם והסותר יכרך בהם ויוציאוהו לבית הסרפה · לראות אם גוילין בשרפין ואותיות פורחות באויר · ואין לשם על מה
שיסיוכו · ומה שמתפאר שיש בידו עוד כתבים בהנה והנה מחכמי דור אם היה בהם תועלת לזכותו ע"פ
אבשיש מסוימים היה לו לפשוט כאה מעה שהבדים הרבה מאיכם לעור ולהועיל · ויעשה אחרים בעקומים אולי יוכל הועיל
ולאחר הראה עצמו נדיק לשאור העם מן החרמות שהחרימון מיתו שדי ובחיות · מכתבטפו בעליות של תכלית אור עם
מונך כעדת קורח אשר קרח בחמותם עלי אחיות יוסף באחרן שמות · ושלוח לבנות כאות · עלוחות לבעל ולאשרה כנו מנבות
דיות · אלא ירע לנושא דיוסף מתקיימת ואל"ל לנושא דמרע"ה · דקדמיה כתורה לא תביא תועבה אל בית ה' אלהיך הרם כתוהו
מקון תסקנמו כי הרם הוא · ואחר כא בחרעה גלויה לנבוד דעת ההמון לעור

עבר ל שעלה מתחלה ברוחו מי' על כל החמשה הקמיעות (אחרי שהכתיבם תחלה) אמנם אחרי שובי
נחמתי וכן מיתו בידי קלת מחכמי הדור לבל אפרסם ברבים להמונים דברים אכסן עתה ומין כו'
ומכ"ש בד בריה כאלה כו' שיש בו כמה חשבות מכמה טעמים כו' אמנם מ"מ לתתום פיהם בחרתי
במועט לרפוס פי' על מ' מה' קמיעות דמיך דזומר בשעורי' קטן כמות כו' והנלון מבר' מספ"ד כו' •
כתב ביחוד לשלם לו קמיע שבו תיבות ילד ש' מ' מדעל זה חל ביותר הקפידה שלהם ע"כ בשוט לשון יבנא :
לעשות מיתו שוטה בלתי מבין מ"ש הגר"י להרב דמיך לאקור אם ככתב הקמיע לילד · כדי לחזור על הטעמות האפטריות
לתתבל בעדו · מאחר שהיא שתומה · ואין בה הוכחה נגלה על טומאת בית הסתרים שלו · רק מקמת שבשתמש בפסוק בידוש
מבאמר על מוסיה · מעל"כ בארבע האחרות שהן מיוחדות נגלות לא שתומות · ולכן בחר לו את זאת שאין בה
לשון הקשה ולא הרגשת הדומות כל כך כמו באחרות · רק מוכר מבין הפסוק עצמו שהוא מיוחדים · והמסיק לי הפוך הדיבות
לפרסן · ולפורן בסיומנין ולחרסן · סבור שבאופן · זה בבר הסתירן ופרסן · שלמעלה בעבר · יפה לחולה לבלוע לרסן · של
בחשים ובבר אפעה דמעלי בתרייאלא ויפה כעור לבני הדרסן · ואם זך ויבר הוא · היה לו לפרש אחת מן האחרת הקמיעות
הגדולות · אז היה בכלל מאתים מכה בן פרש פורפא דמילתא דפרסוה לאומנא ומאי שלא הך פרישא הא תשעים בזוי הוי ואיש
ביה משום דברים שבסן אלי חוות (דפורפא) ודאיך דאיך סומך טפי · והאי מיזר טפי · בן מיזר נמוכו מבר בפלי נפל
שלא בת קשרו מיבריו וקטן שלו כלו לו תקשיו הדמיה הדוחי ואלי ליה קמיע לית ביה משום אכופי · לתתירו לבית בנית ישראל
ולעלות על שולחן מלכים כעבדרא דדברא וזולל · אייתי בכלייתא דבא אפרתיה אליף קמייסו ולא בשקרוה בתב אחספא שסטל
פיל"ל · אלכלל ידע מדת נפשו כי יפגעו בו מדי כפש לבאלל דסבילד (ברך ני' קמיע) אשר נתתו לתתיים ומרם כדמו לא זכר עני
מה חלד · היה טעם בריר לוכן ביבה יחזרת מן אלו"ר סולד · ויכולו בעלי דעת לייסרו בטוטים ובעקרבים ולמחוייב בהילות
דלא מבא דמא על אשר לא מחליבם פרשו בכיון יבא ויעל קמל · עם היותו מתפאר שבידו מסורת האשור בקול פנכורת · קול
בלגול קישה מוכסר בהרוים לא יוכן אין ושברת · ואם הוא כלב לריב אחד אלהב סבור להסליך אחת קרלה · אחת מאדרא
תמיה · ומרות אלוה · יפא רוח · כמכן ביקר יהא כמה · לב מבקשי ה' ישמח ·
וחנה קרא הקובר אבי · שבר על שבר · שפקבור ענבים שלו לוחות עדות · ונריך לד"ק (כר"מ דדייק בשמא) מיכדי ויעכין
עשבתת

הידוע לבמר בשעשה ידיו · הנה לאלוה שקר למלין שלו שיכפר כמוהו לחזור בו · ולסתור דבריו הראשונים לומר שלא ידעו
ולא הכירו העונים · וכן הסכיר עוד כאשר ומזה למדו לשקר להחליט שהוא לי לשמי תפה רוחים דהרוח כפרא · אוי
לו שסכינו ונעשה קטיגורו · זאם המלין שלו הניד את זאת שבכל תולין בו · ועדיים המה בכל עקום שבמאלו אותן סב"י שלו
מינות · כולן שפה אחת ודברים אחדים עונים ומעידים · שהוא המאבר כחשים ועקרבים · ואין אחד מיבאים את זאת · מי
יתנים על בפירתו והכאסתו · הנא אבי' סנים מופקיים להוציאו לבריגם · כ"ם בעיקום שים יומר מיאה עדים · ואין אחד כיונא
מיתנגד ויתלה אותן בעאבר אחר · שלא נזכר שמו מעולם והמפורסמות מ"כ רחיה · ומה תועלת לאותם אנשים שבידם הספר
להוציא עליו שקרים כאלה · זלא יוכל לומר שהן נ"כ מוביים דאפקו לקלא · אבל הן בידי תלמידיו שסמכו אותו בשומאה ·
ועדיין הם מוהכיו · ומתחזקים בשומאתם ובאמונתם הכוזבות המתובבות · ע"י קבלתם זו שקבלו מרבם · ואיך לא יתחלט
לעומאה · מי יש לבו להכחשה מוכאשה כזאת · כמו בעכין הקמיעות שלאוכיו המה ידועות · ומאריך שרשא לשעך הסירתא
ולהעביר הכתם ברוק תפל · ובמים תפל · ומים אפל · בכוי על יסוד נוכל · וקשיא עמ"כ מעיקרא ואיך קסבר שנוה להחרים
כל התולים בן הכתבים כו' אלי שיאשייהו דהתולים כו' אם לא התולים עמו · אלא המה יענו אחרבם · וכי כע"ד הנתפס
על מעשיו הרעים יקרים את עדיו המוצלים אותו ויקוסם · ורואים אותו עובר בפתר ואינו מתבוסם · דינא הכי · א"כ בקל
יפטר הטובר לבלא דבר סניד · ויסד הטוסם על ראש עדיו כטובים קטן ואינו מבניד · הרי הן מבאלין אותו לכ"ד ובמוכין ידיהן
עליו וסוקלין אותו · הלא כה עשה נם למוצלי הקמיעות בתרמה · דקם אותם על הקרמה · וכי זו ראיה לנקותו ולזכותו · נם
מי נער לא יבין את זאת שהם שהם להחרים את התולין בו · יבוה להחרים את שיוסבר לסקול המונדף ולתלותו · ותו ויוסבו עלה מה
ענין הכנוי · מדוע לא עשה דין בעצמו · הלא מוכה בו יותר מבסלוחו · ולא מוכיחו עליהות כואת בכל התורה · הלא כאה אי"ל
לנוש בנדי נקם תלבוסת · כלי ליסור כלי בושת · להחרים עובדי הכע"ל והבוסת · בכרט שהדבר בונש עליו · ומוכיח מרבנן
עניד דינא לכפסיה · ומוהי כבודו · ביחוד שהוא בנוד שמים · אין ראוי לבבר המוסר לזולתו · ולעשותה ע"י אחרים · לשמוע
שריקות · ויבושו עושי פשעים שריקות מעשה רשע · ועתה בוא וראה עוד מה שתליו ותעתועיו · שלא בוש לומר עוד ז"ל ובאמת
תדע כי הרב הכ"ל כתב לי להחרים שכית הכ"ל מדף לדף כו' חשב שישנו מהבים הללו לדעת ענינו
לבל אני לא ידעתים כו' לא באו לידי כלל לא ידעתי ענינם ואיך אפשר לפרש הדף וענין · הנה עור לכפור
בעיקר וכופר בכל · שלא באו אותן כתבים לידו ולא ראה אותן כלל לא ידע טיבם ענינם ומהותם · באי לאשתמוטי בפרוזבולי
ובועי עולבנא דדייק ליישבא דמוכאה כלפי שמיא וקמי שמיא גליא · נם הלום תראה כם שעשה לו לשמה חדא הטיבו הטען
לו הסיבו בטומאת הבטו שבא לידו הפשו ולא מלא בודאי תולה בביטול תורה שזכר לתולה ופטיעה לא מצא בו דבור אתקו
לו רקבי נקל נחלו פתאים אולת נחלה מכה · אם תתיק בפיו רעה יכחידנה · וכבה לוד לתליו הכ"ל שיאמר שלא הכיר
מהותו · מכלל שאם ידע כמוהו · לא היה רע בעיניו · ועתה הלא מוכן שמוזר ומודה שהוא המאבר · שא"כ לתה טרם בכל זה
ופפש בו לומא לו וכות · אבן נודע הדבר כמקרה הכסיל בקמיעות · ככה יקרהו בכם' כ"י של מיכות הנרוש הלא כל המעתיק
מוביח וגורע והו אלו דבר פשוט וידוע · כאומר וכי לא ידעת שמשם יוצא · בחמרב ובמוזרח שוקש · לפ"ז נם משלי שלמה
אשר בעתיקו אנשי חזקיה מ"י · ק"ו נרעו והוסיפו כן אשבו לבוש · ולא זו בלבד אלא כי יצא דבר בליעל יצוק בו לבבות בעלי
התורה הקדושה בכלל · להוציא שם ש"ו על בתולת ישראל מאודה הבלת יעקב שנעתקה אלפים ורבבות פעמים · עא"כ שלו
בה ידי המעתיקים לחוסיף ולגרוע אלילה · כפי הנתתו האמרה המוחלטת · נם הנה אב"ע הכודע עכ"ם לקחם טבעי יהא מ"כ
מוכר פורעי בכנותו את רז"ל בעלי המסורת מעתיקים · כמאני לשון זה בפירושיו לרוב · וידוע שכיון בתוחר זה לתרם בשרש
השבח ותור האדם המעלה · בהיות חוק לומעתיקים · היותם והיריס בשלאכתם מאד · ומלקקים שלא לבנות מאומה · אף כי
לחוסיף דברי מיכות מי בטא מי ראה כזאת אם לא מאכסיסמוזיים ורקים · ואיך ומדוע לא אמרו בכה · כי אם בספרו זה שחסן
ביקרו לפחות להגן בעדו ופני האמ"ה הספוכה · וכל ההעתקות מעשו אחמו מיד אחר נאתו לאחיר העולם עתה מקרוב · כולם
טוים לרעה לדבר על ה' תועה · וכזה קרה גם בכתיבת הקמיעות · יאה שלא נעשה לאדם כזאת הקמיעות מעולם · וסוכר מכורים
מוקוכם · וכנה הכלל הכין לו כלי מות בלו רעים הוא שמות יען · פאם תקבר יד סכין ההכאסה בהקלש · עשה לו חרב פיפיות
לנוזר

לגזור ילדי הסמו לסכים לגרוש ולישבל את היותרת על הכובר עין · ולהוסיף על מה שלאתו הסמ · להתעולל עליות ברשע · נייר
גדול הוא בדעתו ומאלא בעוברי על הקבמים שיעלאו ומירחו בסעתקיה ברוש ידוכסטיו סך כסס מכה שלישים רחוי לגדל
נער אסמת הועתיק היא להוסיף ולגרוש · אם לתלות הקלקלה בזוקלקל נסוסים עניו כובד הקלקלה · אלא ע"כ
עבר כח הכל שקר לא מצא שום חבור בנסתר ומוד הוכחה ולו מחכמה ישכילו כל ימים שעמד נפרשב
שאל כא יורשי ברש מהר יו שפיר אמ"ר בברלין ע"ה המה יבידו לך · נס מדברי עצמו בלעיל תנין בחיות ובמיץ **ופה אה"ן**
לא יראה ולא יתלא כתבים הללו ובמחזה בדלייא דחוק מר"ם פרסלות מקום שלא עבר בחבורים הכ"ל
שחבר יהיה מלוים על כן אין הדבר אלין כונע לכן עכ"פ בדין שיקרים את המאבר ס' וחכוא הוים אל הענין הידוע
והעלתו קבוצה · לפרסם קלוכו בדרכים על אמת הכבול בדברי על ה' סדה ולתלתו בנקי ככבם בן נסתו פמוכוכין אותו נאלתא
נריעא · **ואם כוא עכו ועכל אכו נזדרו ונעשה אליאותו כוא · ונאחר בכבוכיא בהסכמה מעבר מבור עבנים כ' · הנקרא**
ואכוא אל הענין הנודע מסכת תפ"ה ומוכי ביד אכסי כת המב"ן בכמה מקומות · ונס אכסים בפרים במדינה זו · לא בעתקות
מוכו · יהא המאבר מי שהוא · מ"מ מרם הוא תוכבה הוא · תמול בו שתתא אלה וקלנה · אחרו הוא בייס אחרו הוא בלילה ·
יקשבו כוכבי נסבו · יהרבוהו אחור אל קוסף · ומתבל ינידוסו יקבוהו אוחרי יום הענת ביים עוחר לוייתן · יקבוהו עמים יועמוהו
לאומים · יהי אחריתו להכרית ולא יעוזב לו עכף ושארית בלבתי היות לו תחנה · יהיה לאבל ולטיכה · ויוקה מאמנו אלנה לכל
אכסי הסב"ן האחרים · ובאה אל בית הנוכב דעת בעליוכה · ובלתו אותו ואת בוכיו ואת יועניו אם לא יבוכון מאון כל בוגדי
און סלה · עד אחר ישוב והתוכה ולא יכוב עוד לכסלה · אך הבוכאות טובות באוכי אים לא יבוא תוכחות · וכי מכה מכמין
כל התפארותו שהמוזיד תלמידים לאלפים · ושבאו אליו מקבה ארץ פולין בחורים ללמוד בישיבתו · בברכות המחוו כאלמיל
מסם מוסב הכת האחורה באו אליו לשמעו שבוח מחזיק אמונתם המוסכת · ויהי לבם לראם ולאר לכל הולכי דרכיו ונהוסת ·
מאו מבר לבם ומתפטעו באותו מאו אע"פ שלא עבר בה · כי מנודתו פרוסה בארות בכ"ל · אבל ודאי לא ביד הכל נמסר · כ"א
לנמוסים באיסור הנבועים · שבקיא בהם ומכריעים אנלו לאהובים ידועים · ומאו מיכא הקול עליו פמיטא הענים ומכבא נבואתו
הסקרית בע"כ שלא בטובתו · ולא יכול לעמוד בתמדינה זו · כל כך בברבסיא · מת ל' רוכן ישראל קדושים הם · וכן הוהיר על זה
שלא לפרסם מיכותו · כמ"ש שלו · ומבר נדכם בהעתקי בפרע בפקום מראה · כי קנאים פוגעים בו (ס"ד) **המסובל**
הקתים עליו לחרבו בדברים כאלה אנשים אסר לא ידעו בשרש התורה ובראשם הטלין · שלו רי"ה מיאמפלי
(יהוא נאות גרוש בעיני כעוכו · והרע לדבר יותר קשה מעוכו · ועשיכו לו מדור כמ"ש מראלי לגרק · הייתי אבן לידע מעוי קבל
מרבי דת שלו · שאין יודע אין מבין · על מה רגליה כבו"ז הענבו : אם לא מרבותיו אין · ליבלי מר"י וכומריה ונעיריה מקוריס
בכן ישלטאי נקי · אם אנקי · דעלי ביה בוקי פריקי · כאילן סרק המיטיר פירותיו פוקרו בסיקרא ומועבו בהבנים כי היכי
דלבאוס קיליה · ואין בו מטוס דרכי המורה לנעקה · ולנקטה נכוניתא ולבקוה מבי מדרשא · עד דבבקיה לבלעי"ה מקטוה
בכוכסיה · שלא ירד עוד לפני התיבה בבקי · לאוכיא את הרבים ידי אוקמן בנגד כוגדים שבטל בהם קדירה מהקדיבה תבסילא
ברבים ומרבו הקיא · חייתי בבפיה אכליה בברבסיה · ומרין ליהוד מנלוי ומנקורי תאנים דאכליה ב"ה לדין ומתין מוכי כרולא
תלו ליה לבק"א בקורבסיה · והנה בעד כיו הבער מעבלה בסיאי"ס ורו"ק אום מתהלל בחתת בקר · מוכיר אבולי עכוו דוחה
בעיכו עכן גדול ראם מתלקת כאור בוקר · הוי על הבכלים בכיאי בקר · ואם הרבו לו מסאות בוא ומדוחים אבכו לפסות עוכו
חבר · כל אסרם כעכן בוקר · בהבל בא ובחוסך ילן · כי על כן הוכיח לבון הכתוב מנוכה מבי ומאחר **וה' במוסך אור לי**
ומריך לעשות הפסח בתיבה וה' · כלומר הוא הרואה ומודע · כי בחוסך שוו יכוכה · והוא החוסך אור שלו לא ד' · ולא יאיר לו
ה' בכתוב ה' אור לי · וכן כרם המקרא עוד ואומר **כי נצבה אלומתי נס קמה** והאי כיון לבעון יבאו נרגנים · ויבוא נס הנגב
ולך אחר הלבב ויבא הפרסדוכה · גם נבבה נ"ל ליחיבו · בב"ת עופר דומה לבני · בכתם עוכו · נס קמה בת בחוס כלה
בחנותה תמיכי אים מכבי ביתו · כי נס מיכם בנדו בו בשמיחת הבלאון הוה · ובאלה קציבו אחר לפני שנבדו את קדר לאומר אומר
לגולגולת שבבתה בראבה · מרדו בו בראותם כי קדר עליו היום · בא שוכו בבהרים · ותהי התשועה ביום ההוא לאבל · ויתנבב
העם אחר עוכו כאחר יתנבב העם הבכלים בנוסבמלאיה · רוח בחים לא קיבה · והוא בחת שתחת הנקעדי רגע בסתקים על לא

מבכת לחות מלא דמלא · איבדא כל לוחת הבדות חסר דחסר · והעדות בא שם ה"א (אע"פ שידוע שהוא באון און
קדקוד כל בני שאון · ע"ה דאוריתא הוא · מי יוכל לספר כל שבוטי קריאתו בתנ"ך · בסמביא פסוק בדרוסיו ובהנדת הפערה
קאלו בשמא לכל שאחר ויסבר בן (בני"ת סבולה) כרק שולא כרבלין · בדות ביהוסף שמו (בסו"ה וסי"ן ייוכית) ומרדכי לא יכרא
(הכ"ף בקיי"ן ודנוסה) וכהבה רבות עיון · אלא יוכל להכתיב · אם ויייבה עליה בסבועת שוא והכשבה · מבלי בוסה · ספריה
באון הוא יהיה לו לעד · אם לא יכאיסבו נ"כ באלה ובסבועה · אלא ידע מקרא כהוייתו ודברים בכתבן · מהבאמנא לתלות
בע"ם היעתיק · כמו שבראה בדור מלבוכו בהמה · כי יסיס בסום בודו במלחמה · יקפרו בעמק ויסיסו לקרלת בסק · את
המורגל בתורה · וכא ורבה ליטול את הסם על ידו) אלא ודאי כתבוין לרמוז בו סם שקוכו · שאיכו זו חפיי · כמו שידענו ראיכו
בכל כתביו · כי כבר כדר לו אלא ימוס זכרו אפיו ומלבוכו ומפי כתביו ומגרתיו · ואחרו ל"עה"ם מופבות סם · בהיו האמוריים
קורין לערייסם שמית · ע"ם ע"ז שלהם · לכן בכוכה ובדיוק עשה זאת · האדוק בע"א אלו · לחסר ו' ה' ולקרוא בסם לוחת עדות
ני' מלכו שבתי צבי · לגלות מרוה (נס מיה שתכם לסון יחיד · קערה על פיה הפך · יו"ל כי לוח ני' ד"ם יסבב לאים בהוא דם
שפך) אך אמו כאמר נגד הם שהוא ני' מדת לילית כן דרך אסה מאפת · אכלה ומתתה פיה ואחרה לא פעלתי און · ומלה
כתיב ואת הוא מיוחדת על הכבד · כתר דעבדת באופין · אסתלקת עליה · מנא אסה זוכה · מן הכבד נפקא לאכאמא לעל עלוה
ולמעבד באופין · עם כולא מאדי דילה · מבילי טריקין מסאכין דרביקין · לילין וקליפין · לבתר איבי פלגא מנא אסה זוכה
בעזותא דאכפין · כהדי הכהו כלבין מביפין · דלית להו מוקה"ה ומכיכתיה כיבופא דאפין · איכון תעלי בני תעלי נעלי
דאלריהון עורבי שקרי נגעי בני אדם מתולין וקופין · ובאן אבן שולל לרשע · ויה לך לספר עדות וחוקים ומשפטים · לא
עשה כן לכל גוי עז פנים · הסלוח מן הייחבה בגרוש וזב · ויקור ייסבת כמו אכוד · כגוי אחר תורת אלהיו עוזב · ובי אם כי מיין
יהלות שארית ישראל לא ידברו כזב · אך עדות הוא ליישראל שהשכיבה שורה ביישראל · ורע אות מקיישי · תורת אות דובבי
אות · ומיין מוכהק שגוי המודבר בלה"ק לשוכו ברוש · כאשר ביכר בלשוכן המוסבה ובכאם · כמוך כתלמידיך האהוב אבטאן
המלין שלך · לכן מקקי און מקקת אתה ודעיך · הוי המוקקים ומוכתבים שאל בנפורן מוכיר · אחת בשקר ורע בעוב להמיר ·
וגם כתת להם חוקים לא עוכים · ומשפטים על יהיו בהם · כי לא עשה כן לכל גוי ומשפטים בל ידעום · הללויה :

וחזר להוכות אותנו בשלוס קטיעה · מי פתי אסר לב · שלא ירגיש בתעתועיו לנגוד לב אנשי ישראל לבראות בשמיד ומכיו מוסל
על עלבוכו · ומין בעין בראה כמה מתכוין לפגוס בבכוד אכנים עוכים גדיקים ומרים · בבשלים מרים קלון מוגיבה
של אפקריותו ואפיקורסותו · כן תשב לנגוד דעת העליונה · לאחוז קודי עבבים לבסות מערוריו · ובגד בוגדים לאעליסמוריו
וזלת זה לא מראה שום דבר מבמה וחדושי תורה · לא הראה בשבורו רק שלשלת של שקרים סרוחים מבוערים · הכין לו תרובה
מלשלשלת ארם יית מקיאה ארסו ומתה מערים מרים · להריק בפה רעב ומשקה מיוח בגדות בפחים ומיכוסים מוכאשים · ויין
עכוסים וחדושים מעוכשים · בשיפה מוזהות · רחוקה מבל דבר אות · ואיכו אם על עכוו ועל פסמו · ובפם בכיו ובכותיו
להבביע ודוכו מ"ת מיד בקושי ערבו ובאוזו הסרוחה כאריו בהיות ואין יחום על אחרים ויחוס לקהלות אלו אבר הוא בב"ע לבביו
אחר הלבב באבו כמעבו אחיד בבכוד ובלבל בסבריב · תקות אוכים אבדה · כי אם לקיים בו נבא לן ויבא מדון ומשבת דין זקלון
לו יומם בבוד לאים סבת מריב · הלא חאן הבלם · ראחרו לאוכתו **הירולן בסלע חוסים** בבגד מי כאה לוחר מקרא זה
והדמה · כי אם לו ולסיעתו אנשים בדמיים לבהמה · כי יסיס בסום בודו במלחמה · יקפרו בעמק ויסיסו לקרלת בסק · את
רגלים רגת הלאור · ואין תתחרה את הפוסים ברגו בסוסים לעבות הגון קוכם · סם פניו בחלמים · בחלמים שלא ירא הפך
ומסרם הריס מוקו פניו מסלע · לבות בסלע המקלוקת · ויזוכו מי מפה ומחייבה בהגותו על ה' · ירגן בכח בגואר בעיבנכי
מגיכיו · להפוך ללעבה מסבט ופרי נדקה לארץ הכיחו · וכמו שלי אפשר להפוך אור בוקר לילה · כן לא יהפוך קוסי ערבו
עורו ומו פניס בגואר מבריבורותיו · גם · כי יזעק ויעוע שבתן פירוס לקמיעותיו · ויבוא בהגבת תריסים ומבעת קל נסים
שקמיעותיו ומפ"ר שלו קדם קדמיס · ואליה לא יסים תפלה · יצעקו ולא יענה מפני גאון רעים · כי אחר יהגה האריה על
פרפו אחר יקרא עליו תלא רועים · מהמוסם לא יחת והוקלס לא יענה · לא יכבה עד יאכל טרף ורמס וטרף ואין מוציל · ואם כל
היום יקרוס המורס בפוקרים יסתם ויסדל עריותו · הלא אם שום פניה ומס אבעה מורה · והמס נלגל עקלתו ופירוסיו לא ידוקמו
יותר מאה מיעיל ויוקמו · לבוא הרבה מרי בלעד רפואת תעלה אין לו · כ"ם בתבובה מעורקת כל נוסו ומסרקת מערו בשרו עליו

יכאב · זיכרון פריסה כסניר דאב ואם אב · ויעבה נפשו הרעב · להשביעה מאיסור ודברים תעב · ויפה קרא עניו מלים עני
אין עני ומסכן אלא המעסקן בדבריו · עומד בנכור לדרוש תנכית מוכנת מוסר · ואומר לכל לבו מסר ·
וחתם דבריו לחיות עובדים תורתו היכן כראה לשון פרוש בזה · אף אם כתוב לעבדה ולשמרה · לא כמונא בשום מקום
עובדים תורתו · אלא מקיימים או עושים · עוד אומר בשובה לייון ברחמיים וידוע שהמינים של ס"ן סר"י מראוים
בו · כתיבת מי"ן שני' יו"ד הנליק בחי' יסוד · שכו דמאז שם שדי (שעל אלוין כנו שירת כוב) נס תיבת בשוב אפסר רמו
בה ל שב"תי · כי אם בה אהבה אותיות · שתים מזן שות · ושתים מוחלפות · ככה תיבת ברחמיים מסודה · כי מדוע הטיל
בה יו"ד יתרה · אם לא כתכוין לחמנא לו · תיבה בת ז' אותיות ומסברה כמכון סד"ר עב"כ : ומה שפער בין לבלי מוק · מ"ל
אותות ספרים שהרפיסו כנגדו בלי זכר המחבר ובלי זה זמן ומקום הדפוס · על זה ראיתי לשמוק · ומו שלומרים עליו
פקת שבחיות הוא · ואינו אלא שוחל שלא מודעת · מדוע לא יכול להסיר לעצמו · שאינו דבר זר ורחוק · כי המדפיס אינת בעלי
ומוע עליו · וירא להסיר כשבן אמונתו · ושאר מדפוס לפיגבעור רשע לנגדו · שלא ירד מהו לפייר · כאשר כם עשה לגדולי
הקהל · כבעלי מורה עתירי נכסין · מרים עצרו כאלין יד מהו לפיסם · מאיות אויב ה' ומורר לעמו · מהשעה משחקת לו שמוק
שכסיל · ואלך לו אל שכמותו · מומר מחרף ומנדף ומבאיש ריחנו אבל האותות · ומגיע הריב בעש"ג · לתת מרף בידם לעברנו
ומה מוכן להכניס המדפיס בתנר זה · שאינו בעל הריב · אלא כל מה שנהפס ע"י ולתנו · אינו אלא כתבים אגרות ומעשה
ב"ר · שמדם של הכותבים מתוים עליהם ולא הענינים · ומה לא יאמרון לשאותם · יוכל לשאול את פי הרבנים והגדולים · אם
כנים מדברים מינאו מתאת ידם · או אם עמינו כמעשה · לתלות בזקי סריקי באנשים מסוכים · ולבדות מולבנו כתבים כוזבים ·
ומתיאות מוזמיים וכתבים לסתר · כמוכנו של מוזיף ופסול · ומה הוא רומז לחבורו של אמי מקינת מקרב · מה מורך לשם
מיחבר · ומלאות ברוחות יתנו מדיחים · ואדי כער קטן בשיני · בוש לדבר בפני בדולים · אף אם מנורו קינקן חדש אלא ישן ·
כנגדו שעלה עשן · ומורק בפני פיש מכבאן · לנדמו ולמרפו ומה אמון הוא כאלוני מבשן · ואודות מומן · שקר דבר כאמנה
כי בכל מה שנהפס מוכר הומן של אבה לפזות · ואין ומן היום משכב בו · אף כי ודאי יאבד היום ההוא שנולד בו אמיר ומנרס
שריב הוה לא יזד ביום שבה · ואמי לרבע רע שאמי' על מתמו של ניהנם אימו מוזר בו · כי הוא שמש לאד של ע"קר"י · לכן מנינ
מיום שנתב ומתם בו (אף אם חבני הירמה אינר יום אחד) לקדים חבנה לבת ל' · גם כל המודם ההוא מו נבר אמיב · כע"ה
בת ה"ק · והנשים מוכנות את המזון · והאנשים מוסיפים בו ענין · ואי"ב מעשר עוסה בו חנים ינקופו בכל עוז ובכלי נגון · נגד
זה אודיע כאמנה שמיכורי שבירת לוחות המאלתו כי"ו בו מיום · כדרך שאדע בכל מה שנעשה נגד בת ע"קר"י · לשבר
כאו כמוזכר בתה"ק · ומה אנו כל עדות מכותו מראה בזה · מעשורר דברים שאינם מאלים ומוריאים כמכון · רק כד · לשבוח
מעשיו · כי אינה לותה עשנה אלא עלה ביתר · יאמר נא באיזה דפוס קבע חבור עצבים אלו · ואלא אין לשום אדם
מאלשונא רשיון על הדפסת ס"ק · ומה · כי אם לאדוני בלבד · ומ"ש הסכל להפאר אלינו · שמה שכתב מתנגדו אופל כו' כי
לא נזכר מי המחבר ובאיזה זמן ומקום הדפוס כבר מוסב לתעלה · ומב על קילו לאמון בסכלות · ומה נכך לו יפא
כדבריו · ליפוי אין כיאלי עם קינן · הא מוסבא קלי אלא אלין בתר מעמא · מעם זקנים · ומי ישים לאל אלתם
ויסיר שפה לנאמנים · אלא מדברים ומאיריים מאופל ומחוסך תראיה מיני עוריים · ומה נורך לידע מם המחבר · פמוזה מקנים
עליה · אם יתן אוכל לאמכיר כי בדעת ידבר · וקוילים ינבר · ביתרון הכסר מכוה קסת יסבר · ולא המקום של הדפוס נורם
ומכבר את הדם מי מדבר · ומה כבל מלאכת הדפוס מחיות · אינת כבלי מלאכת הדפוס מחיות · אינת כבלי מלאכת הדפוס · אם מקומו
בעבור זה לא נגרע מערך המבור המחבר דבר · ומומו מוכיח עליו שמקר דבר · ראינם מה אלא כוכר מם המחבר · יפה עשה אלא
לזכיר שמו על הקלתה · כאשר עשה מה הרשתכם עניו · ומדוע לאד מדרכי קומו · אלא דבר להוכיר שמו על האמפה · אם פ
שינא מוכה בנימו של עולם · כן הדבר הזה · שאנו עסוקים לבמות אמפה אלאה ובלא וקיא מו מה בלי מ"קום · לא הוכסר להוכיר
מומו עליו · אף כי לא כאה לכסיל לכבוד · כאילו אזוב הוא להעמיד לו בר פלוגתיה · כלומר שכנגדו חלוק עליו · אף אם כמוכי
כאין תולעת ולא אים · מעמודי הייתי כנבר שבמו יין הזמנות · ותקנר כפני כשמל הכי הבעלה ונרדף מרב מעמקות · מ"ש
נפשו אל תבוא נפשי בקהלו אל תחד בכודי · הבמים ביני לבימו · אף כי ביני ובין הבי מוכא אוכא · אבל אויב ה' לא בדעת
ידבר

ידבר · כי הקשה לא רוחו ואמן לבבו ומם מנמו נמומה · לומזק כל רומם בומה · נתן בדפוס דברי מכלות ומולות רעה · לעמות
מוכף ולדבר אל ב' תומה · גלוי כיום הזה · כי אים זדון הוא אויל לן גרוש זד יהיר מהו דרכיו בוזה · כגוי אובד עמות לא דעת
ולא תבונה : כי אם כמיל מקם פתי מבולל בית אבנים יקוה · מקומי מקום כרמפתו לדבר על ה' סרה לדבריו על קמיעותיו אחרונות
שמן קודם קדמים · ומעי לחום בקדמים · אים ניד ומנדל כלבים רעים להניח עמו לגידת אנשים נגבריים מדעת אלמים · נבורי
איל בנשים · לחבר מקרבים ונקמים · לנודד נפשים · ומעה ומפה נפש הקדמוני · לדבר דילטוריא על בוראו כמוזבי ומפרהסיא
לכן תגלה רעתו בקהל רב · ותראה מדפתו :

והא לך כופר בכל מוי מעה לי מכבר מעמה רשת · מלאת ה' מיתה זאת להכמילו בפתח דבריו ולהגיע עדות מוכמת ומליה
ראמונה כאמרו בהריב בומת · ומוכי מקריו בהבאים מוזמים ומוכמים · והנה הרמיזה מאמתית כמי מקבלתיה
מלסכר בעל תורה מסגיה על זאת ומסכל היולדות מכפרו באותה מנה · גם מאר מכפרים כל אחד ביומו (אך לא מגיע
מאנשים ונערים מנפרו באותה הישיבה קנתן לנשים ידוע) ככתבו ובלשונו של כותב הרמיזה : ומבבר היולדות נעמה לאן
ניון מיוחד עם אותיות עבריות ועם מני לבנה :

ז"ל המרשים תקן לפק

בחודש אייר שנתקבל ר' יאן לאב"ד בנ"ק התמיל אמה' לפעמו במחנות ינון ר"ל אסר הכל בכתב עלי מיד
ה' השכיל לספר מתחלת מדעת קהלתנו לקבלו לאב"ד עד שנא לכאן בחודש אלול · ומשם אספר כסדר
1 יו"ו כ"ג אייר בא כאב בלבנו על פמירת איש כשר רב בשכים בעל חונה ר' אלעזר בן' הירש ברעסלי
(הוא שמסר נפשו על קבלת אבד הכ"ל)
2 ובו ביום כבה אור של דוד בן ליב ב"מ ז"ל ולא הגיע לשלשים שנה
שנת ב"ז הכ"ל לוקחין העלה תפוב אשה עזריאל בן ליב ב"מ ולחיה זעלינמאן והיה העיר נבוכה
3 ר"ח סיון כבה כר של הב"ח נחמד רב בשכים כ' הירש ב"ה כהן אלאש האקיר ז"ל
4 ו) שנת קודש ב' סיון שנקת חיי' לכל חי יולדת אשה אברהם בן מכים דערינבורג
5 ויו' שלאחריו מתהה משמשה שקורין בל"א (וואר מפרה)
6 כ' סיון שנק חיי' לכל חי בזיחיד הב"ח כ"ה בערבן בה' אלי' אפנהיים בן י"ט שנה כתואר ר' מבני מלך
7 ב) כ"ח הכ"ל שנקת חיי' לכל חי יולדת בת בנעטו וולכזיבעק אשה ליב אשכנז
8 ה' המוז שנק חיי' לכל חי ר' ליפמן בן ר' משה המילולא הגיע לב"ח שני חיין
9 ג) מז הכ"ל שנקת חיי' לכל חי אשה יולדת בת נחום כהן אשה מיכל בן ר' עזריאלז"ל בהמבורג
10 ד) שנת קודש כ"ח הכ"ל שנקת חיי' לכל חי בת מתתי' מהערשייר אשה הירץ קיק
11 ה) כ"ב הכ"ל שנקת חיי' לכל חי יולדת בת ר' יאקב הילדסהיים אשה ר' יוסף דיילרן
12 ו) כ"ח מנחם שנקת חיי' לכל חי יולדת פרלדכי בת ליב אשה הירש בן לאזר וולכזיבעק
13 ז) כ"ז נפתרת ושנקת חיי' לכל חי יולדת אשה העלמה יענטי בת ר' גמפינגן אשה ר' וולף פופרט
14 כ"ח הכ"ל שנק חיי' לכל חי החתן מרדכי בה"ז אלמן ווירמייזא הי' מקושר לבת יוזפא דרעזין ברשוכה
מתה בתו של יוזפא דרעזין והחתן רצה ליקח לאחותה ר"ל אבל הפירוד הי' מן השמים ר"ל
15 ח) ג' אלול שנקת חיי' לכל חי יולדת אשה ר' יודא ה"ש בת ר' יוסף ריכטל ונשאר אחריה ט' ילדים
16 ט) ו' הכ"ל שנקת חיי' לכל חי אשה יקרה יולדת הכה בת ר' אהרן אומטרליץ אשת ליב בר"מ בייט
17 י) ח' הכ"ל שנקת חיי' לכל חי' היולדת הכה בה כמו' משה ראזכיאר אשת ר' יאקב קירץ בפקואל
18 יא) י' הכ"ל נפטרת אשת ר' יחיאל ווירמייזא והיא בשנה שבועות לילדתה (ור"ז ובכן הלז הם
שמסרו נפשם על מחון' ר"י לקבלו לאב"ד · ולא יכלו הא"ב והבן לקבל פניו בבנו הכה)

יו"ד ש"ן נגהיה · ט"ז ביאלת אבד ר' יאן

תק"י

הוכחה נמורה בביאת אבד ר' יכאן הילדה שפיתה בין אכסים וכסים יולדות ר"ל ובחורים ובתולות שנוועו ר"ל בלא זמכים

1 כ"א אלול שנק חיי' לכל חי פתאום ב"ח ישעי' בן ה' הירש מיכדן

בעו"ה כ"א אלול שנקת חיי' לכל חי שלשה יולדות ביום אחד

2 א) אשת דוד בן ליב מאמליס בת פייבש בק"ק הבורג. והחורבה שילא מזה ידוע לכל והוא מבואר באמרוכה היאך נתגלע קמיע שלו

3 ב) בת הירץ דעסוי בק"ק וואכזיבעק יולדת בין' הכ"ל והיתה כשואה לליב בן לאזר

4 ג) בן בין' יולדת ספרדית בת בראכדאן

תקי"א

5 ד) שבת השובה יולדת בת מן קלקרט בק"ק וואכזיבעק

6 ה) י"ב הלאיסתא אשה מעוברת ז' לחודש שבורה ומפלת והיתה בת ר' נתן פלאש האקיר ז"ל ונשואה היתה להירש בן יעקב בר"א ר"כ

7 ו) י"ג תשרי אשת יחיאל בן יאקב לוי

8 יו"א דסוכות שנק חיי' לכל חי ר' קלמן סג"ל חתן ר"א ענגי לנדר

9 בו ביום מנאו תינוק מת בעריסה ר"ל בן אלר' נעטשליק דיירן

10 ג' דח"מ שנקת חיי' לכל חי הבתולה רעכל בת יעקב רעניר

11 ז' מרחשון הכ"ל שנקת חיי לכל חי יולדת אשת נתן בן יאקב גר

12 ח) יו"ל של אחרון שנקת חיי לכל חי יולדת בת י"ז שנים אשת פייבש רעניר

13 ט) סוף מרחשון שנקת חיי לכל חי יולדת אשת מהורר ליב פרעניר גר. והיא היתה בת כ' פייבלמן קליף. אותה הרג המי"ן המרלאפ"י כבוי כרות הרבה שלוה לעשות בחדר מטתה

14 ב' כסלו שנק חיי' לכל חי ישעי' בן אברהם רעניר ז"ל רך בשנים

15 ד' הכ"ל שנק חיי' לכל חי ה' זלמן כץ שטאדם ומאי דעלתה בי' בקמיע ידוע לכל

16 בתולה בת משה בראקיל ז"ל שנקת חיי' לכל חי כ"ד הכ"ל

17 כ' והכ"ל שנקת חיי' לכל חי בתולה רך בשנים בת ליב אמשטרדם

18 י) ה' טבת שנק חיי' לכל חי העלמה רך בשנים ומעוברת בת מיכל גראט וואל

19 יא) ע"ז הכ"ל שנקת חיי' לכל חי יולדת אשת שלמה פרעניר

20 יב) שנקת חיי' לכל חי יולדת אשת שמואל בן כ"ה מן קליף ז"ל

21 יג) ב' כסלו שנקת חיי' לכל חי אשת דוד בן זעליגמאן דורס בק"ק הבורג ומעוברת היתה

22 ב' דפסח כפטרת ושנקת חיי' לכל חי ילדה של ר' נטע בן אבד

23 יד) א' דח"מ שנקת חיי' לכל חי אשת זוסמאן אשכנז והיא היתה בת אברהם כהן ז"ל אשה מעוברת

24 טו) א' דר"ח אייר שנקת חיי' לכל חי יולדת בת ר' ליבר"ש אשת מאיר בן ר' הירש ר' שמשון ז"ל

25 ב' דר"ח שנק חיי' לכל חי אכסיל בן ר' אילקלוי

26 בת מיכל ברומר בק"ק וואכזיבעק

27 ד' הכ"ל זוכרין בחברותה בבית יואל וויכט מיל אשת הגאון הגדול מהו"ר יעבץ אב"ד דק"ק

ממדין לפני אשה אלרוה של יואל ווינטמיל וזרקה רוקה מפיה וקללה את הגאון הנ"ל ואז הינקף מיד יאלא יד ה' ונגף את ילד שלה בן יחיד ומת כן יאבדו כל אויבי ה' המחרפין גאוני ארץ וחכמים ורבנים גדולים אח"ז הפילה עוברה. אח"כ הוליאו את בעלה הנ"ל ביום ש"ק לרחוב העיר והכוהו נשוטים עד שזב דמו ונרשוהו מעיר אלטונא וע"פ הולך נע ונד בארץ ואשה אלרוה אלהי' מחזרת על הכתמים

28 מז) ד' אב שנקת חיי' לכל חי אשת ליב בן ר' משה ר"ש ז"ל

29 כ"א מנחם נעשה סיבה בן ר' יאקב וואלרבורג. ילד מאלרבעה שנים הלך לפתח ונפל מולה ומת ר"ל

30 יז) ז' אלול שנקת חיי' לכל חי יולדת בת עזריאל כוטרכין

31 בו ביום שנק חיי' לכל חי ר"ח יעקב בר' אבלא כתן זלה"ה והוא הי' בחור מושלם

32 יח) ד' אלול שנקת חיי' לכל חי אשת מאיר בן ישראל פרענר בת נומפל פלויט יולדת

33 יט) ט' אלול שנקת חיי' לכל חי פתאום עלמה ריזל בת כ"ה אהרן אוסטרליץ אשת ליב בן מרדכי ביים בו ביום שמת אחותה אשה ראשונה מבעלה ר"ל והיתה מעוברת ה' חדשים

34 ך) ט"ז הכ"ל שנקת חיי' לכל חי יולדת בת מהור"ר ליב דיין ז"ל אשת ר' בערזולמיר

35 י"ז שנק חיי לכל חי בן יחיד ב"ח בן ר' שמואל פאלק

תקי"ב

36 א) י"ב תשרי שנקת חי' לכל חי יולדת אשת שמעון בן פייבש הפקסר ז"ל בהבורג בת אחיו של ישעי' וילד שלה בא תמכה התיכות חתיכות ר"ל

37 ערב סוכות שנק חיי לכל חי בחור מע"ז שנים בן מהורר ליב פערשו

38 גדול מעשה ה' יוסשבת קודש ה' מרחשונמת פתאום יעקב חתן אילק נחמי' וי"ה לפניו הלך יעקב הנ"ל לאלטונא ופער פיו לבלי חק על הלי גאון הגדול אמ"ו מכה בזמנה מהורר יעקב בן המכוה מ"ו ה"ה כמוהרר לבי אשכנזי זלה"ה וקילל אותו במיתה משונה ר"ל וה' ישראל חסיד שמע זאת וסיפר לאנשים אחרים ששמע כן מפיו של יעקב הנ"ל. ונגלל שבת כשרלה לעשות קידוש. הי' תמורת הגאון הנ"ל ונפל אחוריו ולקח מיתה משונה. ב"ה אשר הבע יקר הגאון הנ"ל. בי' נאו

39 ב) י"ז כסלו שנקת חיי' לכל חי אשת זעליג עמריך לאשון מת הילד"ר ל' ואחריו מתה

40 שש"ק כ"ד הנ"ל שנק חיי' לכל חי מהו' איקלוי והסתעפו' שנמון ומקרים מאבד שלכו ידוע לכל

41 ח' טבת שנקת חיי' לכל חי בת ר' זעליגמן כהן זלה"ה ומטורפת היתה זמן ארוך ומדברת נגד אבל לא נתגלה

42 נגהיה' שנקת חיי' לכל חי בתולה משרתת אלל רפאל ביים בעו"ה ההולכת ומתה פתאום ר"ל

43 ג) ח' טבת שנקת חיי' לכל חי אשה שכיה לפייבש רעניר בת ר' מאכים מברלין יולדת (ע תקי"א

44 ד) כ' אדר שנקת חיי' לכל חי יולדת אשת שמואל בר' ן דריאלר

45 ה) כ"ד אדר שנקת חיי' לכל חי אשת הירש נאלד שטיקר יולדת

46 כ"ז הנ"ל כעשה סיבה גדולה ר"ל בחור בן ר' הירץ כהן ממאזריטש למד כאן ה' מאים ואביו כתב לולבא לביתו בדרך כפל ענלה ותיבה כבדה כפל עליו ונגוע ומת ר"ל

47 כ"ח אייר בעו"ה מתוך שטרודי' בא משה בן אילקז"ל והיה בן למד שנים לכלל כעס וזה מגיסול דוד ה"ב שהיו מריבין על עסק בית של אבד אשר בעו"ה לא קם מתוך החולי זה

48 כ"ט הנ"ל שנקת חיי' לכל חי אשת ר' יואל בן נתן והיא היתה מברלין עלמה

49 י"ז הכ"ל שבק חיי' לכל חי שכה אחר חתכותו יעקב בן שמואל ריסל והי' בן כ"ו שכים ר"ל
50 י"ט הכ"ל שבק חיי' לכל חי מאיר אכשנאך והי' בן כ"ז שכים
51 ח' סיון כבה נר של ב"ח רך בשכים בן י"ז שכים כ' ירמי' בן פ"ור' הירש נרעסלא
52 י"ב הכ"ל שבקת חיי' לכל חי הב"ח החתן שמעון בן ר' פייבלמן קליף ע"ה
53 ו) שבת קודש י"ד סיון שבקת חיי' לכל חי אשה יולדת אשת ר' אברהם בן ליב היילבוט
54 כ' סיון שבק חיי' לכל חי ר' זלמן ווירמש רחמנא ליצלן ויצילנו ממיתה כזה (ע"ל תק"י 16 12)
55 ז) י"ט הכ"ל שבקת חיי' לכל חי אשה מעוברה אשת ר' לשמיל האגיל בורג
56 ח) י"ב תמוז שבקת חיי' לכל חי אשת מאדיל בן ר' נתן וויכר ז"ל בת משה כהן ז"ל והיה המעוברת
57 י"ג הכ"ל שבק חיי' לכל חי בחור בן שייזק קלך בן כ' שכים
58 ט) יום אב מתה אשה שכיה לנתן בן יעקב בר והיא היתה בת אילק בירנבאום ז"ל יולדת (ע"ל תקי"ח 11
59 כ"ה הכ"ל שבק חיי' לכל חי ה' מרדכי בן מענקש ז"ל חתן זלמן ב"ו וסיפרו מנידי אמת שנשעת
קבילת וקשרי רשעים שמתקבצים על האי גאון מהורר יעקב נר"ו אב"ד דק"ק ממדין ומקללין אותו עם
שאר גאוני ישראל נר"ו והיה ר' מרדכי ראש לכל הקשרים והוא החרים את הגאון מהו' יענץ הכ"ל ואת
מהו' אפרים דיין וחידוש גדול בו ביום שבא הגאון הכ"ל כר"ו מאמשטרדם וחזר לביתו' ולא נשמחו של
ר"מ הכ"ל תהא מיתתן בפרתו עד כאן בשנת תקי"ב בלע המות לנצח ונו'

והנה מי מוכעלי נורה אכזרית אשר לא יתנו מוסת אה מעשיהם על הארץ. עד היכן הגיעה חוצפתו ומזותו על כתוב בלו
שמנלה ערותו. לפיכי הנשם ערוה תעור קסתו. לבכיים הידוע. ואלמלא היה בדור אחר יש"ם. היה אפשר לקבל
הכתשתו. עכשיו אין החי יכול להכיש את הקי. היה גם נמיקוש בלו. והרי כל בני ג"ק יודעים האמת. ונם יוכל להתברר
בל"ע ע"י המנכות נם נפנקם הבורש. ושם כל זה לא תשש על כשתו וכלימתו. וקנה לו עדי שקר לאתוש לו מה שרצה. ועפ"ז
שוא אושב לבטיל פנם של שקרנות באלוקי אים עם ויסר. ונושק נשקה לו קשים ועוות נכתבו להרב מאיר. הרי הוא נרוש מנוי
שבאמון בטילתא ריבידא לאנלוי דלא משקרי בה אינשי. ומכאן נגלה מה רשע היה פועל בג"ק אלמלא כטל הכבוד ד שלו. כידאי
היו אותיין לו כשו לירבעם אבי' על מיכת לעבוד ע"ז. ואקרא נא לאת פלפסים הכלתי מאמיניה בטיאות נדים. ירחו בחוש
רבן של נדים יהודים כשו שקראם כם"ה. הוהתלים בנבני אדם. נושל כבהמות נדמו. והם שרי מע"ן (ני' מ"ן שר"ו) שנזכרו
נפ' אלק מוכזכין. וכזה הלאכן אוא רוצה להנשדק. ולעות אדם בריבו. אשר נלוי וידוע לאפי' יהבי ליה כל חללי דעלמא לא
אשבי כדבוריה. תתן אות ליעקב. ואמנם אדפפעם כעשה אלוקי אים האמת שקרן שלא נתתכוין. נמ"ם נאנרתו הכ"ל. בי
מן אז פסק מלכתובקבעות המנפה נעצרת ומן הרשיה הלזו נראה שלא פסקה היוכה מן היולדות בכל אותה שנה. שלא
שלא היתה תכופה כל כך. כבתקלה קודם רעש הקטיעות בריבע ראשון של שנת כי אתו בנה בכלי ויפנו. כי אז היה כמין דבר
נכשים היולדות שתו שלש בימים אחד ותשל שועת הבעיים. וכל אשה שהיתה כורעת ליולד אחת מות נפלה עליה. כאילו
ניהנם פתוק תת תיה. עד שבהתחזק לעז הקטיעות ותהי נעקת הנשים גדולה. אז אשר ידו מלאשתתם עוד בכליו ארעים
רפתה יד מיוכה ותקל בכתיים. כלפי זה היה סבור אדוני מורי מאשתה תפסוק לנמרי. לכן כתב כלשון כב ל כעת מכתבה
אנרתו הראשונה ושלחה על פני הסון. קוינו עוב ושלום מעתה עד עולם. אך אח"כ חזרה ונתעוררה אבת הנשים לפרקים
בפרטות באותו יום ושעה שעמוד האי"ן בנב"כ לקבל מתכנדיו. שבה אל בית מאהבניו ידידיו. עד תוס שנה וקבלותיה. אז אחר
ה' לאולאך הרף ידיקנת ע"כ אין אשמה מנד זה על אדוני. כי לא נכיא הוא. עם כי אכם עדיף מנביא לא רצה לבתכנא רע רק
עוב ולא ידע מה ילד יום. ומי יודע אם לא אזר לסורו אחר זאת בהיוקרע בפל הקטיעות ואחר כלי מוסתתו הנודעים בסחורת
הסיים וכשאים דאכלתא ל' הוכדילים כינו לבין אבנו שכשאים. סמע ולא הבדיל קמי ספ"ר. מאיבה אלא קריאה של תפלות. ובו
מעבר את אדוני הקטיעי מוסורבס ובניטו כשם"ג לאחר אליו מעשה בתני פלבתר מקורין מאסקוילן בכל הבוכל נמוסו בוסל

מכאן עדע שהוא חוק כארן ומיפן עוכן פלבן מלבן. סליקו לנו הלכות מקריס ודברי כנלה של אחכור לטומאה ולבויה לוחות
ערות: ערות הארם של כסא זקן שוקע. ניד הראשי ומתעתע. אים ראיסלהתרועע. בכל תוביה יתנלע. ע"י שבירת לוחותיו
כסבר כל מבולבל זאם ראשו לאוב הגיע. וכנאמר אלן לאחר מוספר שבירת לוחות בעור אלקי הריקות. את מכויה בטוחות
אני הוא האדכר הכבי ככבי לו באלן ראשון יכבי עתה כאלן אם בלו הנשמך בעו"ש. ומערת אדוני ומורי. כאלי שטרת בע"ש
לקוריע נדקתו לעיני כל הגוים. לא נופל אכבי אחנו להוניא לאור נדקו ומספטו כנאריה ינם אם שעי אוו עוף עהור מרכנמכפה
לאכיה) יש לי בפרסה קין ופוקן אשר שמו. הכוקב לב קורש מחסבות אין כוקע. כולא כליות קוטא טוטה. כמדקרות חרף
עומנו כועה. וכל מה שאני עושה כמלבאפיבוסת רבי מוכיים פני עבדי הבוסת. מסופי תת. בהלכה כרורה. ומשכתו כדורה

עינים עאירה יהיתה אנלאתו טילי שכת שיר"ה ילפק

ועבקתי כו ר"י יוים אחר שכא לידי אכור לטומאה ולבויה. מלא הזיות ובדיות מהנוים טוכבים שכאי אלקים לא יקעו יה שטרת
בו מקברו קוים שכים. כסיומת כל כני ישיבתו וחבורתו. והיה לאות לבני מרי. לדעת כי הוכים מכעס. מוכית אל ור מכבסם.
הורד לארן נכסם. ויודע ה' את אשר לו הבוטחים על שמו יתעלה בכל אוכם וכסם. וסומכים על דברו אשר שם בפי אדוני מורי
ירוכעל אשר מלאמת ה' הוא נלסם. ונסענים עליו בעל מאוד ברזל כי לא הביט און ביעקב ואמונתו פרוסה בכל לבות ישרי לבב
מה טוב אלקים מה יפה שבסם. שמם ווכרם ישמוד לדור אחרון ותי חיים על מוכסם.

עתה נכוא לאלק כ' הכולל תשוכות באמני און כלבים מוזים. אשר אביב לו בהם יד ומם עשאם מוזים. ברברי מוכפא מוכיים
כלבים כמה פניהם עוים. ומקייים ולא תמים דמים בכיתך לומקל ליבי וטופרי מכלבי כופרי מטופרי שופרי. מפירי דבני מוזוזא
דעלייהו שב מבי בקתא מבקא אימרי. ולא אטפל בכלבים מטנים לא מייטי אלא לאמוטי כפר"י. ומשל לנייד הסולה מקיל
רברבי ומביק ומטרי. רבנתא לומשב כפרי. אי בעלי אמנוטי בעלי ידירי. ומרם אשמישך את דברי ומביכי כל אחד דרך פרט.
אודיעך דרך כלל מיבם ומובם כחדש יסר מאסוכה. ומחדק לקט מושן (עדות) כבוכה. ונכאלקו לשתי מערכות המערכת האחת
עשמכיים ורבים לבאר שתת. נפרדו לשלש כתות כתותות. א) סם מברים הרוים בכך. לבמות מוסנם לבת"ל. אפיקורסים
נאורים. מיבים אדוים אדוקים בו וה שלשים שבא ויותר. אשר מוקן פניהם מעלה. לחזק ידי הרעים. עפלו שקר ודיסעפלים
נבוחי אכבא קלייהו. ב) קרובים מקותבים משפחה ומשפחה המנויים לו בחקומות. הרבה מבדו ומאד אשתו אוהבים ורעים
ג) בעוטים להכעים ולהקניט שונאיהם. כמו אכרם חיימש ובניו. שהי' ל תגר עם הנר"י ז"ל עודנו בעולין כמודש. ור"מ
מענטשין שהיה שונא להרב מאיר כהיותם יחד בשכסיים כמיפורסם. ונשב להנקש ממנו כדרך זה. מנורף על הקמוסה הנדולה
של בחכף וארע. והשפלות והתכפלות שעשה לבני כל אחד מוסייעיו. והשקרים והמדוה שהמציא התחבלן בעצום הלו. הם
עשו נ"כ שלהם. פה אלק יעשם מדקה. כפה חנף יעשה מדקה. המערכת הסנית הנסה אל הפחת. הלא הם מלעידים שאינם
הנוכים ששמנו בטומאה. והם נאלקים לאחוז כתות כרותות. ג) סם יהודים ומכירים את רבונם נאון כל נב"י מודים. מודים
בפיהם. ומב"ו כרוכים אחריו. כי מבורים הם מאתו בבנא כזב. אם מקנה אותם בכסף מלאי. כמו שידוע שהיה לו בברשלו
ניסו ר"ש מינטשוב ורז"ם מלוחי הכע"ל סרסורי מבהה שפזרו מחון רב בפולין בכל עבר ומבה. להסיג תתיות לטוכתו לכסות
מערמתו ולחפות על מומיו וכן היו לו סרסורים כנ"ם בכפ"ד לא נב"ב ודבנינו. כמוזכר בפ' תה"ק מה שבתבו מסם וכן בכל מדינם
ומדינה הי"ל שוטרי סכר עורכי מערכו בחשאות שוא ומדוחים. אשר מלא ידיהם. ומשא מעשאת אליהם הוא ומיעתו ישאו על כזב
מורים חליהם. ועל עפשת נמולים אוכרותיהם. ומם בהמה נסה מקנה בחשיבה ובהנבהה. שהנביא ומשך אותן מובר שפלותם
ומשאם רבנים והקיש לו נאוכים. ותוזק בידיהם. להכיא אמור (אל) נרם המעלות. ולהכבד להם תועלות (כענין היאמופלר)
לא רצו לבויות כפויי טובה. והעידו לו נ"ב שקר כרבונו. אלה בלשם כוזבים נשבעו. ב) אמידים שוטים מוזבים לעון
לבלות אחת אע"פי שיודעים. ג) ע"ה בורים שאינם מבינים לא מבינים ומדועים. ד) כאה מהם מוחרים נודעים יקנוכים
כמיוזרים עוי פנים כמורים. ודים אדורים. בני בליעל ריקים ופוחזים. עקשים וזלוזים. ה) הבוחרים בשיי הפקר נרועים
אלין להסלאמונה כלל רק שוחים לאל של ע"ו דבת מ"ן מר"י. מטוס דבהפקרא ניחא להו. אלה כתות שמונה מרים לפניו
לאורותו הדרך לבאר שתת הנה המלחים נועדו עברו יחדיו. עברו תורות חלבו חוק. נוסדו יחד על ה' ועל משיחו. זו כתו
לאלה לעשות עם התורה והאמונה שחוק. שמו פניהם שמיר. שוב ברש להמיר. בן כולם אלין ופעלם מאפס. מרשם כתק יהיה

שמרים נפש אלא נפש · אין אדם מעשיהם · שקר ותוהו ורוח נסכיהם · תועבה יבחר בהם שהגיע · ותדע ותשכל מחונה דבר אוכחה
נגלית על זיופם ומרעת שואלים הללו · כי לא אחד בהם שהגיע תוכן וזכורת · הקמיעות אשר נשאלו עליה · כספח טיאה הבלה
ביד אדם שנשאלו עליה ברשות הרבים וגדולים · כמו שיש בו ידעת ליאל · ובפאותיהם הסיבו כשר בשר · על כך ס"ם ונכר ·
עוה"ר יותר · לאשר אין לו קוראים לבתר · קודם קדשים לאות שהשרשים לתועב שבשמים ואין יודע עד מה · אם אולי דמה אותם
והרא לם לדות נוהג לכל · מחמרת עופסי קמיעות · ישנות ונאמנות · לא שאלו ודרשו ותקרו תקלה את האוסרים לעמוד
על הסרים והאות · היה חוצבא גדולה מזו · ואפי' אם היו חכמים גדולים ואנשי מרה מסוימים · בני נדוי הם על על ההעזה
הזאת · כ"ם שואלים קשים מתבלים · לא כן עשו הגדולים הוקנים החכמים הבאאים לה' הרבנים המופרסמים בארץ אשכנז
עוד מאלו בכתבי אלם תר הלל שהגיע הגיד הרמאי · שני מיני כוכים מרים · ומשל האחד כמו השוטה ר' מהרם שאכום נעור
היה כמו סודעה בבירור · ושני שקר מוחלט מוה ודבר כוב · אלא אתמו אותם הנקוכים בשמים משולם · כמו שמודע ל"כ ויקפתן
בודאי נשוד · ואין שליחי עד"ן האוטלבשבן · לונעת הכתב מהרב מדזקלא · שחרת על הלות בעל הערוה · כי לא ידעכו
מה היה לו · אם היה ל"כ להר"מ ופרשאות נכתבה לוום · מו היה קורה וסתימה לדברי עמנו הדאשונים · סדרי בדיכו שכי
כתבים מלאדון בעל קבלת הגדולה לה' · וכיון שבגיד שוב אינו חוזר ואינו · מי אינה לאמיר דמי בשעה שדרכה בכדי · ישמ"ה
לא ידעתם מאי אדון היה דאחרכיה אתרי רבני ואוכי סברה לבי תרי · נאי אינה דאדר ביה לאו טעמא בעי מעיקרא מאי קסבר
ודקאמרי לה מאיקאמרי · א"כ הכתבה תקלת הזוה · ועדותו בטלה · והרי היה כמי שאינה · ובכה הבל הבית כמה מהם שאינם
לעזר לו כי אם לכוונת נס לזרעם · כמו שיתבאר לכל בעמ הבקפה · סגד הסוה שבאגרותיו שכולם מוזמות ושבולה הן בהן
ורוכן כבלון בעמי הנוס זאות בכיתו ע"י בזוריו לשם יהיו הוא המאיאים ושלא טובסיהם לתאמכיו לתתם · בל גרוע וכלזב ·
והתרכם לתם בדני כסף ושני כוב · מ"ע יוה טעם לא הגיע האגדת על המנופים שעליה הגיב הגר"י

א לוגרת הגר"ל לקוסמי פרעה · בכר מילתי אחורה שהיה כשנגה מיגאה מלפניו · לתאר אנשים כאלה מיגים קנופים עוי
נפש בני נבלנס בני בלי שם · בשבשים ותוארים שאינם הגונים להם · כי אם שוב לסום מתת לאחור ושבע לנו כבילים · כלום
בעלם מעמנו מה שכתבלה כיחוד על הוקן אשאלי · פאפרס · מזמן המלים לדבר שכירה · להסית ולהדיח מה מאיר סר"י · שהוא
האשון לשוולם כנד לייבשיכר · ומה הגיה לבשרים ובשקבה עשו אלא להזכיר זמנו של שבר בסים · מיסוכר זמן כמיקוב מעשה
דמי · מעשה קוף בעלה עשו בקדרה · שנשלו בה מנים · לבם כלבי מעלה · וכדמי פאוותם מתבוסמים · ומשיחו ניסטרא
ובאבלי מיתה הנוסמים · הא לכם ורע השקר מנוגמי פראנתפיתי רעה ككלב תפוחי פוא בשוכיות כוב · מפיכות של מנורע
ווב ·

ב הבשלים מעידין על עצמן שבשה **מתוך בלבול לבות מחשבותם** אוי להם ולאולתם · בבלים מהוללים מבולבלים
כאותם ינאוכריב פיהם לשוחות יקראו ומזוזים · כמו עורים ושוויים · כדבים הוזים מ"ש **על המדפים** הבל לדף · ומ"ל
מ"ה תוזים מן הקדמיות **מ:מלאו בפ"ם רשיה שאין ברוחו רמיה כי איך יכחוב דברים האלה אשר ידע כי**
האורב בלדן אים על בבלים מתעים · מוסים מערבה על הדרום · ותדע מן הקמיאי האם לא ידעו שהרשעים אפי' על פתחו של
ניהם אינם חוזרים · ושוי מאי דקאן שנם אחר מתם שני בריב · ובעת ושוכה פסיה כמונם הסכנה · ספק שם שקונו על מנכת
אשתו ומוכה ל"ואפי' כרסו ומתקבעת כאותם תמוק הי' שמושל באשפה אינו עוזבו · ועוד וכי אינכם בקיאים בלמוד חריפות שלו ·
אלא בשפרתו זה נוטק כמה פעמים על זאת שהעבירו אליו את הדרך לפתוח קמיעות מה שלא נשמע כמוהו מעולם לפי דברית
מאכולים פעמים רבות · הלא לא עלה מזלת על דעתו מיאלא הרם ידו בקמיעותיו לפתח · והיא מילתא דלא שכיחא לשתתו
ולא זיבשי לא בוקי אדתתיה · ואם לא היה בור היה יכול להכיר ראיה לדבר מאשכה שלמה · אלא שבודאי לא ידעה מעולם · אבל
מה לעזות מה נדבר ונשתדל · ואלהים אינה לידו הדיין ר"מ ראשה · המתנגד של הגר"י · הוא הלים שבאלו לידו ובכיתו ·
לבבו לקח מזמן קמיעות · הוא שעבר אל כפאזו לפתח ואבר לו וקם · נבראל דרזין כיה אדייה לנזוויה וקם · מידו היתה ואת
והוא שפרסם הדבר תאלא בכתב אל הקהל הוה לשורר לב האנשים מה לבדוק אחריו · ובקרו ומצאו מע"ן טומאה · מפרכסת
בזכה הלטאה · מ"ם **מעכין הנחת תפילין בחש"מ** לא אוכל להגיב · כי נופא דעובדא לא סייעוה קמן · איבראה ידעינן

בבני (בדאפסידו קמן בבני דקים לן בנוייהו · דאי יהבי להו כל אלני דעלמא לא משני בדבורייהו) דקאמתכא לשקראה הסוא
בעתא · וע"ם **מכל מכמיפ"פ שאינן מסכימים** · שקר שנו · אך אם קנתן רוח לאחרת אתם · הלא ידוע כי אז יחלק האש
לשתי כתות בק"ק פ"פ מנים מעיינים · וקנים מעאלילים מתנגדים ומונאים להגר"י · המה מרו ומנבו את רוחו לומר על מאל
יומן · לא מפני שאוכבין את המי"ן · ומ"ם **הלא כמה אלופים שהגיעה לפניהם דבריו כו' והביע להם הקמיעות**
כו' מ"מ שנו והגדיקו כו' כולם פחדו בקלה עכ"ד המקוללים הבופרים · ברקפתקו רשעים במאדה יהיו נאחרים מיתם
עליכם אלופים לראה כבנים ועיירים · אוי לכם ודים אחורים רשעים נאורים · הלא אתם נרועים מרבכם המי"ן שלא ערב אל
לבו לומר שנופסי הקמיעות מבידי אתנגדו בסרים · אבל מעמ שבודייהו הרבה ע"י שנלעו בהם ידי זרים · כמו שלא הבורו
הלו בטעבות כאלו · להטיל פנס שיוקבאמתיקים ומערערים · ולבריכם אתם ומבריכם ראיתם כל הקמיעות שנדבקו טופסיהם
וגניעו לכם העתקותיהם שלא אליכם סגר"י · כמוכאר בכתבו ובדברכם הללו · והנכם אומרים כבה אלא **כי מ"מ שנו**
והגדיקו כו' · הרי שאתם רעים הרבה עמנו · שאינו פנים ומנוף כמוכם · אוי לכם כמה פניכם עוזן · אינה חניפי מוכיח ·
לא מיבא אתלתא דלא מסיים · ומה הוא פוסוק · כל ישראל מי הוכוקו נכוכי נבנכי · לתה ליה דערא כולי האי · ערייה לריעים בכדי · הלא
א"א הוא נדיק ניסר · תרכעין בכתביה וכסר · מ"ע לא אם אל כבוד הבריות ואל כבוד עמנו · ועשה הוצאות וגניעות כמה
דמין שהאריך הדחיב בכל ומכה ומלא בטעבות של ויוף · בתמים ומלא לנורך לנאדי · והלא הוסטתם לו בקנה רגון אשר יבוא
נכסו ונקבה · אשר עלבן אותן שפתאו בקלה ולקלה היו · בכל אותו שפתאו בקלה לשמה · אהבו קלה ותבואם · לאלה יבוא
בקרב עיון כמון אשר תרבמו רוח וסערה תשאם · לכן מ"ם **מחרמן של רבים כו'** **והחב"ה מסכים ע"י לף אם טעון**
כאן נגלו דעתם האדורה · אף אם סגדו ובכבו אותו כמוון וכעבן לעיניהם בן דברי הבכנים וחנוכים הללו אוי לרשעי
אדורים מדים ומעשה אדור מעון בלעגל אשר יצא לסדיה ישראל אשר ע"ו · לעשה השבטים שלאו מעבה עמוקה של אותו בדיק ·
מ"ו דלא כעייה דעתא דקב"ה כתר ובכא דלית אתקמן אשיבי כחבנא דיומא · כולהו מניפי מורי דיולין קטמא · ומרבי לעמל
לב כטמא · אלי מרבי דיליה ומרבה טינא (אסיתה בלבם) דנ מתא האסרין ומנדל דנים מאאים דפרינו ליה ומכיפי ליה ולי
ליה · ומי ליה מי להון ומי לנשתתון · ראשנא לנשיבו מאולבניהון · איבראה כבא דאטא בנראה בנוה לפרוף מרדלא דהא ודאי דיון
בנם אדוים של רבים ונגדולי הדור הבסרים הוה מריים כפסותם על קדושת · שמו יתברך · עשיעא דאסכים מריסון על ידייהו תלי
ליה מתתא בגנוכתיה דבלבא · איבו דיליה מבנר · מ"ם **איך יאמר היחיד** ודאי הגר"י · יחיד מומחה דן ביחידי · אבל לא יחיד
הוא כדבר הוס · רבים ונגדולים אתו כל אבמים גדולי הבני אשכנז בכלל אים לא כפרר · הלא הסכים לאפיהם · והיה ראשי
קהלות גדולות לאנשי מס · וכל הרבנים ואבמים הירחים ומרדים לדבר ה' בכל האחרות ובכ"א אשר דבר המלך ה' נבאות מנים
פה אחד לבם שסה בהורה לקרות בשם ה' ולעבור ולשרם עובדי הכם ל' · לבשמיר פרים ומעמל · ושרשם כמה יהיה כיוכן לא יעל
מ"ם **ומם האנו לדין מאחר המי"ן כו'** · אחי לעשסים עקשים · זורעי עזאל מון מורשים · האם לא היו שבעה בתי דינין עמ"ל
ומרמו נגלת הארץ של אשר הבלים העליונים עם הארץ את עיניהם ויסם · וכי לא ידעו מן אחר · שהעמיד תלמידים גדולים מקבלי
תתורה מסרוה לכו · ולא השגיחו ובתלמידיו · לא בשאו פנים לוקנים · גדולים אבות העולם · ולא חשו ודנו אחריו · ואלא ל"
לבור פתי שכל ומתנגד ול יהיה לן ייעץ בליעל · שיגא להדים עם ה' אמונותם · ומשוקן בכפירתו ומרשעתו והסתת מימתו ·
והתפשטות טומאתו בסתר זה סנים הבות · והיה בתחסך מעצמו · ובכם השאיר תלמידים רבים · ע"ה בורים פריצים יוני פנים
מבדור · מבקלים כרם ה' נבאות ינאו לטמאה בתולת בת ישראל · כהנים אורבים אריות בחסתים · את הארץ תריס · לשנוב
לבם בוריות נסבריס · לשטות היתר מאסורים · ישלו בתוהו ויהבדו יכלו ביקר כריס ·

מ"ם **לשכבים את אדוע בהגדלת שב"ת תרותיו ומעשו** אין בדאי לבשיב · שבגא כל מסקיו הרשים ידועים ומפורסמים
לא"כ להאריך בהם · ולא עוד אלא · דעמו בחוכה · גנם אלא הארוים · עם שמעלינים כעדו שלא לעקרו ולאבדו · מ"ם מקללים
הוה לו ביטול אודות דברה הדאשונה · שאלא כיתו נגל ותמם · זכרה לא בחסדו הם כאותו כב"ל · מ"ם הגר הסוה שבאן מדרכן
לחוק באחוכה רעה של ז"סר" שבולם אדוקים בה וקטורים לם"ן בכלב · ובגוו שנודע מאו ע"פ גבוית מדות שבעשה בק"ק פ"פ

לפני שלמים שנה שיצאו כ"ל הפסוק סם · כל מעשה תפתעים שלהם · כיד המחרשת שם מאיר שר"י · ומן אז נורא כיחור נס
שוקן לאשלי שמשה פלפרס שר"י רלא הקוסמים שלנו · שהיה בחברה ג' עם לאיכסיטר ולבלי פרומטיין שר"י בלאמונת ס"ן שר"י
לדבר על ה' תועה · וכבר כתפרסם בדפוס ומעשה כ"ל שכעשה של וס · נס הגיד קרינן בכבד מוחין על אחיו ניב פלפרס שר"י איך
רגה להסיתו ולהריחו לחיות אחרות של ס"ן שר"י · ע"י הסברת הני' של תיבת אלקינו · בפסוק כי זה אלקים אלקינו דמיתר
תר"ג של ון כשיל אחור זה · והו שהיו פנים בוקן גדול אחור כל כך · ומה זה שדוה על אנשים הרוחין לנהיות · כשהו כה'
זיאחרו לא הוא וכאו לשמל בחוות · ה' ישרים לשמחות עולם שלוף ושחות · יחולו עליהם כל הקללות ובחרמות · ויעשה בהם
בקיות · זת"ם מוקן מ תורא שלינו מייב עד שיודה לעשות הרי כנלה עשותם וכורתם · דמולה נמירי מעשה שם
עכין ון מדלא לכן שהוא עתיד בתורה ובחכמה · ולא נחלקו אלא בחיוב כיחוד פרטי מחנות המעשיות · ולא הורה לעשות ·
שה זה עכין לחין לדוק כע"ל זה כמה עשה לה עיחודי שוא · שהורה לעשות בסוד לחסכה ומודה שקר · ונסתלק מן הלחוה · ונס
שם עכין ון מורא · לכ"ד · שם הוא דיבי נבחות · וכאן אנו יוכלין על עם קיבחות לבחילה · לפלק מיוכחל הגדול כאמונה
עכיחודי הדת · יב תורה כולה כיחוד · ועשה זה אין אנו רוחים לחוד בדרוש כלל · (אם ס"ם אחדין · נמוד מורידין ולא מעלין לחיכין
כאלה · כ"ם אחר שבתרשו בחנא בנים רבות ולדוקין בא) שלא אלרבה כמוכנו לזכותה לו זכיה אחרי לסיטיב אחריו ואחריתם
ווחסי תקנת ויתקיתם · דעכא לחו עכדיכן לחו ולחי · ולא מני בלאו הכי · וכאחד בכבר נודו ונקבי הדור שלבניכו בחרמות
שאיות כחסורים · ואף לפ"ד בקוס מיהא פלגא שחלק אלא בעכין האמונה · אלא אינו בד בקלה · בר בידוי מי לא הוי · ומ"ם
מת"ח זכרת כבר הוא בד כתה פעמים שו שעבה מוחיבת מתוכה מסרבת · ובקא"ם מתכין החרם שהחריס המאמינים
בס"ן שר"י ה' לא"ל כ מחיון הטעמה הרחלית (מלבד שהיא מקר חזקלט · ובפקה ספר הה בנת מה מסתל בה · זהתלונן כאכמי
שהוה כמעמד בכה כ"ל לנקות עמוו) שבכבר ידוע ומפורסם שלי אפשר להאזין לאמרי כת זו על אדם ומבוטה · כאשר הפסיקו הכיא
פעמים רבות · כמדע בעולם תנבואים אלנו · מנרוצים ובכל ע"ל · ובכבר מוכרנס בנס' דבוים בס' תוכחת מגזלה (ד"ל) ומעין
שר"י רבו של אייכסיטר בשהיה בלעזרה · הודה בפירוש שהוא מבטלי אמונת ס"ן שר"י · ומהפרים של ספרו הוא מס"ן שר"י
עמיה · ונסוף בשתפם עליו כנבב · הכחים הכלי אקילנת כ"ל אמונת ס"ן שר"י · כל זמן שהמנת תמלאתו הבנתו ע"י כך · מ"ש
כאשר בחינותו את אלה מה סוף · זכן מוכר ביטשי' שתן רי"ם · ברגם קוכב' לחיות מרם · ע"מ ספר תה"ק מוסיפל ולאשמוב
מכוונים הבישמה פורסמות ג"כ רלאיה · וזוי אמלן ד זמן · כי לא פעם ראשון הוא מבטלת אימת זו בבכפי הנבוא אייכסיטר · כי
הרי זה לו שלמים שזה שבתקת כה מה מאדו · ובפעם ראשון נמתרגם כ"ל כאמונות מכוסרת ח' של שבועת מוא וחרם על אנשי
כת ס"ן שר"י · כבסברים זכמי דור הזקנים אשר ידרו אתו לאמרו את אלה שהוציאו הרבה זמנים אחר · שאכ"ם שב מחטאתם
ומבה נרגלה כעלילל מזכתו נת מה ולא פוסו לאזור · אכן לאחר מעשה עם מחברים ואחרים · הכל במדרש אלהכל הלל בנס מעשת
מוכים · והרי כאלת נס מה הכ בכיפו · מתמם עמוו לחיות עליה · אפשר כמה מלות פעמים · בקמיעות מנתן חידו פומל און
בכבש · נס בשאר כתיבות ואנחנו לא אוה ובר אזמנו מבין אנו ואינו עם עפיו אזהרים דבר כפלא בבנה זו מאמי' בשעת הסכנה
לא פירש מדרכי מיתה אלו · דחו מס מקום ס"ן בחרוזים מחקק על מבנת אכן שהיה לאמתי · לחזון שמוד מטאתי כמס ברזל
כתוכה כגוד מנובה · המנו מבכלת · בבפעי · עם כלה כמוזר פומס עלמיו · ונבולים בבבר מו"ל מכן אודו אמ"ג מקלל
אלהיו ואלהו הוא · זהוא מעמת אלא יוכל לתקן · דכל דפרים מוחיבות מיית · זכן כראה בוקן אמתלי מאפרס הכסיל אלו מעל
מ"ה אינו חוזר בו · לכן מיחר לבוא לתורת חבריו הבאיתלו הקבור עיון בכלי כפירות הכת מאדורה · אע"פ אלא נחשל
על אייסורין כמוהכ"ל · ומסיקין זה לכל הזכיפות ומתאות · והוחיתו זבלות · מ מרכו לדבר נבוה בבוסה יבאתיך מפיהם
כי אל דעות ה' ולו נתכנו עלילות בני אדם · יודע מי מכוונתו לבשרים המוקד על תקנת הדור בני אלהי · וקיום תורתו ואמונתו
וחי אחר אלה ולב ודברו · אחרת ה' בל מפתי אלקות אלוהים אלוהים לבוכנו בנסיר · דמסרו אחיר · לא כיד · רק מעשה ניד · ורלה כמ
אתה דמעין אין פיהם הפעלים (כרף ז' ע"א מורה') בשורה ה תומכים אלה הלדיק ב' אמונתו' חיה הנה בכאן
דחוא אלה הנוחים בכל הדר"ן · על בני פרים בר"ת · ודמה מבפסוק זה כמתנות מתלת נדיות בס"ן ואמונתו הארורה
(ועיין מינת מוכל תרלה מפורס) מכאן כראה בעליל · אין נס מס כמוהו עדיין נמחדים לבע"ל שוכרי אליל · ולא יבורו מאמנו

אפני'

אפני' ברב חדה מונחת על נוחרס אחסר יקרינו פמיס לפניו עולה כליל כהולך בחליל · הכי יש מונפא כלפי שניא והעוה יתרבה
גלוי מוז · בדבר שעוסקין בו לבטל ולהפוך ולאבד כל זכר לזו · לא נתדקקו מן הכיעור והקסד · אין המיאו לבון ור ומבוער
בעכין · להזכירו לבבא לאמונתו אחר עלית היא מיוסדת · פעיבת ודאי הם תוחכים אותו באמונתו הבדויה · ואומנותו
הבוזיה · שהיא להם לבבוד ולתפארת · תר"ו ולא יעזב להם שורש ופנף סם ועתרית ומזכרת · ומ"ם הטפסים הקולכים בסטות
רגש ונדולם הלא אין מקבלין עדות כלא בפני בע"ד ומי מקבלו מזה נראה גודל פרי מכמתם ותפארת ידיעתם
ובקיאותם · בסוס כפרד כותב וחותם · כאמור שלם וכסור תם · לא ירבו כישראל כאותם · וכי ב"ד נריך להטפסת שטר · אפי'
עדים כשרים א"ל לזה כמ"ש בס"ע · כי אינו אלא גילוי מילתא בעלמא · על כן יהא המקבל מי שהוא · כשר הוא לאעתיק · כ"ש
שני עדים כשרים · עאכ"ו כאמני הקהלה · שאפי' אחד כאמן ונאנים לאבוקי ולאקבוטי מחוכא · ע"ם התקנה · ונס פהם אוכניו
על בע"ד · ואפי' איינו כריכין לעדות ולא מקבלין אלא בפני · מאחר שאי אפשר לקבל בפני יעוד שהוא נברא אלמא · וכאמ"ל
וז"ם ומי החוקרים לדון ד"כ זה כבר הדבר אמור כעמים הרבה · שבודאי יש כאן ד"כ מאור מאד מחיתת הנוף · וכל
עסקנו לחיות נפשות אשר לא תמותנה · ואפי' אם היה בו לתא דד"כ · היה מותר לקבל עדות שלא בפניו · ושלא לדקדק בעדות
מכוונת דוקא · דלא עדיף מיסור · כמ"ש בס"ע · ק"ו לעסור כזה · דכולהו אינהו אינהו · דהמקבלים לאחם קבה מרהורנו · כ"ם
שהרי הוא רוחף לכל עדת ישראל להחיים מדת האמת · ונס מוסר את הרבים בעמ"ב · לית דין נרין בפס · וכל זה לנורך ק"ה
מעמו · שיתקדש שם שמים ביותר כשאין נושאין פניס בתורה · ולכל זה אין נורך רק לשעת הטוטים המוחלפת · ולסברתם
המטונפת · ולדעתם המטורפת · ולעומאתם כתופת · אבל על דרך האמת אין בכאן · אלא גילוי מילתא בעלמא · והקמיעות
מכוונפת · ולא מסמו כשם ולא אלו בהם ידים · רק אותם האנשים אוהבים · והם מוחכים בידי הקהל המין (שהיה רגש) ועדיין הפקשים
ונלוזים · מתהכים מצד לצד ומהנדזים · מוכנים הטענות מחובה לכבוד · שבבר הודו לפני זה שרלו מוסמי הקמיעות שלא
אליהם הגר"י ויסרו בעיניהם בפרו והנדיקו · א"כ מה לכם עתה כי נוטקו · בדברי תוהו לחוד שאירע בהם ומוק זקלקול ע"
ידים עסקניות · אלה לברלים רשאים · עד מתי פתאים תאהבו פתי · ולנים לצון חמדו · אין להם בושה וכלימה לבוא בטענות
על הכל · שאין שום רשע עו פניס לחוד בדברים אלו אשר בדו · ברוח רמיה בקדרה שבשלו בה כתבשלו בדבר אשר ודו · וקני
אשמלי שמותם יעסקו בדברים בטלים שלו · שקר ודים שוא תהיה תמותם בשקר יהיו נסתרים רגליהם יומדו · ומי שוא
יבואו עליהם לרגעים ישרדו · יפלו ולא יעמדו · עכ"ם דבריהם אלה סותרים את אשר כבר אמרו תאלה: והם כשכורים קונים
מתכונעים לכל נד · להכשירו לנסרו ולהחליקו כחרש ברזל מעצד · ולא הסכיקו בהסכל הבראכורים עד שהכיאו בידיהם שברו
ממהרי"ק ס"ם קכ"מ שברור מלולו פס שלם נחפרסם קלת לרוב המחלוקות · לריך לגלות פשעו ק"ו כן ק"ו
בכ"ד · ולא סני בלא"ה · כמ"ש בס' המחוכם עקינת עקרב בהריפה · ומ"ם מסכנת הלומות · אין בו ממש · ונכל מבואר
יפה יפה · ומ"ם מפי' שכתן על קמיע ל"ה שיעיד החלק על הכל · לחלק יגיד רעים · ועיני הרשעים תכלינה · ומנום לבד
מונסס ותקותם מבא בפס · אלרבה מסס רלה · מי רלה מי מחם כוחות דרשות של דוכי בקמיע · הלא כל הסומע יצחק · ולעג
לזו ויחלא כיו שחוק על טפס מומנע אים הרוח כוה · דוב מוקק אר"י כוהם · המשתחם בדברי קבלה אשר הוליד בעוחו המוחסם
לעשות חוכף · בשכלו המוטוכף · לדבר על ה' תועה · נפשו לרירעה · לחרוב מחנו בנד עדים לבכות מערמיו · בקורי עכבים
הארלים מחוריו · אלוה יקרא פירוש · טוחלה קורלה ולחורת פרוש · ודי בזה עדות מבפיק על כל הסאר העמוים בנוסח בקשה
מובארת · לעני מקומו יתפלל בלשון הטוא והנשדרת · ודקה עליו נרעת המחלרת · מחילה יש לנער מה ידרוש ויפלם בדן מוכח
ובלולה · ויפה עשה מבקר לו ברע בחיבועו · ומעכ"ם הבילמו לידי ניחוך · אולי רגה לטחוקנו קנת להניח לנו מעבנכו ומרגזנו
על דבר אלול הסס מעשה הרע בגרס לכל הקהל הזה · ווה דרכו כסל · לסבר דברי בחוק והתול בדרכותיו · ע"י כן מוגלה מן
בעיני הבורים יוסבי קרכות בני קטורה · המחוקים בהתוליו לבטיל נפסס היעבה וקדורה · ומ"ם לנגוד לב הגר"י על שלמר
האמת שהוא לא לוה להדפיס אותן נוכחי קמיעות · ונחרעמו עליו אלא נזר לנרסן על זה יש
להפליא מוירלים וחרדים לדבר הבע"ל · כמותם לא ידבו (ירבו ענבותם לאחר מהרו · וכל היום דבר ה' יענבו) ואם לא פתו לנס
לדבר ה' ודברי הכמרים הנדפסים בלותו קונטרס בגוותא קדא · כדי לעקור ולשרש אחר ע"ז · מ"ת כי"ל לאוכם על נוסחי

הקמיעות

הקמיעות אשר יצרו בעוכיהם והמדיקים בפתח דבריהם • ואין מ"כ יבקשו לשרפן • הרי כזה הן עצמם רבן דקרו • ומעשה ידיהם יבלו בקיין • ארכו כל מוערי אל אחר • באחרית ימים תרגו ועקרו • ונתנו אחבא בין שיני המחרחרים • ואחרף הכנירו כיל מונגלי מוסרי נרים בוולין עצרו • אחר אשר עיסם דבר טוף להתירם והכשירם הפגירו • עד מתי תאחכון ריק תבקשו כזב סלה • הלו לכם אין האדם אשר באחו כמוה דומה לבהמה • ואתם אנשי דמים ומרמה • מה לבסכי תסבנו בעצמו כלמה • פ"כ אחרתי להוללים אל תהולו • אם תפרעו טוב האר"ם תאכלו • ואם לא אחרף תאוכלו • כל הקללות אשר אחבתם • על ראשכם יפולו • אתם עוי כנים מבדור מוכת הטעוים שדרה וראם ניכר • זקנוהרה אחר הפוא מיכא אד לטעוים מאחה פאסרם הוא הראם ולענה לעקר נמוכר • וכראנו נעכר • לעשות הרע התעכר • ומה ישאו דני רקק כוזק גבים מוקק • אם"ו הודיעו הבעלים אכסת לכם • לסלק החרם מעל הכותב הקמיע כ"א על המזייף וכחר אחרינו לאמלה והוצינו בזה להבריח בכל תוקף • להכות העוקף • אחר הכוזאף אשר אסר לכ: כה יהיה וכה יקיום • תפלתנו ותפלתם זאת תשמע ולא תשוב ריקם • כיד אשר תעשה רוטם כאחרור הכוח בכל כליל אשר אלא ידו לוייף הקמיעות אדרתו לא אחוקה • נכשו לארף תכרע ותמחה • והכה בזה כלו בעמן כלו כל אלה המליצים ופרקליטים • אשר הם בני אבותינו מאו אסכיאו עשה סטים • ולא דברה תורה בטוטים • בכלב אחר אכלה לטרוים • אבריך לייסרם בטוטים • אלא יהו ברבותיהם נוטטים •

ג. האגרת משבי"ב מפ"ם אם אחת אבתנו זאת (כי אחכם שמעתי בבירור שסתה מוכחיסים אלא יבא כתב"ה מת"י) קרוביו הם ומקומו את לבנו בדברים • להביאו אחרים • לא יבכון בם • ומה מעלין מן מורידין בעכין • אינם מועילים לו רק לעלאות גם מקומר אלו בקרובים לאמתי נבדי בתפיוי אבי ועלה • דאקאו ליה כאלעה מיומא

ד. אגרת החלופים להגאב"ד דאמסטרדם מעידה על מעות הכלפים האלה ומיה מעיקר מ"ם לבב"ר אלא מהרה כאן מוכנא יתרה מאד וסכלות הוללות רעה בכפלים • ומכ"ז כתבו קולם כאילו באו בקריפות ודברים שבליים • תוכריים בנדיים על יסודי הדת בלמוד גמת ומיכוח של תורה • הוי נכלים אומללים כנערים מכל דעת משכל מעולליי כלום הרגיתם דבר אחד של מבמה באגרת בת מחלת לב שלכם • רק שנאתם בעצמה להבאים הידוע • אמרתם שמעתם מפי המ"ן שלכם דברי פריצות ומתוקים מדבש • אשר נם אבו האמינו לקול שמועה עד מיתה • והכה הייסכרתה לכל בעין לאוש הר"ת פריעות ומתוקות שהוציא לאור (והדבר ברור וידוע עכשיו שים בנ"ק מלמדי התנוקות שיודעין ובקיאין יותר מאבו והיו מתביישים לתת אדוני תורה כאלה בדפוס גלוי בהיום הזה) ובו בכללו נם מדות מיסרות ומקמה • והמאסר והיראה שלו כבר נודעים בנערים פעני בת הבים • והכה נראה כי כעם רעבה • בכלבים עזי נפש לא ידעו שבעה • כל מרמיתוק לחכם בכופת • בלבא בכפיים גלוגי בלא ומזיר מוכר בבוזה ומנופת: ומ"ם שאין בזה מכשול וחטא מה שבתן לבשים ומקטיסמה הטא והטומאה ומיד שלא נשמע שאמר לאחד במסרו בקמיע שום דבר רע להחטיאם בכך פערתם אותו מן הדין • ומהו ויכוח של תורה שלכם ומריפות ומקמה ומונאה • אמיה לכם מפשים מקשים מלוזים אנשי מונדות ריקים מחוזים • בו אופנים מקומים ומדי מכיתתכם בנוכתכם כאוזים • כלבים הוזים • בדברים כאלו אתם רוצים לעבר הארץ מן התורה והפצתם עמוכם מוזים • כאיה בניכם עוזים • ומתעתעים מדבר ה' ומוזים • ומי לא אתיה תורה מלאה שלא כמיהה בטלה שלכם • לפי שהעזתם בניכם ומרגתם לשונכם אחרתם אך דבר ספתים עבה ונבזה לאולאומים מבוריאים אותנו כרב עטפוטי דברים הדבריאים ומאריים • הרי ברור הדבר שהתירו פרוצים הדבר וקרו לבו בי דיגה פריגה (תיבנא פריגה בא"ל אולקי ליה) ובית פריגה בור כרולו ויפול עמהם נשמת פעלו • על מה שכתב מאהר"מ חג"ת ז"ל כלאינו להעלות על הבייר מה שבידינו להשיב על מה נרים עצרו בחלין • ולאי אתם יגעים ומיגים מן העבודה הקבה לגרת ע"ן ואו"ן מיף ויגע ולא ירא אלהים • נוקלו מרי בו"לן נשאו מרי כלום • נשתה גבורתם היו לבשים (נתנו אילם לבשים מעלו בו) בתתיתם מגבורתם בוסים • תמות בכוחר נפשם ביאלה יהיו כאריה ומיגים בקדשים • ומ"ם מבוזאבלי ע"ם לתמוה אם כדבריהם מדוע לא הביאמונ"כ לדפוס בגלוי ערות האדם שלו • אם לא ומשמת סהוא עזר בכנגדו • וכמו שנתפרסם כבר בדפוס על דף מיוחד • ומ"ם הרשעים נמוריים מי מחייבן בשביל ניסו לריב ריבו לו יהי כדברים מריב ניסו הוא מדוע לא יריב בשבילו • אם הם הבוטחים מוכרים מתעברים על ריב לא לנפשם להכשיר לעבודת ה' ק' ו' לכבדים (לדין ק"ו אין ידעין • ואם הם יגאים לאלהים בעבור אם זר בכרי

לגמרי • נם ע"ה בור מוטה שוטה • מי מחיינם לכן • מ"ל שהם בעלי אמונתו) כ"ם שהריב לב' הוא • ומ"ם לכבוד דבר ראה על אדוני שבב"מ החזיק בעחלוקת • מאין ידעו זה • ומאמרו כא מיזה מחלוקת שלא לשם שמים הסוק • תר"ו שלא אלה עדת קרח מכאן ומקרח מכאן הנועדים על ה' • מוס בבם אומרים • לפטאה בלסטיות ידע • וכי לא נודע בעולם שהיה מחזיקים תמיד בחלוקת • הן הוה היו פס מיינסיר לחרות עיני הגאב"ד מוה"ר דוד אב"ד דפראג • ועשו לו בזיונות וקללות שלא כשמעו כיוכא בהם פעולם • תלו לו מ"ו על בגדיו • הביאו מגדה על ילד ומכים שבכטר וכתבו עליו פ"כ כו' • וכל זה בשביל שהיה גדול הדור בשר ירא ה' ת"ם בגדול תורה ובגדולה בחקים ועשה טובות רבות לישראל והבו בכפיו של התורה ולוודיה הכופרים שלו הורידו לארץ כבודו • ומה זה פלא על אבים מארדו בה' כיוכרבים • וכי מה מתן דבר מחמו ומוזרי • אם מה אול מלאו בספריו • וכי יש לאם לב לדעת להבין אפי' שיחת חולין • שלא אדוני • כל שבן בשעוקות שלו • והלא ראינו כה הפכיה ונגזרה של תורה שהמעתם באחינו כאן בוסה אמכם חברה ילדתם בשאי לרבבם שלאל אתכם תורה • ולאביכם שנדלו גדולים באלו לא ירבו בישראל • ועל בריבם אלא דבה דרבכם הטובים • דלא ידע מאי דקאמרי הבנן: ואינו יודע נזרתה דמטעתא • אינו לא בחקרא ולא בעמנה לא בגמרא ולא בסברא • כל דבריו שהגיע כה לאות ולעוכת כעם דאמונה מחיינו • ואחר שעמל בהם חמה מכיס דבריו בער בכל נמוד כבורסקי כאשר הראיתי לעינכל מי מ"ל מוה בקדקדו אבר רק מעט בקיאיה נם אתם תלמידיו בוקי סריקי • מה לי ולכם אף כי אני כמוכי דל ושלך עני בדעת ובנכסים נקי • ומרת אדוני אחד עבדי עבדיו הקטנים אדי מעטא אית בי בבקי בר יומא ומירא דדרקי • עאכ"ו שאתם הבוערים מומרים מינכם בדאי לקרוא אפי' קריאה ישרה בספריו הקדושים והמקוכמים המכוכמים לשבח בחיד מהראמונים הקדמונים • ומ"ם בעלי חיים • כמאמר אנשים נגים • מי שמו לאיש הלא ידעו כי ה' מבשו מין סטן מיקבריו • לקוס על בית מרשים ועל עורת פועלי און • להמדמה עדי עד • כי נם מסלם קהלות נמלכו בו מתפלה עליו בכאיכו עבאהוכו אדון ודיין בדבר הזה • על אשר נן הנדון בקשר בונדים להחליף הבטה • כי רוח רעה מבעתם אשר לב אותה הטה • ומ"ם אשר קטני תלמידי המין עבה ממחנו ידענו כי הם אנשי אמונים סרוחי מבלים כראשיהם כרכם ור ור מתנים אותים • הנה נא כבו בקסת המוכר אשר בעתנו • ואתנו בסרירי בטנו • בטן רשעים תמסר • ויהי להם לשר • ובזה אני מודה כי לא הגיע אפי' לקרסולם בל הבריכים אשר כרעו לבע"ל • מפלגייהו דהורמיז ומפלגייהו דהורמין בר לגלית • דמוור מהאי גיסא לאהי גיסא (ומעור מורי ומחייה בקרסוליה • בגרגא בת עבר הדברות • ובאולתא דקקיק עלה שמא דמריה) ומזי דאכא ביכרא • תולעת ולא אים • ועדיכא מניה • אם ראשו לב"ם ע"ן הגיעו על אר"ל ישאת אבנים • עאכ"ו תלמידיו הבפלים שלא כלו מדמיהם • ואם הם עב"ם ורקי"ם כלי חרס הדקים • ומ"ם שהי"ל לרחמים לפני רבם אפשר אמנו מעלו לבם בעוך מ"ה • מעקב המתקוה לעשו • אבל אין הבדון דומה לדאיה • יאע"ה בא בחרמה ונקם ברכות מיו של אמיו הגדול • והוא אים מדה יודע ביד ואחרנא מאות אים עמו • ומ"ו אמיו הגדול היה • ואחרו"ל אם בטולם אם בטולם דבר עשו • אך זה בא לרשותו של אדוני לגרשו מביתו ומחזותו • ואם בות נ"כ פרא אדם • אינו יודע ביד • כ"א בשלם אפתיו ידיה פתים • כבשים ובונים אשר הבריך יעקב • אין אים אתו כי אם בני אדם הדמיון לבהמות • ולא אמיו הוא לא בתורה לא בחכמות • מוס דבר טוב לא מאנא בו • ומ"ו מקוקה על לבו • ואלי אינו רשאי • שאמי אחד דן אחריו לדרגו ונפש לאכיסו • נכנס לבית ע"ה ולא לבתיהם של אלו כו' • עאכ"ו לילך אצל ע"ה מין אדוק כזה • ולומר אליו נדיק אתה כמעשיהם מחמונים • לומר לרשע נדיק אתה • מי יאמר אליכם שוטים • אכי' אם היה מוזריקל מבישראל • לא היה קל כבני לרון אחר בני סבור כלי ריק וכור • אלא תדעו אלא תמיאו איך בהתאלת הדעת הלז • שלא רבכם שליח לאדוני לבקש מלבניו על נפשו • לפייסו שיפלק ידיו מיוכו כעסק זה • ככה הכניר בו עד בוש • זה שלם פעיים בהבנעה נדולם • וכראותו כי לא יכול לו בדברי מוריה מבע"ם בפתי אלקות • בכעס רביעית בא שלוחו עם אגרת אחיתה מידו של אייבשיר אל אדוני בנקמה בבני ובתתכונים ופיתו דברי בנפש וקלוס נדול לאמן יתן ידו לבטר אותו מן הדין והבטיחו לבלם לו תודות • לעמתו מעיבה עטר ידות • וכאשר בכל זה לא הועיל כי לא לפני אדוני חנף יבוא (אבן הנדיפו מעב"ם נרין לנקות עמוו נגד ה' ואדם: כב"ו בסבור האמעה) ונם אחר שבבר התפילה הרדיפות על אדוני • שלא חמה בבפיו ולא מרמה בכיו • עדיין מבע להתרכם אליו בדבי כפף מלא • ומלא הגד שלו לפייס את אדוני בתרקבא דדינרי ובכל מיני דמוביים • ולא נקפו מעמנו דבר אחר כ"א מתיקה להבא • לא טוס דבר בקסת מחילה • אדרבה התרנו לעשות לו כל הפכוד והגדולה • נם תקרי כל זאת • ובכר היה אדוני בורח מלבני עמו הרשע • ביעוד כפרנים מידברו שלב

לב אדוני שיניח ידיו מעסק זה ויוסב לביתו בכל הכבוד שפטלם. ודעה לבלוק עמו הכנסת הרבנות והגדולה תהיה לו לנחלה
ואדוני לא פנה אל הכסים וסם מחבטו בחלקי ישקב בלה. הלא תבוסו תבלמו כני עולה • בבסר עדות ליעקב הכל מבואר
נגלה • ועוד כסילים מאחר פרחיתם ספריו וידעתם איך מתנהג עם חכמי תו׳ ופוסקים כפי דבריכם אין א״כ עלה על
דעת אויליים כקסר לב יעותו. להשיאו מנה • אלא להתנהג ככה עם רבכם אחמנוסי׳ להגדיל אלף הבדלות בין שאל לסבור
וכי לא סכלים נחלים מנוחלים אתם. שתסבו שיעשה לבסיל כבוד מה שלא עשה כן לגדולי הקדמונים. וכיתי שיש לו רק נורא
אמונת יקוה לאים קדוש ברוש ירוק אבן לעורקולים • ולפני עונה טמיא יאחר אחלים • גם כי נסאכם לבכם היטובם כאלב
אחוריים של הבכם. לתת תיכלה בסברו התפלה של רבי. ידוע לא הגרתם בעין דבר לו אבי דבר מחלאתם בו כלתי בכון •
האם אים ספתים ינדק ודבר שקרים יכון. ובבכם אזרים לשובכם לבבוה כבלבים בלי טעם ודיה ראיה ובוכיה לדבתכם הרעה
הוה הוה חריבות שלבם שאתם אתפארים תעיל • שאתם באים בכח ובוחה של דברים תורביים שבלייים. בנוים על יסודי הדת •
ולא שמעבו עד כה רק נביאת כלבים • ובביאת מתועבים • טפולי סרוחים בודות נבוחים • והבכם נוחים על ראבכם שבתבם
בחיבות ונתבו לחיין בחחים • שאלו בא אותו אם לא הוא עמוד שבא והלל לאיחד ספרי וחבורי יחודי בכלל וס׳ תפלה שלו ביחוד
בבואו הבה • כי אדוני שלאם לו אבאה • והוא אם אין עיבו עליהם כמה יחוים שקד ובבר עליהם תחלה • אא״כ הסיב לשואלים
אותו על ככה • איה הוא אחר לחבורים בלבו • בבראות שאיזה עוד בבים כידוע אלבים היו רוחים שיתן בהם דופי • אבל בעת
הביא יבא דבר אחת מפיו • אחר בבה אלא אינבם יודעים מה אדם גדול אבלבם • והפלינ בבבה הם׳ תפלה אחד • ולא עוד
אלא שבלא אבל מורי את הרל״ם והוא כאים מסיד • לומר אליו שרצונו להעביר כרוו בבה״כ • שבל אחד מבבני ג׳ קהלות מחויב
לבנות אם׳ הללו להבינאם לבביתו ולהתבהג להתפלל אתבם ולהלמוד בהם. ואדוני לא היה חפץ בטובתו ש״ר והרי רל״ם פי׳ עבשיו
הוא רב בגרידן • ואם עב״ו יבפור בו בדרבו • הרי ביד מורי אגרת הב״ל שבלא לו בתבלת הרעם של הקדמיות • בהבנעה רבה
ובפלגת השבח והתואר בב״ ענאו • ולא יוכל להבחים גם את זאת • שהיא בתיבת יד שלו אבבנזית הביבת לרבים • והיאך
א״כ אתם מבחים ויודעים יותר מחבו • ואתם עושים אחבו טובה ומטובם לפי דבריבם • עם כ׳ לפי האחת נראה שלא רחיתם
שום ס׳ מאדוני • רק מפי קולמוסו של רבבם הוות בחיין • אתסבחים הוסי׳ ומחר בבופר יבא אלבבם • אחר שבעבה אויב ומבאה
מקבלת את הסורה • אתם פוחבים על דבריו • ואיבבם חוסבים שאת תתבדו ותאחזו בבם • ובמתבם תאבל בחם לא נופל •
שאת גם אתם אלבבים שרבו להתעולל עלילות ברשע • על ספרו של אדוני בסביל שמבאו בו שאומבות הסולבני אומבות לסביס
בבודע • שבמעט ירדו עמו לחיין על דבר זה • ועוד הסבראה הבוסה על אדוני בסביל בך • ולבן גם הם נוסבו על מוחאו לעת
בואת • בודאי לא נופלים אתם מהם בחלופי אלופיהם בגולם • אמנם אתם גדולים מהם ונבני דעת העליונה מאבו הבלם • אז
שאת סבורים אתם שאין אבו יודעים מן המאורע הרע של רבבם בעבין הדבבת ס׳ תפלה בפראנ׳ • והיה לבם לאום עליו כמאן
דאית ליה וקיפא דדיתקיה • מ״ם פיו הבשילו דמ״ם על גיסו שאלבים יודע שבל בוונהו גם״ם שאמו הבתאים לא
דבר • ובבר מעני להו אמונה מורי בר״ו בדרוש הבסבד שאגת ארי׳ ותדע מיבה אחר עשאו ובייחוקו עמו. וב״מ בר״מ שבעיד על
דיב״ן שבל מעבשו לם״ם • וכן בבב״ע ורבים • ובי מי ראה תוך לבם • אם לא שאוחזק ובא • ובעמידין את האדם על חזקתו • כ״ש
בשעדיו בבדו • וידים מוכיחות ורגלים לדבר שהרי שור שחוא לפניך • ג״ל שדבר בהונן על ת״ח ידא פמים מוחזק ומגודו • והבך
מעיין דלא יבעי אם תייבבו דלא בחרי • מבחר מבחרי לחיבבי מות תיבבי תוכבתא • על דא תבדתהון • וח״ם בשבח המביע לבוכים
על הרשע אין בבלי לעבל בבבלא זו עיין תב״ק • וח״ם בהרבות שבחי הזאריבלתסבימו ומחרימו • ולבן נזהרו
מאד כבחלי אם בוערות בקמיעות יש לבפליא מבבאים כמוחה • תבלע אדן דתם ותתבלע מבמתם • איה אעלו לבם
הקדמיות שאחרו לבערם • הלא עוכים הם ויסרים בעיבים • כמוכם כתו אחר פני המולך • אנשים של בורה ובוף בהמה מדעת
נבערה • ובפם לא מעוברה • עברתם שחורה • ובבר בבבבו גם הם מהסדרה דבראנ המעטירה של דבר חובתם האדורה ובבר
כתיבה אם אתם בעבו כרוב כתורת הקבלות • על בן אמרתי להולים אל תהולו • אל תדברו גבוהה בו׳ קשת בוכרים אתים
גבוהים בלשם בוכים בשברו • אחר יאלא פיהם מבן מני רשעים בשברו • מ״ם ר״י האמתבורגר מ״א להאמינו בו בפיותו
בהאמבורג לא וכרו רק לגבאי • גם המין הלו לא וכר דבר מחבו • ולא שקבל אגרת מאתי עודנו בחיים שייתו • פבסיו קבל

שכתב מאבו שהשיב מר׳ י אחר מותו. ויותר ראוי לקבל אגרת אליהו ז״ל כשנין אותו שקבל מאבו יהורם אחר פטירתו של אביהו ז״ל
ה אגרת של הרב ממיץ אין מודע לחשיב עליה. ומה זה מדום שמודה כי לא ידע בקבלה עשית • והלואי שידעו גדולי
רבני דורבו מה שחייבים לידע הגוסי תורה • והמין הלו יוכיח • שסבב להתבטא על כולם. והעמיד לו אלפים פדים • והבה נראה
בבירור שאין אחרים כידור • שהוא א״ה בור • לא ידע אפי׳ פסוק אחד בבורתו • ולא דבר שאומה בהוייתו • ולא דין בהלבתו • וכן
ראינו בקיאותו בכסתר וידיעתו בבעלם • כאמור הבר המלה בסולם • וסברותיו ומקול דעתו בגולם • כל מעשהו מעשה פסל
ולם • ומבב מזה חרש״ע הבא לשול את הסם יודע • אויל בתר טעות ולא בתר טעות • ואא״כ מראה והבין מעשה תעתועיו •
בחלוף א״ת כ״ם מבראה מיד לכל מי ערבים • עכ״ז הראה שמה כמי שאינו רוצה לסמוך על זה בלבד • וסבור היה מזה האיש
בקי בדברים אלו • לבן אלבן לו בבוד • אבל אח״כ נודע לו סבות שוטה רש״ע • ומקליף בדבורו כמתעתע • בחבר נראה מה״ם
לחרב הב״ל הנבדם בקוב׳ שפת אמת • זבו אחמה את עבמו בור ע״ה דאוריתא • כמ״ם מורי עזה ידענו את
האיש ולא מיבו כעה ומבאוה כמ״ם מסב״כ בחובן • גם מקרוב העיד מיב״ם ת״ת מהתאכסן בביתו בעשרה בטבת • וראה מהיו
מסתקים כל הלילה בקלבים מקורין קאדעין כי דבי מטבח מכיחי • ומב״ז לא בוה המי״ן לאחר מסלח אלין בשביל שהפלינו
ממנו כי היה מה בימים ימימה ומהו באותן הימים • כי אם פ״א אורח • ומיד נעשה בורח • וראה לשון סרוח • מהיה פה
בימים ימימה • מאבי׳ מי מקראת רק מוקדת לא ימתם בלשון זה מטמאותו לא היה מובר עליבו מודי יודי שבה בשבה • כבודע
לתבב״ר • וזה לא היה מעולם כאן רק פ״ת • ובדבף בחרפה גבו • ואיך יתבן לאחר מהיה בימים ימימה • ואין מופל בו מחוז
הבי״ת בלל • ולא מאחר מימים ימימה סובלו •

ו באגרת של הרשע נבל אחר מזה לו מזה ותפל • אין מודע להאריך ולהסיב על דברי מקר מופל • כי הוא פותר ל״ע בא״ם
להרב ממין ומאליו ניפל • ובראה בבידור כי קבה אותו בבסף מלא • לבן אא״כ היה רוח אחרת אתו • כי מם הביד שהם נוסחות
מקבות מקריב כאו (זבח״ם גם המי״ן עמיו בנלוי ערוה שלו • מרגיל לבתוב בקמיעות מעות בלתי מודעים) וכאן אומר מהם
מקובלות מבעלי מם קדמונים • תר״ו של כליעל בורסקי הלו • ונבאי להאריך בעסקי זה הבליעל • מעוב אחריו מרמון נדול בק״ק
אלטונא כרגזו נפש בחעל • זהי הפעולה מפעל • לפיכך הוגרך לנום בלילה להעלם על נסבו כידוע כי מם בנעל • מנן כופרים
והפער בעדו נבעל • וכן עיבו של עד הבמי אלי׳ אולינוב הנודע בנערים מסחם בעומאה לבל אותן כתות הרשות • ומם הרב
דמשטרדם לא הכיר בו מתפלה • וסבור היה שהוא בסר • וקרבו כיומן קודם שנודע לו רשעתו ומיבתו • אין זה מדום • והמי״ן
מיוטפס כתב עליו ובמיקו ישכב והיה לו לבית נאמן • מי ראה אם מיב בזאת • מאיש ישבב בזיק איש אחר (אם לא
מסודים של מלבמן אמיקה לו לבית • יכול הבית עליו המין המסובב • ועל עדו יבוא עליו אידו ינטמה ומיבב • ובבר כתבאתי
עם דו הרעים של אלי׳ ו״ז וקין בה • כמ״ם כתב״ קיסוא המובל בלב רע אלוה • לפי מבשבר לו בלב בופרי זה • כתב לו •
ז מנלת קינה והנה הי מהמיד על המין שזכה את הרבים בודאי לפי מסבתו אין לו זכות גדול מזה • מהקים מבבות
לבעל יש״ם תר״ו • גם בתתרבב לבוכו עד מבורו • לאחר שראו עיבו מהחבולה לגוד ומפבו דמים כמים ומתעטרו
בזהובים כלפה דובר נבלה הוי בבל נבלה דבר להתבל דמיסבדיים בגתו • כל הבאים על החתום • הבה מבבים אתם נרור בלתתתם
של המין ביד הראזי לקנות עדי מקר בשבר גדול דמיסבדיים בגתו • כל הבאים על החתום • הבה מבבים אתם נרור בלתתתם
ומ״ו הפריו הוא והבת מלו פן גדול ומגרא בבל הארבות • ובא״ם בתה״ק • ודבר זה בגלוי וידוע ומפורסם בבל העולם • אם מקבה
בפסק לדעת הלתת בבירור נאור מאל לא אותן האבים מבינו על נדו ובינוד בה״כ רופ״ב מהיה לדוק בו מתפלה מרסור מבבים
אלו בק״ב ובדבנית לבסור לו מדים מרבני ליטא ורוסיא • ובברעסלו נימור״ו פינטסוב ור״ז פרענקל • ובבולין בן דולו הרב
מוסבינבא מלבד אותן המבבים בחבור זה ומלבד אותן מאינן בתובים ולא קבובים לחלות ולהלבים בבל נד ופבה • היו מסורים
מחון לרוב בשבילו לקנות לא אובים בבנא בסף מלא היד ואפי׳ מיים לובלין ואבינו ורי״א לבדו ור״ם מיאחפלא לא מלמו אבבא
לדבר אין • כי אם בתתן דמיים מקבלו בשבים • כאמר כודע בחלות ברור • אבל בגד מלבו הקדוש והטהור • העומד על המשבר
לעמות המשמרת לתורה • אין אחד מהבאים על הסתום מבהבה אפי׳ מ״ם לחפלה • כולם עמו בו בפס ומחלם • פורו מבינים סך
מסוים בהוכרקות בחוכרקות לחרין אגרות • מ״ו בגע בכף לא לקקו (ומעיד אני מלי מעים נאדן מאחד היה מרגה מתנו
בפרסור

הסדר ור לתת לו לחיות שכר בעד הפתיאה של מאיר סרב מדיבה זקן · ולא רצה מורי להפריע לו מלומר · כי לאחר לחן לי מפץ
בפשיטים שלא כפלים · ולחן רבוכמו לקנות בכסף עדים ולא לבא על הקתוים בפוס בל) והנה כולם מכסים גדולים מסוייחים עתידי
נכסין · לא רעבים כפ לו מאיר · לא כסיתו של הארן מרובם כמולם כלבים רעבים · נבועים בלתם העבים כסברוני בעד דעים
ומראה מכרו דמיהם נוף וכמיה הם קיבו · לעזות הדע ה עמבו · והלפיקרים הפקיף לא בוש להבדים בידוע · הקליף הפעה
תעה מהי אם לא יהיה כעיני מלהביו לבו ולחדבה כפועה · · וכן הגיע פכיו · אחרור הלו להעיד מרוב הטעות כמולם מפר
בקמיעות הללו יען כוסן וכמה מלות פנים · כה יהיה ובה יקום הוא וכל בת שלו · ותפלה לאחר שאם היה מס בוקרין היה כורך
על מלחי · וכן הוסיף להעיד **מכל קמיעותיו של המן פולו פעולה שלמה** אחי לו ולבמיתו הסרותה ובלאת · כי לא
ידע עול בוסת · ולעת ה מעקל לפ"ן מר"י · בבר ידוע שמכמ תועבות כלבים שלבת אחרה זו · כמו מבתברר פעמים רבות
מביאות כתנלה בלחיטרדם שזה אלי אוליבוה תבת רוחו ובמיתו · מיקלרוק בס"ן קופיו מכה כובב"ו בתורת הקלות · ולעת כ
לעת נרכו והכלתו מרלה כאילו כופר בו · כמעבי מבנו ורבו ומאר כל הבת הפיה · עם בכל בנים לא לאמון בם · לאיכם מכלל
מאירת ישראל

ח אזר זה כל כמקיפין לזחוק עם קופין שלו · להראות להם מחוק תדם · לומר **שהוליאו לעז על המ"ל באמרו אלי**
לוגליבוב העיד עליו שהוא מזיח ע"ו הרבה הטפס דברי הבל ומעות · ואחר שהוא לבו מלא עלה מל לב לאים והוכיח
כוח מל"ב אלרבה רלאי ברורה שלאיכו מכת **המועים בש"ן יתש"ן** ומס שלאיכו רחוי להשיב לבסיל על כל בברי תוהו
ואין כוונתו רק לזעות הקרלים כדברים כבלים · ולהרכות בחבילות תשובות שלון כדם מתם ומלאיכן כונעים לעקר הדבר
כמי לבכוח נוף הבוקן · אבל כ לא אות מיבחר · עד יכלא מבפו של אלוכי מלובן וכמאר בחרי ותפלה אודיע כאתכם שלון לאלוכי
תלה בלנרת מ קרבו אבפקלרי" בלות נעור אין בו אות אחת מלמונו של מורי כר"ו · ומי שאבין מעט ומכיר בל מונו הנה
ובדור · אחר ידלה יניר מאין בו מעבמה ידיו הכרורים המלרים אחי תיבה אחת (תעכם מה מתוכה עלבומו של מק"ל בל כך ·
ידעכו מכי מזמוע מ"ל בזמ בנ ר"ל ומנלו בין כתבו כרבסכ" מהוא מבסק עם מחי"ן מחכה ימים בעביני קומים) רק
מבכי מהוכה בו בעתק ומ"ם לים מכם כלחון רוח בחל דעת כמו' בחוך מלרבין אחר העיד בות לכן אבי מזדקק להסיבו לבסיל
מלמקן בסתו · ולא יתאחר מלינו אחי' על קטן מבקעני הבת מלמו · כלותו מהדים לנרת אב"ל · מ"ע אין בחו של זה הבכם
בעיניו לתמם מלין כל מלמוה · כי אם לחת הדבר מלא לל מעבה עמנו מעיה · מ"מ מכלנה אתיר ·
ומין בתפ"ק של מורי כר"ו ותמכה מוכחות גדולות ומלאכות מאחר לבמנו אך הילוכה · ולעת כ אין זו הוכחה ולחי' מל בלום
לומר מחי מלוד לילו אינו מוכח מתמים בע"ן · כי בודאי כרלאל מנם מה"ל אבי מבת המועים בו · אע"פ מכיבם לו מלמידו
קומלי והבדיר תחת לשונו מעבי הלבו מדיכם · ישון בתפ"ק · אבל ידענו בבירור מים לבת זו בכל זמן מעים פסול · המלאל
מקומו מל"ם ע"ן מר"י · כנון פלנא קומר · וכמכין זה להבדיל אלפי הבדלות בין מאה לעבור מכינו נם לקדוש הלר"
ו"ל מלמה בכל מורים כמחת מכנו מל מעוב מכא לעולם אם יוכה הדור לו לתן לוה לבר · וכן מוסן הבת הלרוה לפקון
מלדם · להעיד לחד תחתיו · כלי עוד מלינו מתגלה אליהם · וכן גדולי נעולי כת ס"ן מוסים מכמה מעיתים · כמ"ם בלא מר
כן ליבלי · פרוס מין וכן לייבנזיגר מר"י · כידוע בעולם · מכך התפלר בעמנו לפני אוהבינו ותלמידיו · לכן מעו לו מס גדול בעבור
זאת · כמי שילחינו הזון עם הפתלים · כי לו יתת מלוכה · ובתבולה זו בכבד ס"ן מר"י כמאר מועים את העולם לפכינו כמעם
לולי ה' מהיה לנו בקום עלינו אדם · והעמיד מכמי דור דור לבקהות מכינו · כן מעם היה מדבר מל התוכב לייבנזיגר מר"י בפס
הגדול מלא כדרך הטבע · אם הזיעו כלי ריק עבב כבוה כמון · הכל בת זבולות רמע מל תלמידיו כדים רקים ומוחוים · ויסמה
עליו מרים ומכחים מעו לו תוקרי מוח כמחמוים · פנינו בכל מדיקי עולם מבראמית עד · זה הגורר הזועה לבת ונם רוח · מלינו
אמנו מלא נמנא מולמה בו לא פנם נלא מוים · והוא נרף מל רעי ומאר כפות מרוח · עוים ככלב מוסה לפמנו מרוח · פיו פתוח
דיבו מנמפיו מלא מעמוס · ומכ"ם חזי מאלן מסמיד לים כבון ומכם מהר"ב מלינו מוכיח דבריו לבמלה · ומה מהרחיק מרינ מן
המבוגר מ"דבי יפה זה מר ניוור מל עינו · המתבבר לרמע כל מרבב לאיכו · מסבי ידוע ומפרסם מוס הבעור לכל מוס
ומלוים · מלמעיתב"ם היה לפליטה · זהו מינגדיל בבבקו · הוא מעלם תורה · ולא מיסיכן לנמלים מכיקות · מודות עבוה

ובכנו מחכנו עניי עירם · והוא לא נהנה בלאנבע קטנה · לא הטיל מפלו עליהם לקנותם כמנהג מקבני ספרים בדורנו ומהי ולאי
תקלה גדולה לב"ל מצוייים בכתוב כי מדיקים דרכי ה' ונו' · נסנסת קנת בעול הקבלה נעם הבטר נאכל שהטיל לכים הקבל
כה מעלות · זה היה דבר הרפה מקבלו הקבלות מלדוכי מתקלת יסבתו פה מסן כיוה סכים · אך בחלת היו כל העם מתברכים
בו · ומן בחים ומפלרים אותו לעם ולתפארת כלי טוס מוקטרג · לדרבה כל אחד מיוסף כמבנו · אף אם לא מסרו לו קנאים ·
מ"מ לא יכלו לדבר בו רעה ס"ו · סביו העם כוזקלין אותן · כי לא כראה מחנו דבר רע וכיעור · ולא נמנא בו רק טוב לעמים
ולבריות · סאפי' אם היה דר בכדום היו מחיבים להלנו ולסבנו בפה מלא · אם לא מיכות מי יבינני כו' · וכאמר כה עבו כמה
סכים · נפ הא"כ ד' הזקן רי"א הי"ל עמו אהבה ואחוה כמה סכים · היה מסבנו הרבה מלא בפניו · כידעו בבירור מכל מעמיו
פעוכים והמסבנים אותו ברקוכות קריה · וכן הוא וכיון כהנו מלדוכי מתמונו · ונם כתורה היה נרין אליו מלדוכי היה
נרין לו כי בדבר הוראה הקסה מחנו והכבד עליו ליטא לבדו היה נאלן כלדוכי ומבקש הסכמתו ופעם אחד נלעם אדוכי בעדו
והדפיס ספר ונקרא אגרת ידוע · למען אבילו מחתנגדיו והקולקים עמו · לכן נהג בו בכבוד · ובכל י"ט היה הא"כ ד' הזקן בא
אליו לבקרו ולד"ם · ולעמות מחנו כגולה כאלן הבוהם · עד מנרס העון וזדמן הוראה של זקוקה ליכם שלא יכול להסכים עמו
כמ"ם בסי' ע"ב כאר"כ· עד' נתפרדה מפילה · ומשב להבקס מחנו בעסק מעפע · כמ"ם בקונטרס מיוחד ומכסה כליוה פניהם
גם בעבין ס' תפלה שלו מארבעה ורוכו בעלי חנים מאדי פלגות בני פלג את הזוזים בהם · מנעמל לעוברי עבירה דוב מוקק
ואדי נוהם · להתור בכינו שבכה תקלה בהסכמה שלו לעמות נחת רוח ליגרו ולהכהו עבברי · רשיעי דאפי' בלימ ינייני ובלעל
בקיון מוכר כולהם · ואין כאן מוקים להאריך בכל אלה · רק לזכור מעט מהנו · כי ר"ל לבאר היעב כל אחר הרעו הרפעיסהם
מלפנים עוי פנים שעמדו על מורי בעת הביא וירדו לפיו · אילו היו יכולים היו קורעים בסרו כקרפה הכו לפיו על לא דבר
רק לפי שכתב בם · תפלה שלו (דרש "טא) שלם תיבות אלו ו"ל עליהן השולחנ יעב"ו כתמלאו קפף וקרי אף על מלדוכי בעעמ
רנו לבלעו פיים · בסבל סדרם טוכתם ויעץ לבלאתם ותועלתם האחיתית · לא מלומן בי יסופר · מה סביה נרדף מאתן הכלבים
בקורנים לשוכם מאו · ואע"פ מראו שהי"ת בעזרו ואינו מסבה עלבוכו · כי ראמי בלכים הפוסעים הסם נלקו מיד האחד בראם
ומלטון ומהמלפנים מנזדקק לדבר קוב נעקר מן העולם · והיה לפליטה ומת בין הערלים · ונבנו מחנו קבינו ובתו ובכנו בחוד
ובכנו לאבד אמרי נחבל פיוסו בחמאי כ"ל בסרבפיה כפי הקלקלה מעוס דיכא דמעע בהא ולא מעע בהא · והנהו אכירי לב נובאי
מעמאי קו זו יקרא דאוריתא כחב ויחכין · סכן נם בהוראת אותה זקוקה הכ"ל · ר"ל נעקרו האים ובאמנ מן העולם · ופרנס
מעור לרעה בעת הביא · לאחות מלפרסם הנו"ת הביא · סביה מנגדוי הקבל · והעמיד מבהם · לא נקי מנכסיו ומת בסירוק
הדעת בעו"ה · וכן אראנו כחב מעעים הי"ם · אפי' הכי אכתי לא הדרי · בגרדנא דלא מיינן עד דסכייהו בנרי · וסחפי אריפיהו
אוכלא דקנרי · אדי"ל אראנו אוכרי · ועדיין אותה מכאה של מלפנים וכני מסבפה זו מל מלאת הזוקוקה הכ"ל · ובכוסה עד
היום · מה אומר מין מעמתה מדה"ד בעולם בקנו לסמותה · ואמת לאדוכי מעין · מה מאמר לבנים וחסידים הראשונים ·
בהוכיחם ובזכירם בדברי מוסר דרך הסרה · לטובת והבלמת המקטינים · את כל אלה וכיוצא בו הרבה מכל מלבונות תמורת
העונות הרבות שנגל לכל בני הקבלה בגופו ובמאודו קיה נדרם להם לכל מפניהם · והיה מעמת מסם לכל מי מבקש מחנו
עוכה הן במילי דשמיא ודעלמא · יאמרו העבינים לפניה הכל בכתב יגם מתה בעסק אלו נמלכו בו מתקלה · ומילא בכיהם
שיכיחו לו מאין בנונו לטפל בזה · כי ראה את הכולל · ולא קבלו מחנו · וכפהו בדברים לטון רבה תקלה בפה רך · מיזדקק
לדבר · כמובאר בספור המאורע · הנה הנעת מסע מהרבה מדרכי אדוכי המתוקים · ומדרכיהם הרעים המקולקלים · לטלם
רעות בעד עובות · ועתה אתיינב לריב ואתוכח עמהם · אף מבבר נודע מבאהם · נאור מקעו נ' אנשים אלו מ"ם כאן · רק
לפי שהוא דבר הנכתב בספר ומופר · אעבור על דברי האגרת · מ"ם כי **בא כאורח** אמת הדבר שכן הוא בעיני עמחו · אע"פ
שבכל הכ"ל יכול להסתיר ס"ע אורח · מ"מ לא ירד להסתקע · גם עתה אינו מקוה לזה ח"י · לק סופר ומוכה מעות ורגעיסתתי
יבוא לידו מיוכל להעתיק דיתו מוכה ולנכוא · לקיים ולטלום אל האקוס · אחר אמר ה' ושלא עזרו לשבת על מדאת הקודם
בית דירה לקבוע · כאחר מראם בהקדמת ס"תפלה כזאת הודיע · לא אמר ולא יאמר כמ"ם המי"ן בבוהו הנה זאת מבוהתי
בו' · ק"ו ה' יגיל לאדוכי עוד קלילה מלילה כי לא זאת המבוהה · אך מה להם לשוטים מלנו לקבוע על זאת · האם אין להם

בקבלתם נרשעים היינו. אשר הערים ביונה מחזיקותם. ואשר אינם רק רבועה מרדות לקבלתם. וכתיבתם עם בניהם
ויאמרו כל התקלה אחת שבאה להם ע"י אדוני. אף כי לא יכולו לומר שכל יום הקלתו מרובה משל חבירו כי"ל לפרוש
רק אחת לדוגמא כדי לתת קצת האמנה בדברי רשעתם אשר א"ל כפרה שלמית. אין אומרו שבאו מעשיו הבעייתיים. אלו לבדאים
לעורר מדבר חיות היער. שלאו לשונם בקדוש מובטן מרחם מסתרי לומר עליו **כפרה אדם אשר בן לחים יפריח בריב**
ומלחמה בעון. אלו לשונעים ומטורפים מרוח רעה שנגזרה עליהם. אלו לחזלם להיות מוזגיה דבר בכסיל. על אים שלא הלך
מוייו בעצת רשעים ובדרך חטאים לא עמד ובמושב לצים לא ישב. כי אם בתורת ה' חפצו. שבא קבל מורעים בסודם לא באה
נפשו ובקהלם לא יחד כבודו. לינו עם מתוך אהלו אהל יעקב. בלתי אם נקרא אליהם. יודעיו כא אתי כתערב בתוכם להבנים
מנחו בעבקי רכים לו ידידים. אם לא שבאו אליו והסגירו בו לתת ידו ונכנעו עמהן. כאשר קרם אויב פעמים. וכאשר
הכריחו האב"ד הקודש לכתוב דעתו בהורתה. וכאשר בני אדם שהוציא יקר. מולל בקהלתם. והכנים תחת כנפי השכינה מי
שריה מחון אם כרם מוכנקם הקהל. אל יבוא בקהל. ונירדו ועזרו במיוחנו. אמתה היה עליהם. ב וכ"ם קרא אחריהם אלא
בן לחים הפריח בריב ומלה. אין אלו אלא דברי ודון להתשולל עליונות בדעת על נדיק בקי נבר שלא נעלם רק טוב אף
מפסע. אשרי בה כוסה. ואוי לנחשים מוטילי חרם להבאים ריחו בעיני הרשעים. לא יכלו לתת עינים לדבריהם אבי' בדבר
אחד לאחת הפנם. וזה לו יותר מעשרים שנה. לא נשמע עליו רק טוב בעתו והבאתו בחזון תרוכה. ומוכים להכאים הידוע
בדבור ריק ובעל מעצמו. חשבו לבסות שון השמש בכברה. ועל פי שבאה מקלקלת הסורה. אך מה שהביאו ליסוד כונם נאמרת
ובשנעון יכהיג מבלי לשמוע קול מורה כו' ושלח ידו בקדש עליון על חכמי עיר ורבני וביחוד הביאו כו'
ע"כ. כח יכסת תאמרו לו על מי. דמוזתם בקול מורה ומקהל וקדושי עליון. חכמי עיר. וכי כמה רבנים וחכמים ומופתים הי' ל
בבני אדוני כל ימי אותו פה מקום ערי"ח זה. מה שבאתת א"ל להביאו ומירד לסוף הכנוסה כזה. הן נידו כא ויכתב סורקנו. לחתן
לא יכתב כשעבכם זה כספרן של רשעים נמורים. מוזגיה לעג מקר מוקלע בשאם בגעם. אמנם מ"ם קצת אחת וקצת מקר בנדו
מרכבם הגדול רי"ם. אינו בדאי להסיבכם על עקב בחתכם. הכונע לאורתה. הנה סברו ישיב עליו ורחיות ודברי חכמה יתנו
עדיהם למשכילים. אך לא לבסילים. ואל זה נאמר אל תען כפיל כאולתו כאוני כסיל אל תדבר. והלא לא אחת ולא שתים
הרחה אדוני אחת מ"ם לטייבינים. ואם עדיין אינכם מאמינים. בודאי אתם עורים ומכולים לפסוק אל זה בכוחה על הנוכים
נם הכיל ל"ה שהכריחו עליה מזנכתה ע"פ הודאת עצמה. להזמיתה מבעלה ולכוכיה לאו על בניה שהם מוזגים. הלא היה אחת
ר"ז שהיה בדבנינו. ושמעו לו ומתרו את הכרחו הראשון שנעשה ע"פ אב"ד הזקן שלכם. ובינתה בזו הדבה שהי"ל להוציא בעפקי
גוף ונפשה ומחון. אבל עם כל זה אב"ד הזקן רי"ם לא היה אפיקורוס. מ"ו כדרכם הלוי. אשר היה גדול מחכמו אלף פעמים
בעיניכם. לפ"ד הכל לא היה מגיע לאב"ד הזקן לקדרסוליו מ"ו. אלילה לא תהיה כזאת כישראל כי אותו זקן מ"ע ישראל כשר היה
בפי הסנתו. וכרגם לפי דורו. אך אשר שבתאלה בחלה עונה. היה נר לרגלם שלל רבע אפיקורוס עובר ישראל. והוא ולא אשר
עשה טופס האנרת הזאת. בהסתת עליו שלה השלשה. ופסע עליו להרחות בכבר. וכאילו הוא מוסם לכבודו של אב"ד ולפניו
ועתה שיעו לא חפידותו של הנוגר ומיגר לישראל מה עפקיו ומה טיבו בכבוד ת"ם ותורה עמוה. אפפרה נא לכם דבר מעוכ
שתסמר מערת דבר הסומה ותפילנה אזניו. ומעשה סביה כסע מוכאן בחוד ולמקנוך' אחרים פירדה לעין וכטל הנות מהאב"ד
הזקן רי"מ ע"ה. ונא"ל הרב שבכותו לעין ידרוש שלום האב"ד ובנד לו בשלום מאבקש מחנו מיעיין בספרו
בנפש יחוקאל ויהא לו לנקמת. ומעשה הבאור שליחותו בכנותו מוה והנה הוא שד. של בית הכסא יוצא מבית הכסא מעשה נרכיו
וינד לו בעבר (הוא קרוב אחת אוזן) האומרת בדברי הרב רי"מ בשמו. ויען המין אלן ויאחר אליו כן דברת הס' שלו יקר בעיני
אדני לפיכך הוא אינו יקר בכה"כ שאם יבא ברגיקה מאמנו דק לקנה בו כאשר עשה עכשיו. ובטוב הבאור הכ"ל לכאן כפר הטאעם
בפני בלטיעת מרתעודי של המין הם עדים בדבר. ולא יאמרו כזה על מעמוד לבעיסן. כך הוא אמזיק בכבוד ויקר לפ'
של רי"מ ע"הוזה לכם לנעוק כי אם על מסטנקוליו רי"מ אשר לכל אתכם בראתו לקבוב תרבה לדורות ומאכסר בחת מיתכם.
דעו כא ורחו מה הזעלים נוראים. להדיק רשע. ולהרשיע צדיק. ולבתוב חטאתכם כעט כרזל. ומה הנידו עוד חטא מוכרי
שעשה לנם כ"ומכהג לעלמן כבר כו"ל שברשות עשה מה שעשה. ומה לכם לזכהגיו הקדושים. פקחו עיניכם והסגיתו

מיתקיימו מוכהנ.

ממשי ק"ל שתמו בפקודת פה"ח רה"פ אחר שנתה כוס של יין ברוך בודאי ברופה מלוכת ובאמכת כפוכדקית כאומרת
שליח בהכת. וסתיית דבריהם ולשונם. מעידים על אמתתם ובאמונתם בבני נבר אשר פיהם דבר שוא ושקר ישיבם.
ח מ"ש **השוטים השמש דמיץ ר"נ עם רעהו ילחק לייזק כהן ממיץ** אם לינם לעזר ולהושיל לו. ויונה שבן עשו
בכפיה לקחת העתק מקמיעות. אך לא נשמע על פיהם ומפי כתבם שהכריחו אותם לתתם על שקר ושוא. ומי פתי יאמין
לשמועתו. שבודייכונם הקמיעות. שנתן לאוהביו ומיודעיו. וכמה מומרים לבעתיקן אות באות. כאשר כה עשו בדיון גדול
יותר מזה שעשים אכופרים בסת"ם בלי כפק. וכן אפי' בכתבים אלו שמתבטלים נגד האין על שמנו כאות. לא אמרו שבשם
אמתן נסמנת מוסאות בהעתק. כי לא יכול להעלות כזה על סתר. מי מי"ל רק נורה אנושית. ונשלא היה מפקיק מוסאתבטלות
בשולם של מעשה שמל ואחן שלא היה ולא נברא. ולא נשמע ביישראל ולא באומות. דבר זר דנ עתו. שיכריחו לעוש אדם בכמוכי
להעיד ולאתנים שקר. אף בב"ד של ישראל ובערכאות. ואם היה דבר אמתי ומוצר. בודאי אין כאן אמתלא ומענת אונס
אפי' היו הורגין אותן. לא היה להם לעתוס על שקר. לכן תחבולה זו אינה מעלה ומורדת בענין. כי א"מ העתקתם אמתית
ומה שמנו הבעתק בכפיה והכרח. אין זה מן התימא. נם אני מאמין זאת שמנו מהשתק על כרחם שלא בטובה. ומאשר שהם
אומרים בעלי בריתו הקבנים ניקרו. וידעו כי לא לכבוד יהיה לו הדבר הזה. לפיכך נמנעו ונשמטו מזה בכל יכלתם. והאמת
עד לעצמו. שהם ב"כ מבעלי אמונתו אשר נלה להם סודו. ולכן הם אדוקים בו. אע"פ שראו הקמיעות וידעו כמונו כונתו
מאירה הנגלית לכל בעלי מיכים. אבל כל מי"ן דין הנגין לחן. וכל שכן שמתבנים אותו על ככה באילו ברוחו פי סנים. שנים
ישלם הנוגב דעת העליונה. נגופו ונפשו עליו תאכל. עם כליון עינים וקיבון סנים. וח"ש **מאנרת הרב דלמשטרדם**
לזרז על הס"ד ושומסר לו על ידי כאמבים ונאמריים והאחרים כתרגומות. הלא דבר שמתים אך לא מחסור. בודאי
הכי דייכינן ליה. ולכל אלמי דכוותיה. ואפי' היו מוכטין אותו ע"י גויים לקיים העפקדין של חכמי ישראל. דשאין ויכולין
לעשותו. כ"ם שעשו הכל מדעת ישראל. והרבו לו עד של ערכאות. לאתן לא יוכל לבעיו בכיו בהכשפה. בחכמנו בלי בושה
להכחיש הידוע ברוחו הקשה. ומה לעשות בקשה עורף. האנדף ומחרף. כי אם עם עקש להתכתל ומיסון הנאל בחדה כפוסה
עדר. בלאותה מדה מדדו לו. והנה כל תלונתו שמל ורשות רוח. ומ"ש להוכיח עליו הרפתו. **כי לא לרצון היו מעשיהם**
שלהרבנים הזקנים גדולי הדור בכין ק"קאה"ו כי על כן אינו מה שבתבו שלנה ברוריים מנ"ק להשיב
להרב דאמשטרדם על אודות ניסו מורי הרב נר"ו. שכתב אליהם בשבילו שעברו עליו הדרך. ומנוהו עזות. והוציאו דבה רעה
על מורי כאילו היה קל שקלים ונתכוזו לפני בן כליעל. כאשר לאל אמונה. אם אמנם אין מהאזור להשיב של דברי האנרת
ארך. שהוא מעשה ידי האין הקוטר על ה' נתתם בהכרח לא בארך ולא בחבל. והאמת עד לעצמו לאשר ישרה כאשר בשקר
כאשר תנעל. דברת שבבר חזרו בהם. מ"מ מאחר שנקבעו דברים כאלה בדפוס. ויבואו לידי רחוקים אשר לא ידעו את אדוני
ולא שמעה אזנם כל הדפוס והעולם והתבולה. שנעשית בחשורע הקשה הרע. ועוד יש לשום לדורות הבאים שיאמרו וירחו דברי
נבלה בחלת חקוקים בספר. ויתנו קצת האמנה בדבר. להוציא לעז על נדיק ויבר עמוד עולם. לזכר עולם יהיה נדיק. לכן לא
אני בלא' הי' לדרים מוכסול לאתיד. שלא לעשות תועבת ה'. להנדיק רשע ולהרשיע נדיק כבור. על כן כודיע קצת מעשיהו של
מורי אדוני אביר. יעקב בחר לו יה. אשרי ילדתו דילדה אמים כותיב תליך. לא אחרים דבר נבורתיו וחין ערכו. ואם הוא
נכוה בעיניו נאמם. ואיהו דוכה לשמוע בסמור שבתיו. אן מהבהרת לא יגזכה. להודיע רק מעט מזער. ולדברהזה יסלח אדוני
כלי לבדר האמת. ומעוש כבוד תורה ולקלא דאיי ודסבבי. לא נאה השתיקה בפעם הזאת. ועד בשתק נאתן כי לא אפרין על
הדבר כמלא ניאה. אדרבה אעלים עיני כי הרבה. שלא לעשות נגד הנוכי. נם לא יכיל ספר שלם סמור אסדיו ומעשיו הטובים
והישרים. הכאים והנעשים. כיהוד בדברים שכין אדם לחבירו. לא יספיקו כזה ידות כייר לבאר. ואומרים אקנת שבחו של
אדם בפניו. וכאיב על סדר דברי. האנרת האומרת ומסכסכת כירו של הכותבה בודון. לעורר מדון. ובירים אבד חשבון של
הבאותים. ואומר להם כירו לכם כיר ואל תזרעו אל קוצים. תאלת דברי שיהם סבלות להכיח יסוד מאבני תוהו לבלתי היות כיר
לאדוני באלעוכה. להשמיח את בחלתו. לכפתתו אף כי בא כאומרת נטה ללון כו' **ויסס משכנו בתוכנו** ועתה אודיע
ראשית סבת התיישבו באלעוכה. שבתקלה כשעקר מארץ ישרדין. בסבת גזירת המלכות כי רבה היתה על אחינו ב"כאותה

[illegible] כיומים ההם · כתן ה׳ בלבו לשוב אל ארץ מולדתו · לדור בעיר אלשוכא מקום לידתו · ושיש לו בה אוקת הקהלה משלש
דורות יכנס לו לבלו כתנה אוקת שלש קהלות וכפרש · ואבותיו ז״ל רבנים גדולים מיסדי הקהלה · שהכרינו הנכור לפס
שנים [illegible] · ובכר כתן לבם ידיעה מזה שלו ומלפנים ורבו וקבלוהו מהכם · אך מאת ה׳ היתה זאת בעברו דרך עמדין
בעברו הר״ק פס לגזור לה״ת אלוה · כי ירבא זן בעיניהם · ולא יכול נהגיה פניהם · ונלאת לבקשם · וסרת את הר״ק הכ״ל
בכבוד גדול כראבא זנים · אך אויר המקום לא היה נאות לו · וכן היה מתנגד לבני ביתו כלל · שכולם היו עמולים מקדמת ר״ל
כל ימי היותם שם · גם לו אלם אחרוני ונשא · את הכבנת · ורבה ב״ם · לעזוב מקום כבודו ולילך לגור מולדתו · ולא
מבינו אבי ר״ק עמדין · כפי אותו פעמים רבות לעזור ודבריו עד שנשבע ולא ינחם · להעתיק דירתו מעם ולהתישב
בשלונא מקום אשר היה שם חנות פניו בתחלה · וכן עשה ונקבע לו מקום דירה כאלם פעמים ובעיר הזאת · ונתקבל אבל פני
הארץ בשמחה גדולה · וזה אלו פניו שניה לבם מיד הגיעו לעשות מלאכה · מה שלאו ונקשתו ותעש כרוח נדיבה ·
כינגדול אמו אבלם בלא חד זנדולי אשר בארץ · ונשאו אולם בכל הארצות · אלפי היה הרבנים · נוסף אל נכות אבותיו הנאוכים
ונכה אבוני בעיר אלך יכה · בעת ולא בקש מהם אבר · הן אמת אל שבתו בכית ה׳ לקנות לו מקום תפלה בביתו · כי בכר
עליו הדבר ללבת לבה״כ הגדולה · הבנים פליה · ויאמרו לו בבזה רבה · ויאמרו לגדולה זו מתוקן · אך הוא עם ה׳ מבטחו
לא הטריח אות אדם בארבו · ולא הפליך מעל אות אדם מבני קהלם · אדרבה פור מעומו אבלם כאילו היה קטן גדול · עם
שהיה יכול ודאי לקחן ולהחזיק את שלו לעצמו ולבני ביתו · רק מרוב אהבתו לבעל אחד עם כל אדם בעבעו היטר ושוב עם
אל [illegible] אדם · לא [illegible] לבני ביתו ובזכם כבנים · פור כתן לאחיכים · ולבנרבים מן הועבה הבא בידו · אף כי פרנסתו בעמל
ויגיעה הבה ובה אנה [illegible] · אמ״פ אלם היה [illegible] להוא אחר מתבת ב״ו · לא היה בריך לב · יכנודע) כי קבל עליו
מולד״ת עם עול תורה ויראה לא זרים · ילו אחת עשה בן בתורה ובנ״ם · וידו אחת מתוקת הבלה · לעבוק כמ״מ דרך יש פה
לאביה לאמו אחרת · כאשה פעודות אלמנות ומלוכדון · ובפ״ז היה מוקד על סדרו ומתבודד בחדרו · היה תמיד בכלה
נמוגה בתוך ביתו · לא יצא ומקדש מעט · בתפלת תפלה ובחר הנראתו · כי אם לעתים רחוקים פעם ופעמיים בשבת לנורך
דבר ריחון · ולא לא רחזו אדם על הרחוב מעולם · ע״ם שהתרו ואת היסרה היה אחוב ובחיב לכל פעם מקבה כולם מתברכים
בני אנשים אחרונה לא בלבה ואחת בלא חזיה בכולם כדרך הלומדים בתוך הוה המקדשים פרנסת העניים ואומרו · ובדקה תפי׳
לנו · אבל גם לפי הדרה בהנסמתנותיו ומלוותיו בפרטות · כי לא מקט על מהמיאת ל״כ להכיא עצות מרקוק לגמול חסד עם
עניי עיר הזו ואת ויבעבין היה כי אהבו מלוכדן פלא לו מעות להכנותו · והוא כתבם לעניים ואבינים פה · ולא יוכלו להכיאם את
זאת מהוא מפורסם לכל העם מקבה · גם עשירים סוחרי אבנים טובות היו ל״ל הכאה גדולה מיסיבתו פה בתפלה · כי היה מקיף
להם מחזרות מ״מ הבטלה לידו בקשומיאן מאהוביו באמשטרדם שבקשו להנותו דרך מו״ע · ומבכרו לו בזול כפי המדומה ואדוני
היה כנוטל דבר שוטה בשבו ומבכר לתגרים פה בהקפה על זמן ומבים טובה · עם שהוא היה מריך לשלם מיד לבעלי הסחורה
שהיו אלתים לידו בלי שום הקפה ותתנה · והיתה לחסדים פה הכל כפולה ומכנו · וכ״פ היה מומר באחריות גדול כי
הלוקן לאת הם אחרים מבינו · לאנשים אחרים גדולים מבינים מפוחים · ומופם מוכיח שבת קלקלו ואחריתם רעה · ויותר מזה
עשה כו · לא הניחה לה אחיך בחה אחולאין רעת אחוני מחנו · לבבר בנות וקלון על כפוי טובתו · כיונא כו בחה
מבינים מבטחו מחנו בם אחרה זו · שלא יכלו להניע אליה בעצמם · אבל לא עקטו אלבבר · על לב אחוני לפייסו ולהבטיח לו מבר
מרבית כבי חומה אם בעצמן מם הלבנים מיבנו של אחוני בעלי הסחורה · אל״ל כלי אומנו ובתקשרו עם אחוני לתת לו
מ״כ מבר הרחוי ומכל״ו מיעשו מהם כאחר יש בידו כ״י כתוב ומתוס מו״ו מעשה עמו על״ו · ונעתר לו אחוני להעמיד לו
הסוחרים כלי מיטות בחפצו · ומבסן מהם כחה מבים ומעבר מו מבר מבתן לאחוני מבכרו מקבה לו · ולבסוף נודע לו כי גם כחה
והבלים אמנו מה מעבסן מהם · וא״ל לבבר כאן הכל · ולא זו בלבד · אלא גם מגם עזירים כי״ם וזולתו אלפנים בהנו כחה פעמים
בביות לו אחוה מר אלא מבבר לו היה מפקיד בידיהם · כלי מוס הבאה מעוס פרוטה ולמעלה · אבל עם כל זה מבנו לו רעותים
בבהיה נגדה לא״כ · ולשבור ח״כ מקבל בתעורת הסחורה מחבר · ולא מוד מעבו לו מעות ואוכלה בכל חבן לבבם · כי אחוני לא
היה בחי בדבר [illegible] לו ואבי לחלבנים אלה חשו בו כאזרחים אלו ורבה רק מירוקו בהם בלי מוסטובת הבאה לעבמו
עולם ולא עזה [illegible] אל נים לאדם אחיתי · הדבים כאה בפרים לזכות הרבים מכיסו והוכו · לבבר ה׳ מיה מבבנו

ובקבו

לפניהם טופם לאתוס מבמו כלי ידיעה מבלה נפוף · קבתן קבלו מבבן · וקבתן חזרו בבן כמ״מ אל · כי הראשון · ם ידליקנו · ובבר
מתה כום התרעלה · מי מעם כזאת וקן מהגיע לגבורות התגולל בחבלי מיתה מני מבה · ומבקו עיבו בחוריהם · ובמה מבנועות
היה נוסם ולא יכלה נבאתו לחסרל על מבזה המי״ן להליק מעריים ואחרבא כרות של חלב ולבבותם של מעתו · בזה האופן יאלה
נבאתו · ובו הראה המי״ן בחו ובגבורתו · ופעל את פעולתו · והמבי מבוב כיות כי אחזו בו חבלי עוכי · והמלאכי מב ובמם מרעתו
והוא כעת רודף מלא אל המי״ן · אחר הטעה אותו כרוב תחבולותיו · ולא הועיל · כי לבבוף נפקחו עיבו · וכן המתים מתים
בשוף הוא מהמבים בכל לב · ולא נשאר עמו רק העני כפול בן הסדקת הנ״ל · ונם זה הכתב נמאם קראו להם · לעזבה ·
ולהוכיח מל אתתו ויסרו מל מורי בר״ו הוא מעיד · ויותר מועיל בעכין · מאלו היו מדברים בנבאו · כי לו היה מקום לאמוב
שנוטים בל · ואהבה יתרה היה מקלקלה הסורה · לבעיד על מה מאינו · אבן מתה מהולישו לבבם ברע מאינו מלם עם אחוני (וזה
ודאי מקמת ע״ם רו״ל המי״ם דבמו ליה בני מתיה לא מעשה דלא מעלי) ואמפ״ב בדבר זה רוכם בבולמהם מבדיקים את אחוני
מורי שבדי אמי׳ אלו הבותבים עליו פלסתר וחותמים בפס מלם · נגלה הדבר מלבבם לא בן יחמוב ומה מעמו מפני האוכם מלא
יבפידו בבודם ויורידום מעיבוים ע״י רוב ההאון הנמבבים אחרי המי״ן · ובמו מחירם ברע״ה מתתם בארבה · מפני האוכם
ונב״ו לא יכול להנפין מה מבבת לבבו הבאמן עם ה׳ בבתבו לאמין · מעב״ו בקבם מהמין ומוזרין · וירבו עמו לחיין · ובבה רב״ר
ורוף״ב מתתוים כאן · חזרו בפס והבם מרודפי המין · וכן הרבה מפם לבם לא בבן עמו אחי׳ מבמתירין מפבתן מפני האימה
בב״ל · ולא״ב הלא נראה בי לאת בזאת רוב בנין הקהלות מחזיקים במעמו מ״מ בר״ו ולא היה להבתם מלמה מתמול מלמום
(בסבה הנ״ל) וידוע מה״מ לא הביאם לפם נם בדבר הזה · לא הלך אצלם לפייסם בדברים · אף כי לבאדם בחמין · ולא מלא
מום מליה לדבר מאיהם בבמילו (הבן מדתו מל המין · מאמ״ם מבי״ל בלא״ה בל מוזק בטבע יחבל היותו רב מלהם ויחבל מבפתה
גדולה בלו ומל אמתו · עב״ו הבאים לפתתו מל כל אחד מפו״מ · ונם דלת העם היה מוכרים בביתם יום יום הבסם והערב בדבוי
ובבבי ותבוכים הוא ואמתו ובבנו וכל הבטפלים עמו · לא מקטו מלבבת ולדבר על לב איש ואים כל העם מקבה לחמון לבבם שיו
בבתוי ובחבופת דברי חלקות אחר יחלק לבולמתים ועד אמה בחדה נבה · ולא״ה בקרב עמו יחבה כבר בארץ · ובדף על מוחרו
מרוכם בכולם · ולא קם ולא זו ולא נע לבבנע אליהם אחי׳ בדבור קל · ועם כל זה כל בעלי מורה מבנו״ק מחזיקים בחמוו ובלו
עליהם רבים · אחר הסוזקו יד המין בחלקלקות מתחלה · ואין בהיה בדבר הזה נגד הטבע והבל · אף כי לא מהבה ובבה
יתרה בהראה מאגרת ו״ו · אם לא מבבע האמת הבריאם · בהיותם נוזע אחת דבקים עב״פ בתורת אמת · ויודעים ומכירים
בכל הפרה ותבונות מקר של המין ועוזריו ולבן עתה נברה אהבת הבורא · לבעל מולבם כל מבאת מבם מה״ל לעל מא״ה · והיא
מקילקלה את הסורה מתחלה · ועתה ידעו מלא עוב עמו לו ומראלו לאהבו · לא לבנות תחת אהבתו בדק ומבאתו רבע · ולבן בכל
יום מומים בו אהבה מ״ל אים מרעה על כל מה מעמו לו מלא בהונן בראשונה · ובבה יתרה נודעת לו מהם כי היה לומן ולמומה
לאוכה · והמלך בבמו מבגד בעד טובת האומה והפסיד את מלו · ואם יתן לו אים כל הון באהבת ה׳ · כמו מבדרו לו המין
ומסייעיו בזו יבוז לו · לבן אמרתי גם הבתב פלסתר הלו הוא לו לישועה · לאחת דברי נדקות אחוני מורי בר״ו אל״ו הגיע
משמח חרמים של ריחיים והקב ישראל יפריעו הלובלין · ובבר נודע בנערים מעשיהם ועינם בחדק טובם · יעוינים תה״ק
באוזך ובבר בתקיים בפקו של מורי הרים הערהמבן סורר ומורה קיימו ולמעלבבו״ם תגזר אומר ונו׳ בבה יהא סופו של המין
ומוזרין לרעה · אל״ו הגיב לו יד בר״מ מעבטין כלום מבלאין · ראיה מן הסוטים · בגנם לא מבני פאוהב היה להמין · רק
מבני רוב מבופתו · ובקלקת לשונו והבבעתו · ובטבח המגנא לבתביה · שהריון אלו ולבל זית ופבה בטפע גדולו · כלבדו רבים
בחמודתו · בבפרטות זה האים מעה הלא ידעבו מה היה לו · אחיה ב״ר פלונתיה דר״ה הרב מחיקמו היותם יחד בחנהיים היו בסבי
ת״ם מאין נוחין זה לזה בהלבה · כלא אחד בתן דעתו לבתור דברי אחרו ולקפתו בחפורהם · דין נרוחה מעמה לאד להנקם
מאויבו · ולא מאהבה את המ״ין · אלא מפני מעבא לר״ה מתמול מלמום · ובבר מבעל ליד · ואיך לא הבאהה קלקלה הסורה ·
כי הי״ל לדרוש תחלה את הבד המתנגד ולידע אם אחת בנים הדברים · כמו מהגיע לבבי המי״ן לבדו · מה מלא יתבן לעמות
בן קל מבקלים · אך עב״ו בתבו אחינו לעזר לחמי״ן · כי אם בדברים בעלמא · ומופתי לעמבד שובדא · אבל הבטחיהו על מקר
להסיר הסבחת מבמי אחינו אחלה · ולא מלתה בידו ולא הסמיך לגמור את הדבר עד מאת בעירוף הדעת ר״ל · ולא בא

אפי׳

שפי' אחד מחכמי שורו אורגא על הפתוח · ויוה נראה כי יבקש לו והקזיק לבבו בטוח וכמרמה · ושלם אותו בראשו שכנם כפשט
דומה · ה"י ויגיל מפגע רע לאמצי התומה וילעגו בבירור פיס שם כמה שאר חכמים גדולים ממנו · והוא לא היה שם אב"ל · רק
לקחוהו ע"פ רע קיומדאי איתן של קמן מוחיא להיותו מניף לאריות שם ולאות דרכי חריפות · של אבכנים · ולא היה שבוב שם
כלל · לכן לא הזכיר כו להיות אפי' חכמי הפיר · כ"ם שאר חכמי איטליא אלא הכולא לו מחבר · ולברייה
עבד תבר · ושקליה לו שדפסיה · כי מי אחר יחובר · לעמין הלבנת שלחכמי ליבורכא א"ל להשיב כי הוא לו כתובת
לקיקין · וכחורב בכל ניון · כי כתבלת דבריהם שכנוסו הפירכא · בא"ש כה ייתה כוחת דמשא דקלי ביכי חילפי
כו' · אע"פ שעקשלשון שלא להוכיחו מנוכה ומ"מ ידעכו מה שבלבבם · לומר אע"פ שבטא ישראל הוא · אינכה לא שייחוהו
קדייהו · ומכ"ו לא נילו דעתם בטוש כרם ח"ו · רק בכחומי מילי בעלמא · ואתכמו לבו לאותן מליציו שדרוו דברי תקמתם
מבקתם אליהם · וע"פ שיעת אומנים אבנים מנרים מהכא להתם שהכניסו עמם כתנר שאינו שלם · וסברי דהכי גברי
דתתאי תקיפי ואליהי אשתדוף רוכא דבאנא דאליהי דבפני כליהי · ואיתיו סך קירא פלטתר דבר באפותיה אליף קמייהו ולא
בשקרוה · ומפני לבו נייזא · דבפזייהו בדילי אמוליתא · ומיין תא"ק תיוכא אגרת אל אחדוני מרא שבמייהם כתוכה בכבוד
והדר כבלים לתוכה · וסלוקי סלון בפזייהו מאיתא · המוסל נ"ב · כנה אה סוולת וה היי עוסין כל רבונו שהוא דנון ה' בלבד ·
לעכין חרס כ"ש אע"ל ימלנד שהיתה אז שם כיבה בלא מכאנית · אבן כודע שהוא מעשה אחותנו המנוף נרשון פחלים פה לן
לחזו מילי שלקא כיה הדים בא לכיתו כלה את אחותו שהיתה כליתו של המי"ן עם כל יוכאי אלגיה ר"ל · ועוד כתו פכנייה מתה לו
מתלוים) עם כמה וכיוה מכת האורה של ש"ן זר" שמתו בטוא אה אגל המי"ן וקנתן וכרו בתה"ק וכבה ונלתן רוב הרמתים
על הכרון הם מכת העופבה בלי מים ספק · אין מעטים שהיו אחר אמנים אלו שקר ווייף היא אתיותם · לכן כל הזרות
יתהפכו ויהולו שלא אשיעוי פנים הללו · וכמו ה' לא שוכה שבוטה בשמעבו מאותה תק"ק · איכה היתה לזונה קריה נאמנה ·
אלו לאונים שכר שמעות כאילו ח"ו הותר להם הבאוף · ולא יולמו מאגדלמונים כו' שכתרבה שם בסבת הפוקדים תגורלי אותו
אים · ודי כוה שלא לאכות פנות · רק לעורר לבבות ודע שלבאחר ליתקור ולשדם אחר ע"ח וו · שאין דו באר כל הדשה שבבנה
לכלל הגולה · מעכין הנלי שויא אל"ל · כי יעלבד מיה בלאותה הקהל הרבה מספריים תלמידיו נם משמולדתו ובית אביו ומשום
אהבת הקורבה הסמוכה לעין · כמוסף לבנא כסף אל קנו · כי דלים הם · וכבר ידוע שתתן הרב דהשלישות המבוה ע"ה · נקרא שמת
לפנים כישראל אלי · הים חריף ולומדן ויגא מון לדת · וה בגלל ע"ו בהאחרו שוה עוב לו יותר ממה שישאר מעורב כישראל ויעבה
כמעבה הלאות כעכין רבו הרין מחדיה בסתר · והלא עוב יו ער שלא יבטלו בו ישראל · הבדרים שלא ילמדו מחעביו כי יישחרו
שמנו מחעבה כשפירם מדרכי ישראל · ווה מפרסם · ודי כוה על מכין המי"ן ותלמידיו · וכבה מכין פרוסטין שהראם שלהם פינה
מבת הלרורה כמ"ש בתה"ק · מעתה א"ל לסמיב על אחר הדרות מקוני ארץ ישראל · מרוכן תלמידים שאינן הנוכים כמה
מבם מוחרים · כיוד נבנים אותרי בתים ושולחנים · אפי' שם הקהלות · הם בכלל (שהכינם הרין לאנשי כפרי לנמוד את הענין
ארוכה כסבור מהם הקהלות נדולות לשבח) אינן בלא לנבלי כחו קרן מנוגיא מטלמפי סעתיץ הם קהלות כאו אנלמו
בסביבו ינו עלמים אדרין מייבלינו ודוייהם הוסרהם · לא כתבמין המי"ן כ"א לנעות חבור עבנים · להעות ולאחיא עין
הפתלים הכרוכים אחריו כאילו ככם כל העולם · והוא מולך בקוסה של מרים ויכן הענין אגרת אל קרלקא נבת הבית כיבה
בלי מכהנים הוא מרים לרחם · ובלו בה פרנים ומלנה · והבה ראיה ברורה כי בלו נם על הדתות המבוכים פיטליך לפקיע
שמייהו אלינו דנים סדפרינו · אלא הם נפנים מפורסמים בארץ אנכנו שעברו בה לעשות עול לנמוד ולחוות · נם היו המדינת
בדאלבר כמת המלחמה שם עמו כל תועבות ה' אחר מבח · וכית ומכה יתבוהרני ואלמלא היו משינין אותן הוא עוסין מהן בכי
מלים על הנין נם אלה הן הרוגים חדשות · וכן אחר כיונא בהם מחבר מפורסם · ומאחר מסתתרים תלמידים מאינן הנוכין
ולנים הקנים בכסף מלא · נם שם שהרן רופא · נבר אלם והוא ש"ב של המי"ן סר"י · הוא הכריח נם כן עם מתן נכתר יכפה
בכאחר לו שם סרסרי עבירה כן דודו הרב מיטבינא וש"ב מתן · הרב הקרחקא וכמ"ל · ומי יוכל לעבור עמו אין הסתוק בראות
אכמים מנוסים עוד פנים כבלבים אחר לא ידעו כי אם לאכמין כן מי דבם חוק לרפס · לבלי חוק יסברו פה · ודמו עמנן אלקות
לוחר ולפ אם תמלא כקן ידם וקניהם בין כוכבים מהם בורידם · תד"ו של אלו הכוערים כמלים מחילים בפסרלב

מכבני עמרת הדברות בקהלכם · ובערתם הרע מקרבכם ע"ח גול לאוף שבועת פוח כו' · אחר התנברו בחכמכם ע"י רב אמיה
הלו שלכם · אמ"כ תדברו מחכמני תורה · שאינם נוגעים לכם · ולא שינה לכם כלום · החזיקו בשלכם · והמיטו מכמלות הלא
הים שבועת ונעון ומורון לבב נדול מזה · ואף לפי שבת שבועת עוי כפם הללו אוביים דאפקו לקלא כיבא · לא בדעת ידבהו ·
כי אם על דבר זה היה לפם להחזיק לו טובה כרשית שלא התחבר אליהם נם בבה"כ שלהם בקהלם לא יאה כבודו · כי אז עוב
להכסיבלו לעוה מיקה בעלה עם אבל שלהם · בבית מקדש מעט מדברים יחד כחוכה ומלולא נם בחוקים שאסור להפסיק · ואילו
היה אחדוני מורי עמהם ורוחה ה' יחדאי לא היתה דעתו הקדושה סובלתם · והיה מעורר עליהם דיני דינים ואיומו תבעתם ·
אמרו כא אם בקש מוס פעם לרחות בכיבם · בלתי אם בקרא אליכם · הנידו נא אלמלא היה אים נר ואויב אייבעיר אנלכם ומן
רב כזה בלי מוס מינו · הלא היה מוכיח לכם לעקוט על מחריבם · אלא ודאי היה מוכנים עמו בכל מפקי קלל ויפידים · דורם
דאים ואוכל בחרם ובלבם · מוכר מנם וכוסם נידים · תחת אחר אחדוני נינו אנלכם הכך כל · זה מקבה · לא די אלא הנמים על
מוס אדם אכם אפי' לבעביר לו חקל בחנם לא רגה פזר מיומו כיבים ורבים מאבמי קבלבם כמעט אבלוהו ויבלוהו היה עמוק
ורחוק תחת כל הטובה שנמולם ומטלמי רעה כו' ומטנוהו תחת רדפו הטוב · ע"כ בלה אליכם הבנה הזאת כעת כי בא זד יביר
אים נר ואויב הסיון הרע הזה אחר נמלתם אותו כל טוב ונמל לכם רעה רבה כשה מיון וכפשות שהפו בו ובסבתו בא כפוי עוב
ליבבה מכפוי עוכה ולא בחנו ונקבתו בכל הארץ · תחת הבוסם הטוב ויבא ומה הטיב של אחדוני כפרי אנדים כפרים עם
נרדים · והכבתם אותו ללעבה ואחרם כדברי אדוניהם יורדים מדרי בעביפם וקרביכם יוקדים · כאשר יאמרו הבלוכופים מימין
נפשים מיתיתם היה ורדים · שבו הבסתכם ודים · יתכבכם כלימתכם לבו בלוחה בכם וכזיקות בערתם כלבדיים · באמרכם עוד
אך אחרון הכביד כפ"ד · והבה מלבד מהעליהו עיקר הענין שהם עמים כמלכו באחדוני תחלה מיימנם מה לעשות באים אשר
ארם את כי ה' והאון הרב ואתם את עמו באין לו חלק בפלקי ישראל · ובקשו מאבו להורות להם הדרך · והוליכוהו בעגלת
נב אליהם לעמוע עצתו · ואם אחדוני כי יאסלבבו על אודות מקום עליו בני בליעל לחרנו · פתח פיו בחכמה בבה"כ שלו לאודיע
שאין לו מעלת מות בזה הענין · ונקה עצמו מנגד ה' ואדם · להוציא עצמו מהסדן של בריות · כמאויב ומוטל על כל אדם מישראל
עד"ו נהכבו לו לאויבים · לא נודע מה כשעו מה מעלתו · ואם בעלי אכמה וביבה היו · יודעו לא שלו ומקרו תחלה · איך ומה
היו הדברים שאמר · והאויבו לקול דברים בעלמא · מאויבים דאפקו לקלא · נרעו והוסיפו · לא קראו לאחדוני לעמוע מה בפיו
נם לא הוסיפו ב"ד לקבל עדות אחי' שלא בפניו · רק בבלה ובאפוון עמו דבר רע ומר · שלא בנמע כמוהו בישראל · לדון אדם
שלא בפניו בעונם קבה כזה · שבדהו מאלם אחר שבשאלו בו מתחלה · וזה לו יותר מעבירים שבה לא מצאו אחריו דבר רע ·
ומרחיק שמם כל הבעבות של הבל שטוענים עליו · עדיין היו רוצים לסחוך עליו בדבר נדול כזה · ומכלל שהיה אנלם בכלל ת"ק
נדול וירא ה' מאדי שלא יפשה ולא יאחר דבר לעוס בניה בעולם · רק מה שהוא מחויב ע"פ דין תורה ואהבת ה' בלבב · ובה
בלי פפק היה מוחזק אנלם · לכן הסליבו עליו כל המחנה · ולא נמלבו בדייני עירם הוקנים לנחרי · נם לא בקשו להודיע הדברים
לרבנים בחקומות אחרים · רק לדעת דעתו של אחדוני בלבד בקשו · כמו שאחרו אליו בכה אלא · שאינם מוחיים בענין כזה על
מוס אדם בעולם ז"ל · בידעם ואכירם מכל עניניו לשם שמים · ואינו נוטה פנים בתורה · ואינו מבטל על אהבת אחיו ובבוד
ע"כ אינם מרוכין לעוס אדם רק לדעת אדם נדול כמוהו · ומסבירים לשם · כך היו דברי ג' פו"מ אלוחי ומורדי הנ"ק מהוקנים
והנכבדים והרשומים שבעם כמ"ש כמ"ש עם אחדוני בעבה · לעמוע דעתו אוף ומה לעשות · ה' עד אחת ובאמן כי כך היו הדברים
(ובספרו של אחדוני מורי מבואר הכל באורך · א"כ אין ראיה גדולה מזו שהיה מוחזק אנלם לת"ק נדול קדוש ובאמן לה' מבלאי
לעמוך עליו בלבד · אתעול היה אהוב ומבוב לשם · ולמחרתו דחוהו בשתי ידים · הכן לבנו לשמה ולפרוש רשת לרגליו · בלי
ידיעה ומחיעה מקודם · הכשיה כדבר הזה · ויוכח שאחדוני עשה אלא כדונן בחם שהיה נקפו ומהר לפרסם הענין (מה שבאחות
היה מופרסם בלא"ה · ולא שמה דבר אחר רק התנגלות ונקיון · ומם זה לא יצא אפיו · דבר מאינו הנון · ולא נגע אפי'
בבהודו של המין אחדרבה בבבע שהוא אוהבו · רק על הקמיע שהראוהו היה דברו · ועל זה בלבד נעקר בכרוכיה · מוקיים הדבר
מיצא מבינו כל זמן אלא ירחמו אחדוני בעת הביא שהלביבוהו אבני בליעל בהקפו על בסנו · ואין אחדוני נתפס על נערנו) בסבינל
והלא היה אלם להתנגע כל בך · לעשות מעשה מבוער כזה ולהתעבר על ריב לא לשם · ומידעו בעמים כל הדורות · לבקות

היה לפם לשעות תפלה מה כשי אדוכי · ומה שכתבו מי שמרו לאדון מקום תפוכות בדבר · דאשונה אין יוכלו להכחיש מפם
עכומה שמוהו לראם בדבר הזה ביחוד · דווקא עליו בלבד נשמעו מתפלה · וסייעוהו בריבוי דברים הדברים · מתן לדם עצה
כדת מה לעשות בחים בהוה אחר המלך מת · מקב"ה איכו מקבן ביקרו · כי היו כמבוכה גדולה · ולא ראו לסמוך כלל על מוס
אחר מדייכי עירם · גם לא בטחו בסוס רב מרכבי ון אוכי בזמן בין גדול בין קטן · לא ראו לאמור בירישם פן יהיה לדם לשטן
דק על אדוכי לבדו כסאכו כקדוש מכטן · לבדר דיכו על בכור שטן רטין רשן · כמ"ם זה כמה פעמים · וכל בני הק"ק עדיסאיך
הוליכוהי בשבלת נב אליהם לשאול מאכו דבר ה' יקר · ומכמיו כמכרו לעקר · כמוהו כמוהם כוכרים בשיקר · ובוטחים על
שקר · הלא הלאות עיכיהם יעקר · שכית אפי' אם לא שמוהו · אוריתא מיקרא ליה · מזה בשמים שמו העוב כי גדול כוחו
בתורה ובהוראה · אע"פ שאיכו מתגדר בה ולא כתנאה · אלישית אפי' היה תלמיד קטן · יכול ורשאי לעשות כן לגדות על בכוד
ה' ולאבדוהי מיאיסורא · ואין מולקין בכוד אפי' לרב · מאב"ו לאפיקורוס ישן · אין לחזק ולחגושי ובולבא מתיקא כוה דלית
דין בריך בסם · רביעית על בראם רבם הוא ורבה דרבם · בהיותו מחזק באבהתא זה · מלם דורות מיסבו על כסא סורהה
ואבותיו יסדו הקהל הלו והיו סביס רבות מבהיבי הביכור לשם שמים · והוא שמלא מקום אבותיו בתורה ובירהה · מ"כ הוא
ודאי הוא קודם לכל אדם · ואם היה אוהב את הרבכות דב"ק מאן מרמי ליה מידיה · ואם הוא שוכא את הרבכות · בשביל כך לא
בגרע מערבו מאומה · אדרבה כ"ם שמייבים כולם בכבודו · ביחוד אלו בריכין לשמוש בדבר ה' · וכאשר כן עשו בתפלה · ומי
ראוי לדרוש בהמון כי אם מי שכל מבואה שלו · והכל בריכין לאמר מקוייו · מעתיר תקוע מעתיר מעשה שעתיר בשם · כתר אדרי כ"כמי
בב' · ומשוך לבי מעבחייה האידכא בכים אבא לפוס בדא דשוקה כמו שבלול תמם · מעשית אפי' לא היה כן תורה בכלל · על כל
אדם מישראל אושל זה · מוכבעים ועומדים מהר סיני להקים את כל דברי התורה · ביחוד בכי ב"ק מוזהרים ביותר על זאת
להשמיד ולאבד כל שם וזכר מאבשי כת ס"ן שר"ר האחרוה · ושלא ישאו פכים לגדול יהא מי שיהא · ובודו על זה בחרם אמור
נורא מאד בלי שום משא פכים בדבר · כמבואר בכוסא הברו המודפס בשכת תפ"ה · בבירוף הרשאר קהלות ראשיות שבאשכבו
גם מורי מבכי ב"ק שוא מי"ל חזקת הקהלות בכלל · וכולד בה אע"פ שאיכו מבאה אלא לראות ירושלים הבכויה · וביחוד המשא
הזה על אדוכי · אלא יבא להחריב ולהשחית ולבלע בקלת ה' עיר ואם בישראל · ולהרוס מה שבכו אבותיו ו"ל · ולראות באבדן
אולדתו · לא תהא כזאת בישראל · וכאשר בבדום היכו לעמורה דיסיכי לולי ה' שהיה לו · יוכל העולם איכו כדאי לבטולה טובה
מעשה אדוכי בר"ו לבלל ישראל בהקמת דת יהדות על תלה · ותורת אמת הקים דבלה · בפרט לעת כזאת שבאשבו זקני הדור
אל אבותיהם בעו"ה בשאר דור יתום · ומעת דאריעא אולא ובדלבא · ה"ו אם לא היה אדוכי אריו בתפלה · לגאת לעזרת ה'
בגבור חיל · לא היה תקבה לדבר אלילה · והיתה בלל הבולה כעיר פרוצה · מטרה לחצי התקלה והרבות המבטלה · ברוך ה' אשר
לא השבית גואל לתורה ולתעודה · כי לה' מוכיי ארץ מולד בעלה.

וחבה סוף המכין הורה האחת מה שבלבם ומעשו בכל בחוכם והכרם מעם · על אבקי כפשות יבא המי"ן ומוריו · על כן עשו
כל מה שרצה עם ידשם שפוף קומעה קאי · ומתה שאלו בא מה אמריסעתה · החתום הראשון דע"ה · אחר שסבל מאה
בעין שוכם מיתה · על בגדו בהמי"ן · ומקליה לאטרפסיה · ומודכו מחזיק בתומתו · לעקור ולשרש את המי"ן ומייעיו · וכן
החתום האחרון בעל תשובה גמור · והיה מתפלה אכום כפול בבוקשומון · ומזה בסיר ב"כ המבוה מפכיו הודה ולא בוש לומר
שטעה בעבל · והבה אתה מומה כל האפשר לכתתו ולבער ע"מ · לא בשאר עמו בלתי החתום בשליחי האחמאי מבוכך בחבלי
עוכי הפרס יולדתו · גם הוא מחותכו של המי"ן וחזי מאי מלקא בזו · כי רוב פני קציני וקני הקהלות הירחים ומרדים לדבר ה'
מזו נפשם בבכם לדבר אל המלך בגין אדוכי · אחר שהלך ובדם לו מפני עבו · ולא רצה לדור עם הבשמים והמקרבים בלוגים
וסרבים · אע"פ שהיה יכול לבקש בהם · אם היה מגיע דברי ריבו אל הסרלה · כי בכל בכפי רשיון המיר"ה הוא מוכה · ולא אבה
לילך בתמ"ג · ומבית בתתו וכל אחר לו והלך למקום אחר · לקיים חבי כמועד רגע עד יבוא ועם · ראו מי המחזיק במחלוקת ·
וכאשר הגיע המי"ן את אבשי ריבו אל המשפט הרמ"ה · מבראו לעבוה לו ע"פ דרכו · לו בתוך הבאים בא ג"כ דבר אדוכי
לפני המלך יר"ה · ובא בדיבו · והאבשים אחר עשו כודון · בקבסו מן המיר"ה · מורה רשעים מלך מבם ומשב עליהם אופן
ובקהוא עכין הגמרת מדרך שבתבו המשה אבשים מלוריעים מתוך עשרים ואחד מל ג"ק אבשים בבוכים ומדועים לבג"ר
בקונפא והשוה יתרה · הכל מתוך אונם גמור ובכלי דשת תוכן הדברים שתתוו · רק כל מה שהעלה המולג של המי"ן מבחיה
לפניהם

יאותו והיה דיראון לכל מוכה · שוב הדפים אגרת שכתבו לו איזה מהם לקבל אותו לרב מב"ד בק"ק קראקא והרי כמה
שערי רבנות פתוחים לפניו כ"ם קראקא בסאבסי פרוגא בחרו כולכם מה שהראה כאגר' באותו פרק שמתקבל הרב דאשרדם
לפם · ובראת תחבולה זו נפלו פתאים עבדו בשבעו (אדוע שהיה מכתב זה · כשדומה שבקה היתה לפניו אלא פוכיר בחבורו
זה · והלא בה בגא בה בתפלת רעש זה · ע"י · המלאה זו מהרו לבתקבר עמו ראשי הבוד דיסבג"ק לקבלו אליהם מעדם לרב והסמיכו
בידו · לומוסר נפשם בגופם ומומונם וכל כסם ואוכם בעדו · וזהו דבר מה מדות לא בחר לו ליבב באחד המקומות אלא
הבדולים ענ"ק בכמות ואיכות · ויכול לשבת שם בבלה אלא שוב בת אריבה כו' · ובלום לא יהיה לו בב"ק כל הימים · והדי הוא
אליהם ועל עמוד לתמא · לוה לא יבלך מעליו אבן מעשה · ולבחור בי מיבה אל לבתת הוא אהבה ובכוד · לבתעבב בדבן עם
תלמידיו המבחרים אשר רוחו בם מסבה · ובחר לו קטנה ומריבה ותקרות בם בתן לתמיסה · על עמוו ועל בני כיתו ומלת
מיכו לא אבה · הוא פעולת מבאה בחוכה ומכוסה · אין זו אלא מבוסה מאוסה · אח"ו הגיע אגרת מבני פוזבא אלה בעשו
הבעם מבחיים · כי גם אילו מחרים ענ' · ראשים לישאל בעשרה מבני קראקא ולתתה ברחמים · כתב דזאלקוי מבריע מבחיי
ישראל · מבאלסבו מאה כל העדרים ובתי הסבר"ים · הלב"ד מם לבדו לקבל אולבא מאבר"ת · ומם מיאלו בן הקדש ר' אליבן לבדו
ובבו של הסורה אבדם אבדם מיבים אלובלין · ודומיהם מפאיות ברא · כרוז שלוילבא בשוב בעשה · אלא יפערו פיהם מם בקבלתם
לדבר בבאי של המי"ן מר"י · בפרטות אלא נודע מם עיקר ושורש הדבר · לבן ודאי יבא עשו בזה עד שיתבדר מי העובר · ומי זך
ובבר · ובין ידברו בבבותו לו בסבבו · אילבו מעלה ומוריד בעבין · עב"ם יש להחזיק לבם טובה · מידעו והכירו מאין בחם יפא
לבזור על מקומות אחרים · לא בעשה זדון אחרים מעוזרמים מבב"ם ובקראקא ודומיהם · מעם היתם יודעים ומכירים רבוכם
מהוא קל בבבי · לא לעשות רעון אבין מבשים · יתרתי עבדי לא דיש לשבר הארץ · גם הבינו פניהם לגזור ולעשות מעשות
מרמים לתקומות אחרים ולבלות מגולה · ומם אינו מגיעין לקרמולי מוס קהלה · גדולה בבאבבבו · כב"ם אין אחמדרדם ומלתו
גם מילבא מיר ואם בישראל בכלי בכלים מקראקא · וב"ם · ולא עשו רק לבלק המלוקת מקבלתם בלבד · ולא יבאו בחרבות
ורחמים בגד ומלתם · ב"ם בגד מבחיים · ולזאת יש לבתבם · לאומם מסעמד ל' חכם מהולל ומשובח בחזה מר מבתי וקדם לת המם
ברבים והודיע טבעו על המי"ן הרע הזה כמוש"ל בם"ד · וכן מ"ם מועד מיר שבמדיכות ליטא הוא כשבין מ"ם ק"ק ומלבא
לבקיים הריב בחידתם בלבד מקבת מבעת מבבמו מם מתלמידים בוריסמם מבטומו בטומאה · ומבוה מלא ידם המין בחתבות ובבע בבסף
בם"ם מבם · עיין תב"ק · והחתום הראשון מבית הסורים יבא לאלוך · ובהיה אגרות כתב והתבבל בהבבעה גדולה להגאב"ד
דאומשרדם עם אחר החתומים · אך מ"ם איזה עוי פבים ממכהיני ק"ק בריסק לגזור ולבקרים בודון · בזה מיכר המובבא
מיד · כי מי מעם לו ראה בזאת · מיבואו על החתום אבשים בורים אחר מ"ל חלק ובלה בחבמה · בחתום מים מבר מיר · הרי
בגאון ובהו"ר בר בחמן אב"ד מלבם המובבא בחבמה ובזקבה הגיע לבבורות ה' ומרהו ויבייהו יאומר בארן בשלבת אחלינ
ובלעדו לא יריים אים את ידו בכל מודיבות ליטא · כי מבמה ובקבה ובדולה יש כאן ובר אבהן · היש בעזה יתרה ומובבא גדולה
מזו · והלא על אבקרותא זו בלבד חייבין כדוי כל החתומים מבריסק · אפי' אם היו לומדים מופלגים · וכי אין מריבין לחוש
לבבודו של זקן רבם וגדול · ב"ם מאבשים פלגו עם היות אין אבשים של מדה · יבאו בבבם בסף מל מדה · מקבלו בבסבם מחיר ביל
בסיל בבבי תמורה · כמ"ם בתה"ק הלבו בבי מאדה · ובבמות לראם בדיק הגאון הב"ל הבאמון · לה' · לא בפתה לבו לא בטה אחרי
הבבע · אף אם רבו להפרע לו אך מבוים בלי מיבוא על החתום · ולא אבה לא בטפל לשובבי עבירה · ומפאר מבו הטוב · והשמים
שקילקלו יקבלו מבבים בוים עבדה · ומבבתם לבבם מעורה · הרי הם מבודים לשמים · וידבו בעקבבא ומיבורא · אגרת ר' דוד
קלבעלפינין אין מדוש אם מבה ב עם לבוזה · ומבריבות מעין המי דבמ"ו ס"ם מבקי · בבן · כי אל ידיהן תזרה מאתו תבא בבע
בחזן האוכים תרוכה מבמיתו · מ"ם מבמי ומיבילא הוא לו לשבא בפם · ולא ידע בבם · ומיין בתבם בקוב' מבת אחת להלן
בגיב מבית מם ע"ש · ומבפי בבור המבולים ומתבבים ומבבירים בהם המה אחזה יחידים מהבהיני · הבלה חלטובא · בבבורים מהם
רוב מבין ובבין · בתבו בפיהם מעם בבם · הוא יבאיב יתר מהה מיהבם · דייש מפרשו לו מעומדים בבמומעתם · ודבו מבמיעות ·
לעבבה ולקין יד הבמתבם · והודישהו מרבו לבקבו בדפום לזמוסר ומרבה · לולי מבמעו כי הוא מחדרים בת הם"ן מר"י · לבן עתה
דמומבבר בדוי הוא דבר הבמיעות · והבה מעה הוא אולה מהבמיעות מעבה ידיו הבה · ומומן מעבה פירוש עליהן לעבר המרן

לשכבשיר הטרפס · לא"ו הנין אכיתב מלאיזה לכתיס **מבני קוש מלכדיכלא** לפי דבריו (כפי הסברא מוזיף הוא כולא) גלא
ידעכא מלאן כיכהו ידלא פריע שמייהו · רק לא זאת מצאנו ראיכו לא תפלת פיסס עפשות · להגדיל שובל קטן רשין רטן · בכור
שטן · כדוה כשיכיסס מקרא לפרים · מקרן יפרים · תקל ברוקיה והשתפה אסיר · פרם פרסת מלכיתיה כלא
תנא כלא הקרים · ער כי התריו כלפי מעלה והתריס · אך הכא טוב אחרית דבר מראשיתו · כי ידעו בעצמס גלא כלא לסס
להתעבר על ריב לא לסס לא ידעו יקרוהו וסלקו שנאן כבוד לאיש שבת מריב · וכנראה מני שוטים סס מכ"ס · כי סמכו ראשס
זרוכס על עשבת קבה הנון · הוא המכוסר הלוצני מבוכר בקרכיו קרני מועד להזיק לאכול שוד עניים ואביוניס · נ"ס היה
לפליטה · וכמהו רב ויובלא מלאך מ' · אוי לאותה כוסה אוי לאותה כליסה · והלא הסלין כיכיתה הסליח הדבר עבריה אשר סס
בפיסס כל הדברים ודיבוו הערה · אך אוי מבלי לגייה מתגא בזאת מה"ר מכיוס מובהקים · אף"ז הנ"ג **מכתב מדות משליח**
ירושלים אותה עצמו **לברהם שרגא** בכאן ראוי להתרחק קצת · ואם כאשת מנוסה הלשון כיכר בכירור מאין זה לשון מוס
סכס מוכני מערבא · המודעים מודבר בערבה · וזה הנוסח והלשון הוא מעבי ידי המין עצמו כלי מפק נאולם · אשר יש לו הכרה
מעט נשנע הלשון · ישיר ויבין שכן הוא לאיתת · גם כעבי הקיוס מוכיח תיובתא · כי ר"ד מילדולא מולא סדר באמשטרדם · וכן
ואמנו מלוטר כתבי שנה · ומדוע לא אתקיים כדקוי · כיוקוס הכתיבה והתיומה ע"ל נע"ל עצמו · הרי יש כאן מכי דיעותות
נאורות לומר שהכל זיוף · ואם אולי אתם מה שדנה מעמו ע"ס הכרה מעמו · כבי לפעול לרוגיל בפסק מליאותו · מ"ש לא אכדיד תחת
לשוכי מה שיש לי לשרער על נעל אתיות הכתב הלו · ולזולוע לתעיין מה שקרה עם זה כלים בהיותי עם אדוכי באמשטרדם
כא לסס המשולה הלו · ואלדלכית הרב אב"ד דפס ומכי אדוכי לא ראה · ועתה אשמיעכן דבר אחד שארע לאדוכי עם ר"ם בוראנלי
מלוכדין · כשהיה פה באלעוכא הפכיר מאד מאד באדוכי לתת ידו ואכבו בהסכמה על ספרו מיקדם מלך · שהכיה אתו אלק מ'
בנאר בדפוס ומסיגו לפני אדוכי · וכבל דוב פיתוי דבריו לא נעתר לו אדוכי בקשתו זו · וכי לא יכיל לו לשמיר פכיו דיקס · כתלה
באילן גדול · אוד לו מה לך לספיר בי ביתך · אסתיגן הסכמת ניסי הרב דאמשטרדם · אוי אף אני אעבה אחריו אמן · ובוה
מתה אותו · כסבור אדוכי שהוא יוכע את ניסו הרב מלהסכים עמו · באשר לא כלון הדבר מעם ס"מעשהו ובחוקו עמו · ובוה
פטרו מעמו לשלום · ומוב בהודעון ה' את אדוכי באכסניא בית ניסו הרב הכ"ל · סמוך לגמר ספרו של הכ"ל · אזר ומרכה דעים
בהסברה יתרה ביבואו שכיסס על התוס ר"ל הרב דאמשטרדם וניסו הרב הוא אדוכי בהסכמה על ספרו · ואדוכי אף מס עשה
את שלו לרוק ולא לקרב · לא יכול להכריע את ניסו הרב לחכמו מוה · אבל נבדה יד ניסו הא"ד · שבפה את אדוכי בדברים
ואחר לו לא מהלכה כך · אלא שמעמה מריכה לכך · שלא להרכות עלינו מוכיחים · ומה מי"ל לעשות · בע"כ של אדוכי הוכרח לסור
לומעמת ניסו הרב מרא דאתרא · ואדוכי כאורה כס ובורה · וכבר הכמיהו ג"כ לעמוד אחר ניסו הרב כוה · לא יכול לחזור
לאחור ולשוני כפשה הדרכא · על כן כתב לו ג"כ הסכמה קצת באורך · כי בה באר היטב · מיסוד כולל של סבר מעודת הישוס
(מבוסס עם מאמר הלו ר"ם בוראנלי את ספרו ולא נחמה) לעמן לא יכבל בו אדם מישראל · להכנים דרה לביתו · כי תועבה
היא לפני ה' · אתיכה דאיסורא · כמאיסא ואחיראא · ובכר הוכלה הסכמת אדוכי"ב לדפוס עם מאמר הספר הכ"ל · והנה כא
הוסולם ירוסלמי הכ"ל לאמסטרדם · ומראהו המגיה · ומורשה של אבוראנלי הוא ר"ד מילדולא הפ' מקדם מלך של בוראנלי · ויהי
בקריאת ידוד מנוחה את הסכמה בנים מלא דלאות · ומקרעה בתער לשונו · ועוקר בקול מה זאת מעמת שהעודת הסכמה
כזאת על הס' · שהדבר בנמצא של ספר מודת היוסס · הלא בכוח זה הס · לחדיכתו בכל ארץ טורקיא · שלבוכו על הלא ·
ולכן מאד מקר מחזנו הערה · כי לא תדים לו כפרס · יע"כ לפ"ד הוסרה הסכמת מוכי מן הספר הזה · והוסיף מאד בעיני אדוכי
אם נעשית עניתו · שכתקיימה מעמנה הישרה והטובה לסס מסיס · כי אין הי"ת מוכיח תקלה ע"ג נדיקים · ומתחלה באוכס
וכפיס עשה · ונתן תודות לה' כי לא יגלה לפועל (אך לפי ע"ם לי אא"כ יעדיין ישנה להסכמת מוכי כס' הכ"ל) וסברתי זאת
בכאן לידע דק איך ומה נפסלים בני הגולה עם דעות מ' · ומוכו ניתן לאנשים אחיכן · מהונכים כמו"ה · אחר מרוב מכסי אותן
מרגות ע"ז ומכת רשעה זו · לפי דברי זה הנשיר הוא הדברים מיגלו מפיהו (וכאשר כאמת כמאנו כמה וכמה מהם
בחלכות זו) כי מי פי כ"ב מלומדי תורה ואזר לסס רק ידיעה בקצת · שלא ירגיש כאדם הוויות של ע"ם ר"ו · הוכלעת
בספר מודת היוסס בגיעטריאות בכל תורה · ומתכרו הוא בגיא השקר של ע"ן · וע"ם תה"ק · מוי לנו כי מסתרו שבפשעגלים

לע"ל במעון ישראל על אדמת הקודש · וכן שמעכו וידעכו בבירור שהרב הקפיד כמו"ה ר' אלעזר מבראד שהיה סוף יהיו אב"ב
בק"ק אמשטרדם · ושמס כסא לארן הקדוש · היה לו מריבה וקטטה עם בני נפת עלעסק ספר מודת היוסס · שהיה מסתקן
ומתוכב בשיני הקסיד ז"ל · ומומס כתקנרו יהיו בעבור תפרות זה · וכבר רגה לבלת מומס · אם לא הגיע ומכו ליפטר על אדמת
הקודש · יכוה של מסכבו · וכן אם כביס דברי אמיתתו של מעולם זה · אשר הגיע על כמרות הקמיעות הידועות · אוי לו ולכמיתו
אלא טוב מוכו הכפל · ומעיד מקר לטהר הארץ לכרון פרץ ע"פ פרץ · אוי לעיניס שכן רואות · כי יוגלא כב הגיד לאיש עשיר אדם
כבר לפי תומו · אשר היה מומד להמין בעת הפיה לבכן בו מאד איך היה אלגן ביומ שבא אליו משולם מעבריא עמו מסעוד וקבל
המי"ן את נאמו לבכיו איך הוא ברדף על אסד לעמאל לאומה ס"ן · ונחס אותו זה כמשולם והגיד אליו לאמור מה בכך · כאלגנו
ים רכיס מבעלי אלוכה זו · ואין אנו מוסמין ואין מקפיד עליהס · כדברים האלה דבר על לבו להפיג נערו · והאיש כבר כתבע
מסמוע כדבר הרעומר הלז · ועד"ז נפרד · מאתו והוא כעת מתנגדו · ומ"כ טוב לבבת על פנת גן בק"ל · מלראות ערות הארץ
לגור עם אסת (כל אמו מומס) ומדיכים זכיה מבר מאבריכסים ועקרבים סרכים וסלוכים · כאמת דבר זה סניא את לב אדוכי לעת
כזאת מלאמוד לתתיישב בארץ הקדושה · כאשר היתה מומה בפיו ומאו בסמך גדול · ובאשר קבע בסולם בית תפלתו האלהי ·
(ובכסי עסקי"ק ומקס"ם הודיע נ"כ מעמקו הנמרץ ובכל"ג תדהה כאה המתדל לעומת מליק מכרון) עד אשר ישסה מלוס בארץ
אם מערים לאס ויפקוד את עמו לתת להס לחס · ולבער הרע מן הארץ · ומאז מע"ז נ"כ נמנע הגל"י אב"ד דפ"פ לעלות לא"י
לבלס כדרי ומכאן הערה קבדה לאחינו בני הגולה ישיבו ואת שלכם לעשות תקון לדבר · מלא תמיה בבגד עדים כל נדקתינו
ק"ו להוסיף על אמתנו · לאחרינו מי מוכיחים · מפיני ברית אבותינו · נועמי תורת
אמנו · מעלני מס אלקינו · לא תמיה זאת ביראל עם קדוש סובלי גלות ארוך ומר · ואנו על אדמה עמאה מנוח ראש בלאומים
היינו · ולא נסוג אחור לבנו · וקלילה מלא תהיה זאת לנו להוקה לחזק ידי מרעים המעמאים ארץ מודה · כבבליהסוכקוניהס
ומה לנו ולהס · אם קרוב ה' בפיהס ורחוק מכליותיהס · וכסף הרבינו להס ומוא עמו לבע"ל · לארץ גלותנו ולעבר גאולתנו
ומדות כפסנו · לפיכך צריך לעשות נדר חזק מלא להבטל בנבואים גדולים · ולא יוסיף עבור ערל לב וטמא נפש בתוכנו · לקחת
מוד עניים · ולהריק ברכת הנדקות לערות לאספה ק"י · אלא צריך הקירה ודריסה אמולה · ולא לסמוך על הכתבים והאגרות
שבידס · רק לפלוח לסס אנשים מכאים וידועים בתורה ובירא מוחקים נאמנים לה' · מילבו בארץ ויקקרו אותה · וכל אים אשר
יתגלה מהבית לבתו ספר הק"י להמתמס בו · בידוע מסקנא בענל · וכן כל אים אשר נמצא אתו כתבי מיוכות מס"ן מר"י ותלמידיו
ומשתו מלוכה בכתן עות הקרוות ברחים מלאם מיון לוגאנא מייכשיר ואבזיר ייכו · וכל הנוהגים מוכהגיהס ואשר נמצא בו
מעמן ריח מומרות יהי אד מל"ם ר"ו · אל"ל מיפליגו מתאבל על ירושלים · ואינס מומרים יהי הנוות וזעקתם והנוהגים מוס
קלות ראש בדברי מכמיסאל"ל בסל תורה ומפיעה הנסמדים על הערות והנהה אפי' בסיגות של דבריהס ודרך כלל הנסמדים
על מיכות זו בין בגלוי בין נרעו בין בנעשה בין בנתכב ובדבר פה · מקומיים לחודיעם ולהפרישם מעבדה ה' · ולכתוב לבולה
כל הענינים בפרטס · בלי מוס הבלאה · ולדרוש ולחזור בתמידות · לעמן לא יתערב זר בתוכנו · להכירם היטב · שלא יעמוו בין
הכשרים · ולא יאמרו מאחר לבכיכו אין לכם חלק בה' · והיה יעמדו נ"כ על המשמר · בעכין מעמוד ומנב בני ישראל בתקומות
הקדוסים · מיתוקן על נד הייתר עיב באיכן נאות ריקיס · **לגרת יאמפלי** בריך מדור כפ"ע עם העתק פלס · כאשר הנגנוהו
להלן עם תשובתו בנדו · ויקבל מכר טרקו ומשלי מתי תבונות · התבונכו קראו לתקונות · ותשאה קולנכי על **לגרת קינה**
ביאותיכי לקינה · פתח אויב ה' את פיסו ויקלל יותו · באמרו **כי מיום דע"ת לפ"ק ס"מתי תורה בישראל להכיס**
עד"ת ביע"קב ותורה בס בישראל בכאן נגלה רוע לבבו לכל מישאין עיני שכלו המוות · כי מה רגה בלשון פרוח הערוף
הלו שהוא כפול ומוכפל בלי עסק וריח מליגה כלל · כי אם להראות לבבו הנאמן לבע"ל ברית חדשה מס עולם מס לא שלא יהוה
וכרו מפיו ומפי כתביו אפי' כמעת הסכנה · וכמו מידעכו מאו מוכהגס של האדורים בעלי כת מ"ן מר"י (עיין לחיסת מרף
בראשיתו ותה"ק) וכאשר מומעכו כ"פ מעמקי הרעים של המין אלו במכתביו של זה הבר ואדון מלהס הקסור בס"ן מר"י בכלב
נוגה ע"ן פסלו · וקותמו על דגלו · וכן עשה כאן לראוו מהו זה כעוזה כי מלת שבתי היא רק בחלוקאות מ"ס בב"ית
אותיות הספ"ה וכן בגלב"ס · ועוד רמזו בר"ת מ"ותי ת"ורה ב"י"ראל · הס אותיות מבתי · ורחה עוד כי לכן נקד הסי"ן של
מתי בלבד כמני קיוין שהוא התפלת הר"ת (מקל"ב אין מכין לנקוד הלו לגמרי) לבאר היטב אמונתו מלא תסכה מומנו · ולמוס

בין עיניו תעיד ולהרחות שיכתו לכל לבני בת אחרת אלו מתפיק להם התפלת הרשו • וכדי להשלים תפלתיו ויודעיו מהכלמיים בפרו
לה׳ • נשאר אלא לנקד יותר • זוה מבאר • נם סגן הקונפא נדולה נהעיו בכיו עכה הרוחה עשה אכתיה • לאחר שתתי תורה
ישראל • הדי זה כאומר אני אל (ואני להשתחוה בתואר לחד ומה שתחדים הכתובים לפי״ת מנא כם ״ • עיין פי״ם ״ם
קפ״ח) כי מי שם פה טמא לאדם בליעל ידבר נגוש • אז מי יסוס אלם ושאר בתורת אמת לעשות תורה • נוחלי כתבון לתורה
הדשה אלו תר״ו • לתזרתו לייס זכיים ייאלו • אך אל אחזל תורה רדה והסכבה את ערלים אלו חרב • עוד אחר בדרך ישרה
ללכת עיר וקודש אשר רחשו בשמיים מה שעם כלכון זה • אם לא נתכוין ליאת בשר קודם (ברן מתכונו בקשיעותיו תעיד
קודש אז קדוש) אלו • והדר מפרש ורחשו בשמים מרמומים המיכים בשמי״ם • גי״ם ״ן שר״ • ״ ומי תורת אמת אלו שם סעות בארש
שיה ושערורה בכית ישראל • ואמנם הכונע לפלפול ישר שמתפאר בו כבר ראינו בהקדמה אלו הפלפול ישרי כפרטוש
הפיל והבשר • ובכל ודבש • כמרוח דעה בכעת • ותורת אמת • כמאמ אשה ונכה אחורת בני אמי ובכן היות • ואם ייכיה עליה
(כאשה כלי ויייכה עליה בע״ק מיחה • רוגה בק״ב ותפלות) ספריה כאן • והוא כאן ורחשת אזנו הרם מעל והוליד אין היה
פלפולו ובכלו לאמל ולשכיבה • את הכל בא אתה בכור שכיבה • ונודע שהתפארותו מקר שוא ודבר כזב מוקלו • כמו שתהנל
נתת מקר מנכלאותיו ומפעלות קמיעותיו • את הכל יוא רוח יקח הכל • קופה מלאה ובל • כ״ע ורקב עצמות קנאה
מיום שנתפרסם טבעו תר״ו יכוא רקב בעצמותיו תחת אבר הרגיו יוסבי תבל • ודאי מאז שנתפרסם טבעו אל סמל
הקנאה • עלה באשו • ומאז יעטן אף ה׳ וקנאתו אשו • בחיים הוא אחר אחר בסרירות לבי אלך לחטן ספות הרוח מעת האל
לנוח נער ראשו • כן הודון • אומר מי אדון • כל איש חיל כדור הקודם עליו קבל • כראשיתו עשה עושר לגדל מאו בורשה לא
בחפצה ובאקריתו יהיה בכל • ופיו הכסילה לומר ולזאת חשבו מחשבות להדיח כדח • זה דבר אחת נכון • נדא הוא
ודאי • לכן יפול הראוי ליפול מעשת יחי בראשית בכבי מודע • ולא יודעו עוד על ידו • כאשר הודעו רבים מן אז בחלקות
לשונו כשלו ונפלו באש קדש • ובספיה שכולנו יושבים בה תחתיו קדש • ואחר דבריו תפוחי שוא באשכיות כוב ערבו מזכיות
לבב • דבר דבור על אופניו שמתנלגל בהם כל היום כמ״ם בהקדמתו כאמרוכה • נדרך שהכל סולך סובב • הולך הרוח עושים
סובב סובב • לכן אין לשוש להם לב • ובכר הוסב שבא נים אל מיקו יבא אוזן ונקש שמנבב • ומכין קלנחו לשם״ שר״
אינה כלום • כמ״ם מו״ל אע״נ דקלל אלבו ואלקיו הוא • ובכסיין הוכיח כאש פעמים • וכן עשה רבו איין שר״ כשיבוד הכאש •
כמ״ם בם הנד אלו • מראה כמקללו • אחר שבפה אלא הודה בו בלינורכה • כמ״ם בם הנד בחש • ושוב חזר לפורו • וכן דרך כל
המיכין בלשונם יכזבו • כשנמאיס כנגבים כתפסים • ומה מעשתבא בעיר מדקדוק חסידות ופרישות שלו בבר נתאחר
ויתבאר עוד אי״ה • ונלת כלאיתי בשוא ליאת אל שפתי לשון ונוכה ומשוכה מרוח ונקפוח • אל איש הרוח כדוד בפוח • רק לזאת
לא אזכל להתאפק לזכור מ״ם המי״ן האדוק קרוב לסוף הקיבה • זה לשונו מתאק בפיו • מקטן כגדול במנקים תאסרהו
בזיקים ולאחין לא הכיר ובכים לא ידעו • כי שומרי אמרתי ובריתי יגאורו כו׳ ולהתנהג עמהם כדין זקן
ממרא אוי לך קיימוש נחוש פה טמא • ברעש ורוגז ינחת • לחטן כפות הרוח את הנאת • לקרוא לחלאה • לאמור נדולים
בקעניים • להעניב לב אבות על בניים • וזכור אחר אדשה לעליון • לאמר על עצמו כי שומרי אמרתי ובריתי יגאורו • ברית על
דבריו אללו נתקייב להמיד פריו מועל ומדבריו ותתקת יהי אחרית ולהברית ולקבלת ליסמכרו להאכיל לבעשיות • ותולעים
יאלו מפיו עד טבורו עם נקבנו דיות • רבזכיות יפסטו עורו • תכין ירבב על אלקת מראה • ונחש יעשה מסדרו • זה בחיור בור
דיק אין בו מיים של תורה • אפי׳ עלה אחת כתקנה אינה ונאה ותתת ידו • מחבר כתבים ומקבלים • ואחר שבזה יודע מה
בין עובד ה׳ ומלמד תורה ברבים אוי לו ולבנו שלאדו ואוי לתלמידיו • אוי לדבר שכך עלתה בידיו • מוטב שנהפכה פליטתו
בפניו • ולא היה מרבה נבולו בעוי כפם כמוהו • חוטב להטעות העולם בכתבו עליהם בקולו כאריה ביער • ורוקד כנפיר ובעיר
על יוחו בשנו אחרונים וקדמונים אחוז שער • ובכר קדמוהו בם״ם פ׳ כלם • בסברת דאכותתא דשלמה מלכא בו׳ סיון לשנות
אלין • סיון דלא ידע כלום • שבוחי • ודא אכרע לפאר פוטה • בכל עבירות כולא אי״ת ניה • עש״כ הפייך אליו • עד כה סופא
דתלתא דאגרתא דיותקריא אגרת קנאה: דפרש קניה אחריה בתיה ״ ״ ויקב עצמות קנאה

אגרת ר׳ שמואל הב״ם איזכה דבר להשיב: כי היה נקי כשהיה להפער ומומו בהתנגלות טוכי אלא ליפול בשתיות מכוכתה

אך

אך אגרת אל ר׳ הירש קידרכאלן ונקשה מהכל • כי כאשת נאור ומפרסם אבי׳ ארוב תלמידיו ויודעיו מהכלמיים בפרו
בחיים כולם מודים בעיהם שהוא מאכזיבת מס״ן ומהוא אל כנבי מודע • ואין בו ירא״ת מנים • וע״כו לוחמים נעדו • אם מעטם
שלומרים אלין אדם נדול הוא בתורה ובחכמה • ואם מומלת רחמנות • בפרטות מהבניע עמו לב״ל בבקשה ובתמונים ובחנופה
יתרה • מכרך לאמונתם על אמת הכסף שמלא להם ומלא ידם • ומכירו רחמיהם עליו • ויש כפל בהמורות אהבת הנפחון • כדי
להנקם מאויבו לנכם את שבנגדו • ונקמתן קנוים ומכורים בנגע כסף • ודרכים בהפקירה ניפא לאלבד הקרובים ומחו׳ מרוים
לחנות עליו בכח הזרוע מעמם כבודם • ומ״ם מו״ל אין לך מעשה מים בה מוכם כו׳ • הן כל אלה הכתות נקבנו כאו לאלמה
ביד דעה • עם היותם יודעים הלמות ומודים בפיהם שהוא רחם ולעבה מבת מ״ר״ • ומי הוא מחסר עמנו עליו להביאו לנ״ק
להרבנות • יותר מור בערם בכד הם״ך • ומה פעמים בבנינו ובכני רבים הגיע בפה אלא שהוא ודאי דבוק ואדוק בם״ן ומעם״כ
אחר כי יתתה לו אלוכה • אם מעמת מעשה דמוקה לו ומריבה • להיות לו לעזר מוכר לעקר • להעיד לו מקר • ומהוהו רבים
מתלמידיו: ולא נא לידינו עוד מי מספר עליו מעשה סבידות • כמ״ם זה • מרראה מלאזנו של זה כאילו מדבר מעמקי הלב •
ובאמת נ״ל א׳ מעתים • אם זה המגיד הוא מוטה נאור (כמו שבאמת נמשא עליו שהוא פתי) אז בנוא נרוש • ומחקן נדול בדברי
נדאות • לדבר בלשון נבוהה ונבואר עתק יביע • להכתים הידוע • ואיך בהכך סודי הנבון בבריה כל כך בחעט זמן מעיד בנ״ק
נתנלו עליו מעשים מוכוערים רעים לאין מיפוי • מה שלא יעשה קל מבקלים • ומעשה קמיעותיו אנלאי מלאה לאפרע דאלבתי
בפחוזתיה קאי • ומי יוכל לספר כל קלות ראש ומנוות מקר מיכו בתוך זמן קצר • בתפלת ביאתו הנה • ומעשה מסור
והכס״ל רבים בתורה בהוראות אין מספר • והפקיר מיי אכשים כמרים ומכמיסים • ותחבולותיו להתחבר לאומר ולהדפים ס״
עיבות בלע״ז • התל בה׳ ובעמו וכדומה: תבלבה אוכים מומוע • עד מחמת עסקיו הרעים מאלו בו מונבים בפנו יבקשו • כמו
מקבלה שעמו בו מתבלה אחר היו לו מלבבים • אוהבים עדים כאוכים • ופורו עליו אמון רב • וכמעט נוכם עם בפנם הפקית
בסבילו • ברשת אלק שפתיו ודיקם והמויק רבים בחלקלקות • לבסוף הכירו דרכיו ומעלליו לא טובים • ונודע להם שהעשה
מזוכה אותם • כלאו לסבול ונעלה בפנם בו • והמה עתה רודפיו ביותר • ואפי׳ בנו הנבוא אי״ל שעליין עדיין אדוק בו
מחמת שייכות ונתו להע״ין • הגיד שבנשמו מזו לבר מנוביג (שם הפיק ומאו עם המומר בהדפסת מבור ענבים) והכשר אלו
שיום אותו בדרך והסנים אחריו • ראה שלא בטל ידיו • לא הניח תפלין • ולא התפלל על הדרך • ובנזקר הבשם אחר לבער • כי
הוא יוצא לשוק בשדה • כלומר לעמוד בתפלה • והרחיק קצת מן הכבר ומעד בשדה • והבער הביט אחריהם עוגות מתוך אפונדתו
ונתן לתוך פיו ואכלו • אפי׳ בלא נטילת ידים אחר שעשה נרכיו • ובכיוה ״ע ר״ה ראוהו כמה כ״א יוצא להטיל מים מסתין בקיר
נא״כ • לבד הרבה עסקים רשים כהנה וכהנה לרוע • לא יכילם ספר • ובבר נשפה להם מדור בפ״ע בבית יהונתן הסופר) ומי
מסידותו ופרישותו של המיון המומלא לשומאה בפי הכל • ומה הנרוע רוגה להבריע כל מבמי ישראל בחומרותיו העקשים • ולחרף
ולנדף כל המהרסר אחריו • ואם אולי בזמנו הסתיר טומאתו בבית הסתרים • מפחד המוקרים אחריו והתרים • ובעת היה
בהיות מגיד משובה זה אלו בפראג • כבר היה בתכלית השפלות מן שלמו הקדוש • וירא להראות שמן דבר בגלוי ראש כלי
להריס • מכ״ם בראשית ישיבתו במיץ שהיה תפלה עלותו לישב על כסא הרבנות • והיה שהחזירה אותו לחזקת בסרות
בעשות • ודאי היה מוכרח להיות מגיע בהיסורה • והיה מתירה לגלות עמנו לתלמיד • כמו בשנים קדמוניות בתחלת מויתתו
בפראג • שהיה מתלא יד כל המקבל ליקח מוכתבי מומנותו • כמו שידענו בבירור גמור • מה שהיה נרץ לבבוש בע״כ אחר המודע
והתפטר אלמו הראשון מה נם במיץ • ועב״ נ אל״ו הרגישו בו אחת לאחת שעליין הוא המין מתחלתו ועד סופו • וכנ״ק מעשה
מבבר בבבם השולם לפניו • התחיל לגלות מנסוכי לבו לפני מאהביו • כמה פעמים מיסר לפניהם בשבח את המשודים של ר׳
יהודא אסיד • שעלו לא״י ובשבח חיון וספרו הבסול • ביחוד שבח בפה אלא מאחר מהיומנותא דבולא מפברו מ״ן שר״ • כמודע
ומיבח ליבלי פריבטין שר״ • אחר שנעשה להם עולה • ומיסר אחרי מותן של ת״ק • הרבה לדבר בנגות מדיקים בלחי בפם •
מלין ראוי להזכירן בשם הטוב על הרעה: הוא עשה מהם מפוק • גם ה״ק הישר המשכיל ע״מו דק״ת ר״ הויון בשעה ראשונה
שרהוה כשהלך לקבל פניו עו״הו בדרך שנסע לקראתו עם אחריו פו״מ דנ״ק • לחם להם בחזכיהם • בעו״ה מרגומים אחכמו עם
זה הרב הקדם אלנו • וכן הק׳ מיסים הירש את ה׳ פו״מ דקה״ב ר״מ ג״ם • מהיה בראשונה אוהבו • והיה לן בביתו כל פעם
משהה הלילה בה״ב • ראה הרגיש שנשא קלות בב״ש • וכן רוש״ב פו״ק דוש״ב • מהיה מרחם עמנו אוהבו בתחלה • אח״כ מרב

בו כפרדסיא · יכול על מנן · וכן הפו"מ דק"א רש"ה · ידוע שטוכא אותו לאות · אנ"ל מן ה"ק היטיש כו"מ ר"נ כ"ן (שהוא
ומכריו הזקנים בעלי מורה הכ"ל · פורו מתון רב לנדע אשרה זו מוג"ק) שעכיזו לשעבר מפרלנ · וידע מכל עסקיו הרעים שעשה
שם · ולדברי הכל אלה הפו"מ כולם אנשי מרלש · ק"ק הלו · קניים מוכלנים אנשי אמת ירא"ה · שבכל מכריני הג"ק · ולא
יגורר שחיליו לשו · על שקר על ברב שלשם · מקבלוהו עליהם מקרוב · ומעד ביוקר גדול להקהל הזה · כי מלבד מה שהיליו עליו
הוקרב מכים הקהלות להזכלות ולעבר כיתו בכליסכלים שבוור גדול ושנוסי עוד הוכילו מי לחורא בכוחו הכה על הרבנות · עשו
לו היסידים תשורות גדולות ויקרות מכלי כסף מים כערכו · ולא שדי אכס זוזי בכדי · אין אדם טורח בתשורה ומשכידה · ואיך
נהפכו לו מתלוסלתיבים ביעיסמוטטים בעוד שהמלך זקן וכסיל בהסכו מעתמוריו לתכו ריש רע · לכן תשבוהו · מעשיו הרחיקוהו
באמת מוכל מכי הקהלה הילדים שהיו שלמים אתו · שכולם להכוהו מתשלב · ע"ם שמוטת תלמידיו מודר הכלבה · כסבורים כל
אשם שבא אליהם אים אלקים קדוש · לכן כולם ככבוהו בדרונות מאד · ולשעה קלה נתפרעו חזרו ושנאוהו שנאה גדולה מאד
כאים אשר רוח אלקים אמרים בו בודאי · והיה לשחוק ולשיקה בפי הבריות · ואפי' שאלו הק' המשכיל ר"ם שייאלר היה מלעיג
בעכיכו עליו כ"פ · וכן מעידים שם הרבה מאוהביו · שכל פעם שיוכ שמהם במסבה ובשעודה · עושק בשחוק ובליצנות בק"ר
ובדברי בעלה · ואיך הקיאין כל כך אתה לעת זקנותו · אם היה פרוש ומסיד מאד ביראי הרבו · אפי' שדותו של זה הכותב פלסתר
שמשם אותו בילדותו · ות"ם כל זמן שחזקינן בו · ואין לו בנ"ק לזכר כאמן כי אם מעבסת אשתו ובני אדם לבמה
אבל כל הלומדים והקניים שים בהם ירא"ת שמים · המה מוכאיו מוקלטים · אחר שבתברר להם כל מעשי תועבותיו ותשבולותיו
ברעים · ומנא לו עריס בגורות והניל עיכיכו · להמלע כיח המלן · בהשתדלו להקרא נוכרי · ואילו היה כן נאמת (אע"פ שבכר
הוכיח בו יסור א"ו נר"ו מהא"נ עצמו · שכל הנמולים קשורים בחבלי תורת מרע"ה קשר עולמי בל יתק) מ"ו הייכו נוהגים בו
בגוד מוכני הוזמר וד"א · כי אכו גולים בין אומות · גם המה רואים לבבוד · יתר הרבה מעשר אומות · אם רק שומרים הם ז"ת
ומאר אדות טוכות כמ"ם מלמדיהם · אבל בחיות הוא קרש מכאן ומוכאן · אינו מוסה שא לבכים · לנוכרים אמור שהוא נוכרי ורוצה
להפרש היהודים אל אמונתם (ואלו שעשו כו כמ"ם אנשיוכום אלוסטר לאינילאום · שהבטיחו להכיא היהודים של אמונתו לאמן
יעשהו כ"נ · ובכה יהא סיפו של אייבשיר · על הבטחתו כזאת לנוכרים) ולפני היהודים שתקדם ומתטרר אל הנבות · שלא לאבד
מעלת הרבנות · ומי הוא שאינו רואהו כפרהסיא מתאבר אל אבשי ס"ר "(מלבד כתיבות מ הארורות שבולן מת אמות ומבולה
בהן לשקוץ ס"ן לבמות בחות · וכל שפקיו הדעים ומדותיו שמהם מוסכיות) והכה ידוע לכל בני נ"ק מקבה שאינו נותן פרוסת
פת לעני · והמשוקן ומתועב מעה דוד מין ואפיקורוס מלוכן בכסא של אמונת ס"ן סר"י · מוכהק ומיכר בכל ארץ פולין דשבח
היתירא ואכל איסורא אפשר יותר מעשרה שנים שלא אכל בשר שמועה (אפי' ארץ שבנו לאמר שהלך להם להתאכר עם שכמותו
בעל הסד · לא הכילה אותו ונגרש מעשה בחרפה · אייבשיר שר"י הכניסו לביתו מפתו ואכל כו' · ומשקה עמו בשמסבין שקורין
דאזשן · ומה כאמר ומדבר מהורתותיו שלא כהלכה לא יכילם ספר · וכן הדבר בשה שהפליג מאד זה המספר בשבח רבו
מחבמתן הגדולה ומדת מחשבתן בד"ק בכל עת ומן · והחידושים הנכלאים מעתדם בכל יום ובכל עת · גם הלום ראיכו
בחבורו זה הראשון לטומאה · שהודיע ופרסם בעולם · ראשית מעשית היא לבית ישראל · הן ידעכו והכרכו אתוכו שהוא טפש
מעשכם גדול · אפי' בדברים פשוטים נגלים · לא ידע כין ומיכו לשמאלו · כמי שאינו מעקרא ולא בחסנה ולא בד"ת · ואינו מין
היוצר · אינו אלא פרא אדם ומתנהגתו היער חמור · כאשר ראיתיו לאכין מדעתו בכל תיבה ומלה מתש הראה שכלות
ומלות שבוש ומעות בענין ובלשון · אין דבר מתוקן ומלא אתת ידו · לא בשכל ולא בסברא לא בחדע ובשום ענין של מכמה
מלאות לא מדרים · לא מן ולא טעם ריח · רק בפיטמי מילי בעלמא · ומעטפוטי דברים מרים וזרים · ותהכוכות לשון מקרים
ותחבולות ומרמות מכוערים · ולא דבר אחד בהם שיהא בחת רוח לשמיש לברית ומא מאכו · עלה כולו קטטני הסבוטים · כמו
פגיו מרולי הכזבים · המוכחים שבאמתים יולים מקומם מכמה ובינה זה ידוע אחד נהה עד"ת · ומדברי סופרים · או מאשר ידיעות
ותנוכות · אשר מתפאר בהם · והכה כולו מוסך ולא אור · וזה הילו לעשות ולהרחות מעשי ידיו בעולם בפומבי · ומאשר מעמל
בו מוסר שנים והוא בעיניו יקר בסוסים · הנראה כזה חבור מזוהם · מבוקש מלו כלך בכל מיני מרמון · ואיה טעם וקנים · אך
הראה בבידור טיבו כע"ם שכל זמן מתוקנין רעתו מתעבשת · ומיה ראוי לקרות שם חבורו זה לכלוכית (נ' יונתן) מוכאשת
ואם הוא לפתאים מעשי רשע · ועתה אתה הבתי מסכר הסקרים המכוערים · אם יש לך סך קנת מורה אמונות · הלא על דרך

תודה שהוא שפש נחור מחוכם בתכלית השכוס ואפי' בנגלה · כאי שאין לו בתורה אלק ונקלה · לא כמקרא לא בנעורא לא
בסברא · לא בהלכה לא בשמועה קבועה · לא בטוס ידיעה · לא שפה ברורה · לא הנדה קלה סדורה · לא קשור ומכור · לא מלינה
לא טעם לא ריח לא מן כל עיקר · ואילו הברה בלשון הקודש אפי' כתיבוק · ולא סברה ישרה אפי' כדרדקי דבי רב · ולא הראה
בראשית הודעת מעשי מבורו כ"א מעתה שחרים · מסקרים מרים · ואפי' כזאת מאמרות הבוזיה אינו בקיאות להלכיסבנלי
מופש · ליסותם לחנוא מן פעיכי הוזכים אחריו ומופש · מאפי' הם מתבייסים ומסמוטותיו ומחאסים בגזרותיו המנופות והכעורות
מלא כרסו מגואה וטמטם · ימולם וכולע קיאו פעמים הרבה ומאוד על מעותו המוקלפת · לא הראה רק סכלות והוללות רעה
מפוטפת · בטלית בערבעת של מאור נופר בחוסמא בלפי מאיר הביו אים רפא בפכיו וכל הבריו מתריס זה את זה · ומכולכלים
כמי מדעתו מטורפת · ולשונו מדברת גדולות בהכבעה מוניפת · מלקו מחחאות עיו כספתי ודה תעופפה כופת · ויחמרה בחמר
ובזפת · רוח כתיבן מוחאת · לבלות מייס חרם מוטפת · את הע"ן ואת האון מחאפת · ואפי' אתה השוטה עם היות לפוכפרות
נ"כ מלעג מפה עדיין לא בגעת לרופה אוילי בחדרת הרע · כרבן שאתה מתפאר בו · ואסלא הראית שום דבר מבמה בחנרתך
מקלאה לה אויר · טוב ברע ורע בטוב לחיר · מעת פכיקשיר · מ"מ הודעת קבמה יותר מחכו בחלאכת כיור השקרים בנבעים
ונוזכים לפתות ולגנוב לב הקוראים לתוש דבריך · אע"פ מרבך יגא לו שם בעל תחבולות · ובעל מרמות ומרשות מאין כמוהו
כראה שיפה כח התלמיד מרבו · והרי אתה תאכלן עמוס ודב מחכו · אומן ומייר גדול בסמחכים · שמלאת כיד רבך מורם מין
ומוסב רעה על ה' · ומוקש בתכלית הנכיעות בכל מלאכת מורפי כוב ומוח · בקי גדול אתה ויתר עליו בכתב עכ"פ · אם לא
בדברים שבע"פ · כראה שהוא יחיד בדורו · ולא בדורו בלבד · אבל לא עמד בישראל כמותו עושה חוקף לדבר על ס' תוטה ומחליק
לשון לנבוב דעת הבריות · אין על עפר מעשו · בחלה שבתיו ידיע אלוש הדעת כשור אל טבח יובל · וכעכס אל מוכר אויל · לב
כל אים פתי וב"א הדומין לבהמה אחריו ישמוך · והוא בחסם ישלך · גם זה אחת שיש לו נזרה עמוקה בעל כמ בלתי מנוי בת"מ
שעונים ומדוכאים כיסורין · מאין קכיתי ומריעי כו' · אך זה אתים אינו מהם לא בהסתר פנים כו' · לא שבע אלוק עליו ושם
אדם לא יכונני · על כן יש בו חוצפא יתרה · עושה פעמו בעוז · ורוקד על הבמה כמשוגע · מלא נאום פרוקה · ורחות רוקה ·
ויוכרא כחדה נסה · שאנה לו כלביא · ויוכל לעמוד כמה שעות להרים קול בכח · אבל מה כל זה ענין ללמוד התורה · אשר
ראינו כתו הלוס · כאים מולם מלוס · ובעל כרחך תכיר שאני הקטן שבעבדי אדוני גדול הרבה מרבך בכל דבר · וילמד סתום מן
המפורש · והנסתר מן הנגלה הבחקר ובדרש · וגם אי לומר גדול מעמו בערך ויאמר אמר · כי הלא זה כלומר האריה גדול מן
הארבכת והשפן · ואפי' לקרסולי בעיר בביו של אדוני אינו מגיע בשום אופן · ואין בזה שבח כל עיקר · ובדוק מי שבתן תלקי
בתורת אדוני וקבמתו האמיתית · ושכלו האלהי · ולילך בדרכיו ומדותיו האלהיות · שזה הונד לנו שזה המספר אשו פכיסוכופר
בכל · הוא אמיו של מאיר ומאיר טרילינגין · שמחניף פניו מאד ופקר שובא בהנאון ר' יושע · ער דשמתיה ושיח בשמתיה ·
בודאי נשאה פרוש שכמי · אמיו הוא ברמאות את זכולא אמי · ומאי מבני לרמאי רמאותיה ולו ייבבא בו ייבנות ה שקרא לא קאי
ולא תיקו אכרשך דרב מסכך · ומפיקנא לך רבך מאוכך ·

מעתה כל דברי הכותבים והולכים כעדו והמטילים מרמות סות כמים טולה אף כי אים כתעב ומאלא · כלו בשמן שקרים
ובכאו ברוק פחזותם · תפל בלי מלח · כי לא כתבו מעינים לדבריהם · לא כן עשו גאוני הדור ראשי הקהלות אשכנו
שברו דבריהם · והכינו נוסחי הקדושות בגד פסק דינם · כאשר סדר אדוני ומשם לפניהם עשו כל מעינם בשכמה ובהסכל · ע"פ
הדין והתורה · אחר דרישה וחקירה · וחמון ומנוי דין כהונן וכשורה · לפיכך אפי' אם היו אלה הקטנים · בע"כ נרין ומשוב
שיהיו דבריהם נשמעים אפי' לגדולים · עאכ"ו שהם הגדולים בשכמה ובחקה ובגדולה רוב בכין · ולא הם בלבד · אלא שיד כל
חכמי אשכנז עיר ועיר ומופטיה אתנו · יד גדולה וחזקה · המחסכים אחריהם והמסכימים לכל מעשיהם הם רוב מכין · מי כפל
דבריהם ינם אליהם מאלו קטני שולים מחבלים מרמים · אשר לא אחיו דבריהם ולא התמיהו · ובאו בתקיפין ובעלילות דברים
בלבד על ה' ועל עמו כוד ישראל · לא בקשו אפי' לשמוע ולידע מה בפי מתנגדיו · בשנם המה גדולי הדור ומחודיו · לא הודיעו
תמוכת הקדושות שהכשרו · ועל מה הם אסר"ן התירו · מי יכבה אליהם מי יישגיח לדבריהם · מי יקום לקרוביהם · כאריו של ים
(יונתן מין אר"י) הן הם מאין ופעלם מאפע הכל · ורוח נסכיהם · תועבה יכבר בהם · בשנם כולם אם קרובים · אם מקותכים אם
נורים ומנופים · וכוכרים בעיקר · עניים ודלים שכורים בכסף אלא · להעיד שקר · בני נכל גם בני בלי פס · כל מוטה ומאס

ובכל דברים הבל וריק יעזורו · כי לבושת גם לחרפה היה לו · וכבל אחר הראית לדעת מה הפה · אם בעל כפם אתה הקורא ·
פרוש מנבואתיה הללו · מבינתך מלל · ומסמוכים אל תתערב · ואחי · הוא אלה שהכעיסו וקנאו שתתו על פסל כ בראשונה
ידידים מאד · ואחי · היה רק אז בלבד · כראי להכריע את כולם · כי דבר חשוב אחי · באלף אינו בטל · ה"ו דכמה דעתיה
דקב"ה בתר רובא דליתא קיין · ובחירנא דיעבא אסיבי · · ואחי · אל נדיק אחר העולם שיחד · ומ"ש אישעבי ולבריון
נאור · שאבד דעתו · ולא אסר מה קנה · כמאותיה לראלי מלי מסכה · בא"ם ולא יכן לקול איזה חכים ושלשה ברברים
אשר קמו כנגדי על כי שנאתי אורב רשע · כך הי"ל אתם שבאתוכי ורבכם שבאני · ודאי אתה שנוי לפנים ובדריות · אך גם
אלה המיד על עצמו שאינו יודע מסכה אלמה · אלא כשבדו ישראל לחיות שונא כלב לחעיד אחר · ואחי · קל שבקלים · לקל שבקלים
ק"ו לגדולים · עם גדול לפחות יותר מן המון עם הדלים · וגם שבחים מסוכמים · וזקנים אלא אליהם שום דבה רעה מעולם
גם עוזר גם שכנר אתם · היקר והגדולה להם לנאלה · וגם הוא לפחות בעל תורה קנת · ווזכות עברבסות ש"ז כו' · גם מעבני
כבוד שבריות · ודאי יעזוב אחי שונא הגדול · אלא לטוניה דבה כוו · מי יאמין לשמועתו הנבלה הזאת · על גדולי שדור כמותם
ירבו בישראל · שיסדו על הבלה שבלב · בלי סבה ועשה בעולם · ואיך ולמה יבאו אליו · וכי גבר אי גדל מסלם · או רמוסם
לגדול ולאמוים עשלו · ולירד עמו לאיין · אבשר כדי לירם בם אבבודו · היאמין זה · או מים כפרה על עלילה ותבזולה כזו · אבל
הסומע המסכיל נעקר · כי אין לזה הבטין אבר בחקרה הבסיל כמוהו · ואם אמת בסמא לתעשים קנאה ותחרות בין ת"ח בעניין
אלוהי · על הרוב היה כחרישות בלבול של הבל · או בדבר הורלה בעניינים הנגלים · שגיאות מי יבין · וקנאת סופרים תרבה
חכמה · וזכוף אינן מין מעם עד שנעשין אוהבין זה לזה · אם לא שהאחד בסמא בעלם בנפש · בדבר ברור כאחות שאסורה (כמו
שלפעמים קרה שבזאר אשור פקחים) או אין כוונתן בכים בתורה · ואינן מתבטלים אחי' לגדול · ואין חולקין כבוד לרב באחרונה
מאיסורה · ואו הבנאה ראויה וכשרה · והאחבה והחבור · כמ"ש רז"ל הרואה דבר ערוה בחברו מעבירה לשנאתו · אך
ידאני כא אחי' דמיון אחד שיהא לאשל · שיעניאו תבעי דור דבה רעה על איזה רב וגדול מבני דורם · בלעו מימות ואם שיקורות
בדוי בשאם בנפש בדין מוסלט · להתשולל עלילות ברשע · כאשר מסמיע בפניכו זה הנטען עצמים רבות בחבורו זה · מסעבירו
עליו את הדרך בדוחים ודרכים לא טובים · בשקר בשמ"ד ובכו"ב ביהדיסו · בשראה התקלקלת את הסורה · יחדפיהו מאור אל
חושך · ומתבל יכרוכו · אף כי לא דבר אחד הוא תמו · כי גם בדור הקודם אנו בו קנאים · מיכת כרוחים היא · לא אינו לדבר
זה תבר בכל הראותות של דורות שעברו · מאז הייתו לעם קדוש ומלוון ספר · מורה נבוכים אינו עכין לבאן · כי אם לא שמע
אחד מזה דבר מוויח ומראה ושנאה טבעית של קנאה מ"ו · ולא כהה הבראל של האמלוקת לגם מתים · והוא לא פנים קלקל
כרזל בבראל יחד אים פני רעהו · כי אחר שנתבטל הספר הזה בקנות ומחברו לא היה עוד בעולם · לו את שוררה על הבבור
מבאת סופרים גדולי עולם · החרדים לדבר ה' · הטוחדים בפרנות לגדור על בית ישראל כמאמרה ומוטל · עליהם ורק לשמונות
ומבראות של הספר הזה נאלקו · אלו אומרים שיאלו מהם הריסות לדת יהודית · והללו לא תשמו לדבריהם · כי כמו אחרינו
ואחרי דעותיו · אך לא נשמע טענת זיוף ומראה והתנאה של מקר · לזייף הספר בעצמה · ולהדפיס כשנאה אחרת · רק שבאת
וקנאת סדת בלבד היא שנראה · והוא מיום הנדון שבבאן · אלא מראו ידידי סגולה מגדולי הדור · הלוא שאותו ספר יש
בו אחדיעת מבליעת איסור ניעולי נכרים דעות זרות בתבלי ישראל מן יקדיהו · ומסכנות לנפשות קדושות אשר לא תמותבה
בהכלי הנויים אלא אודהו · לבשו קבאה גדולה · וחנרו חרב הירקה על אתנם · ומסכיהו עמון בתנר מלחמה גדולה אמ"פ שבבה
מעשה · ושאנו כנגדם בסירים בבים מגדולי הבבוהפלוסופים · שבביהו כמו גיבהסעל הם' · הוא אלא לתתו לברכת אם ומשע
שבבלנו מיים ידידי סגולה הסם · וכשלו בבי עליה כמשעום · מ"ו לא כתיאמו מן הראיים · ודרשו את לעשות לה · ומוסיפיה
לריבים אחרים · הבדו תורתך את לעשות לה · ותתיהו לעמון להוציא הדבר לפועל פ"ע עם"ג כמ"ש הלבה בסוקה ובנויים מובטין
ואומרים עבה מה ישראל אומרים לך כו' · אם אין לכוף האלם בדרך אחר · לכן ק"ו בכרון זה סיה יותר לגדולי ישראל לבוסו
אחי' בדין נוים · בדבר שבבבבה גדולה לנפש · והתקלה מרובה ביותר להוות ולרוחות · ואחנם בכאן המקנאים לה' לא עשו כן
רק הוא עשה כולת בעול וכורוע ובתבנולות ועלילות אלא כיתמו להבתב · מה שעשו הוא ועוזריו לרעה נגד ס' ותורתו · לעקם
סיטרה · ולשבור לו עלים עקרים מקשבי ישראל ומומרים · הוא יבבר · הוא יישר בעיני ה' · וגם מי לא יתמה עלעיני הבבל

הלוא

אלוה · שמעולו ומראשיתו נחשד על הדבר הזה מחמת קנאה ושנאה · ואמר גם הרב מיגאש אב"ד יעקב כ"ן ע"ה אב"ד להקודש
דק"ק פ"פ · שתקנא בו · וכן ר' יחזקאל האב"ד דנ"ק · ומרבנים אב"ד דברלין כמו' מיכל והאב"ד דמרגלא מהר"ד ו"ל · והרבה
אחרים מאד · ואחי · היה רק אז בלבד · כראי להכריע את כולם · כי דבר חשוב אחי · באלף אינו בטל · ה"ו דכמה דעתיה
דקב"ה בתר רובא דליתא קיין · ובחירנא דיעבא אסיבי · · ואחי · אל נדיק אחר העולם שיחד · ומ"ש אישעבי ולבריון
נאור · שאבד דעתו · ולא אסר מה קנה · כמאותיה לראלי מלי מסכה · בא"ם ולא יכן לקול איזה חכים ושלשה ברברים
אשר קמו כנגדי על כי שנאתי אורב רשע · כך הי"ל אתם שבאתוכי ורבכם שבאני · ודאי אתה שנוי לפנים ובדריות · אך גם
אלה המיד על עצמו שאינו יודע מסכה אלמה · אלא כשבדו ישראל לחיות שונא כלב לחעיד אחר · ואחי · קל שבקלים · לקל שבקלים
ק"ו לגדולים · עם גדול לפחות יותר מן המון עם הדלים · וגם שבחים מסוכמים · וזקנים אלא אליהם שום דבה רעה מעולם
גם עוזר גם שכנר אתם · היקר והגדולה להם לנאלה · וגם הוא לפחות בעל תורה קנת · ווזכות עברבסות ש"ז כו' · גם מעבני
כבוד שבריות · ודאי יעזוב אחי שונא הגדול · אלא לטוניה דבה כוו · מי יאמין לשמועתו הנבלה הזאת · על גדולי שדור כמותם
ירבו בישראל · שיסדו על הבלה שבלב · בלי סבה ועשה בעולם · ואיך ולמה יבאו אליו · וכי גבר אי גדל מסלם · או רמוסם
לגדול ולאמוים עשלו · ולירד עמו לאיין · אבשר כדי לירם בם אבבודו · היאמין זה · או מים כפרה על עלילה ותבזולה כזו · אבל
הסומע המסכיל נעקר · כי אין לזה הבטין אבר בחקרה הבסיל כמוהו · ואם אמת בסמא לתעשים קנאה ותחרות בין ת"ח בעניין
אלוהי · על הרוב היה כחרישות בלבול של הבל · או בדבר הורלה בעניינים הנגלים · שגיאות מי יבין · וקנאת סופרים תרבה
חכמה · וזכוף אינן מין מעם עד שנעשין אוהבין זה לזה · אם לא שהאחד בסמא בעלם בנפש · בדבר ברור כאחות שאסורה (כמו
שלפעמים קרה שבזאר אשור פקחים) או אין כוונתן בכים בתורה · ואינן מתבטלים אחי' לגדול · ואין חולקין כבוד לרב באחרונה
מאיסורה · ואו הבנאה ראויה וכשרה · והאחבה והחבור · כמ"ש רז"ל הרואה דבר ערוה בחברו מעבירה לשנאתו · אך
ידאני כא אחי' דמיון אחד שיהא לאשל · שיעניאו תבעי דור דבה רעה על איזה רב וגדול מבני דורם · בלעו מימות ואם שיקורות
בדוי בשאם בנפש בדין מוסלט · להתשולל עלילות ברשע · כאשר מסמיע בפניכו זה הנטען עצמים רבות בחבורו זה · מסעבירו
עליו את הדרך בדוחים ודרכים לא טובים · בשקר בשמ"ד ובכו"ב ביהדיסו · בשראה התקלקלת את הסורה · יחדפיהו מאור אל
חושך · ומתבל יכרוכו · אף כי לא דבר אחד הוא תמו · כי גם בדור הקודם אנו בו קנאים · מיכת כרוחים היא · לא אינו לדבר
זה תבר בכל הראותות של דורות שעברו · מאז הייתו לעם קדוש ומלוון ספר · מורה נבוכים אינו עכין לבאן · כי אם לא שמע
אחד מזה דבר מוויח ומראה ושנאה טבעית של קנאה מ"ו · ולא כהה הבראל של האמלוקת לגם מתים · והוא לא פנים קלקל
כרזל בבראל יחד אים פני רעהו · כי אחר שנתבטל הספר הזה בקנות ומחברו לא היה עוד בעולם · לו את שוררה על הבבור
מבאת סופרים גדולי עולם · החרדים לדבר ה' · הטוחדים בפרנות לגדור על בית ישראל כמאמרה ומוטל · עליהם ורק לשמונות
ומבראות של הספר הזה נאלקו · אלו אומרים שיאלו מהם הריסות לדת יהודית · והללו לא תשמו לדבריהם · כי כמו אחרינו
ואחרי דעותיו · אך לא נשמע טענת זיוף ומראה והתנאה של מקר · לזייף הספר בעצמה · ולהדפיס כשנאה אחרת · רק מבאת
וקנאת סדת בלבד היא שנראה · והוא מיום הנדון שבבאן · אלא מראו ידידי סגולה מגדולי הדור · הלוא שאותו ספר יש
בו אחדיעת מבליעת איסור ניעולי נכרים דעות זרות בתבלי ישראל מן יקדיהו · ומסכנות לנפשות קדושות אשר לא תמותבה
בהכלי הנויים אלא אודהו · לבשו קבאה גדולה · וחנרו חרב הירקה על אתנם · ומסכיהו עמון בתנר מלחמה גדולה אמ"פ שבבה
מעשה · ושאנו כנגדם בסירים בבים מגדולי הבבוהפלוסופים · שבביהו כמו גיבהסעל הם' · הוא אלא לתתו לברכת אם ומשע
שבבלנו מיים ידידי סגולה הסם · וכשלו בבי עליה כמשעום · מ"ו לא כתיאמו מן הראיים · ודרשו את לעשות לה · ומוסיפיה
לריבים אחרים · הבדו תורתך את לעשות לה · ותתיהו לעמון להוציא הדבר לפועל פ"ע עם"ג כמ"ש הלבה בסוקה ובנויים מובטין
ואומרים עבה מה ישראל אומרים לך כו' · אם אין לכוף האלם בדרך אחר · לכן ק"ו בכרון זה סיה יותר לגדולי ישראל לבוסו
אחי' בדין נוים · בדבר שבבבבה גדולה לנפש · והתקלה מרובה ביותר להוות ולרוחות · ואחנם בכאן המקנאים לה' לא עשו כן
רק הוא עשה כולת בעול וכורוע ובתבנולות ועלילות אלא כיתמו להבתב · מה שעשו הוא ועוזריו לרעה נגד ס' ותורתו · לעקם
סיטרה · ולשבור לו עלים עקרים מקשבי ישראל ומומרים · הוא יבבר · הוא יישר בעיני ה' · וגם מי לא יתמה עלעיני הבבל

ומעיקרא

ואפיקרס מאי קסבר · לבסוף מאי קסבר · וכן קשה על פנים האחרים זו הקושיא נעלמה · ומהני מילתי לבטל הענין בנדיל כך
אלא טוב שיעמד הדין ר"ל ובעשרה · ב"ם בדבר כזה · כי המופלא לאלהים הוא · ואיני כל הגולה על הדיינים הראוים לדון דין
זה · ולא יאותי כלל בני הגולה לומר דבר כבד כזה · ביד תלתא דלא בקיא שמייהו · ומה חכרון יש בדבר לבטרף עמהם אדם
גדול · וכי נבאי להם ליסד עמו · או שאין דבר בפול ה"ו נמצא בו · ואיך יתכן לבקש דבר בלתי הגון כזה · לפכלו לזקן שבחבר
מתחלה אפילו מהבע"ד עצמו · ומיני כל ישראל הדור הזה עליו · ובכותים בו בקבריתו ובהודותיו · שלא יש לאחר הבנע ואחר
הקבורה · גם מובטח שלא יעשה עולה ר"ו · לעשות שום דבר שלא כמורה · ונגד דעת תורה · ואין בטענת שראה יהרבכו · נמצא
פונה בכבודו של זקן בחתלא של תוהו · לחבול לזקן ומכם גדול בישראל · שלא יכפוך בזכותו של בע"ד הנבון לפניו · אף כי
לת"ה ורב בקהלה גדולה · כלום יש התכללות על חובכה עבה וגסה כזאת · אבל בבר יבוא שכל עניבו היה מתחלת עסק בים
שלו · לבסבר המשכת זמן · כדי שבתוך כך יבא בת דינא בעל דינא (ובזאת בכל בבר · ובחבריו · כי אין כותבין זמן לחבלות
אף כי לאלות וקללות) ואחר זמם כך עלתה לו · הן כך יהן בל"א (בבבר הניע לפרק נגמר הדין לבוריאלו לבקלו · שיעבב
על כל מעשיו ושסקיו הבלתי עוכים · ובקש ברקבת זמן · ולעתר לו בני"ר בחבדו · ועבר עבוד גדול · עד שבתגלגל הדבר
מוכח לו מלין אחד מבי אלף · ואחר לא מצאתי כופר גם מבר בתוך כך ס"ם קראל אבנאלן · לאחד עליו ובות · עה שלא יכול
לעמוד הוא בעצמו · ע"י כדלפטר מתבוכה ומעוכה בחבר מוחלט (אבל ר"ש בלקח מבינו כל הכח והעוז בשיה לדבריו ק"ר מלפניו
כישל הבכוד ולא כמתיר מעמו כלום · אלא כוית בחקים מרה ומוקם מיות · כי האי"ר מכם · ראה שלא יוכל לבטיב תשובה
בכוכה · ומם עליו שלא לבדנו) כך עסקינן כי בערמה עם התקבורת הקובבסרים שבמתענה בו בכל תוקף לקיים מה שיפסקו
עליו מבני ישראל הבבלרים בעבה אחת והסכיבה מאבד שלו · דייבים מאוגעים עוכים ויסרים · אליו בחבנו ·
עם כל זה התאבם לסבב על ידי דמיות ואריכות זמן · ובמה נלבולים וברבורים קרא שמון להעביר החועד · עד שחזר לבניה
הדבר אל האי"ר ולמבור את הוסכיחים בקבר הקומפרים · כאילו ר"ו בנעו ובנעו בכבוד מלך יר"ה · לחורות את פיו מתוך
כך נגלל שבתבטל גם קבר הקומפרים ובקבסו האסכיחים והחתזחים · אף"כ עדיין רוצה להבטדק בכל עניבו המוזיפים
כי אבין להיו"ר לדעת זאת (אם אין מתערער על הדבר לבטלו · מדוע בבטל האי"ר הקובבריים · אם הבע"ד רוצה בקיומו ·
אלא עוד אלא שבקבם אותם · וידוע שהמלך יר"ה אים מסיד · אי בבר ולא יבין את זאת · שקיבל ובטן בומבע המלך שבעבירו
עליו את הדרך לבוקאותו על הדבר הזה בגד הנגן המלך) הרי מבורר שכל הדבריו במרמה שלי לאבר להבתיירה בבבבי התבגלותו
הבדלית · ולהבחידה תחת אלקת לבוכו הפרחית · אבל הוא בוחר גם בטובת האי"ר: ואיבו מוכיר שבבא עמו בחדת רשמבות
ונעשה לו אבבד גדול ונפלא · ושוטה מדות ודין זבורות · ומביא עסק הקשיות בדפוס · ולא בוחה קלון מבמו וזולתו · בגד הבגן
מוקלט של האי"ר · הוא בוח שלא ישמע הדבר על פיו · כדי שלא לחת פ"ם לבע"ד לחלוק · ומעורר מדבים לבגוס גדולי הרבבים
הישרים ונאמבים ולבבסכן עוד הקבל הזה לבעביב לב אבות על בבים תחת אחר האי"ר כל מבנאתו לבלוסלבטיב הרב הקטבה
אל בבבה · הבה הוא בבוי בחבת מלבו · לחורות לאת פיו מתעבדו חוזה בפנו · ואיבו חוסם לחודלו ולבבודו · כמו שאין ירחת ה'
לבגדו · זה דרבו מבעוריו · ובבה נהג בפרחב · מורד במלבות הקיר"ה · בחוקרים בעולם · ולבן איבו רשאי להעזיר דגל בכל

מדינות מחבלת הקי"ר · הוא ודעו עד עולם ·

אף"ו הבינ מ"ש לזוה לבבים מקבם ומד יערסלוב תקיא"ל · שחתמו לו אבבם מיישב ובבינו ומחבתבו מופבחת הקרבים
המקומרים עם המין מאו · כדי לבבם את אבר · · שמוכאים הוה לוחבבים קבומבים · בחוקרבם מודבו · ולו בעוד הבאון הב"ל
מה שעשו עוד בבים הללו · היה שלא מודעת דוב בבין ומחבן בעלי אבוקות · שבפרדו מן הקשר רשעים שאינו מן המין · ובבו
שבלו דעתם הישב הגדולים וכבריב בעלי מרה שבוסד ד"ל בעת הבינ · בחוקאה מודעת ומוכר שבתבו מבם על כתב בחאם
שב"ל · ובאחרבל הבתוב אבבי הבם שבפולן בבדוד הלו · גם הודישו קבת הבתב פלבתר הלו של בעל הערוה · שבודייבה
מתיחתם ולא היו דבריה מעולם · לא מתמו ולא הבביבו · כאבר בבינ הבל אי"ה לפרבם הלחת · כי בחדתה עבו קבר בוגדים
בדור אחד יוחם פחם · גם בבי הבשמע עתה גם אלה שמחמו לו לעובבו · בבר בתבדבו מעבקת · הרב מהרודבי אינו לבוד
מלהועיל לו · מתעבם בקולמוסו היה · ולא הבפיק לבוחר עד שיבאה בחמתו · ואחר שבעל אפופסין ומקיה לחערפסים · לא
בתרין לבאל בעבינו · בבי יה שהודישבו אבבי אחת מעיבו ומבחתו · שלא לבבם הלך אבל אד ד מעבבו יוד"ב כאן · וכן מ"ה
תבדשמבלי

מפרעמסלו אינו אלא לחמשים לבבו בבבת · שוב בא עוד ריחיים ורבב תלובלין שבשלו נאון בבור הבבי אחר הדיבשיה
בבוארבו שוחן בבית האחורים · ומבשם ינא לבלוך · בבי עדיה לבאון שמהו · לפבי שבר בלון · ובבר בעלה בבבלתו ובבתרם בבהן
אין · גם מאו עיין תה"ק · מה גם שבה · והוא יבא סיון לרבו הבשבן על ידו · כי בתאום אידו · ובידי שבינם מי יודע · אך מ"ה
הבם ר' אינקיל לבבו · בריך בבת לבום לב אליו · מפבי שזהו הראשון לבאוביו · שאין אבלו לחעלה סיחבו · בפרעות מפבי
בבתבקבל לבאב"ד דבקראלבא בשבראבבים אלפים והוכים · לאדם בבה בריך לחוש בחתר · אבום דחבי לפלוחי בי בקיסר · כי לא זו
בלבד עשה · בבר לפבי ל' שבה · היה לו מריבה עם אחיו ר' יודא אבבי מל ר"ם מיאחפלי · בהיתו רב בק"ק אפעבא ע"י · ובקבא
דליבבי דעיל להבברה · אבל אחיו לא הודם לו בלאבות הבבבות · והפסיד בחבלוקת הזה רק ע"ד סבוב עם אתרוג · מי יפבב
תבלה · בבבוריה בבורו הון רב עבום ובורא בעם ב"ב · ומחמון זה בבית בחם ויקבא שבה בחם ע"ל זה הקורה המזרא עד היום ·
וכן בבית עוד בחם מעמוכו בו אבבלב · בחבלקתו בו אלקווי · כי גם שם בי' ל' מריבה עם הקהל בחפבורסם · והבה הוא מבריח
אותבו לעבות אתו ע"ם דרבו אחר מרבה · בבל תושיה יתגלע · והו מחוכים ומייסר גדולי הדור הבאחבים לה' · ע"ד הם חלוקת
לשם שמים הלוו · שבקבים המפורסמים הללו (בת שאינה מקבלת פני שבינה) באין בחוצפא כלפי שמיא לגרף הבינה ·
המעבה מבם הלאת אבשים בו · בקושי ערבם האחרון ומחוזקים בחלוקת לפתור בבין ובקים ירחי ה' ומוכני שמו שבל מעשיהם
ובוחתם לשמים בלי שום פניה · ולגדור פרבות הדור בלבד · שהשבה בריבה לבן אחד מאלה · בא זה הקורה ובדתו לבטל עבת ה'
ולהעזיד בלם בהיכל ה' (להמלין את בן טב יאלי הוא טבית דאתניב) כמו סבבה מחבוכו בתי בעות · ואביו של זה היה
סבה להרוג שבי אבשים בדיקים טובים ומחודים מופלגים ר' דייבם ובעבו הטוב הי' ד כבלו על עין בעפורו · על לא חטא עשה
בבודע · ובחבר אמונם אמונה ע"י הקדבי בלו בבבבות דואלקוי ולבוב · ולא על חבם בקרלו בבי מבסחה קרבים הפורסמים בפי הכל
בארקפולין ובבא של זה הקורה הבזאה · שהיתה בלתו של אבבם חייבת · היתה שבה להבייב ק"קלולבלין בחעבע קב עתה מקרוב
והבייב ה' גבולה גבולה בראשה ובראש בעלה ובית חייבה בכלל · כום בבתא · הקים ה' רשה מתוך בתו של מ"ה · שבב ה' מבה
רשעים שבע מחבלים בחלאות · הוא ורב בבין · הורם אבם העבורה · והו בפבר פיו בגד מעבי בגדולי הדור בהשבה יתרה · ומבבים
עבמו בתבר ובריב לא ידע יקבבו · אבל מיקר הבבה מעבה אבוער בוה · הוא מבלבה ואהבעה טעמים לסבב · הלחד מחבת
בתבו שבות בן לחזיו של האי"ן הוא בב מרלפביקסב"ל ועוד שבוא מחבתבו של אבבם חייבם · גם הוא קבת קרובו של האי"ן יוכן
עוד האין לבן לחזיו בי"ם מיאחפלי · אל הבבבות הפראבי · לפיבן גם הוא פוסח על שבי מעיפים בב"ל · גם הקורה מי"ל הוא בר
פלוגתיה דהגר"י בהיתם בפולין · ע"ד הבבבות לבוב · אבל יותר על בל זה פעל · הבבסוב הגדול · הבבסוב יעבה את הקול לא
קול אליו · ובבבע אבבבב · מיודע בי אלף מיקלטין שלא האין ליד אבבם חייבם פלו · הוא ומיחל שלבו את בבבסף
אין בל אלא אל עמק הבי"דים יהודים · אחר הבעיקו עבה · לבטל עבה מעוקה של אותו זקן · הבא בדבר ה' · עבת ה' היה תקום
ואלף קרבים יתבטלו מלעשות קרבה בחלבות שמים · ודבר אלהים יקום לעולם · בן יהבעו ג"כ שהבבבים מהבבבים המוביים
שבקראלבא לא בטפלו לדבר עבירה זו · כאו הרב"ד שם בבו' · נגיע הרב דהקוב · לאבא עה"פ · וכן עוד בחה מהם לא אבו לו · וכן
ה"ם בו בעד קראלבא · אם בע"כ זה הקרה מבאן ומבאן נעשה · מ"ח הבריב הרבה הבוכי הוכיח · ורבני המריבה שלא חתתו
ולא הבבבינו שמו · שוב הבינ בתב מראמין · היה העיר בחם פרק מלאה מיבבים קבוחבים · בחבורבם מודבו · לא בעוד הבאון הב"ל
נער ובער · והוא בבב דודו וזבבו של האין · ובחתבו של הקרה הב"ל וה"ם הרב דרוקלא דשוי בבפיה הדרבא בבבי · אי יאמין זה
ובידיבו בחה אבבות מחבו בולם עולים לבגנון אחד · שבבר בא לדפוס · אחר זה שחבבו מבתקבא בבי"ח יאחפלבר מראה חוזה
נבבר ובבבר ב"ב לחרויח עתה איזה רבבות בלאבל · ויהיאפלבר היה בשובריו · בבינה את לבבו · לבן היה לבו אלוק בבם מבאן ובבבה
מבאן אבבת זמן גראדר היה לו לבוחת ולחרפה · בי מודיע בלונו מרבו חבמי בראל לבדותו ולהבריחו להאין בפרבסיה · בחזו
שבודע בחות · שבבר היה בחשב קבן ובעשה מעשה · לולי זה וגיסו בי"ם מיאחפלי שבטלו את הענין (בחוקשיתראה בקוב עתה
מיבים · מע"ם מתם) מ"ם הקריבוהו שם בבה"מ יובאו על החתום הזבבים הבאחבים שהם יבבתב יוסר דבבי חחיה · לחייב את
האין הרע הזה · ולפבול קבושתיו העוזאות · בי שם בגלו בבבירור תוצבות ובבתיבותיו האחרות · אחר טבאו ארץ פולין ואחזו
פראגיב ביחוד · בא"ם ג"ב בדפוס שב"ל יהראשון בבראל מהפתוחים · הוא אחיו של זה · והחלה מקוסאביו · בעת הוא אב"ל
בגלוגא · רק זה העלין עשה בחת רוח לגיסו (בבשבר אל האין · אלף עבודתו והבתדלותו בעבורו · על רבבות דפראג) שבלבב

בקנופת דברי לגרת על המין • כמו בגרלה מתוך כתבו הלו • כי הריץ לכל עבר וכנס כתבי זיוגו המלאים מכוכב ובקרים
ומלך ספתים לא בכים זוית בכל העולם • שלא נשתמש שם בדברי מתכנה ובקבה • יכיוס ודורון וכנעה למלכיה (ר"ל לקחת
עידו הכסף ולקבל הכוכב • ואם לאו הרי מלחמה ערוכה • מרף נשומה וקסת דרוכה) כאבר קדם מלחמה בכ"מ ע"י תלמידיו
המצוים • כמ"ש הוא עצמו כאגרת הקראה שלו הכ"ל • ומם הנד מפיישיו בנ"ק מזמו לרשה • לבתוב בנ ומה ואיום לכל המקומות
לכל מי שיעכל עצמו לתנגד למין שלהם • ירדכוהו שידי גויים בכל אותן מידם מונעת • בזה האוכן העיל מורלו בתקומות

הרקוקים אשר לא ידעום • כסבורים שלותם הכתבים ומותיים לטובתו • הם פני הקהלה :

אמ"ו הגיע עדותתר"ר חיים ירוחם בן תומו בן ויקעברתי יעל מיב כרם קמישותיו אשר הלך בכים אחר מיתה נעה וקסוים
מעמו בפיו מם בוינה אומרים מהמין • אלף דלת ידעכה ליה • מכותלי כתבו ניכר דלא מר בר"ל מתים עליה • לינרה ידעכה
דבריה דר' יעקב ווילנר הוא • שהיה מוכיח כת על ר"י מסיד פוטר הכוזבים בעולם שבכשו לא"י ומחרה והקיאתה ארץ מודה
ובכר בזכר עיבם ומהותם כתב"ק יודיבו הערה • כי על כן שבח לו אכיו את המין הלוה • כמו שמודיע בחגרתו זאת • והלרוה
בשטות תכותיו • וכן מזכיר שבאך על הקרחי • מטיל ואזיל ביני קינה דבריו • כתרי בוטי דסמיכי ולבדדי מסכי • ואם המין
מעלה מיאו לשמים • לגרכו ולהגאתו כדרכו • ל טוב מפלים לגרוס כסיל מתן כבוד לכבילים מרים קלון ומעלם להם בגזולם •
וכמו שהם מגדילים אותו כתוארי מוא עם נקודות הכוב • אחרי שהכניע עצמו לבניהם • והריץ אלילים מגרות ומלאות תוארים
משבחים מעשה הכבה • ומלא ידיהם ברכה • למען ימלאו ידיהם אליו בכתב ובמכתב • בנתינת מודאות ומבחות בכלי כסלים • אלא
ראינו בתכתבותיהם • מאינו בקי אפילו בסתי מלות לה"ק • ומלא שבושים בלי שום דבר חכמה אפי' אות אחת • לא כרוב חכמי
ל"י שמתמן בקיאין לפחות בלשון נא • ואם אחת הדבר שכתב ומתם את זאת • שהמדיק קיים ואשר מעשה הקמיעות אשר ראה
מופמיהם בקוב' שפת אחת ג"כ • כמ"ש זה מפורש בחגרתו לר"ו קליף • אל"כ כודאי וכלי שום ספק בעולם • אף הוא מאמני
כת האלוהה של ש"ד"ר" • זה אני אומר בטח על כל מי שאומר לרע טוב ולרשע לדיק (ואפי' המיטיל ספק בכלל) ואם בנובה
אמני הרוים נבחו • אל תביט אל מראהו • כי מאסהו אלהים הבוחן וחוקר כליות מעיה ולב • אם לעקל בית הבלי הוא
נריך • ואם לעקלקלות לבחים המוקש בכליעל ובכל • ודרך כלל אומר אל תבטחו ברע אל תאמינו בחלוף בכבש יוכל • לבחכאר
בחכמות הנסתר לבתבכל • כיחוד הללו סבחים בחים מומרים מאמנות הומרים • כמו"ל מומטולמיא"ר" • ודומיהם הדולים
מעחזרים בעיירות • בפרעות מחין עינם כי אם על בגדם • לאסוף מלא חכמים שמל ומעות רוח לגבור כסף בחלוף מסובל •
שוב כודמן לידינו מסולת אמכנו ירושלם • שמו ר' מייבם ובידו כתבים רבים מוכני הארץ ונדולי הדור • וכבר לנו מה מארע
לו עסהבוא בוגם ברך הלו לא ירוקם ומעמהו הימבר נבר • עומה אלא מבר על מבר • אשר אבל מעות מ"ס רבי ע"י כתבי
מלסתר מהבית בידו כאילו הוא מלים מ"ל יבזיוף ומרמה • ומבעו ר"פ בדין בוכה • להוציא בלמו מופיו • והמילו מס מל ר"פ
מיבדר זכיותיו ומתיומותיו ר"פ מכתי מיטליא • המוכירים לותם ובקיאים בהם • וכן עשה ר"פ הלך לו מהם ונמם לויניציא
להבית מהם עדותו וקיום כתבי זכותו • וירא זה הוא אבן עמו כי לא יכול לו ויירא לנפשו • כן יקום בו כחמו • ומכור לו
מרגם • ומלא אמרו לארוב לו בדרך להרגו וירדף אחריו ומגבו על אם בדרך • ומפעהו בראמו • ונעשה לו בם מבודמו לו
מוכרי הדבים מראו מעבה • והמילוהו ויביאוהו לפונדק ונרפא מן המכה בחסד ה' עליו • והראה אותנו מקום הפצע • נלקח
מעוקה מרוכה ורחבה בראש מוכ הפנים מחוך לגדע • ונתנו לו כתוב ומתום הברכאות ויהודים הקרובים אל מקום המאורע
ברע הלו • להיות לו לעמים לר"פ הכ"ל עדות ראיה בידו מכל הנעשה המוקרה אשר קרהו • אן בתוך זמן זה נמלא לא ירוקם
מכ"ל בנבדיד • וברח לו לארץ טורקיה • ור"פ בא לו לעדינת אמסטרדם • ומסר נפשו לפולין • בלי ספק בבר בתפרסם הדבר
ברע העולם הוה • אוי לדור שכך עלתה בימיו הללו בם מבדיו בכוכיו וחכמיו ומכאן ילמדו תושי רוח בינה הקרוים הבכמי
נבכי אדם מאיכם מהונים • ואחרים המבכים הרמאים הבכוחים • כדרך שהבד לנו מן התורים • הוא יתעלה ישמרנו להבא
מן המבכים המוזיפים את עצמן בם רגעים • וזה מג"ר רקותם עצמו למיתה בהעוה נפה מסוף את העם ואתכם להם
מים זו תורה • ומדי ולמי תורה מדמה מתוק דעות • אמו לו ולמיהו הרעים • ומלת היא חכמתו ותבתו אמרתי עוד מהנו
בהכל • ובדרוש מוק מהתועב אלעזר מר"ר דבניא בלמבורג • ומבמתם על המינות • ומקור אקר עמנות מובדות • לגבר

מזייבו לוקיזעותיו • וזה המנוף אינו מתבייש לומר מהם בריאות ומוכות • כלי שום טענה ויוף או אמתלא ומינו מקרה בהם
מ מסוים בדלת בכל העולם פנים מבמדינות הללו • בגרלה תד מבייבו נגריע מתרי מינין דמכלא • ובכה היא עדות ר"ם סופילה
(מקום מוכן לפורעות • מם המל"ם ר"ר לקרות לפקין בחנות אמונתו ותורת אמנו • כמבואר היטב בם' ניצת נוכל •
וכן מם היה מקום קלקולו של נתן המשוגע מר"ר • היאמיתה שרו של המקומות אל הרבים ואחר הרבה נפמות מישראל הוא
רפ"ק מומרים אל ש"ר מר"ר • הוא מה מומרים הגדול • מודיע לכלל יהדות לעבודת מקום הבע"ל הלו • ור"ם זה הביאו מתה
פעמים בבבה בגדול • מרי רפ"ק ינבים מוק ויבא רפ"ל (אלינו) הבמשך אחר לא ירחם (המור ומיטים • קרח מוה
ואבים מזה מצבים בבלמ"ל) בסומה • מוסך עבמו ואחר עמו הלו אחרת (אל נא לבו) דהדרה מיומא • מומהדרי מילי
ומשדרמעי כלמי • אוי לאותה בומה מוי לאותה כלמה • הוי מל בני אדם המומרים מעל פניהם מומה הבומה • לשום לילה
ליום בלי שום מומה • אך מה נעמה לאבים המקרים אחרוי אבתם כמו"ה מודים לבם • דילמא אנב אוכמ"ו ומוי נמר •
ומקבי בחנין סותר את מבמו (לא אמר ל' ליראי • דבהיות שעתא הדה סודה למקום) מאי דלא נמיני לא מבירי רבנן • ומתמי
אומדע הכה לאמיית אוא אמקלמת • אחר לתת מה אומם ומקילו ומיבו מבי ומקילה להו בכולא תלמודייהו • כי הנם
הלים הלוה • בהיתו מיבא אל אדוני בכיתו • הים מסחר ומלמים של הא"ן • ומדבר כלמן עם ומם • כרגנו הים ומים • ומכבי
סודע ומד • לכן ודאי הוא בר מסכא • כבר נמלא הכפל לבדא דמכלא •

ר"ש מהרש"ל מ"ר מתעליסוים לא ידעמו את הים ואת מיתו • ואם לא מודע לאכם אפילו בחלטונא מיר מלמתו •
אף גם אמת וכית אחיו מתפלאים עליו • מה לו לבכים בלאו כן מרים נגולים • ומבמיו ביותר מתמיהים • כי לא מבדומו
לנוטה בל כך • מתן ידו ומאכמו גם להמיד על פומם מחות זרים • מעמה ידי מרם בכוב ומרף בשוא • מפעל ומעמ המין
בקמיעות אלו אדמים מקרוב בלו • מכם לומעמה מדים אחר עמו בלמיסם • מה אלא ערב לל לבו אחר מעמו פנים מבדור • מהמידו
על בלמ הם"ן ובמרות בינו מהמדרים בקמיעות • ביבי מפעוני בקמו ומקוי מבבים מאמונו • להתירן ולהבמירן ברומתין
מכהן קלקולו מרוע ומלאות • ולא אל אחר כהם מהנים מתאר הבנים מאמי ראמיהם • כלים ריקים ומדים וקנים כנגדים ומלמון
ומ מוזן כמעם בריר אלוות • כמו מוקן ולק"ם מקם רע לעמו מבדם כל המות המבמים ומרמים מעמ מאלהם בלעל • ומתוקנת
כמו מרקי מן כל מבמרין ומומן להמלומם על מפת לשון • ומלובה עמה מבמתעים המעמן מעמלן ומיבר עליהן מהן מעות בלמי
מודעים (כמו"ל בהמבמרו המבמל לומת המן מבמרנ) ומן המיבר המומוכל הגדול שלו ומבעל מד רע"ע • מהמיב בבמתו לאמ"ד מחיבן
ומדיבו המות מתמלה • מהם מעות מדמים מקרוב מאן • ומה המפם מאחר מהודה מהין • לו יד בבמת המות ומידעת המעות
ומידוע בלא"ה לפל מוכירין • כתן כתוב ומה מומו לבעיל מקר מבורמים • ולא כוס לומר • מעלא ורמה רוב השמות
(כמ"ר מכ מכרה) המזכרים תוך פירושו של המ"ן בספרי המקובלים המתמיים • מומו מעים על ומת • דבר מהמן
מדעת מוכלתו • ומן מכלף את הע"ן ומת המן • ומן מכמרו ישמון כבמרים בעלים • מי מומהו מילי דבמיבי • מלמה לנב
אומנמ דבפקה תלמידי דבר מב • (תלי לפפי ומד כמנב לו רמם תפוי • מאמר מפ"מי כוומא מב"ה) ומומי מקילי ומבי • כמב
ומבמבר מבמים מבר אי מומ מומ ומי לא ליהו לבב"ר • מלופי מופרא כיבי • ומ"ה אמת בומר מודע מפי המומה: מאמום מומ
היה ומבר בדיומי המעלומ"ל מקום תמומתו • מם מבי מפפת המין • המו מעמרתי ליה • ומרמו מומו לבמו • עד מתם לבם מם
מרמו • כי מ"ם היודעים ומכירים בלבמ • עם אמת מפילו היו הנרגנים אותו • לא היה רמאי לאתם ע"ד בכלה כומת • עוד
מלך לומ כמרן ומלא רב החובל מומלעומי ר"לינק • אני לן נגרת בדבר כני"לה דמעמתם • כיבר הוא בטבעות בין
מל מתעמתו • ומודע לבנים מהומ מים בחלטוכל לפני מדומסמנה • ומיה מתלמה מפתם בבה"ו מלוים מל בני מפלרת ישראל
הנמלון המיד אל"ד בנ"ק מל מומי מרב ג"ר • מעבינן ומכר הוא ומהנו הומב • נמ"ם לו לומרון מהנו ל' מסכיות מומקר מנתן
לו עומרנו ילד בנון • ומן ים ומקנים בנ"ק • מיומדים ומכירים ומוכרים אותו מה • מנמ הוא היה אל מומק בכתיבת קמיעות מאר לא
כדת • ומ"ל ומ"ג מרמו הנמלון מר • אבינו אל אדוני בר"ר מקלוי • ולבסוף עמה מעמים מבומרים • (מלא נגיעם הבה מבני
בכות ומבמ מו) ומ"ה מרמ"ל מלומומ • ומנו בכות אבמתי • ומנו בכות מרמ"ל ומן לאחד מלים נבות מק"ק המתוק אלוי • מבים
מבינו לבמנב בהיות בכית המנין ל"ל בהלין ומם מלמו • מהיה מלאם ומחזיק מעמו ליומב בתענית מומנת לבמת • כי לא אכל
בלום

פלוס בצית אכסניא שלו הכ"ל · ועם זה היה מכיר מכיר מכרים ומאדמים: על כן היה מוחזק אצלם לאיש קדוש לרורא מאד בהיות
מכיר מאדים עם סנוף בתעביות האנוס מאד כפי שקצתם · כי לא היה בקיאים בדרכי הרפואים · פיין כיונא בו נכבר תה"ק
מאליה מאליהוב מר"י וזולתו (אף"כ מנאמרו מכם שיהם בחכותו של ערל בפרוצרי ברלין (בסוף נ לא יבוא איש יהודי לבה (בתה
יין נרוף של נכרים (בסתרו מעורב לפחות כיי"ן) אז נודע מהה אלמו מכיו · גם כה לנו התורני ר"י · מעבר מכופר מהנו
בהיותו מכורר ליסה על מכה משבש בחברת קטיו הרב · כי כבר לאחרי הבנעי · ולא נאריך עוד מעיני נבוע זה · מהודיע כאן
מבשו נעולם · לפי מלא ידעו הנה · יכירהו מתוך כתבו זה · המלא תוך ומרמה · והו נ"כ היודע ומר מ"ביב פרם הקדמיות
מעשם ומתקן לאמו רגני נחל · ולא נכוה בנחל · מזה יוקח רחים ומדות על מאר עדיו ומכבדיו על פני נמוהו כמוהם כאחד
ענני המולך מקיון אר"י נוסם · מלא זוהם · וקנבסבמעבנות מז"ל ומבח כאחני מוהם · וזה המוכל הגדול כיו הכמילו לעמות
לות ומופת לדברי תוהו מלו · מקלוק לותיות מסה נאת בם · כאילו לא מהנע עדיין מהמינין מל ס"ר · מרמוון על האדוד
מה"ן מלהם הלו · לומר עליו · מהולנם נמות מסה · עם"ס תה"ק תמנאמה · וזרדיהמה מכיכה של מודות מנדיקיו ומכביו
שלקדקד מעיר מתלך באמיו · מעלה יכחיש בם את האדי הפי · כי אף"ו הנינ

מ"ש לו בן אחיו מרלפסיין שהבטיחו על אודות הרב מלבוב שגם הוא מאנשי בריתו גם כותב אליו מ"נ ומהכוין לה בחיים בכך · גב מ"ש בקוב · מפת אמת מכחב הרב מלבוב

ושיין בנבנית מדות מכראלי על זה אבר מרלפסיין · וכבר בה ג"כ בדבריה · ובכתב עיניה
מרלה עוד מ"ש הרב מלבוב · מי המעבב את הרבים מלעמות מנוה ויקבל בכרו · עד כאן הגיעו אדיו"ת מיו ומוקיתיו של סופר
מקמיעות המשתמש בשם של פי"לד · לעור עיני מתאים · לבקר עיני מראים · לקטוב כאילו מנה לו מרים בגורות והבינל עיניהו ·
ואלו אומרים מאפילו אם אמתיות הן כל המקמיעות (מה שעדיין נרין מקירה · כי מסוד הוא לגייף והוסוק כבדן יכאמר מראה
לעיני המשם מרוצה לבמתה בכפי"רה) קמיר מקמיעה הכלא · ומקמ"ר אינו מן כמיכן · כי הלא בודאי כל אלה מיניה נאמרים הם
כולם נמאדים לבע"ל פעור · כבעל המקמיעות עצמו · לאומרים לע"ן אבינו אתה ולאין את ילדתנו · יבא מי שיבא המעיד על
מקמיעות המשם הידועות ביחוד (ודומיהן) ובכלל כל בני מחוה בקוב מפת אחת אבר לא יכזב) מרן כמרות · בידוע נאין להם
אלק לעו"ה · לא נאלה באמונתנו הקדושה · לא נכרון בתורת המה ובתלמוד רבינא ורב אמי · אמו בנוכרני עסקינן · פריצאי
רוכא דעלמא ניהו · ילכו ויבנו להם בית לעמוס · ישלו לבר · יוכתן יבנה מזבח לעזאזל · ריש"יס יכתן בנית האכורים
ויתהלל אוזל · הקדש יבנן בבור יבנה ויבנה · ומרבה כולם באביהם בבמיס · ולא אלה בלבד
מעידו על העסה (פיעולת בע"ל) מילדה וקרוצה בין מניה · הן עוד רבים וגדולים ביולא כהם · והמבודים אבל נחתומה של
עסה בלוסה ח יתרמהם · הלא הסק"ת תלמידו הראם מבערלי לב · ומכריע ד"ס · וזולתו מערלי בשר · לדעת אחת נתכוונו
ונהה מילת אבני מזלייהו הוו · מרוקא קדא תפיתו ישרב לבכם ולא מחאסי · מעשו ברוקיה דבוכרא בכלא דלא מסי · כאמר
בנית ישראל ראיתי בעמורה הדיוט קופן בראם לתוך אחבעי רותחת ובוה · כבה יהא כוכם · מל תלמידי מרבינאי בשמיד
לבות לו מוטרא לידא ומרה לבכי"הה · ובאמת הללו נרוטים מלותם בני נכר · מהללו מבירים וכיפרים · ומחביאים את הרבים
בזרוע רמה · ועד בשתק נאמן כמה נער הוא לנו ונגד מ נעבנו ומנהגנו מלא לדבר אבי בנבות בהמה · אך כי כמה מהם בכד
אבדה שבתם וקבלתם מע"פ מלמה · אך הבכרם הביאנו לכלל זה ידיד ה' עלי חזקה להגיד לעמו מעם מל הנבואים להרים
מבטול מדרך עם ה' ולא תהיה ואת להם לפוקה לחיון מל אנשי דמ"ים (בעלי קבלה בחתי ים) · מקבלה ואלו מנות בהוכה
מטמטו בבית מוכיו) ומרמה · וקטלתם כי בבדה מאד בכה בית כתובה בעב גדול מרכת עולם לא תמיה בעונם רבה מטמה
ותתגרו ברעה לא יוכלו כפרה · וחובה לגלות האבנים מפני ק"ה · כמ"ם רו"ל בסלהי יומא · ובלה נתן ה' רוח מקר בני כל
נביאיו המתבנאים בנית אחר מבחר הבית · ומי מלא רלה המידוע יבוא ויעיד בבכר מקבל אבו ברשיי עסקינן · האם העוריס
יעמדו על הגוזנים ומכועים בכרום וזלות מעתניס · והרוחניס יבחינו בין הריחניס · והזוליסנמם רעבה מתוק כל מר לא ידעו
מבעה) ויעידו על מעמים מרים מלוקים מחוזים כפם מעניים · כל אחר יכיר כניס לבהנו ונאתו על קמיעתו · בן יבנה כובד אזן
אזן יוסיף לכלוך וסרחון על קמיעותיו הבנאמות העלה עליהם קמיעונים · יחבו אדיהם ויבדקו · ויאמרו אחת בני"ם · אבכנו
ומרוב אם לא התולים · כודאי הם קופים לילין ומתולים · מבכר הודיענו האר"י ז"ל · בבן עבנו מל בדאי להתנגל בתחול ·
בכוזה מעות מלבנו (יעון תה"ק וע"ש) לא יוסם לו מתול · וכי מי ראה בזאת מי מעש בלה קמות מקמיעות מאוירא

קרבו · דמפטרי בכדי ומוטרות נרתיהן ונרות דנרות נרורות · משוטות מסכה נרב מתקנאה כירך המיוחנת מכירך מכרתה
מי המעזיקים אח' לם תיר מנה ונו' · הפכבם אם כמומר מיוכר מיבוד · מנידו נא תועי לבבי אתי ברלו קמיעות כאלא כמיכם
ואם ביני אכיתיכם · היכן ובוד מי כמנאלו מחות ומלף כהנה · להבלות אתכם על ספת לשון · ונראה מה יהיו מלוחותיכם
נקום ויכם · ומי נמעת מכתבנו קמיעות לדרוש כהן דרשות · מל דופי מנמחרות ומרוכות מכבדות בקודות בית הכנדלי · דמות
לאו כדמות מזמת כמם · מקיא אדמו קיא תת יופי · מעלין מכת"ר כדיופי · המקלאים מים המוכוכים · ותכי לכם
מוות הכל כדברי ספר הזמנם אבר יתנו אותו מל יודע ספר ומומר קרא נא זה · ומאחר לא מוכל · כי מתום הוא המלא מוקלין
מי אכסים מנמירים מינים לכם ולא ירמו כמלמין ומאלין · הוי מקמים ומלוחים מבמתם מלין אמו בקיאין במתמה הרמאין ·
אכמי לנון כי שמתם כוב מתמסכה מזקר נם מרתם · הוי מסוקקים ומכתבים מוכל כתבו · הוי המומרים נרע עוב כו' · מנים
מוקן לאור ומר לא תוקי מוסכי הענן כמבלי הבוא מבה הרתמק · מנדיקי רבא מבה נאת בם · כאילו לא מהנע עדיין מהמינין מל ס"ר · מרמוון על האדוד
מה"ן מלהם הלו · לומר עליו · מהולנם נמות מסה · עם"ס תה"ק תמנאמה · וזרדיהמה מכיכה של מודות מנדיקיו ומכביו
מרי נוקן נא תאזר לו מלא קיא נוקה נא עמא לים נדוע · מכמי יועני לים פרוע · עבא כבערה ה' מפל בקרבם רוח עוים ·
מלא כל אלה כיין המאזר מנו · מקר מון פלילי · כי כל מלאכות מלאו קיא נוקה בלי מקסה (אין מי מבם דבר המוקום ב"ה אל לבו) ויעה ברדמסה
כוב כנ"ב · הכל היום יקרוש המורם אין לו דרוש מבמים זקנים יקנור (כדרך בופר כעלא דמקיא דרך מם מלי נור תעודה · ותפם
בבלוריתה כו"כי בת נור · ובא מלים לעיני המם דם מבכים ומבחון לרוח אזרה · ומזורה מקבע אבעה) הלא אם מוה פכיב
דומין כמולי קדרה · ולו פנים לקלל כעיבור נורה מם מטאה מו"רה · כי כמטה יחבו כבא מלונן כרמם וכעזות מנם · וכמי"ן
נמכתי כי לא לנבח · אדום ילומנו ומהם נלנול מחילות מלא נתקדמו ומרמו לא ידוקנו · הוי בנים מורים נאם ה' לבמות מנה
ולא מוכי כו' למען מפות מבמת מלמת מל מטלת · מבא כהמות בנה בארם נרה ומוקה : אבעה ומרם מעופף · ישלו מל כוב עורים
מילים · ומל מפמת נאולים מוכרותם · מתם ומוד בארמנותם · ומוכרים לישראל · הכל וריק ומזורו · לכן מרלפי לזאת דבר הם
מב"ת מל מכתי מר"י · מבכתן מעמו בקדרה מהקדיה מבמילה ברבים · לין בו מבמם מרומה לה' · אכל מעמא מומאת אוכלין
בכבינה מוזרת · לא יפקיעכם כמומרים זה מת זה · מתה כא כתבה מל לוח לתם · ומל מפר כו' כי עם מרי הוא בנים כמים
כו' אבר מאדו לרוחים לא מראה כו' דברו לנו מהתלת · ומקמו מת הכוירים ין המיוה · ומל הכבילים מיתם לאמר לא מנכלו
בבפדה והנזמה · סורו מבי דרך בכוסה · הנו מבי אורם בלי בוסה · הבכיתו מפכינו מת קדוש ישרל · לכן כה אמר קדוש ישרל
מן מאסכם בדבר הזה · ומבטחו בעוסק וכלון ומשענו מליו · לכן יהיה לכם העון הזה כפרץ · נופל בנבעה מבר פתום לבתה
יבוא מברה · ומבוא מליכם רעה לא תדעו מברה · והוא לא מוכלו כפרה · אם לא מבוהו לדרך הישרה מים קל מהרה · לכן שמעו
דבר ה' אבמי לנון ובוהו כא בטרם יפקיד מל אה תוכו תומיבו מרה · הנעקתכם ישוע אל בבוא מליכם נרה · ומה תעשו ליום
פקודה · כי יקום אל וכי יפקוד הלא תבכבו מרדה · בבוא כסולה מחדכם ומידכם כסופה יאתה · אז מבעקו ולא מענו ומבכר
רוח מיילילו · למה מבקלו כוב כלי לחם והבוסת אכלה יניעכם · ומעמאתם את בסילי כובך · ואת אמות מסכת נבעך תורם
כמו דוה נא מבאור לו · הלא אל אחד כראנו · הלא אב אחד לבולנו · מדוע נחלל בריח אבותינו · ומה מאסר מבקם כי אם זרם
אלהים בני אל מי מיבא מומו נקרא עליכו ·

ועתה אכמי לבב הן יהודים הן ערלים מלומדים · אכמי מודע ומבוכה בעלי מבל ודעת ישרה · מפטו נא בני וכין אים מרמי
ריד · מיבבינר הוא קניד · על המיונות והאפיקורסות הכרמית לעין כל רואים · אם יתכן מבקבל מתכו מכמה בלוי
ונמתת ומסמה כוב מבנדים מוים · וקורי מבכים יאמרו · כי להמיד בלבבו להמקית כפמות נא יחאל כי אם לאבד ולמרוב
וקבינו בדפוס ומעמו כיין בלמו כוכב מבתי אלוקיו · להכעים ולזרות פני עליון המקמוק לזה להכיקו בהלבה מבוסה לדורות
לא תהא כזאת בישראל · מלילה מלילה מתמו לחזוב בריח אלהיכו · מלא להרים מכמול מדרך מעמו · ולמקל המלה לבני דורות
מבאים · מלא ינמקו עליכו ח"ו · לא תהא זאת לפוקה להקים מבבה לב"על מלול ומין · ואם מוים אלו נוקו בכרוכיה מל
לבידת נבורם כי נפל ברמת זו מנין · ומסו לבבוד ב"ו מלא לפרסיו בדפוס (ומא דמבא ליה עבדי דלמא תבוי ליה כפרה)
מבמיו הם רוים לעם אמרה ולבבו מבכות לבמת לבתר לבמל ולמסר המרקמן המורה בדברי מוח ומבל ועים מבל · מי מעוב

שלא יכולו רואה נעליל ירן מתוכה מברקת • מתוך כתיבתו ונקיבתו נראה לעינות נמוקו כולה נגדנו ונראה • כרב לדין
שלכלים על הנוקה מכני הקיבה • בר"ב ונגנל והוליה ונלו לר"ה וקרבנו ובר"נו יעלה בדנו • הנכר לנדרים נכנים ונגנלה
רץ לבחר נגת • עוד לתי מולין עליכם מ"ב קנה נהכלה • לא תרבו תדברו ונזהר נבוהה • יגל מהר ר"ב יכלה כי לא דהות ה'
כו' קבת כוכרים תתים כו' נבוכים בנגם נכנרו • רבנו הכר דיו כו' כי לה נגם ונגר הים כו' יתי • ויכר נרן הכ' הוגנה לל נגם

בתורה ויראה אין •

ערה הוא לנת לעבוק נדברי הנלה • להוריד מיבתו ברעה נאולה • מ"ב מלילה להביר (לה כל ניר נגה זה נהוה
לעיניו ניר חנבים כתבונו הנדרים **שכתבו שרי לאן קדש לנריו להה הנבון** לא נולנו אלה נדי נזאן
הנסו להם כפיר נבים סהודיע רי"ם מיפלני. הלא הם כתבי מילות נבנר • בכירום וכולת ביר הנירים זרוה ומ"ב • ומנוי
עקיבת מוכר • וס' מירם ואנוה ל הנעין • ביבד להם לכבור חוק בנית הבר • ג' הנבר ניר זה יבנו נדבר נקול הנירים והכלים
מות בניר לים אלקים מקרים • הלי כוער כי זה הוליל ונתת לידן • ניבלה ביר הילה לחרו נבלה הבנה זולה. הוא הרוק
ונגדוק • כי אף הם לחנם מגינו בעלונו לנגנים • אבל לא מגינו כן בהק"ב • והם מגינו וכנוהה כי מתבעל • בה לא נעבה
בפירמם • לשון הבים לא מגינו ודיבנו מנגים כבוד ה' הכתר לדבר • **גברת ממלכה** הוא נבוה בלבנן הבנוהר לבנין בלא
יתכן אלא בל"ר בכתוב **ודמה לך לצבי** עם היותו לסון הכתוב • היה לו לברוח מיומו הכעס • מלקר בריה נחנך על נבי מודע
הי' ל' להתרחק מהכיעור כמוכמוי קבת דמיה • בלא לתת בתחנונים להקזיק הלעז • כמאן לחית ליה זכיה נדיותקיה •
ושכחי קינה איך תבכה • ועת רעה היא כל זמן הרבעים הנבי"ם ל"ך בשולם יהלאבה הבעים רבה **הורלי** נכית **והמלאו**
עם היה מכיר בלה"ק בתינוק בלא הי"ב ל' והמצאו **מחוללנו** אוי לאמו עוקללת תב"ן ומבעים מיולנו. אל כן לבשוק לאמרתי
מהולל • **זמרו** היה ב"ל זמרי **לישך ובעלך** לא יתכן • בה בכתוב אומר בכירוש ביום הרוא תקרלי לי לא תקרלי לי
עוד בעלי • ביאוד בבע"ל הוא ע"ם שלו (בי' נב"ו) ומדוע שינה ילא אמר בלבן שכתוב ובועלך **יתבעך מהה ודוכי**
הוא לדברי בורות • לשון בער וכסיל לא יבין כי לא יכבול זה המבין בבכיה • הם לאומם הכתוב אומר ובבעיכם פולחה אומכם
מה פעה אמה מטאתה • ולא נמנא בטוס מוקום • מיתלה הסבא והוזון בה בעונה • רק בבניה בלבד • והוא מוכבל רחמון •
המסתיר מאת פני אין לו פנים ולא מורה • ואמרו כי פאחריו אין לו כעס ולא ריב • וכן חדוזים בלא"ו • אין להם אן מפולנים
מבל בשמות • **מנהס יבוא לך מן המים משיתיהן** כו' • דברים הללו מגיעים לוסה רבינו • וכבר מה בחר בפה"ק בעות
מיניים • כי משה ומשיח עם היתם מגיבוכים מפולקים • מומרים תומי לבב מהנה אחד (מעות מבקרת מילה • ועוסים מתנו
דיון מקומם • בהיות עמה בלא"ת ב"ם הוא מבי • מ"ך מר"י הוא מנהס מלהם • הוא ולא מנהס אחר יהא להם • כו בשו תקותם
ומפא בפסם ומנוס אחד מנהס **ולא הלכת לקראת נחשים** אינו נשמע בקול מלקטים ולא עבבה בלון נבוני לחבים • וכן
מוסיף לעשות **ביושים להבהיך עלי** נלשון לשון **עורי לפון והימן קלוות השמים** זה הלשון מדרש אליה • כי
היכן נאנא בוס מיוה • אם הם רוחות השמים נזכרים בנ מבלים • קנאות לא נקראים • ועוד הי' ל' לומר כלבון הכתוב ובוחי
תיון • ע"כ הוא נוח דבשני לנבלי • כי נכון תיון מכרים (ככה נאנא ב"ל ביחוד זה הכתוב זה דרכו בכל בסברה בגירה רק
פלן שינה מופני הקשר הבלים) בי' תש"י ועב"ב הרי שבתי וכן אנלי קנות הטר"ש (בי' ס"ן) שלו מבוון יוה המוכרה כדי לישב
הלשון **למתני טעות רלוכי ונחבלו** הוא הסבר הנכרה • ומתר הי' ל' ויתבלבלו • וכן ונקזה בך • הכך המוכון אנלו בוש • ווה
מיון הסבוס טעונא המין להגר"י אשם בתקלה הקלה כמות סביה • פסח הלא בזו בוז על הוקן בלשון לגרת מל חול • והוא לא
ידע להזכר עוד בדברי ביבי יולדה יבואו לו בעשקה בעקול • והכל הולך אחר הסתום • בחרון הלאחרון בגור תוקם בר נבתה
פסתום • בהיגנו כרלם **תלמי לביה** וכפיה **תשבי להקיץ** פתאום יקנו שוינוניך • הרי כתבון לרחוו צבי בתקלה • ושבתי
בלחרונה • כי כן נוה לו נכיאו הוטונע והוטנקן • ליבלי פרוטטין מר"י • אחר שיבה בכנר נעבר • וכי ימים קנו רשעו
יגיע לשב • לו יקרים צבי לשבתי בלבא נכבדיה בלולי בלא לנו"ה רעב הרי אין סבק שוהו כיר הנירים אחר לנלגה ביטעות
תריבה • מרישים לסיפיה מדרים מדרם לפרוטים טוא הוא • תוענה בו יקרם בקרבו • אים לא יקרב בסוד סתור לקרבה • והוא
אבלו

אבלו כולו מקוריים כמו זיר כולבי לאספה מוותעבנו בזוהמה • ולבד דברים אחרים בכבה שהיו בו הנגלים כולו והסיר לותם מן
הסיר אשר נלאתו בו • כפי שהעד לנו מן היונים ברלו אותו מלבנים בתוך מודו • עב"ו לא יוכל נקיון סבור היה שלא כרגיש
בערמה ומראה •

ערה בא לבראות פרש הקמ"ע שאשור בהכאה • ומשוש דביקא ליה בביפיה • וסרבוכו עולה מאלין • לפיבך אין ללכלך
בו הידים ושלא לעורם בו: כדי שלא יעלה באשו ונחכתו ורביקו הרע יותר • שלא לעפש הארור • רק תקלה אתפלא איה
רחמנותו של אב רחמן (בי' רנ"ם) על בנו קטן ראשון שהוליד לעת זקנתו (אחר שנתעברה מעונו בביאה ראשונה לא"ק מין
נהלי בר כשם הוא • זמן מבורו שבע שנים) פתה הוא בן מיום לוקרה הכסיל ולא ראה סימן יפה כמוכתו • והוא ילד ר"ן (בי'
קמי"ע) שעשועים • אלנו יום יום לף כי בשתי כוטל בנו והאון בתוכו כבן שים לאביו עליו נעבנועים • כי יהפך לאכור אליו
לעבותו לקרוע עורו לתתוך יתדרו רעותות להאכיל לנעמיות • ואת עצמותיו פפר • לפתוח פה ברגש • בדברי תעתועים • האם
אין בכל מעשי ידיו הנדולים • הדבה יותר תוה הקטן הדך • שיכלה מותו בהם ושפוך עליהם חרון אפו ויקרעם לקרעים •
ידין אותם כזרע מרעים • כי זכתה אמם הוכיחה סורתם עם דעים • בודאי כבחרו רחמיו עליהם לפי הנדולים בני דעת הם •
והתבכנו אליו בלשון בקשה • **אבא אנוה • אבא יהפה** היש פה להשיב בכוב על אד"ם מעופה • לא בזה את תפלתם •
ולא ידע מה להשיב על תוכחתם • כי אלה קול שועתם • הלא אתה אביהו ולאמו את ילדתנו • הכר נא לחייהם אותיות • אבא יבוה
אבא יהפה • הנם את הזק"ן והצדיק תפפה • לכן בהכרח הת אבור על הילד האשופי • דתלי ליה קמיע להכשירו לבוא בקהל •
ובהם שמעו דבר גבורות ומין ערכו • לעשות מין ילד • **דלי** דליו שוקים מכסה ומשל בפי כסילים • אוי לאול הילד • מאביו
בשתי כוכב הכוכבה הגדול והנכבה • ומולו שוקע בבור תפת יות מוריד ולא מעלה • כאילו הילד נשמת מין • ובהיותו **בדלי**
בשתנה שיו ונעשה **אלך** אלא יאמר לעב מה תוליד • הרה שעל ילד שקר • אף כ' אלה הילד עד מות • ונוסף לו אות ונקרא
מילך (שם של מיל"ך) והבן נא כי לא כתב דשתו עד שמנה **דמן** • אם"ן חזר לחיות **דל** באשר כתמעט דמו • ואחר שנשפך
דם הילד אדמה • חזר והעיל **בדל** שפתיו יוד עם הכולל ונעשה מה • ע"י כך נפש בו רוח ונשמה • טוב שפך אותו לנשים •
והשקהו **חלב** אחר שנה אותו **כחבל** **וך** עומדת לבדיק כה"ת לה' תבקלו זאת עם נכל • הא לכם ורש שקר • אף כ' נעשה
יון **ה ד** **יון** **ר ה** ונעשה מן **דם • מה** אף כ' כתבלא מוקו של הילד **מים** ומדיין אינו עדפה • כי נבקשו
ויקנו לשני גזרים (ובכאן רעו והנפין סודו שוד ושבר שלו) נכתבר **דלי מים** ויבא רשף זקטב מרירי • וסור להיות **אדם**
הולך מרירי • ויקי ויקם על רגלין • וטוב כאה עליו **מכה** וזי עד כה • והכשירו לבוא בקהל • איה נראה פלא גדול כזה • אחר
שכנו ונתתן ונאמה דמו ונתן לבל בכמה גלגולים קשים ומרים • ונתקברו הנברים • סודו ונתפקרו אחריו • ונוסב בתיסרו •
ויהי הוא לאביו כתתן שלם • ולבסוף שלטה **מכה** רבה בשבט לחסר לב אבת אויב מוסר לכורי • כמכה כפשים פעם הולם •
הבהיה כדבר הגדול כזה מעולם • הנעשה כזאת בישראל מעשה אבות ע"י הנברת בנלם • ומשעשה אבותיות הלו בנתם אחד •
אתה ליד לשאר בתתי הילד שבתם וערך נתתיו לבתתים • לא כסתם אבא דרשים • ונאמנוני ימוקא בשב"ת תיאסיר • לכן לא נעפל
ענאבו כי אם בפתיסת מורסות הילד ובזעות שלו כרא"ם שלו הסלאות מוגלא ומים סרוחים • ככה כל בשרו לקוי ומשלה בכל
ורצות רוח כמודות נפוחים • וכל רוח מים אין בשם אם אין לשם נמוחים • באחד באו בל פתרי בתרי השגל כמשאות שלו
ומדוחים • ובבתי בלאיים קשים • מיו ישבה בו קטליה"ם לדין יטבע ברוקו • וירד רירעל וקנו כמים מכובים מיפו מקלים
ולא נתעכב הדבה ביידידת נפש • ובחלית סבל המודפט • גם כדי שלא לאלא פינו שמוק הכסיל מוכן ידיו ואוכל בשרו של
של ילד רך • אף ע"ג דליבמת תא דע"ל שריא • כי עת לבבות על הילד עם יולדו כמודו בחיים סרחים • תחת אחד הסיקים • בהספרה
אלן לאיש • כי אם בר פיקים • עם ייב חיים ואוחים • כנתת שני שוה מילוה שם **בבדלי** ושעה מעט • כי בודאי נ"ל נבל די
תרין אלין • ולא נשאוד כמבואות המטונפים • רק את זאת כאה לידע שנם בשעת הסכנה לא שנה מין הרעבנות שלו בכלל רעב
אחר הנבלה • שלא כתקרה דעתו עד שבא על אחיהן דסידי היה **ללה** אחר קו לה בשם • ואחר **והבן שם זה יולא מפשוק**
זה השער לה' לדיקים יבואו בו נתן כיבה יתרה בשאם ווי מלעד שבא עליה ותלד לו את בני הרעו בר"ת לדיקים יבואו

מתלוצלף על
פ' רוב הבראיר

בו · הוא הילד בלהוב כן וקוכים הוא לו מערך נתקיו פה ונכפסו קטורה בכפסו · לכן הכתירו בנישומין שלך הפסיש מורו מעל
מלדו · נרדו וסעבידו על גלדו · וידיו מלוכלכות בסליא ויקרא שמו שלה (לרמוז כי הוא זה מכח' מליה כי יבוא מילה) והיה בכוב
בלדתו אותו · מעתה קראו בשמות עלי תלאות שלך שלך ני' ע"ה ויוכתן · להוליש כי נדלו על כרכיו · ומעתה תוהו
ומתעתים הלו אתה לעל לעשות בקיים סרים סכוכים בכשאר הכתבים שבתר הקדיך בהם · אוי לשמה מאבדתי
בקריאתם · רק לעבור עליהם בקינור מרקעלא להפסיק כיותר מהרסור כל"ת · בנתא מליציים אתו מקום לעלון תלומות הרכב
כשתבר כדם ענב · ומשמשה לו הוה הרשונה שתה ויתהולל נדוה לו לעבד יוצ"ל כין כובל ני' פח יקום כי נפש הוא מוכל · לא
לא מקע עד שבא ליד הולך על בחון עד כל מרכה רגלים נחש כרוך על עקבו נכי הפסיקו נפש מיקיבו ונעשה מיבו דג נבודע
שבו מרמוים מיכי מ"ן מקומם ומרכי עיבא שבלבם דג עשה · ד ורבים מליו דרשות של דוסי יבא"ם רז"ל אין ב"ד בא עד שיתבקש
מיד לאולה · ומושים לו רגליים משקר שהוא ב"פ קר · ומשם (בא"ת ב"ם) ב"פ דג שני' דור · ומשדשי' מושין מיבו קר
(קרבנוכא) רי דור · ובמילוי שרי כוכים בתת גלולים · שוד מעדי יבוא מליהם ומכלים נסערך לגר שלהן אתון לנפש · בנתא
ירבעי הוסיף יו"ד בתיבת כיתן (קרי כיה נתין) לרמוז בו מיו יתן אסר ו"ו (והוא התנין אשר בי"ם מיהרג בחרבו הקשה
של הקב"ה) כי לבו אסר · ואמר לבל כי סבל הוא · אף מורה על מסבותו וכוראתו · מרוכה להמתמש בפסוק לעשות מיבו מיות
מדשים · ומיטל בו יו"ד יתרה יעם מרוכה לעבר מיכי הפתאים · כאילו לא נתכוין כלל להגיע לשון הכתוב בקרבא זו · רק חידש
בה מיות מלבו · ומשם מיות בארם מלא מרמות · יפיון עוד בקוכרים מפת אחת נוסח קרוב מלו (פנתן לאהרן בר דוד ומשתו
מהיו מסוכי כנים · וכתוב בה מוכשם ומתקבלתן זרע ק"מא כו' בזכות משיחו ק' שבתי קק הבי אשר נאמר בן כי ילד
יולד לנו בן ניתן לנו · ומשלם מהרב מסוכוילד מקבל הקרבא ויד אהרן הכ"ל זמלאתו · ומיה מתית כמוכפר אחר פסק
הרבנים שם לאותו קוכטרס) תראה מוכיח בה הפסוק הלו כהוייתו כמדרו וכגזרתו בקרבא זו מהתרבו פרסו עליה) רק משה
בכל תיבה אות אחת · מוחלפת המוטה בא"ת ב"ם · והביאו ב"כ כיתן מלא בי"ד · ומאי אהבי לזייבא בזייבנתיה מיפלהי ולאי
מקרא לא קאי · ובנתא זה הקיא ציר דג מיא (דסה"ב) בחדרו ויסוד מסביב ש דשדי שמסברו ליר אדם זה בלע
ומספר מירים מקראו מחברו אור ישראל (ע"ד פני כסור · אבל מהו הבאה לו עור ישראל · מי פור ב"א מבד הש"ן מר"י ·
והדבר ידוע שבדו לבעל פעור זה בהתרוה וקמא נוח"ם · כמ"ם בתה"ק) עיין בודל"ט כוף ע"א · תוכה זה הלמון והבנין
כי צ"ר ני' ש"ן מלשר"י · ומשוב תתפלא בו תבל מרחות · איך המיבים מהמוכים הטפסים הבקשים הללו זדים ארורים ·
מוכים ומעוותים המקרחות · כדי לבנות בנות עלוחות לפקוים · בם מירים הב"ל מם מעקם לשון הכתוב כדי להוכיחו מנוכה ·
לדרכו דרך חוזר ומפלם מכוחה · כי כתוב ומיה מדי בצריך · בקש"ן הנד"ו ומכלי יו"ד · עשה מיבו בצריך · ומבטוחו הלך
הוי"ן עוד להלן בנתא · לא · כירים ומבלים יאחוזם · מחרית עיון יכוזם · ובכאן מלא מוזמו מיין אחת תכיכים בקיא והתרוה
הלרם · עד כי כרת קרם · בנתא מיכי (סו"א) הוה מפי עמו מהסמיר אות יו"ד מן הסם מל מ"ב · ומוקם מבנו אות ועדות
על מבנו בשנון · ומאד לבל סבל הוא לבו מאד · מדרבו להמיש אות מן הבתיבה ומסבדא בכירא עביד לאמתמוטי · לבנות
לב הרשים · כדי להעלים מיבו (ובהקדמתו בתרעם על מבנו עמו כך בפתרון קושיותיו · אלקו בחסר וחליף) ומ"ש
דאי ז מבאר"י בשם דניאל · אם היה בחשבון הרי יכול מהיר מתבטין היא · קרא ולא דקדק באות זו תיבה · מיהו אימר
דשמעת לה בקרבא ובדיעבד · ובן אין בראיה מהכתוב · לבהון כך בכתיבת קושיות · והנה בב"מרי בלע הוא בלעם ואם אין
קפידא בהשמעת ומסרון אות · אף אני אומר מ"כ אם בפי' הקשיא שם בלע נתכוון לבלעם · וקרוב הדבר · כי הוא לאמ
מעמית אבר · ותו לא דאי · בשם דניאל אותיות דומות הן · לפיכך הבלעה בארם כמו בקרבא דשבר ומשל"ב שמוטת ירך
(אף ירך אות מאינו בלע) ערבים · שוד תשוב תראה תועבות גדולות בנתא זה רמז לשקונו בתיבות בלע נחש (בסזכן אמ"ם
מחלק תיבת נחש לשני נרים · לבסות ערותו) ני' צבי משיח תר"ו מל נבי מודם · ובכאן הלך לקראת כתיבים כפעוכים אשר
אין להם לשמים · רק לעמוד בפסים · גם נרף לו סלע אלין מליעה דבים נרשין אמין גם רמז (ע"ב) שמו בתיבות חכין נתן
בסוד) שפיפון יונתן (מלא) ות מגיה אין אתם עמיון לחיתם בקנה כתם זה בחזרו (סוא) ושם הכ"ל במספר נחש ירוך
כי וכל הרוקה ומי והבן הנה בבירור שמוזה מתמו אלון ולא ישים תפלה · מיה לא ישים אחרי נפלו כמו הסורות כל יקום
בנתא

בנתא מסי שבדנו עסוק בהכסת נחש מלו · אדם נחש בין מכיו ומענינו מקיא ולא חש · פורק נדרו ישכנו נחש מלו לחש · בנתא
מכיבי (סוב) אוהב בהמון מם בנם לאן נכון · רק בסמוכה אות ה"א (ואין קפידא בכך · כבוד אתו לחשלה) זכ"ל
ע"א · ובן מסתעם · אוהב בהמון מם בנם לאן נכון · רק בסמוכה אות ה"א (ואין קפידא בכך · כבוד אתו לחשלה) זכ"ל
צואה לו יומתק לפיו · כי הוא ני' מקונו · אמר נם בו מפנו · ובם מוזר להראות כי רוכה הוא נחש בלע הבלעים
קיא הוא ה"ה ישרד לחכו · ובכלבא בכפניה גלוי"ה כל"ע · (סחא) דג דג דגים שהקיא אל הוכשה בשנא בשוסה · ובכבר בז"ל
שמן דג פוסים ב"פ (ני' דור) הייבו דגים ל"ד (ע"ב) נחש · ובמדרש בכמה מיבו מבר מליבי הדבק בחלה הפנים · אלא הוא
חזיר ני' קמיעה בי מלשה אלה מבריס בטבע וכנגלה · מיוחדת לבם · כל ומן מבוקיין נבורה בתוכפת בהם (לפי מאין עליהם
עול מלכות מיים · הנחש הוא השמן מדבר דלעוריא על בוהלו · דגים פרינו · מזיר אינו יכול להמתכל בנמים כידוע (עיין
זוהרת הארץ) לפיכך עם אדם לא יכונע דונמת ע"ה כל ומן מבוקיין דעתם מתעפשת · לכן אין מרכובות לאותם עד מיכלו
פתאום כרשת · הכן ת"ה כל ומן מבוקיין דעתן מתיבבת מהתוכה כחם מתמת יועצתה אין להתפלא מבנורת נחש מקלתון
החנין אסר בים מהבר כחמים ותנינים בחלחת כחוסם · כי אין אלקים לנגד עיניו · ולעוד תורתו המטובבת · ודאי אין כחו
מחלמה · בנתא מיכי (סטב) מכתעבא עוד בנחש דג בלע אבנת כל דברי בלע (ני' כב"ל) מיל בלע ויקיאנו ואחריתו
פיהו בקנה הלו הולנות רעה בסיים בתה זה · בוכפר אלקים אחד בחנין לאו · בבר נו"ל מאין מו ע"ה אלה לאון ע"א ·
בנתא תפיכי (עע"א תחלתו יבק) אור וקק קב בנקעת נשב"ה ומרכיבו בחם יבק ואמר כי קב חרובינים
מזיקין לישראל (מוה מוכן הימב מבנת המין הרעה על ה הודים לאבדם ולהחרינם) והביא לו מקרא מן התורה כילא
נחש ביעקב (ופיו הבטילו כי הוא ראיה לבתור) בכה עבה בכל הנתפים קב לקב בב לבב · לא נחש על בב · וילא מאבנו ערוב
ממית בר סטי ומרוב · לא זו מחם עד שהעלה לבב ברגליו · ושמאו כריה חדבה בקא דתלו ליה מתין מבי דברזלא בקורבנים
על דא אמריא בקתא מבקא · ומו"ה בר תורה דאריכא בגובתיה בעי לברבוסי בקא · בנתא תפיכי (עע"ב תחלתו
מבד) אור לבורו לבריכי לויהן שהוא בסוד דג נחש לויתן הידוע ני' בלבות יבבע אמנו בתרבו הקשה בנחש ישבוש
עורו · ודג טמא יאכל בנרו · בנתא י"ה (עע"א תחלתו שהוא) מבר עוד דג נחש ובוכיף להבמיע בכית קול הליר טים בו
דאגה · כאמרו אשר מגן לילך והבן מי בער לא יבין את זאת · בעקה הת יבה (בפסוק אגן מליך) לבוניה מגונה · על דרך
אפוד שבבבו לו עור ישראל בב"ל · ובודיע בבירור מבירו ליד בתא אגן לו · לין מרי לבירו · מעוע יחל קבירו · ביבום קבירו
תבברכה בסיה מתירות אותו על מאורה בבטוי (בהאדה בתר לוחן) בעוד ידו הדה · בסים יחמלו בו יעבו בו מפטים בגבריא
דנמי קבלוה לית דינא ודינא · בהוא תולה מעותי ובגברי המבטיחין ליה בבדתיה דהכילו לבבריה לא מודכין · הזה הוא
מרוכה להמתרד בבולם להיות מלך על כל בני בסק לבקבוקרן מדין ורבן · הלא בעשוה דברים · בפל ובבר ובכרך פרסו ומלתה
(עיין בה מקרבו בביה לו לא אבלתי מכלו מבליא ליבנותא) כבבר בכל יוברים · אף אם בא הפלוש בהרוב עבין בקול בסיל
ברוב דברים · כל דבריו אמת הן ואמו יודעין לדרבן · לפי עומאו ולטבוח לאתו בבכיו אמ"ם מערבן · הבכן מרגן ובכרבן ·
ובתבן לפי מעמרבן · טומאתם בבוליה של קמיע בוקעת ומופעת ומף מרבן · הא לבם זרע מקר · הא לבם הטאה בנרן הטורן
על האדם מלומעלה · כי לא בבפלנו אלא בעומט המחזיק את המרובה · הנופל בעיבים בהתבלות מעט · ומין ספק מהבתיר
בו בהבה ובהבה רבות עמו · אלא מאין לאבד המין בחטוט מקוביו ומרוזיו לין מבבר · הנמאדים והבתבתיים בקורי הבבריים ·
ועתה בנים מעמולי · מי מעבבותם מי רלה כאלה דברי הבלה · ומגלחת מעות (בלר"ם לא מטוהרה) אדמים · מעטה בכל
מעופם מבולבל · לו הבטיע מעוש ברוח אלקים אדם · מעורף הדעת מעוגע אים הרוח כזה · הנמצא בעומדו אלוף
מעוכל · הבלה מעולם דרוסי קמישות בלה בטלת תבבוכות בלה קבות · בלו לבלן בנים אלמות · מעריבי הנפשות · לא
יאמרו כי יסוכר על מי בים לו רק ביר לבוסות · עובה מאין יבות · ורוצה לנקר מיבי הנמים · בלילו לא נתכוין כלל לבפוק
כי ילד יולד כו' · מעוכה בו רק מעבה בירום · והבינו בעינול מבינו אלו בכל בלבי הבוכרים · זה דרכו בכל להמתמש
בפסוק זה בקמישותיו (כמ"ם בקונטרס הב"ל (ד"ט) עוד בחתרת כיונה הה בב"ל) הרמו על מבינ לב"ד · ומוכב לאתו אות
בעינים לבמיאו לדבר אחר יותר היה בחוק כחוה בעולם · ובכל הוא א"ם · דומה לאי מבבר תיבתו בבב נבו מעו"תיו והבים

הספרים בדרך (וכשוטה שהקביץ עצמו ושכח רגלו מבאוץ) גם יש לדמות לפי שלקח נאלת בידו. אע"פ שהפכה מנד אל"ך
מ"ו הוא כבוה. וכי מי פתי יסור הנה. לשוס לב דברים ורים מרים. ולדוק לאחרי כוחם • כמהיגיא וקדש שמיה שלא נודעו עד
היום רק קצנו במוקו הנבאים • שאפילו אם היו דברי פרטו דברים מוקבלים ונות בלים • כבר אמורה מכי האר"ו ז"ל. שנבאם
להתגלגל בתחול. כי עכ"פ שחות חדשים הם שבדאם אלנו (ואלמלא לא הרגה בעולם אלא מעשה תפחעים בלוה. שנלה בו
ערותו וביא התורה. ראוי לכרתו בכפרו ולהוציאו לבית השרפה) וכ"ש שאין בכל הבליו ובכליו מעם ורים • ופרטו ישלה בשמו
בפגר פרוס • ואין קץ לדבר. רוח עועים שמסך בקרבו והחיצונות בו כדוד בפוח • מבנבנת ומעולה דרך בטוט בלי סוס דוסק
וגרות הכוה יפעה ויוכה אותנו להפך לילה ליום ומוסך ישלאור מעקשים לישור. איזה הפר לב ילים לב לדברי תורה • איה איש
בער להאמין לטבסות ומכלות הוללות רעה • ומוכה לפי שאיה כוו. אם לא התוליים בתורה • ולבו יודע מרת נפשו דרגים
בעצמו שלא יקובל אצל בעל שכל בריאה • על כן הודיעו נערו. אחר מיום הקרות הפרת. באחרו ואם הייתי רואה לבדר
כו' • אבל מוטה רשע עובר ישראל. יגיד אתי בתנו קדישות לבדרם בדרשות של דופי כאלה. ואמרוכות ומרבות מבאוץ ומרות
ומרות מוכבים תודה מעדיין לא בא עד תכונתו • ולא הסיגה ידו לברר. כאשר כולו פסולת • ואם כן בקבינו מה יעשה בגדולה
כפלי כפלים מחכה • ואם כך בחטוללות שלמין בקשה זקטור דברים • מה יעשה בהרבה גדולות משבחן בלטון תקנה ובקשה •
ומוזה דבריו נזרות על רוקין בישין • ומכיא פסוקים המורים על מוסיף בבירור • כגון ומרוח כיון ימית רשע • רק שמוכה בכל
עיבה לות אחת בשלוף את"כם • כבראה ונרגש מיד אפילו לתיכוקות ומשוטי מדע (וכשו שהרגיש מיד אותו בכ"ל שבאה לידו
ראשון הקמיע קשבה מיד ועה. עם שאיכו בכלל הלוחדים שבג"ק) היאך יעלו לרגון אותן דרשות מידרוש בכן ויפרש כהן כמעשה
בריר עלמות • כלים יש מוכפא אחרות גדולה מזו אבר הוא רשע לאות • שקוטב לעשות מכל המולם פתאים שפטים • מורים
ומרשים. לנקק כמו בדברי התול ומסוק. ופוער פיו לבלי מוק • מה תקות חנף כי יבצע • ולמני רשעים קבר המצע • ואם מבא לו
עדי שקר שבורים מאתו • להעיד כי כביס הדברים • כבר אמרנו שבשאיכי שדים. הד מוים בגורה לב"ל. עוד מהם הנפל. הנהו
בוכה מיין והם שמים אותו תפל • שפלו שקר זדים קופים לילין ומתולים • אויבי ה' הם ודברים מאליהם כלים בעמן הודון
ומרמה כלים יהיו מנת מושלים • כל מעשיהם מעשי קוף בעלאה. בהגדלת שבא הבאור. לבוש ארם מיפתה כמו אופל בלאות
ולא סדרים לאור. לקריב מבאת שאורי על מוזבח ה' אדיר ובאור. ריקה כמה מבוער אותו אי"ם שבדאו ומאון שעשאו בודאי כל
בני מי"רו ועורו מבוערים כמוהו עד בנא לא יראו אור • והנני לפניכו עוד עדות אים בער מו ולא נער אסר לב • המעיד על

אמתת קדישותיו ופרשיהם ישלה באמת • לבן כל עוזריו כמוך יהיה שרשם • כי מלאה ארשם אמם •

עתה נבוא לחלק הדבריו • אחר אור לבייש בד"ת • מכלל מעד עבכם יו לא עסק בד"ת • עלובה עבה מבקת ומה מעיד
עליה • שהם דברי תוהו ודאי מזקים כרע"י • מוכן לפיו מתוק לאכו פרטו האמרו על גלוי פקר ובפיעי • לבן הנני
לא פה דרשה שלו שטרפה בכותל בה"כ טנף בית מקדש מעט מעו כעי • בדברי נאמנו ומקונו והיה כי נראה מאוב אל
הבינוה ובא אל מקדש אל להתפלל ולא יוכל הפניכו דברי פיו אין ומראה אם בפידו ישלא ידו אך בעי • הנה שפתו אתו יגא
מתק פיו בנאוה ובוו • לומר ירלו ישרים ויסמחו כו' ולא תורה שלבו כו' יוכראה מה עניכי תורתו הפשט • ולשמקה מה
זו עושה • לשקוק אחרת מוסולל • ולהוללים אל תבולו כאים מדעת מעולל • פתח באנדתה והביא מאמר חז"ל כל מקום
שנאמר לדוד מזמור היה ראשון מזמר ואח"כ רה"ק בא עליו כו' והוא מהם ומהוכח ומסורים. עיין פסחים (קיז"א)
כמ"ש לדוד מזמור שרתה עליו שכינה אם"כ לאיר מירה כו' הנה זה כענין כל המאמרים והפסוקים שהביאם בהקדמתו בעניני
דשמעתא • שהבכן על פיהן. כן הדבר הזה • ובזה נסתר כל בכיון מעשה הדיוט פשט שלו ויסודו נופל • ונלוי עיכים אחר בכה
מיזשמ אותו מוא ותפל • ולא אטפל בתה שהראה בבאן מדומי תורה מרים ומרים מתקו לו רקבי נאל • נאלו פתאים אולת מושך
ואופל • ומ"ש מתלמידים שהעמיד מן הגדולים כרשיים וקארל • אתה ליד לקעבים • ואם אולי נמצא כיש בתו בעל תורה
לא אבלו לחד כלום • הלוחי שלא הפסיד • כידוע בברכה מהם • אלא מה שלמדו אצל אחרים • וגם מהשק שמהם ומקידתם היא
מעאדה לבם • אם"ו אולא פיו תוכחות לסלק מעליו הלעז מנא אשה ומה היה לו מאין הכלם. מזה דרכו מעולם • לא אדשה
היא אבלו • לבפור כשעת הדין • בלא כה עשה לפני שלשים שנה • ומאה רעה גרס נעו"ה נמשך ומן זה שמולט בכבי מיד • כמה

פרנה

פרנה טומאה כישראל כתוך כך • ע"י תלמידיו הבלתי הגונים • הסולכים בשרירות לבם הרעה • כי רבים התיר להם הרגשה
כמה מהם שברו עול נתקו מוסרות • הכרו חוק שברו תורות • ווו דרן כל אבני כת האחרונה הזאת • בכה עשה גם רבו מיין
שר"י תפלה בהיותו בלי מורנו • הודה בכיו שהוא מאמין בש"ן שר"י ומעל יסודות אמונתו האחרונה יסד שברו המתוכ • כמ"ש
בתוכחת מגולה (ד"ל) אם"כ באמת ערדסי בשנתם בחיבות שפרו • כבר בכל והבקיש • ומלאו לבו ג"כ להרבים שם כתבי
בלשתר בעוות מבם כאילו הוא מתנגד לאמונת ש"ן שר"י • ומוב אחר כמה שנים נלכד עוד ובמוד הבשם האמנוחר הסוף • כמ"ש
בלשתר ערך • ובאותו פרק בבנפיו נמצאו כתביהם אחרים רוח שברם הודיע לאחי"ן חייבשיר • כי הפנים בל בבכרו הבדין לברכם
ומקראו מהיוחסות דבולה • ש"ן שר"י שברו • ובמו שהרגיש בו מיר בתבלה • הבשם הבשיר הר"י אחרנו ומ"ל בלוחרו • ובמו
שהבלינו לטוראה אבינו של מורי הר"ר • הגאון לבי תבארת שראל ז"ל. תבקשהראותו אלינו בערם נגלה מה שאבר עמו בלוחרנו
עם הבשם הנ"ל • ובכה עשה חברו של חייבשיר יעשי' חדי"ק בסגלבד בבית האדרש דמבחייס על תוכבותיו • ונעשה על ברתו
בעל תשובה לפי שעה • ומשמת שרבמו אותו הרבנים המקבלים בלשבנו בעת ההיא • ונדוע שהשלך עצמו לבני בה"כ לדרום
עלינו • ומוב נמצא אחור לבוהו כמ"ש מס • ושיין מה"ק מן לוגלשם • מעבר על השבועה • וכן ע"ם שהוזכרו כאה מן הנבועים •
הנרוחים שאין להם תקנה עד מבשבות ביהם בכף הקלע קלועים • והנכם שם לאופת ולאות לבני מרי כיונא בהם לשומם לאחרלות
ועיין פס"ד של אלה בהסמ"ע יוה"ט (דע"ג ע"ב) הנכה מתחלה כמוקרא לברם • בלשון מדברת גדולות מסמיע קול בפרבי דלא
מכיח ביסוד • ומוסב עצמו מדוקה (בחדבר) בהדם • כאילו הוא בא בסוד ה' ובכנס לפרדם • ג"ל מת"ר • בפרדם כוה נכנס
קדל ידיעת הנסתר • הלא כל רבותיו שסמם בקבלה לא ה' ל' ידיעה בו • רק מחיין ולבלי ומאר אנשי ש"ן שר"י • שבמם בטומאה
בפרם כתבי מינות של האחרון בדאיה שר"י עתקו לו מגורים על כיו • בהם מתבקם יותר מעמם • ומל ידיהם חבר בה"כ • מינות
מלו מהוסיף עליהם ונכר ובלו כר"ה בפר אשר קדם • כ"ע אבל בשר יקומו עלי אנשים בלי תואר והדר (בדי עצמו"ן
נב"ל הדר לו ומשתבח בבעל קומה • אף כי הוא אתבוהרשמתקו אחוה ודת) כו' ואיבים בעלי אמונתי בזה יכה דבר • אמת
יגא אפיו בפחם הזאת • מי יכ זיבנו בכך • אלילה להעלות על הדעת מעשה אחרת • וכן היה הדבר תמיד עמו • אחרתים יציאתו
מקלפתו (נדלה עמו בהדין קומה ומלבבתו ומד יום עומדו) כמו מבודע ומבורהם בעולם סגם בדור הקודם קמו עליו גדולי הומן
לעשות בו מעשה כתוב להבדילו מקהל ה' לפי שלא היו מובעלי אמונתו ח"ו. לא מהסולא מהמהבסל בעלי אמונתו בנישלא אמון
בם אלילה לו מה להאמין בזאת בתעה כי מוא תהיה תמורתו (ע"כ) אחר שהרבה דברים פורחים בחוץ במוץ אחר תדבנו רוח
ואחר ז"ל וזהו אמרו כי הרשעים הם כמוץ לפני רוח. (לא יכול אפילו להגיע פסוק שעוסק בו בכתבו • בדרכו בסל
בכל מקום) וכל דבריו המה מהבל יפר. ומפיר ז"ל שבעם על בנו שהרי מבדך שפעריו מעבמו • ומאמרים ראו בדולים
שגדלתם • וקרינן ליה רשעה ב"ר. אפילו אינה בן נדיק • בא עוד בדברי רוח לומר ואולי יש בו סגולה בסגולה הלחשים
כו' ולא בשוטים הללו שבקשו טעם וחשבון לתיבת שבקמיעות הוי פעמ"ב ר' (סוטה גם רוח רשע) בפתם • ומי
אלך תכמה • ואלי לא עלה על הדעת כזאת לדבר על שום נוסח קמיע יסן • אך מי לא יחוס ולא ירגיש • בעשה תוהו של
קיומיות ריק הוזויפים שדבים מקרוב כאו • בזלן מקסה אחת שוא שהור • יודע כמיגיא בהבן מן (עון נב"ל) כעור דעות
ומתה פתחיה ישר בבכיל ובליפות בגולם יבלמון • להמתחות בית רמון • מה יתן לך ומה יוסיף לך לשון רמיה תהיה ליום
מרעהו בלוחי המרמה • המעט מחך הלחות אבנים • כי תלאה נם את אלהי • לוייף אותתו בעטבע מוכתאות שמות שדים •
אשר בארץ תלאוכות • להעניב לב בנים על אבות • בסביל שיאתך כפיל המודד (כאשר קראך הפלוסוף נם' המודדו) קראה
לאבנים בקמיע שמים ענינים בידד לא בידד (עד"ל) כוונתו להוכות אותנו לאמור בגם הוא בעל תשובה ואומר לפניכו
דברים שאינו כדאי לשמשן הוא ובל מפקתו • אבל אינו בונה לתעודות של בפעיו • ולקרוש לבבו ובני עשיו • לא לחד מן האלך

הקפיד (שלא יעלה) שלא אודה עלי פעמי כו׳. אבל לאחר לשונו דבר שקר אעזה בלאה מאוב של הכאה. שנושא עצמו אים לאבד
עורף נפשו באלה נפשה. ומשיו פניו לבכיים הידוע כזרוע רשה. ואין כזב לא נאמנה אלו לאמונה. כי״ש לכן רבותיי
אף זהו מהעדות כי שקר עכו בי ת״ל פרקי כלה זקנתי לת ילדתי כו׳. בודאי פרקו נאלה כחש מלאה. והאריך
לשון להשתבח בשמו. כמה חניף ההוא נגרא (פשיטא לא ידע בושה. כי יקושה והו כבודו לבאף את הע״ן ואת האון כקדשה
מנשו כשושה) בודאי לא כיישה זקנותו את ילדותו. כי ילדותו אלא מלאה בושה כזקנותו. כן קוף נפני אדם אברים לשטף
וכן עשרים שכן שבע כלימות בנשם כמפורסם בעולם. על כן שכיסה שיון לרעה. הוא המין מתקלתו עד כופו אין תרופה
לאחלתו. והיא כלי כסף עדות ברורה שקר עכו היונדיקים אותו בהכל ודיק. כי לא יפול מדבר ה׳ ארצה. כל בחיה לא יאוכון
וידוע נ״כ מסמיות ומדיח רבים בסתר (נפרעו מאמו בנלוי. ומראין קלונו בכל תוסיה יתנלע) לכן ודאי מתקיים בו מ״ש
חז״ל כל המקטיה את הרבים. אין מסמיקין בידו לעשות תשובה. וכמו שנראה איך בהמשך לשונו עמל ואון תמת קללתו. מ״ש
תפתח ארץ בכאן הדבר ברור שדבר נגד שקונו. כי ארץ לשון נקבה. וכבתוב תפתח ארץ (עם שאין מזה כל כך הברה
בלשון מוסרע אלוה. שבבר ראיכו בחכה וכאלה קשות בלשונו הכלעג. ובלה על עצמו דאפילו מקרא לא ידע. מ״מ כאן
בכוונה עשה ודאי לעות לשון המקרא) אבל מיכה מלשון נקבה לזכר. לפי שמאחרו זה הסב כלפי ש״ן שר״. שכן ארץ מלא כוח
אל״ף רי״ש נד״ק עולה בני׳ תתי״ד כמכין שקונו. וכמ״ש בשבבר בסיום ס״ת עפ״ק. נתמנאהו בס״מה ברכה כקוד ובלוה
מעתה תכין ככלי הכיר הרשאי הלו ז״ויף קללתו ואלתו. ילבש קללה כמדתו. ואף אם מאכם אין דרור כדאי להראות להם
נסים ומופתים בנגלים כמו שנשמע מ״ר רבן של נביאים. מ״מ קרוב הדבר לשקליט שאמריתו תכיה ערה. לא כמות כל האדם
ופקודת כל אדם לא יפקד עליו. על הדעות יתרה הוא ורבות כמוה. ביחוד לאחר שבכל יום מוסיף אבא על כעס לעשוך
עון בתכלי הבוא. ומתעצם בה״ה. ולבער הרבים בעם״נ. ולעורר קטטות ומריבות בין אים לרעהו ואבת איקו. ובין אבות
לבנים ובין אחים יפריד. כמעט עשה הנ״ק כעריס שמרבות. ורוחף הנביאים ועל גדולי עולם מוכיח דבות. וכל הכתות
הרעות בכלל אותן שאינן מקבלות פני שכינה מתחזקות על ידו. אל״ל אבשי״ן שר״ו הבוטחים בו ולכן נתעוררו עתה מקרוב
ביחוד פאדאליא לפניך כל ישראל לחיות בחזקת היד. ואומרים בפירוש שבוא עמוזיק בידם ובדי לסמוך עליו על רוב עוכם
רבה ושעות האומות ואיבות. לא יבקה אים העושה אלה לא יוריד שיבתו בשלום שאול דם אהב ודם ירדפהו יהרפוהו מאור
אל אוסך ולא יכון בתיבות (פ״כ בראשו) אוסך. לבטיל תרבותיו על מוסדיו שהי״ל להוכיחו על פניו ולהודיעו הלעז
ושין גולה לאזכו כאילו לא עשו כן. ובאמת גלו על עונו מתקלה. כמה אנשים מסוייעים. ונם מבו״מ דנ״ק בקשו ממנו
מיסלק מעליו אלעו אלעזה עליו מדיבה. ונעבו אים רשע בסכיו והמל בהם עשרת מוכים. נם אדוני בתפלת המכין כשלא אויב
ה׳ שריין אלו שליח אליו. לדבר עמו כאמרו ונם בתכתב לאחר. לפייסו שיעבדו אין הדין. אז איך הלא מילה אדוני את פני
מלאתו שכאתו ויתפכן לו לבקש מלפניו שיאות לו להאיר עיניו כרמזיו שבקביע. כי חפץ בקונו. ואז לא לבד שיוכה בדיבו הלא
ירא מעמון עם האליים עליו. אבל אדוני יקבל עליו ללחוש מלחמתו להחלץ מוסים. לעשות נקמה כמבילי דבתו רעה לא יכנו
הלא יאלו אפשים. רק יתן בידו כלי זיין כי אין אמן בלי כלי אומנות. והבטיח הטלים על מקר לבשות כן. אבל אחר שעשה
מליאותו. ושוב ונשאל על הבטחתו. אחר כי הוציאו בפתי כסם ושם לאל אלתו. ושוב בשמלכו פו״מ נ״ק באדוני דנה מוריי כר״ו
נילך אליו לקרוא ולבאות מה ישיב על תוכחתו. ולא הכיבוהו הפו״מ מאחר שראה וכבירו דרכיו הכלתי מוכיים. וידעו כי נבשו
דרכי אדוני מדרכיו כנבוה שמים. ולא יתבארו שקר ואמת יחדו כהתבר אם ומים. לכן מוצאו את אדוני מלבא אליו להוכיחו
שבבר כתבדר להם שיעלה מרם בודו. וקרוב להפסד ורחוק מעבר. אך הוא עו פנים ביותר זה דרכו מכשוריו להכעיס הידוע
בערבו הקשה ומכתו הנחושה כלי כושה. ולכל זה אין מורך לא יגיבה מעמו מזוד. אין כחה לעבדו מכתו נמתה וסופה לאזור
כי חבר ה״ל התרלה כמו שהכיר הוא עצמו כאן בידו מוכרו בבדו. ומבנת תלמוד עולם ודון. ביחוד כי אותרה ומומד
הוא זה שלמים שבה. נוחו עליו ובכרוכיא כל פני הדור הקודם מבדו מליו כתרבנולי בית בוקיא. וכי על מנן. נם הנר״ ודיין
עדת ענוים יתרה כבנ שמו והתרה בו התרלה. אחר התרלה. זוה פריה. לא בלבד הקשה את רוחו. ואחז את לבבו לבלתי טוב
ערשתו לתקון הקשות והמכשול הנשמע בנרש. כי בנבדה מעלה. מנים רבות נדלה מעקה את פני ה׳ ומעקתו מבלה. אבל קדם

נסמליו מלשמה. ונקרא נגליריו אל מרבה אים בחיו. ולאמור בזיקים. כל בבבדי ארץ ואף אם יביו נדולי העבקים. כמו שמנא
בם ונפלא נדולה בדמים לשיבמו. אגרת קבלה מלו הב״ל. ומה להוסיף עוד מאים ודון מלו מנרה מדון. ומוסר העולם הפקר.
ומלו מעוזו המל בה. ובאמרי התורה והתנהג עמם בחרמה ובמקר (עה״ת) המתיל להיות פוסט מלפיו ורגליו בסד. ולהרלות
מתסד. לומר כי תורתכו כלחי הנ״ד ס״ן ביד משיח הלמ״תי לפרוץ בו מהטן ועד נדול ע״כ לשון
תרמית. ומכה לא כמשי ליה אפרין ומוס שהפריו האדה והפרין. כי אמנם לא כן הדבר. בור זה אפילו מקרא לא ידע. כי הכה
פס״ו כמה פרסיות בעבין הקרבנות. שמוכים מעל תורה. וכן בבנין בהמ״ק העתיד. וכן בפלוקת מ״י. גם תלמוד ערוך הוא
ביריכו (בדה סח״ב) זאת לוערת מנות בטלות לעתיד לבוא. וכן לאורו בא״ר מלעתיד הקב״ה נותן תורה חדשה (ומיין פכה
ששית דאמר הטוב של רבי דברים כרורים בזה) כ״ש מד״ם אינן נכחיים. וביחוד עה שנאמרו מכמי הדורות לטעה. ואין פרנלים
בורות. אלב יודע אם לעקל כיש הבדאי הוא נדיך יתי יתן וסיה לבבו כפיו מוים. לא היה מכשיל ישראל בנוסי תורה. אך הכם
בעין בסבל ורחם אלא כיון בכך דק להראות מבתו לעקונו. כי ידוע שבתיבות מעים המאיתי. מרמזים מאינין על ש״ן פר״
סבן עולה ני׳ אלו. ורמז זה הוא אחד מעמודי יהודי אמונתם. וכן הוא עוד בכלב מב מל קיאו (ע״ב) כמ״ש ולכך אמרו
חז״ל תשבי יתרץ ולא משיח כלומר מ״ש לא מעים. אלא לרמוז שתם״ כי הוא מעים דהא נבא אליהו נם משיח ידוע
עכ״ל מזיר מבר בחשבה. מתענג בנו״אה אפיק שבה ועייל שבה. לפיו מתוק אל מכו כדבש ויפה. כי תשב״ אות יות מב״ת
וכ״פ אליה״ונ׳. נב״ו. ודוע שהאינין מרמזים אותו בשם תשבי. נם מרע״ם פ״ו. ועיין ס״ם תפ״ק. הנה שאומו הסרן בידי
ומשבק בו כנפור. אימו זז אפיו ואפי כתביו. ובכראה ברור זה פשטים רבות נבאו מנפוניו. ואם שמאם דק בב פור. פוד כתב
ואמרו בגמרא סוף ברכות ומשה יקח את האהל שלקח אהרן אשר בו הלוחות עמו כו׳ וקי״ל כ״ז שאהרן
במחנה ישראל מוחרין בחשמים כו׳ ול״כ משה שלקח אהרן חוץ למחנה כו׳ ל״כ היה ישראל אסורין כו׳
עכ״ל הבלבן. נם אלה אינן אלא דברי בורות. כי אדרבה כל זמן שהאהרן בעשבה. אסורין בת״ה. וכמו שאמרו מל״ו נעבה
יהושע שבטל ישראל מפ״ו. ע״י שהכיח את האהרן נעשה. וכן מעשה זה מונע אוריה אלירד לביתו כו׳. אבל כך אמרו מז״ל
ב״ו שאהרן ושכינה אלא בחוקתן אסורין בת״ה. כדאי בפכ״מ. והיינו בשהאהרן בעשבה ודו אלא בחוקתו הקבוע. ונעשה לקחו
ונבא לו מקום חוץ למחנה. מ״כ מחשת זה לא היו נאסרין. וכי תעלה ע״ד בשבביאו האהרן בנלגל. נאמרו בתש״ם. וכן משה
לשילה. ועשה לנוב ולבעון וכן בכל זמן שמיכו את מוקומו. יאסרו בל פעם. ולפ״ד הבור ומשונ״ע. נאסרו ישראל בתש״ה אין
לא שלקח משה האהל כו׳ ואלאה עד שהוקם המשכן. אלא אחר לבל כי פכל הוא. מלבד שבמשך אחר טעות של קנת מפרשים
אשר מסבו בו אותו אוהל. אהרן שבו הלוחות. ואימו (מקד ענה בשם הנשרת) ובלי נוכר כדאק בו מפרש״ל. אלא מ״ש קראו
בשם אוהל מועד בלבד (שהרי לא היה אז משכן. ולא אהרן. שזה היה מעשה כשירד מן ההר עם לוחות הבבורות) ועיין רמב״ן
עפ״ה. וכפירוש ס״ם לאורי כר״ו הנקראת בשם עולם ברור. מ״ש בס״ד אבדה זו בכרוק אלק ותמנא דברים נכוחים. כ״ש פטר
מאור זה״ל אמנם לפמ״ש בתורה כו׳ ויפול משה על פניו שחשדוהו בא״ל והייכו לאחר טבל כשנמה אהל
מחוץ למחנה כו׳ והאריך בדברים מרים ורים לתרץ מ״ש מפרשים איך כתעורר על זה הלאו עתה. והעלה שרם בידו (דעות)
משים שאמרו עכשיו כל העדה פולס קדושים לרבות הנשים. מ״כ אין כאן מקום להשד לפ״ד ואבלי
מילתא שבתרמית חשדוהו ולכך כו׳ תבע עלבונו מיד לוי״ נטפס כזה. שכל לאוהו דבר קטן או גדול אינו שלים
בידו. ואפילו דבור אות קל של תורה שיונא מפיו ומפי כתבו שקלקל. מפסידו ומאבדו. וכי מי לא ידע היחוד עם מ״ל אסור
אפילו הוא נדיק שבנדיקים. והאמר כשרה שבכשרות ושבנבועות. ואר״ע הזהרו בי שפני כלתי. ובבר אמו״ל נ״כ כל הנדול
מקברו ינרו נדול. והתכונן בדברי סבלותו של המטוכם אלוה. בראתו שהתנלל משה אותם (מתפלה על הקשר) אולי
בשמת כן הוא שחוסנים שנשים פרנלות כו׳: מ״כ אי לאו״ש לא מעניש כל נדקתו לבעלם מהקשר. מאי מבני

שה שאומרו עליכה"ע שבולם קדושים · ואין בהם תשם שרינות · הבעבור זה יסוד המשד מוכשים שדעתן קלות (ואשה בכל אלם
לא מצאתי · נם בחוריה תוכים) שיתבע עתה מלבונו · ואיך עדיין תבע עתה שלבונו · ע"י שאומרו של קורא · מה שאומרו עליו
אחרים לפני ספר · ואם משה שנם עתה משדוסו · מיחות יחוד הכשים עתו כאוהל יוועד · הלא אן בכר הוקם המשכן · ולא היה
עוד חוץ למחנה (המשכן נם מושם · אחר שמתרצה להם הקב"ה · כי לא תרגו מהם אלא שפני הכעס) הרי אלה דברי טפשות ·
שלא יאמר גשר קטן · הוי על חריף בזה בכור שטן · מ"ם בעבין אשתו של און בן פלת האריך בדברי טפשות · ואף בזה
מתנבא הוא · ומסיים והדברים ברורים והמה בכלי אדם שבורים · לא ובשר לפוסים ומשוורים · הרבים אחריך בעו נעורים
ומיין בחירות לחודי הרב נר"ו תאוצא מרגלית מאירה פסחיים · בקונר דברים · כ"מ באותו מאמר בעבין אביגיל שלא
הי"ל לדוד לברך שכיגל מאלא מהלי אביגיל מהלי בת שבע טכ"פ לא ימלט מזה והרי בכאן מכלות · ורשעות ·
לא בלבד טעות · וכי לא ידע מה שעשה "ר יודעין · שאדו"ל בכל האומרדוד אשת איכו אלא טועה · והרבה ריות והלה לפני דוד
מעשה ב"ם · נם אדוני מורי לחד עליו זכות מיוחד אדם בכון אחר · הלא הוא בספרתו ישון מגדל שלו (לשב) ובאם לאוסרת
ובטעמת ספרים · אבל עון א"א דאביגיל (אם היה בכשל בו) אומר מפונו וה · ועוד עדיין הקושיא בעקומה עומדת אף לפ"ד
פשוטו · מדוע לא יודה שבכל הפעם מעון דוד"ל · ואם שתיד להכשל באחרת · וכי מי שבעשה לו כם ונמלט מוסכנת הנוף פ"א
לא יברך · ומבי שדיין ומשותד לרשע שלא יכבל מעוכה · ומתתין א"כ מד מעות · הלא ולא כפילות נאורה · לא יכשל בה רק
אדם בנורה · ואלו"ל בסכנת הנפש שדים להבלה בשעתה · ולא יכפור בטובתה מפחת מעתיד · להקדים פורענות ומדיה לנרה
בשעתה · וכ"ם שהרי טוכה נדולה כבולה היא לו מוכטיו ולעתיד · שלא בא לידי מ"ם דו"ל כיון שעבר אדם עברה ומבה בה
קורה לו · נמצא לו היה פתח התשובה כגול בפניו · ומשא"כ מתה שבא לידי דבר עבירה וכגול מוכה · היא שמעדה לו אא"כ
מוכה לתשובה · והיה פסיטא מבדאוי לו להודות על זאת · אבן רוחה אני מנחתו בכל הדברים הללו · להתנגל נם בעד
מעיקו הפסול · מעשה מעשים מוכשרים · אשר לא אשו בישראל כבודם לבל · הנה להבליע בכאן לאחוד זכות אליו (כמו על
מנהו שהולך בשעת שעותו) כאילו היה מוכרח בהתעסקו על דרכות פנים שלו ומם · כי מאז נגזר עליו כך · מ"כ בדיוק לדרכו בכל
הכיה נם משיח בר"ה אדם בו · כאשרו בן מעשיח מה שלא היה · בדיוק לבכיו בלנו נק"ל זה מבואר · בדי כראה בהוא מיכות
עוקה שבלבו · ולנזור על מעשים שמוכרח לבטות בברוח (כי הוא כאדם עבר ברית) תר"ו הוא מם מעשיו הוודע נבערו שבשם
ואין מוכח אע"פ שחוזר לבטעות העולם · בעריה ולמן רחים בלויה ומבוררת הרבה · וכל מעשיו ומסקיו הרעים ב"כ מעידים
שבכתו לו כתו מתה בתלחת הטעלה · ולבלת ולבות בדברי מרוה ואוכלה · שבה כתנסה זה מעבר פעמים ומיד בכולן נרפא
בוה"ם · מבדף לבוד ובור לשוה ותבן רוחות ה' היודע ומראל נם הוא ידע בבירור ביום הזה · כי לא נאמנה את אל רוחו · אבל
בנתו · אלה פיהו מלא ומראות נתוך און ומאל בקרבו · ומבא תועבות בלבו · ומאוה כמתקל נבי מבור · כוונתו על מד מנחלף
בנבלותו · כמ"ם הקונקי בסם כתן עותי מר"י · מ"ם (ע"ב) רשו בר"ת · מדיקים יבואו בו · לשם מקונו · וב"ע והיה הלות
ע"י שעריה כמבואר במדרש שבעו בארץ שעריה שהי' מעשה דוד · והנ"כ מעשה הקשים · כי אמנם לא
במדרש הוא · נמרא מחוכה היא בסוטה (טא) אבל לא ויירי הם משערי בהמ"ק · אלא משערי עיר דוד · ואין זה מעכון
מתוסק בו כאן · כרם כיוד"ר מה"פ שבעו בארץ · דורש אותו על שערי בקה"ק · לפי שמלכו בבור לתורם · ושערי בהמ"ק אינן
מעשה דוד · כי אם מעשה שלום בנו · לכן זה הכל בדוי מיוחו · ונכתר כל בניו · אך מי יתים לב לכל שבוטי אדומיו העבים
והנסים · מי יוכל לשום לבקעה הרכסים · ולא יכילם ספר נדול · אם א"ו מוזר להנות את השוטה והרואה בתבונות הוללות
רעה והטעלה בנו"ל מבלי להאמין שיבוטל אפילו בבילת משיח דקדוק קל מד"ם · ופיו הכסילו · כי בזה מראה
אין מקום בלעוכת ומשיח שקר מ"ן מר"י שבבר בא · אחר שלא בטל מחמת זה סוס דבר קל · לכן אין בזאת האמונה נפקותא
מי כסיל מחתה לו · להראות מבתו אליה · מחאיון ודאי שבבר בא ועבר · לבפור בבילת בוחל נדק המקומה שיבוא ב"ב (עו"ב)
בביאור המדרש זה עשירית הליפה שויתר הקב"ה משלו כאילו מכחה בשה לו מד"ה · ומנלה פנים בתורה
בלא כהלכה · שהרי בפירוש אמרו שבכל הקרבנות לא נאמר אלא הוי"ה · מדת הרחמים · בא"ם בכתוב בכולן פוס · ונפש כי
תקריב קרבן תנשה לה' · ומש"ה לשרר ולקלל ש"ן בבר בו"ל כ"פ ונתברר מאלה בבירור שאין אחריו ברור שאין לשוס לב

לתעתועיו והתליו · ומסי אומרותו בשלאכת מדש ע"ן ואו"ן ומעל בקרבו · ישים אדבו לעוכמ"ם יבקיד כליו · דעים נבעם
מנסוכיו הכליו ובכליו · הלא אין מוקיר תזעק זה"פים מוע"ן יעבנה בחפצו מעטיו ונחבא לא יוכל · ועדיו המה בכל נד ובכה ·
ובכר הולה מפי עמוו נ"כ פיו עבה · כ"ם בחבורו הלו · ובכר קדמוקו רו"ל ואמרו אע"נ דקלל מלכו ומלקיו הוא · אף כי בלים
הידוע שהמחזק כפרן · וכן כל אכסי אכת שלו · ומי יודע מה בלבו הערל (אחר שהובדר הדבר שאין כיו ולבו שוין על מה
נתכוין בכך (ובבר כו"ל ל"כ ויש בחוכתו בקללתו להטעות המון · נם בכל פעם שרוצה להנדיק בפסו המטומאה · אומר על
פ"ן ימח שמו וזידוע שבלשון זה משתמש הימינו · האחרים · ולא יכול לומר שם רשעים ידקד אחר זכרון ש"ן תר"ו ובקמוכית
מעלה בשמו ובשמות הזוכים אחריו · נם מ"ם ירד אש כו' משמים בתאי כוונתו לש"ן · שני' הכי הוי · יודע שלא יוקמו
ומכירו ומודעו הוא ומוסכיכיה · מיכי"ה הוא ולא אסתיי מוכה · מי"ן בחיינו אינו חוזק · הכפי הבוחאה · הדי פיו מלא נאה"ה ·
מה שהחרים מי ומי שבחב זה הקמיע כבודע קטנה כו' הכל נכלה ידבר · וכי מי ומי הכותב קמיע · הלא אינו אלא
אחד בתפלה · הכתבה ומתבה ליולדה ופלה · וכן נדיך לפרש לבדר ולבאר היטב (דבר שלם זת יכות שלמות לא מוקטעות ·
בעשה בזוי הלו · שאין לו כתב ולא לשון) מחויב מיאחר הקמיע הקטנה מזו נוסחה אנא כו' עד נמירה · וכמו שהוא מוטעתת
בש"ן והסוף ע"ע · מי שהמציא אותה הקמיע זכתבה מלבו הולידה בנחתו זכתבה לחרפה לאשת לדה · הוא מוקרם המודה
ומשמות יבדל מוקבל הנולה כמות ובל ימת · בזה אנו מוסכימים · אנא הא"י הבה תמים · בכל לב מאחרים ומקללים ומחרימים
את מוכיאה וכופרה בראשון · בכל הלות והקללות כנ"ל בהקדמה אך ח"ו לא לרכות מי ומי הכותבה ומעתיקה · להכין
ולהורות לטעה ולדורות · להראות חזותה לרבים · לידע מאין עסקינן · כי לזה ולקבריו · ימוקו לו ברכות של ראשו · ומה
שוה לתשובה · והיה פסיטא מבדאוי לו להודות על זאת · אבן רוחה אני מנחתו בכל הבבורים הללו · להתנגל נם בעד
מעיקו הפסול · מעשה מעשים מוכשרים · אשר לא אשו בישראל כבודם לבל · הנה להבליע בכאן לאחוד זכות אליו (כמו על
מנהו שהולך בשעת שעותו) כאילו היה מוכרח בהתעסקו על דרכות פנים שלו ומם · כי מאז נגזר עליו כך · מ"כ בדיוק לדרכו בכל
הכיה נם משיח בר"ה אדם בו · כאשרו בן מעשיח מה שלא היה · בדיוק לבכיו בלנו נק"ל זה מבואר · בדי כראה בהוא מיכות
מוכה שבלבו · ולנזור על מעשים שמוכרח לבטות בברוח (כי הוא כאדם עבר ברית) תר"ו הוא מם מעשיו הוודע ונבערו שבשם
ואין מוכח אע"פ שחוזר לבטעות העולם · בעריה ולמן רחים בלויה ומבוררת הרבה · וכל מעשיו ומסקיו הרעים ב"כ מעידים
שבכתו לו כתו מתה בתלחת הטעלה · ולבלת ולבות בדברי מרוה ואוכלה · שבה כתנסה זה מעבר פעמים ומיד בכולן נרפא
בוה"ם · מבדף לבוד ובור לשוה ותבן רוחות ה' היודע ומראל נם הוא ידע בבירור ביום הזה · כי לא נאמנה את אל רוחו · אבל
בנתו · אלה פיהו מלא ומראות נתוך און ומאל בקרבו · ומבא תועבות בלבו · ומאוה כמתקל נבי מבור · כוונתו על מד מנחלף
בנבלותו · כמ"ם הקונקי בסם כתן עותי מר"י · מ"ם (ע"ב) רשו בר"ת · מדיקים יבואו בו · לשם מקונו · וב"ע והיה הלות
ע"י שעריה כמבואר במדרש שבעו בארץ שעריה שהי' מעשה דוד · והנ"כ מעשה הקשים · כי אמנם לא
במדרש הוא · נמרא מחוכה היא בסוטה (טא) אבל לא ויירי הם משערי בהמ"ק · אלא משערי עיר דוד · ואין זה מעכון
מתוסק בו כאן · כרם כיוד"ר מה"פ שבעו בארץ · דורש אותו על שערי בקה"ק · לפי שמלכו בבור לתורם · ושערי בהמ"ק אינן
מעשה דוד · כי אם מעשה שלום בנו · לכן זה הכל בדוי מיוחו · ונכתר כל בניו · אך מי יתים לב לכל שבוטי אדומיו העבים
והנסים · מי יוכל לשום לבקעה הרכסים · ולא יכילם ספר נדול · אם א"ו מוזר להנות את השוטה והרואה בתבונות הוללות
רעה והטעלה בנו"ל מבלי להאמין שיבוטל אפילו בבילת משיח דקדוק קל מד"ם · ופיו הכסילו · כי בזה מראה
אין מקום בלעוכת ומשיח שקר מ"ן מר"י שבבר בא · אחר שלא בטל מחמת זה סוס דבר קל · לכן אין בזאת האמונה נפקותא
מי כסיל מחתה לו · להראות מבתו אליה · מחאיון ודאי שבבר בא ועבר · לבפור בבילת בוחל נדק המקומה שיבוא ב"ב (עו"ב)
בביאור המדרש זה עשירית הליפה שויתר הקב"ה משלו כאילו מכחה בשה לו מד"ה · ומנלה פנים בתורה
בלא כהלכה · שהרי בפירוש אמרו שבכל הקרבנות לא נאמר אלא הוי"ה · מדת הרחמים · בא"ם בכתוב בכולן פוס · ונפש כי
תקריב קרבן תנשה לה' · ומש"ה לשרר ולקלל ש"ן בבר בו"ל כ"פ ונתברר מאלה בבירור שאין אחריו ברור שאין לשוס לב

נם מ"ם בשם שאר מפורשים הכל הוא · כי אל"כ היה נדיך להקדים נם כל ערי' אחות שכולן היו מלאות מומאה

ותועבה הנה נשבעתי כל דברי שקולקלין יאין לה אדיך שסן כלין שאלישן מפר קשן מסבר כהן (עב"ל) כביה הוכיח נכונה
מ"ס בדוד וה' עמו מלמד שהלכה כמותו אבל אם תבאן שלא תשבו אינו אדא אפילו לכוין שמותה יכמוהו הבור
מלאי דבר אחד עתוקן איכו יוכל מתת ידו · כאדר כראה נלוי לבלילי שיש בזכריה זה שנלה שרותו בו יש זה הדבר ידוע
מהוא חוטא אחוש כמה · וס' סר שעליו · בכל אחד יפנה ישיש (לאבכמיר ה' אלא) כדומה ואם יתעלם דלא נמרי מעשה
לאשקי שיבא דהילכתא (ע"ב) הביא אלוה כידו אחיד שיכיו יאלו כידו · כי הפעם אכר לכר אמת ואחד קלסתר פניו ונלס
אלהים אין בו אחר שכולו מראשו ועד רגליו עשה לו מעשה בוב (שלא עשה לו וכות בכך · שכולו הפך לבן הראוי · לכן
שהור הוא כשיכיא) לאדם שוס אין שמורה · מהכעשת הידוע בקפיעתיו וכתיבותיו ומעשה עופיו בזיופים אשר לא היו · והכונה
יפה ברשם בחיות הילדות · ואם נעשה בקיים קשר הנפרדים · אחר כתן בזהנו לתפסוכות שמתיו · ישראתו להסתדל
יש · אתכריס לא זרא עליו עם מוכרי · והשון דברי אלהים אים כנגלה וכתר · לאכרות קבלה אחדה · לשון ברף נרופי סעות
בבלה מאבליה לא מ אבדה עלובלכת בנות · הוי שוראה · ולהכה הכות שיוו תפבולות רשע ופשע אין ומספר · כלי ספק אין בו
טוס טורה אנוסת כלשהו · ובייס נ"כ בדבר נכון אלו · מקללת ישני · את קיימה ע' · ופניסלו בכל תוקף כמו"ה
ינתקיים גם שכתוב כנוי בכל אכשיסם · ודיק הוא ה' ויקיים בוג "כמה ע"ש שיכי רשעים שברת כו' · מגם זה מוסכ עליו
ברחוי · ככה יקיים בו כמלכה · ישתבב שבו ולשמו פר טבורו · הפה טוא שדבר לשוריא עלבוראו · תפק לשונו כפיהו
עיניו תקבה בחוריהן שיבראן הוא שומר על רגלו · לשון קדוש ישראל אחר קרף ונדף ברוב מפליו · ותמעעליו · אתל
בה זרם עוכתו הקדושה כרגליו · ומתקדש ומתעטר אלהנכות עוזותו בסוליו · ומתם אחרית פיהו הגלות רשע נגד פניו
כהוכיחו כל המיצר לישראל כעשה לאם כו' קודם שיבא ה' תקפס מגדל אותם שיהא גדול ורב ולזי ישבר
אותם זהו הדבר הנכון שבכל חכמתי · זלכן ר' עמשחק (הכל הולך אחר הפתוח · כולה אל מנוח נתכנא · אכיכה
לא זרעיתם · אין ריסה לשמה כבנא) מאחר מתקיים בו כל המיצר לישראל כעשה לאם ולשנה ורב בסם · כפי גדולתו
בכה תהא מפלתו פתאום ישבר ואין מרפא אם יעלה לשמים שיהא אחר שבבו הכניד מיניו פשע · גנוזל אל ל' ואומר אין פשע
ותחנה דאה דאמרו הלוש שלא דאה שיתן יכה מיתכתו · כמוהו שנים שערה בקבור עבים שלו · שהוציא הכפס לאויר העולם
זהו מה שהזכיר יומו כדפוס אחר זה שלשיסכה שרנה לשונלת הסס הגדול (כדי לאלון בקו "פה של ערים) שגלו הו
לאיו ותלמידיו לשמתו אלך כל כבני מתן · כי קופה של שרפים תלויה לו לאחוריו ולפניו אלא עיניו אלא נוה"ה ומנוחתו לא
רוחן · אך אל שאול יורד אם לא יחזור כו תדה עלי פשעיו בנקן · אך אלהים ראם אויביאמקן · אבל אנקסך שים ככור לה
ה' יתן לו תורה (כי הוא אעלה מפרשים · ויודור כי תיטיב לך ולאחריה מסחרים הכלי אות אסדם שוחכו · כל אסדם כנין נכי
נוכל) אם אלה ה' סרן מידך טהר ויחן · ואין לך אלא שופט שבשיך · אחר יהיה כיסים ההם ולרבת בוגרת שאבקש
לאשיאה ואין לו אלא שוה פרשה · כל אפניך לא ישוכבה · אפסילתן של לוחת העשיר · ופוסק ישות לאתכנו אתן תורה סתן
יתעים · עשה לא יחסר אבדו כל הייים · עם כתו אילת אהבים · ויעלת חן יבלה ידיו בסוב ושבותיו בנפיים · על פרי
בשמים : בכל"ך ולא"עי

כלה ענן הזיוף וחלך לו חישך הבראות · ביעלות שחר האמתיה אור המציאות · חובת קיקיון הרמאות (על
ראש יונה פותה ויתילף) כזרוח שמש צרקת הוראות · נבחש אבן אופל הטפשות וצלמות העקשות בתוך
חריפות מרע בעלי הכקיאות · נמוח אבן הטיעים מלך האמת לכש נאות · כשל ודרון ונפל בחולי נכאש
בלי תקות · הכריאית · נאסר הסכלות בכבלי עבדות נקשר לבן חורין כתר הנשיאות · ברוך העוזר
ונותן ליעף כח ולאין אונים עצמה ירבה לעשות מלאכת הקודש בלי לאות ·

ואלה דברי דוד האחרונים האחר · אבות הכעל אשכר · כי יפלא כעיני הרואה קרא בספרי זה · סביבלעה
לשכור שנים כפנת הסעה אתבלתו · שה כוכים ונה עוים כנתרים · כן לוכה את תעונת מרים לעיניהם ולא
יפקלוני

ישקלוני כאלוהי נדיק · לידע כאלוה תוחתי · והתבריתי כמרעים · כאחר יקבה אחריה על ערפו אחר יקרא פליו אלא רועים
מפניהם לא יחת ומקולם לא יענה · עם אויתי כגם נענה · נבוה אדל אים · ואכני נער (כי כער ישראל) והוא אים הנעים נעל
אלהיה מנעוריו ומלך זקן נכסיליים לו אלו על כסלו · התקבר מעדנות קיקה ומוסכות כסיל תבחה בתוחי מותם מר הכס בוא
כם לו ולכתם (נכתם פוהו) ענבתו : בית עבדים · נגע עד כמים מבכטו · כי נכבתו לותם קדרות הלבים · לזאת נפכתי ישראל
אודים כאתנה · ה"ל יודע · וישראל נס הוא יודע · כי לא מנודל לבב וגבהות רוח נכנכתי בתנר הלו · על אפי ועל מתתי (מה נם
לערוה נעמות הבנות עליו · כאילו הוא כבר) אן יד ה' עלי חזקה · לאמר עליך המלאכה · כאילו אני בעל הקורה · בחקום מלין
אים הסתדל להיות אים · קום כי עליך הדבר אל תירא ואל תחת ואל תסתע כי אני אלהיך בחיבך · הכה נתתיך לברית
מרון קדש נעל כיפיות מדוש · בריש זתדוק ונבהות · כאחוס תשים וידעו תועי רוח כיכה רוגנים ילמדו לקח · מיכים עורות
תפקה · ואתה תגיל כה בקדוש ישראל תתהלל · כי מארת מוכרתו · וקום קרא את הקריאה הזאת בקרב כל ישראל · נאמן
ישמעו ונאמן ילחדו ויכיכו ושכילו לזרעה את ה' · ולאמן יכירו דרכי הרואים אנבונים החזיכים · ומתם ועשה אנות מכחים
מסרסמין את הקוכים · ואם הסקס מיכים ומזקי מנח · הנה נתתי את כנך חזקים וחכמך חזק לאותה מנחה · אני ה' מוסיעך
ומוריד לארץ נגפה · ואם רבו מארבה כבל יהמיון · הן כולם כמר מדלי וכמחק · מאזנים נמאנו הן כולם אלין ואת כולם ישא
רוח עוזר ועוזר יחדיו יבליון · אמרי אדמעוה לו בן ית · ובני אדם כבל כנפיו יפפיון · בו יתברך בנאתי הסס כי כקרב אדם בגל
ידו בחכיאני ונו' · ואקום ואעשה את מלאכת המלך ה' כבלות בקוח רוחכו הכיקתני כו' · כי קבלתי בהוללים הלא מסכלין ה'
אשנא ונו' · וכמים עבו ומהדי · כי לא הביעני מוסר בדר לשמוד בקסרי מלשמה זו · כי אם קנאת ה' נבלות מעשה אלת · ומנאת
הדת יהודית המתקבלה כמרתה מוסכה נדה מהתכנס · וקבר המוצא להסתרע יוזלת זה לא היה כדאי לטפל בנבלה ובדברי הבל
מדיק ורעות רוח של כעל הערוה נגלו סוליה כי כדאית מרפתו נחוסכה כבלותו בלתי חרפתו יסיבלו תלמיד קטן ישיבהו על מקב
כסתו · ולא הוא רואי לאיעלה ו' דכרסוה אמיתכה המת דמעוקרה ולכרום כודלה (כוד ה' לירחיו) מכוחה דקבלה · מנת
אשה ונכה חיות אלא ד"ס (לו"ח און) וסיה מלא נוח"ה · אלא עד"ם בס"ה עם ס"ה ורחיתי כי יש יתרון לחכמה מן הכסלות (עיין
פתיחתא דחכמה מוהיכר ה' לה' קנור ביכת נוכל) ים לאכקה ראוה יתרון ב' הכבלות · · וכעכין מחזלין השדות וקן
מוכיחין פרי מגליס ברכים ומחכמים ומיסכים ורדים בגלים ע"ר פרס נוקלה ומוחרים בכבה הקיי"ל כקבה ניכתא דאודבלא
בזכל על ע"ז כר"י דוזר מותר · גם לא היה מהרלוי לבלות זמן בדברים אלו אם לא מדלגה מדבר שהנעכו ל היים אחר
אחר אין כהם אבן · קריב הדבר · ע"ם חז"ל והלכות תהפך לחזנות ה"ו · כי נגרו הים הודוכים מאד ע"פ כל הארץ בע"פ
בחכוהי הלו · וכבה מקוות גדולות מישראל אחר מלפנים קבלו לה · אמרו נפסם על ו' · עתה הפך עליהם בלהות · נפרים
מרים ותעלולים יחפלו בס · עוד פנים מבדר גוזפים בחונגת החונות יוכבים בחונגת · הכל אבקסך שים ככור לה
פנים יוחתנים על הדבר הדחוים סומים מזמים · נדדנו רשוה על מלאכה · ושמה דלרשה אולה ונדלדלה ואין מולל כו
נוסכים אחריהם בסוה אל מבקש יוכל · ואי כלאם הוא אין הלו · נרף אל נוה"ה מהשעה הפקקה · לרטחוק הכסיל כמו ה' זה
קרוב לאכבים מנה · יפילו דרכו בפה אל מת ואכסי אבד באבדים · ואכסי אמת כעדים ובאמת נעשית עדים מדרים והולכת לה
ומה נעשה לאחותנו כיום שידוכר בה מרחוה מדברת עם אים ס' ובכן אין בוא ומם מוכים מתעברת · ומבני ובנים מתעברת
ואין להבנים בתעתועי האנוש אלו הנסנע לעקר כעוים רבות נתכם כנגב נחלה בהתרת וכוונגוה ע"ו כברוביה ויבר"ל
מגיו ע"ה כסהדפיכו כפרחה הסרים על אנס ע"ר ר' והע' יקרבנו הוידים הלו אתוס בראש מיין כתה ק(הבא) אמת מתבלת
לא האמתי לדברים סיהא ניור אכסרות ומניאות מקרן עמוס עו פנים כזה עד עתה הוה מראימו בחכורו גלוי עדוהו כי לא ידע
עול בוסת · כולה מקם עדיף מבניה מראה הבולבל · ואין ספר כעולם סהאין הלו הוא גלגול ס"ן סר"י בעמנו · כדברי ר"פ ·
ואני אומר פהוא ס"ן כפול · סכן סמ"ל (הלאוה בבלעם) נ"ן ס"ן ספיכן נ"ן יהונתן · הוא התני"ן · הוא כפם · הוא ע"ה (לאחר
פנים יולדות ולאנסים בחוזים כאריים) הוא יהה"ר היסית והמדיח · אחר ההבל ותבטילו ברבים מקדיש · כאחר הראה נס
בזה נפוחני בכבר בחבל שלו · לא אחת ולא אחת ים בהעזק יתרה וחוכחה כלפי שמיה · והכחשת הידוע · ובכר נו"ל זיוף
כוונתם של הכת האראה · כשמקללים להם ס"ן סר' ·

להאמין בהבלים ובכסף ובזהב. ובכתבתו חוזה כל קהל הגולה עומד בבכבה עמוד. גזרתו קבה הינגדת האון. כי על ידו נבלה
אדמה יותר (מבכבת הנוכות) אחריות הנגאה. לא נמרים גם נבעם בוחת לבוש יד. לכה ונגיה התקלה חלילה כאין מבלים
דבר בחרם כל מחומה. בלא דם הטוטים והזונים לאדיו מידינו מבוקש. אם לא נעבה בו מזכבא חרון ונקמה. ואם אם חילונות
מאין רוחין ולא מזמעין. הזאל ובאה לאדם תקלה על ידם. אחרת תורה הטחת מרוח וכלה. הוחתעה את הברו מדרכי קיים
לדרכי מיתה עתה"ו. ואם הוא אומר שאינו מתעה. בודאי כן הדבר לכי דעתו ומעתו המוחלבת יזכה את כל העולם. אם מוסר
דור מכולו מייב כדור המבול. והגיר הוחת כתוכת.

ואם יאמר מי שלבו מוקנו. אל תתאר בחרעים. אל תתגרה בחי מבהעה מבחרת לו בחוק הבכיל (לו מבבר תבוכתה בגדה)
כל עדת ישראל היה קנא. והוא אים אחד לא נוח בעונו.
ומי לא ידע שכל ישראל ערבים זה בזה. כ"ם נמבכיל
הרבים. ואחילו בחיי. בחינו מוחם בסתם מוכרי מבירה
אמרינן מעולם לא אמרו הקב"ה מין הטובה חין מוז כו'
זכות והנגלות לנו כו'. ותהה על בנתך. הנה מינו
בחקל ומוקב את סה"ה. בעדיו נריכין לפרס את הסם.
כדי להמיתו בידי אדם. ומדוענה הקב"ה להוכיח
בגלוי סמו"ת. מפני כך. ולא יבנר מהכם להברע מחנו
ילמד דינו מב"ד. ויקבל מנסי בידי מתים. ולא ישלט
מדינו. כינגא כה מינו בחיכה. אע"פ שבקסו מה"ם
לדחפו. ולא יכלו לו. סמ"ל הקב"ה הניחו לו כתו מינוה
לעבדי דרכים. מ"מ בעבור ישראל. בכלנם בנבעה בבגזלו
מאחר ה' בכבודי לא מחיתם. ובכלו רבבות מישראל בדבר
נכון ויבר. עד מלכן ישוב מבעבו. והשב אל לבן נ"כ מה
היה מריך פנחס לבכן מנחו בעבור דבר קל שהעובר אינו
אפילו בר מיתה בב"ד. וקבל שכרו מבלם. ברית שלום
בחנת עולם. ומלו מקנאלה. ויבפר על בני ישראל. לא
פסקה הנבה. ומחרי היה מלא עם הנגאלה ומחיפה
הסיב ר"נ לאותן פלוכופים. בסאלו הלא אים מחם בע"א.
בפעם אחד בכלה דלקה ובסרבה כל העיר. ואותו בית
ע"א לא בסרף. ומ"ל מלך מסרבה עליו מדינה. עם הנייס
עושה מלחמה. אז עם הנתיבו. וכן מ"ל מעוד. וכי על
הכלב הוא כועס. אז על המגדל כלב. מאחר וכל בר ע.
כיבר עסו(ני הכי הוא) מוסר ומקטיל. והנה מאזל המלך
לא מאבה לו הרינת נוב מה"כ (עם כל בבדה וקסיה) רק
על דבר אחר לא עבה ה"ה. נעמלק. ולא יכול היה ה'
לסלוח בו חרון אכו עברה ועם. אם בכ נתחייב מחול
(בקיה ה') בנפשו. באחאב כתוב יען אחר מלחת את
אים מרחו מיד וגו' ומלם אותו ברחנו. ובאמת גם בחין
הלו נראה בחוש. כי נדיק הוא"ה'. ומקוד בגל הבעה.

מבאון תמוכה לאסר לב. אשר אומר לכל כי סכל הוא. המקשה
עמנו לדעת אחרת (מקנה אותו מבנה המון יש לכתבים כתבי
עמל ואת הנגל (כי מעלה גרה הסקל) נמולי מבלוך בגלים.
דמיסיגן לגולים) אוקר בין הגמולים. לאומר אין יתכן מיכמלה
בוק"ק בחים אמר עסה הרשעה הגדולה ביבראל והעוזר תלמידי
רבים כן. אע"פ שאין לעגות בסיל. מ"מ מריך לבכור מי דוכרי
מקר אחר מלא יד לאומו. בנאוה ובוז מלעיב בתלמידי אלהים
עולים. לשרים מדרך עומו המוסגלים. מוכרים אמו לבסיב
מתים מלא תשובת בלבבי אין. פן יהיה מכם בעיניו. והחלה
באמר כבר קדמוהו. רבנן מביאו מלהי מוטה. בעקבות מוסיף
חוכקה יבבקה כו' ובית הועד יהיה לזבות. מרו מכיתיה לאחוי.
בספריה כו' ועשה דאמרעה אזלא ובגלגלה וכלו מאי דאתאר עלה.
בגזרה. הכל נתקיים בעו"ה בעיניו. בפרטות ע"י זה האבן נגף
בתרבו על ידו כל הכתות מאינן מתבלות בני מביה. זה
מבורסם ידוע לכל זה יותר מסלמים מבה. כל פה דובר נבלה
בקר ומרוה. ויף מביכות ליצנות לה"ר נגל אחיה ומה ומה.
ועוד בעורה ערוכה. מבת (קלטא) לי בטלי ידיה (עברה) ע"
בטלי לאונוסי. ובעון ה' מה באחר ובדבר ונלטלק. הלא זה נראה.

ביוצאת הוא לבנות לה בית בארץ שנער שידו שם ע"ק נ"ר
שביות דתורה כו' וגם זו אכליתה טוב. כי נריך היה תפלה
להתגדל הכ"ר כיקוים הטפסים כו' כדי להתקדם כו' שם
מפסק של מצוה. כמש"ל בפיוס ספרו. שלא יקבלו הקב"ה
להלחם כשפל. לפיכך הוא נריך מתפלה להנביא אחר.

אחר יפול פתחום שכר.

והיה כי יבצע ה' את כל מעשיו וכלה ועשה. יפקוד על פרי
גודל לב מלך אשור. כי שבית האשורים יבא למלוך. כהתישו
מודד יוסד בשור שלמן בכלותו לבנות. יבנדו כוי כי יאמר אם
לא שלמן. וכראה עין בעין הנבאת ה' על עמו. שמכבר מורי
נר"ו בעיר מולדתו. לחמן לא יבלע השמן הלו מו"ה ביסרל
אלא ישמית נחלת ה' נ"ק. ס יסדו אחריתו. ומ"ו אני מחלין
מבתוב מיקטנה נו' כמ"ש בהנאות לסמ"ע. והנה הוא בדורו
דוגמת מ"ל פנאם אליהו וחמ"ו. ככה הסליך נפשו מנגד
נעבור מ"ל. כי קנאת ביתו בית ישראל אכלתהו כאש עבור
נאמנות ירודפות מורפיו של מקום כפלו עליו. על כן בדרש
לשוליו. לא הכחיד אחת תחת לשונו. ומסר על כבוד קונו
לא אם על עמו ועל בניו וב"ב ומשונו. הכסיד כל אשר לו.
לבל תפול אות אחת מתורתנו הקדושה דמ"ם הקבלת יעקב
מורשה. תורת אמונו אמונתינו. הקדושים הכאמנים
לה' הברופים ובמוכים בכור הגלות הכל. היה לה חיל ומומה
בזוה ידי אסידי התקוה. גם כזה הסך התושב קטרה על פ"ה
בסיל מוניא דבר רעה נגד פניו. הנו אים רשע בפניו יענה
בקשו. חסב לעשות היום אמש. ונלא ערוות לעיני השמש.
שמעו כא קרובים אל ה' אחי ושאי בני שלמי. ודעו רשוקים
מנדקה כל חוטל בארלה בחוטרים לבפשי שקי. שעוני
מאום ומקי. ראו את כל מעשה ה' הנדהל והנורא. מקים
דבר עבדו ומבא מלאכיו שלים. שיתו לבכם לשמן תספרו
לדור אחרון בנים יולדו ויעמדו לבנים בסלם. ולא יסכחו
מעלני אל לא ים ימו שוא כסלם. ולכתם הויקם לא יאחרו
מבטחם. כי לא נפל מדבר ה' ארבה אשר שם בפי מורי לפני
איזה שנים. יאמר הוא אל לקרוא בשם ה' כדור אמונה העוכרים
את ה' לא בחות ולא בנדקה. קוינו לשלום לא מספר והבה
מספר ומעקה. ובאו כה פריצים ומלוה. ונזה אומר מורי
נר"ו לבריס הבעבה מכן פריץ אשר קפן לתוך אוכבי רוחקה
מלבה. אל"ע מבכוה. הקרה. ולקן יהיה מלה כרבלתו
ומקריים כו פסק דיני של מוריכ"ו. בכתוב בתורת הקנאות
לשמיע ולא. כן קיימו מלעשה. קל מן שמיא נפל קנאו

אילנא

אילנא נירא בנירא מקשיל מדוילידיה מסתלים. ומקבל שכר
מטלם והוא יפה סיפן לבכו. לא עדיף מן נבראתי אתשתיה
אים מתם רע ומדבו לאדשפות. אונת כובסה רוח זלעפות. ומשו
כי הפלה ה' מסיד לו. סמיכ מוניא מפיו ומת. קולמוסו דבר
לבטלה. כל דבריו כנבלי אם דת לבו. וכרו ואת ותאלוסו
מה עלה כפ' במקוסס' ופ' כמ"ב ופ' בא"ם כן בכל מקומאתר
עוזו לרעה להגיל. את סור המזעד המוזיק את הבנים. פנלם
נטלו את שלמם. שידו היתה ואת לבם. לא הלחינו תבונה
כשלה מחדם. לו מלנו לבם מן האדם. אחר נשמה עזרם
כפשו כמפי כדוב שכול אדם אובלי. ואדור נוכל לערוף כפשות

ולשפוך דם לא יעבר רבים. פנעי דובל ::

שיסו לבבכסי לא לעבם בזר עורי מעותיו הון מתק. להלחם
אלקתיה ה'. והבימו מה שהעיד בשם מלו בספר מה"ק
לעמוד על המשמר מן הסרב אשר מתמת. לעדיו של המתעב
מר"י. כי דוב אורב הוא לדת יהדות: ורלה אדוני את הנולד
כשרם היתו שם היה יעדבר ה' נכיו אמת. הכיטו ורלו מה
ערת עם מעינים המתועבים. מקמו עתה מקרוב בתמנו
פלדלים. ותולין הרשונם בחבלים ומוסרם לבלוכים מר"יכמו
מסוריטו נשרם לחורי גר"ו. ובחלן מנשים מסר לבוא לעזרתם
מוק ידים רפות והכסיסם בה' מלא יפול לבבם לא יראו מרבת
אנוש ומנדופותם אל יחתו. כי אל מי בקרבם יעמד לבם
בפלאות בכתוב בקוב הרסן ונתקיים דבר הכטחתו בשליות
רב. לא נפל מכל דברו הטוב אבינו מלו מלקח בהו. כשל
מוור ונפל מוור. ויחדיו בולשיכלין. מאן דאמרי לן בשלאי
יעמי לן בתתאי שפל אנשים הכנם כמוי הוא באדם הוא אדום.
האדום האדום הוה כמאדיך ברעתו מומה מאת. לאלה מאת
מת אום יקנו מזעומיו מודד יעור מלו מנם"ן ומיאת ומכוטעים
כה' כבר ניין אבן מאסו הבונים היתה לראש פנה מעמו יסו"ד
מעמו פנה לתורה ולאמונה ומאת ה' היתה. זאת הוא בעיכנו
נפלאת :

לפני בני כלישל. גם נריך לדעת מ"ש בם"ח (תתשס"ד) ז"ל ובזה העולם יהיה לפעמים שמתוכחין צדיק עם שאינו
צדיק ונכנס רוחמן השמים בלב הצדיק ומחעתעו. עד שנוצח אותו שאינו צדיק אמם זה יש לו תלמוד ערוך מס"ק
איכות. כמשמה שהלכו מכמים לשאול את רבה"ה בדין נדת. הנת כו' ומ"ל יש בכור סטן. ויונחן סמו והוהרו מלא יקפא
אתכם כו' כגם בדבי עקיבא אקמי ליה זאוקמיה. אך נדול כח רבי בזה. דלא אקמי. ליה ולא אוקמיה. אלא אקמי לאחי מלבא
דלא בחוכפא כלפי שמיא בר' שיהיה לו העולם הזה מלא כמו ישראל שכולן טעו לחת כבוד לאחיתופל. והצדיק
עוסק לזכות לו ולזכות אחרים. והרע עוסק לצער את הצדיק. לחטא ולחטיא. ויוחר מצלית הרע ונשמעין לו
ולטוב אין נשמעין. כי הרוב לא זכו לשמוע לצדיק. כאשר לא זכו לשמוע אל נביאי ה'. ושמעו אל נביאי
שבעל. אך כשזוכין הרוב. מעמירין להם מזכה את הרבים. ונשמעין לו: הריעוכנ"ב מטובה מנוחת מאל

ודע לך שיש בידו דבר של זכות. ומשלמין לו בעולם
הזה או ביה אביו ואמו היה זכות. ואם אין זכות בידו
וגם לאבותיו ידע שלרעתו הוא כדי להנגיהו תחילה
ואח"כ לקלהשפילו. ויותר יצטער מפני הבשה שמתחלה
היה לו עושר וכבוד ואח"כ נפל מבל עב"ל.

מכלדברי הספר הקדוש זה דברי נכוחה. ומתוכו תעוכה
כפלאתמבלת לבדון. מכל זה נתקיים בעסק כים הלו.
מידוע כי לא לבד מאלו מי הסלוח המולכים לאט. אבל גם
נטעו אמרה אבל מזכה"ה. אלא מטמו לנעו הקדוש היטן כלעם
נוסמת היה. ולא מולכו בחדוני. אסיקבלוהו לבב בנ"ק. כמו
מהיהדאו ומומוב. אמ"ע מחבל על כבודו ומנמת את הרבנות
לא הירשמין לעשות בן כלת רשותו. מבמה עמים. וגם
בלותו זמן מנת מעורה עליו. בעלמה הראמונה והיה עסוק
בילוד לשלוח ידם בו. ולרדותו ולכפותו בעודו רך. ומפו פליו
ומטאו פנים בתורה. ומתנ לבל הדבר בעין מאדע עם הורדום
מלפי מהמיכו לו מתפלה. אח"כ מעמל עליהם ומאבס ברבליו
כן הדבר בזה מעם. וגם היה נריך להתקיים בו מני הפנים
מזכר בם"ת. ל ונאמר לבמה מקמן"ל מעמנך אדמותכת
מיחידאה. מסיעון מוכבים הכלוי עליה. ומתה מעל מעמך. כי
כני הדור הקודם זנדולי זמנכו זה מקנאו לה' ולתורתו לעמוד
מטפט כתוב בלים הלו אמר הרים יד בתורה. הלא אם מנדיק
רמע זה. מרמיע נדיק כביר. האם כל הבבנים הבמרים
הקנאים. כמים ומטאים. ס"ו תר"ו הקומב כולא מנדיק רמע
ומרמיע נדיק. מומבת ה' מוב. ומנדיקים אין הקב"ה מביא
מקלה על ידם. וכ"ם אמ"ו מידוע מכל מעמיו לבמם מים וכל
מורתו לבמה וזכה את הרבים מבמיו העלאים מדמת ה'
רבים מתו מיעיו המתוקים. מורת אמת היתה בפיהו. רבים
הסיב מעון. ומעולה לא נמנא בפתיו. הלא ולאי מקוים בו
מזכה את הרבים. אין מטאבא על ידו. ואין אמבר לדונם
לכף מוכה"ל. אם אלי מבמה. לא מהא כולא כישראל לתתם
לפני בני כלישל. גם נריך לדעת מ"ש בם"ח (תתשס"ד) ז"ל ובזה העולם יהיה לפעמים שמתוכחין צדיק עם שאינו
צדיק ונכנס רוחמן השמים בלב הצדיק ומחעתעו. עד שנוצח אותו שאינו צדיק אמם זה יש לו תלמוד ערוך מס"ק
איכות. כמשמה שהלכו מכמים לשאול את רבה"ה בדין נדת. הנת כו' ומ"ל יש בכור סטן. ויונחן סמו והוהרו מלא יקפא
אתכם כו' כגם בדבי עקיבא אקמי ליה זאוקמיה. אך נדול כח רבי בזה. דלא אקמי. ליה ולא אוקמיה. אלא אקמי לאחי מלבא
דלא בחוכפא כלפי שמיא בר' שיהיה לו העולם הזה מלא כמו ישראל שכולן טעו לחת כבוד לאחיתופל. והצדיק
עוסק לזכות לו ולזכות אחרים. והרע עוסק לצער את הצדיק. לחטא ולחטיא. ויוחר מצלית הרע ונשמעין לו
ולטוב אין נשמעין. כי הרוב לא זכו לשמוע לצדיק. כאשר לא זכו לשמוע אל נביאי ה'. ושמעו אל נביאי
שבעל. אך כשזוכין הרוב. מעמירין להם מזכה את הרבים. ונשמעין לו: הריעוכנ"ב מטובה מנוחת מאל

ועוד

heit dieses Discourses noch weiter von der Sache geredet seyn möchte, kann mich nicht besinnen. Actum Altona ut supra.

In fidem præmissorum

Frantz Eilhardt Joachim von der Hude,

Notar. Cæs. publ. & Jurat. Atonav. ordin. Spec. aliter adhæc rogatus.

L. S.

נעוד יש דברים כנו· כי קושיא זו אלי גם על עכין הדפסת ס׳ מימות הכ׳ל כפסדי מיון אד׳ו· וס׳ם שהגליתו להוכות לת
ישראל· אלא עכת ה׳ לנסותם יעמדו על הכחיבה אסכמוכים הסלב׳ ולתורתו כאם ה׳ כי יקום בקרבן נביא כו׳ לא תשמע
כו׳ כי ינסה ה׳ אתכם הוא יהדבר כפסד״ מימות עם ו זכריסם· אחר הביאם ה׳ לנסות כם ישראל· לדעת האוהבים הם דרך ה׳
ובכית אהבתם· ואז לא ידרו מהרכנת תורתו ולעובדו· לו יהיה כבבריהם שהעתיק תלמיד״ם· אמנו אדוק מאחר· ובכר נתבאר
לאחי כם אלו ובא״ע עכית יהונתן· שבל לעובדו לא הגליה כידע לא לעבמו ולא לגולתו· כי הכבריסשהבו לגוות אלו מקחת
הם שהגיאלו תלוחי תרבינ לייעיל הכירו הכלתי טוכים· ובדבו מוכו· והעם סוליעו עבמו ובורו רע כעולם עומרים
דבים הע ייל· אלכ לאדות שהדים לעובות הדור· ובוב לעובדו אלא כתבאר כחבור אלו: שהוא מעוכם מבוס· ולא כראה ולא
בשיע ובכר אחד הגון ויוכו כחום עכין· ולינו חוים· לפי שתורתו שמא דמו ולא· ולא מריך מג״ מ ול״ה· ובל הכותייהו (עיין
סם״ע ומס״ב) תכלית תורה תשובה ומעשים טובים כו׳ יכיאה כל האדם:

ואם בעלי קמוניא יבואו כמרמניא· להרשיע נריך לבבר יתבר אוריבר״ו להשיל בו יום בביב שפתים· לאור שהוא פלגאה·
ויהו זהו כמוהרת רשע כבל לאו· בהראות מ״ם נגד רבם האב״ל הקודש רי״מ מ״ה בכתון הוקיקה· פי כסיל מתתה
לו· מדילבון אבא ומעי לבון· פוק חזי מאי עבד לך כהו· עיין בהגהות מי״ע בסוף תשובת הוקיקה ותראה כפלאות· מ״ב
אדרבה רשעים הללו בבר היה להם מעי לאחוד ולא לקחו מוסר· ודי בזה הקצר בבאן ומעבע על דבר ימצא פוב תבר״ה׳ לא
יחסר· ויזבה לביאת הגואל ומבבר:

הילך מ״ים הקמ״ע מועתק מס״ת שובת המינין) של בת פ״ורג ע״ה זוה פתרונו

אנא אלקי ישראל הויקאלקינו אלקי משיחו שבתי צבי
יבקר(ר״ת יחיה ברוך קדש) ארון כל עולמים כלל יבן לגלרמס
עבודתם אשר קלל בהם בלעם בן בעור בעצב
תקבל בנים (גי׳ צב״ו) ורוח אפנו ומשיחו הויק תקן
תטא חוה ואדם ולבן עשה למען רחמן הרבים ולמען
משיחנו שבתי (ה׳ חלוף ראש תיבת צבי) ונגון על
גושאת קמיע זו שלא יזיק לאשה הוצאת חבל של שמן
בלל אל נא כו׳· שבתי צבי ברוק (ישבע) הוא ירום
(תולעים) ינרל(בנים) ינשא(רימה) אמן
חותם משיח הויק שבתי(ה׳ ר״ת)צבי (ל)לער

בעם
ל

אנא אלקי ישראל הויקאלקינו אלקי משיחו שבתי צבי
יבקר(ר״ת יחיה ברוק קדש) ארון כל עולמים כלל יבן לגלרמס
עבודתם אשר קלל בהם בלעם בן בעור בעצב תקבל בנים
ורוח אפנו ומיחו מלפני תקע חנא חוה ולדם ולבן
עשה למען רקיך הרבים ולמען יבאלה ונגון
על כוסאת חם שתזו אלל יזיק לעבוכו הדולא יקרה
לה חבא אל שפע כלל· אל נא רפאנו בבאלה הוה
בהיה חותם מניך חוים בבכיהל

ראשם מבואות בוכות הדעה הוטה כלי שם שיור ספן· ויוי שיהיה לבעלם בשיהם קנת תלות ולפקפק· ישיין בם תשובת
מיוכן· ספת לות· יעזינת סדרכ· תורת הקבלות· סבם לבו כסילים· וחבורבו זה סבירת לעמות· כהם ישאלו מי מתכוו
מיוכן זו לעבוד על הלות והיוסר· כי מה שהם סותם זה תבלם· אם ודאי יכיר לדקת מודי כר״ו ויכרכבו בפה״ל· ויקבל
מיתיבב לבלוכות לא יוכל לה בלפן· ויש זר אוי לבוכים שבדרו לות עלים עורי מעבי ידי הורת רע ושם כפתר הולאי יקא כף
אל כף חופן· והחזיק בחשוו הדת דבון עד׳ יפן· הוא יוכה לבעוב קול דוד דופק· על בבכת ישראל ידידתו מתלבק· ובב״ל

הבא בכאן עדות סופר בסבר בשבר ם׳ מרים המכוכה קאזל אכמאן על פיו אל אייבשיצר בביתו

"seinetwegen in Hamburg und Altona entstandenen
"Bewegungen ꝛc. aufgesetzt von Carl Anthon, Lector
"der rabinischen Sprache auf der Hochfürstlichen Ju-
"lius Carls-Universität zu Helmstädt. Wolfenbüt-
"tel, bey Johann Christoph Meisner. 1752. betitelt,
"der eigentliche Autor seyn möchte, oder nicht, kann
"demselben so viel zur Beysteuer der Wahrheit attesti-
"ren: Wie nämlich gedachter Herr von Neuendahl zu
"der Zeit mir discoursive erzehlet, daß circa ein Viertel-
"Jahr vorher, ehe und bevor bemeldete Schrift des
"Carl Antons im Druck erschienen, er bey dem Ober-
"Rabiner Eybeschütz, für welchen er der Zeit verschie-
"dene Arbeiten verrichten müssen, sowol einen Aufsatz
"von denen in dem der Gottschalkischen Tochter, Na-
"mens Schönchen, vom Ober-Rabiner gegebenem
"Amulet von dessen Gegen-Parthey unrichtig übersetz-
"ten Stellen, als auch eine völlige Explication von ge-
"dach-

"dachtem Amulet aufsetzen müssen, welche mit der-
"jenigen genau übereingekommen, die sich nachhero in
"der vor angeführten Schrift des Carl Anthon befun-
"den, desgleichen daß er auch zu derselben Zeit bey ge-
"dachtem Ober-Rabiner, dessen Lebenslauf auf sein
"Geheiß zu Papier bringen müssen, welcher gleichfalls
"mit Carl Anthons Buche ganz übereinstimmig gewe-
"sen wäre."

Da nun gedachter Requirent mir zugleich zu er-
kennen gegeben, wie er dieses Attestat hauptsächlich zu
dem Ende von mir begehrete, damit er sich gegen die
Rabiner in Pohlen dadurch rechtfertigen könnte; so
habe auch dahero Ihm sothanes Attestatum dahin er-
theilen wollen, daß ich das, was oben angeführet, der
Zeit wohl also bemerket habe. Was aber bey Gelegen-
heit

I. N. D. Amen.

Anno Domini 1759 Indictione 7ma regnante Romanorum Imperatore potentissimo Domino ac Principe FRANCISCO Imo semper Augusto &c. Montags, den 19 März, auf Requisition und Verlangen des hieselbst wohnenden Emder Rabiners, Jacob Herschel, vermöge dessen er von mir begehret, Ihme ein beglaubtes Attestat zu ertheilen, was ich aus einem vor einiger Zeit von dem hiesigen Ober-Gerichts-Advocato, Herrn Georg von Neuendahl, mit mir geführten Discours über nachfolgenden Passum beobachtet, nämlich:

"Ob Carl Anthon von dem unter dessen Namen
"ans Licht gekommenen Buche: Kurze Nachricht von
"dem falschen Meßias Sabbathai Zebhi, und den neulich
"seinet-